OMDK

VII. ORSZÁGOS MŰVÉSZETI
DIÁKKÖRI KONFERENCIA
2015

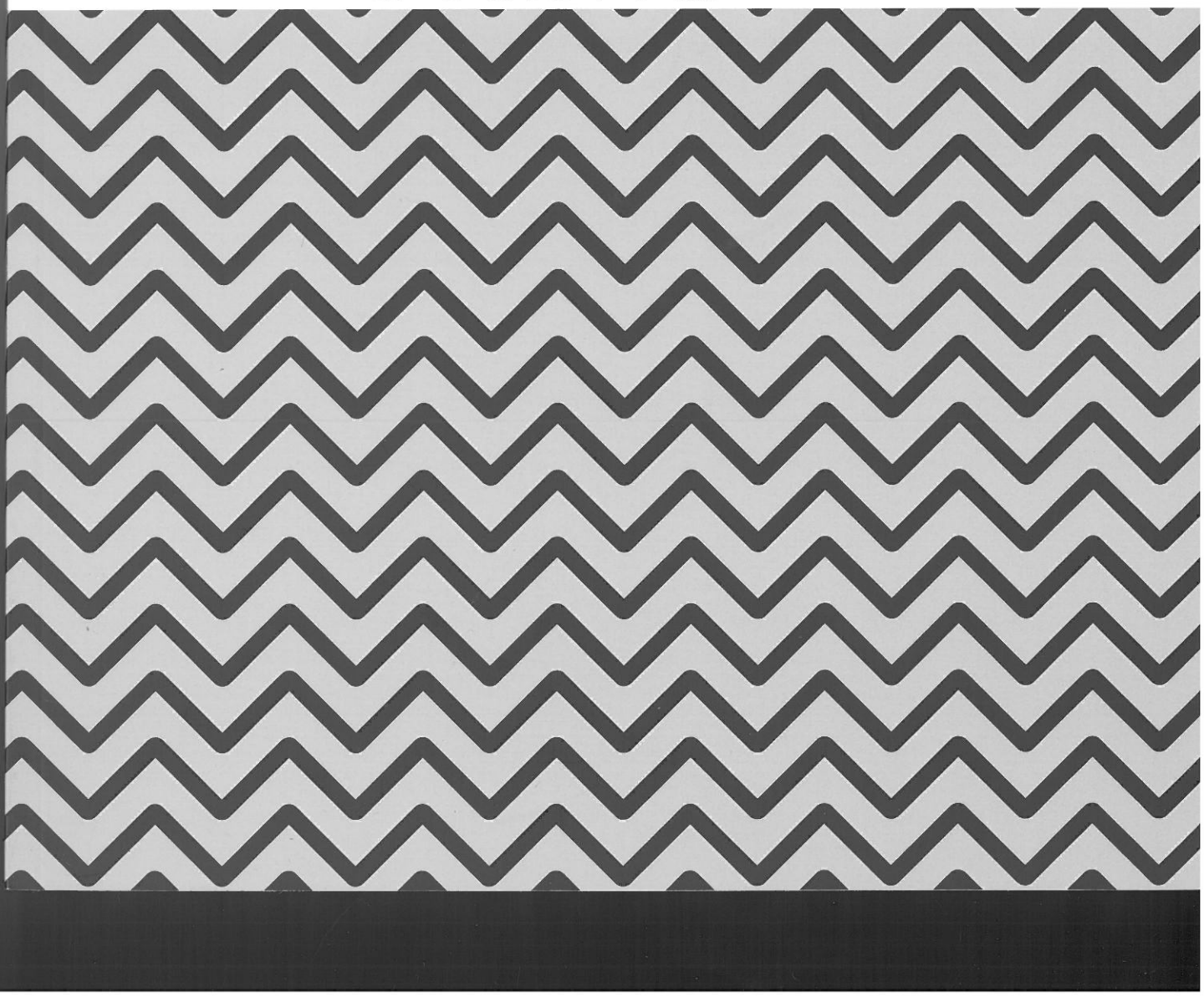

HELTER VIVIEN
Elektronikus Ábrázolás - Képanimátor szakirány
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gyenes Zsolt DLA
egyetemi docens, KE MK

A hobbi

A története egy mesélőn alapszik. Egyetlen személy majd nem hogy felsorolás szinten meséli végig a főbb elemeit a szabadidős elfoglaltságnak. A figura minimális mozgásban részesül mikor beszél. Viszont a szájmozgás animálása során figyeltem arra hogy ténylegesen azokra a szavakra mozogjon a száj melyek elhangoznak.
Háttérnek papír alapú textúrát használtam ami illeszkedik a filmhez is. Ezen a felületen, rétegekkel dolgozva, kezdtem el képről képre animálni a vonalakat. Vonalak mérete változó mivel az animációm egyik főbb lényege hogy minden változhat, átalakulhat. Többek közt ezért is választottam a metamorfózis stílust a művemhez.
Eredetileg egy 15 perces meg interjúvolt felvételt lehetett hallani, majd ez le lett redukálva összesen annyira a meddig tart a kisfilm. A hangnál figyeltem arra hogy ne csak effektekből álljon hanem értelme is legyen annak hogy miért használok egy adott a szóhoz pont azt az effektet. A szimpatikus mondatokat felbontottam szavakra majd ezeket a szavakat egymás mellé helyeztem és így új kontextusba került a szöveg forma.
Absztrakt meg fogalmazás, színes képi világ, A hangoknál érzékelhető effektek csendülnek fel viszont a kis film végére egy fajta ismétlést vélhetünk felfedezni, ami még folyamatosabbá teszi a művet.
Összességében az alkotásom a hanggal és képpel kiegyensúlyozottan tud együtt élni.

SZETLIK PÉTER
Mozgóképkultúra és médiaismeret
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Tanárképzési és Tudástechnológiai Kar

Témavezető:
Dr. Tóth Tibor
főiskolai docens, EKF TKTK

Doboztörténetek (animációs film)

A Doboztörténetek című animációs film egy szatócsbolti fiókos szekrény kicsi és öreg lakójának életét, annak néhány pillanatát rögzíti. Ahogy rója útját szobáról, szobára, mindennapi és rendkívüli cselekedeteket végez. Az életének fizikai keretet adó szekrény fiókjai mind egy-egy kis tér, ezekbe a terekbe leshetünk be a film során. Igni bácsi szekrényének története is egy doboztörténet. Igni bácsi szatócsboltjában állt a háborúig aminek a szele csak ezt a nehéz bútort nem tudta megmozdítani, a kiürült boltból Igni bácsi kamrájába került aztán megörököltem tőle én és most már a műtermem és a filmem része.

CZIRJÉK TAMARA DOMINIKA
Képi ábrázolás
BA, 11. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Havasi Tamás
főiskolai docens, NYF BTMK

Metro mese animáció 2014

Ez a munka egy rövid kis animáció, mely Lázár Ervin Hapcikirály mesés könyvének egyik történetét dolgozza fel, mégpedig a Metrómesét. A történet rövid, és olyan elemekkel rendelkezik melyek, szerintem alkalmassá teszik egy rövid kisfilm elkészítésére. Az animáció vegyes technikával készült, melyhez megrajzolt elemek keverednek valódi, kamerával felvett felvételekkel. Különböző számítógépes programok segítségével hoztam összhangba a vegyes technikát, melyek az Adobe Photoshop, Premiere Pro és az After Effects. A Photoshoppot a megrajzolt képi elemek előkészítésére , a Premiere Pro-t a videó megvágására és az After Effects-t pedig rajzolt elemek meganimálására használtam.

KOZMA PÉTER
Elektronikus ábrázolás
BA, 9. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Balvin Nándor
egyetemi docens, KE MK

PERFEKT!

A Perfekt a tipikus dolgozó embert mutatja meg, aki a legjobbját akarja nyújtani munkájában. A kisfilm két animációs stílust, illetve egy már-már kihalóban lévő filmes műfajt vegyít, és hoz egy fedél alá a legmodernebb animációs technikák egyikével, így alkotva sajátos képi világot, illetve hangulatot.
A Perfekt nem akar egy teljesen új műfajt alkotni az animációs filmek széles palettájára a stílusok vegyítésével, de megpróbál visszahozni valamit a régi időkből, teljesen új, modern technikákat használván.

HEGEDŰS ESZTER
elektronikus ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

HORTOBÁGYI TAMÁS
elektronikus ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

HUSZÁR DÁVID
elektronikus ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

OSGYÁN GERGŐ
elektronikus ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezetők:
Sipos Levente
adjunktus, EKF BTK
Sipos Levente
adjunktus, EKF BTK
Sipos Levente
adjunktus, EKF BTK
Sipos Levente
adjunktus, EKF BTK

Pixiláció

TDK pályamunkánkként a tavaszi félévben, pixillációs technikával készült videónk továbbfejlesztését valósítjuk meg, s egyben továbbfolytatjuk vele a technika által kínált lehetőségek kutatását, az azokkal való kísérletezést.
Ezen videó stilisztikai nyelvében megegyezik a általunk már eddig használttal, ám tartalmilag és kivitelezés szempontjából is szintlépést tűztünk ki célul. Úgy érezzük, hogy a technika rengeteg, még feltáratlan lehetőséget hordoz magában arra, hogy mélyebb jelentésbeli tartalmak közvetíthessünk általa.
Téma keresésekor ezért esett a választásunk egy szépirodalmi mű feldolgozására. A szöveg kiválasztáskor fontos szempont volt, hogy mindenki által ismert helyzetre vagy problémára reflektáljon, könnyen, elsőre feldolgozható legyen, ám mégse direkt kifejezésekkel operáljon, hanem modanivalóját lazább, tágabb, akár elvont képekkel ábrázolható fogalmakkal közölje. Ezért választottunk feldolgozandó műként Charles Bukowski egyik szövegét.
„If you're going to try, go all the way. Otherwise, don't even start. This could mean losing girlfriends, wives, relatives and maybe even your mind. It could mean not eating for three or four days. It could mean freezing on a park bench. It could mean jail. It could mean derision. It could mean mockery--isolation. Isolation is the gift. All the others are a test of your endurance, of how much you really want to do it. And, you'll do it, despite rejection and the worst odds. And it will be better than anything else you can imagine. If you're going to try, go all the way. There is no other feeling like that. You will be alone with the gods, and the nights will flame with fire. You will ride life straight to perfect laughter. It's the only good fight there is.”
A szöveg által állított kihívások egyértelműek: az elhivatottságot, az ember életpályája alatt konfrontálandó problémák leküzdését, az ezzel együtt járó nehézségeket kell megpróbálnunk a videóban ábrázolni.
Számunkra is érdekes a projekt, abból a szempontból, hogy az, aminek az ábrázolására törekszünk, közben átéltté válik egy való életbeli szituáció révén.

SIMON LUCA
Kézműves
BA, 6. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Páger Bernadett
Főiskolai művésztanár, BKF KMK

2 +nD. Change Aspect!

Feladat: tradicionális technikával való kísérletek alternatív anyagok felhasználásával

Ötlet: hogyan lehetne az alapvetően sík szerkezetet (a szövött anyagot) térbelivé formálni?

Megvalósítás:

- Kísérleti fázis: különböző anyagok viselkedése, egymásra hatása hagyományos szövési technikákban

- Szintézis: a kísérletek tapasztalatai alapján a három legmegfelelőbb forma leszövése kis takácsszövőszéken

- Eredmény: 3 térbeli objekt

Az elkészült térbeli objektek műszaki adatai:
A munkákat négynyüstös takács szövőszéken, 84 cm széles szövetben, 200 cm hosszúságban készítettem el, alternatív vendégvetülék alkalmazásával

40-es borda
10-es sűrűség
Megerősítés a két szélén 20-as sűrűséggel
Pamut lánc, damil vetülék sávolykötéssel kivitelezve

Mind a 3 munka mérete: kb. 200 cm X 50 cm

SPITZMÜLLER SZANDRA
vizuális-és környezetkultúra- földrajz
MA, 1. félév

Nyíregyházi Főiskola
Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Aranyosi Zsuzsánna
főiskolai docens, NYF PKK

"Harmonika" (táskák, tárolók)

Pályázati munkámat az általam tervezett harmonika tárolók és táskák képezik. A tervezésem alapgondolata a magyar népviselet különleges pliszírozási technikájából indult ki. Ezen eljárási mód alapján kezdődött el a tervezési folyamatom.
Munkám során igyekeztem a pliszírozás technikai lehetőségeit minél inkább megismerni, ez alapján vastag és vékony csíkokat hajtani, illetve ezek variálásával új formát kialakítani. Az anyagkísérleteim során mérlegeltem a különböző anyagok terhelhetőségi és szerkezeti lehetőségeit. Több variációt is készítettem mire a végleges koncepciót összeállítottam.
Megvalósításuk során hangsúlyt fektettem a környezettudatosságra is. Így a hagyományos színes papírfajták mellett helyet kapnak az újrahasznosított papírból készült darabok is.
A tárolók megalkotási folyamatában természetesen figyelembe vettem a funkcionális szerepüket. Alkotásaimat elsősorban cégek promóciós termékeként készítettem. Elképzelésem alapján a munkáim egy része összeállított, másik része nem összerakott formában állna a megrendelő részére. Az utóbbi forma különlegességét az adja, hogy aktuális helyzetben a cég egy dolgozója vagy akár egy látogató is összeállíthatja a maga ízlése és igénye szerint. Olyan tárgyakat próbáltam tervezni, amelyek egyrészt reklámozzák a céget, másrész képesek különböző anyagok és tárgyak tárolására. Koncepciómat egy olyan forma kialakítása képezte, amely felfelé szétterülő irányvonalat mutat.
A tárolók összeállításához a fűzés technikai lehetőségeit használtam fel. Alkotói folyamatom során színbeli korlátokat nem szabtam.
Véleményem szerint az általam tervezett tárolók előnye, hogy egy egyszerű eljárással bárki által elkészíthetőek, emellett összetett és egyedi reklámanyagot biztosítanak.

KISS ESZTER
Kézműves alapszak
BA, 1. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Rejka Erika
Főiskolai Docens, BKF KMK

Konokono

A pályázati feladatom egy alkalmi ékszercsalád, aminek az alapja egy papírplasztika. A kiindulási pont egy formatan feladat volt. A választott elemem a csonka kúp volt ezt kellett a térben úgy sorolni, hogy egy új formát hozzak létre ragasztás, tűzés nélkül csak a saját anyagával összeillesztve. Ez adta az ötletet, hogy ékszereket készítsek ebből az anyagból. Először A4-es papírból lemodelleztem az alapelemet és megpróbáltam különböző módon összerakni. A papírt 2 cm széles csíkokra vágtam és ezeknek mind két végét bemetszettem. Aztán a szemben lévő részekkel összefűztem és behajtottam a végeit annyira, hogy összetartsa az így kapott kör alakú formát. Ezzel az első illesztési pontot is létrehoztam. Miután tudtam, hogy ennél az alapelemnél maradok más fajta papírokat is kipróbáltam a feladathoz. A fotókarton bizonyult a legjobban használhatónak, mert eléggé kemény, de kellőképpen formálható. Először ugyan olyan méretben használtam, ahogy az első próbálkozásnál is, ugyan úgy illesztettem össze, csak most még az alapelem oldalát is bevágtam, hogy az illesztési pontból visszahajtott részt abba akasszam, így biztosabb tartást adjon. Először olyanra alakítottam, mint egy bajonettzár. Ennek köszönhetően elég stabil lett és hosszan tudtam sorolni az elemet, de azzal a problémával kerültem szembe, hogy egy irányba tart csak erősen, ha széthúztam az ellentétes irányba, akkor szétcsúszott. A megoldást a T alakú bevágás jelentette. Így két illesztési pontom lett és egy irányba se esik szét a forma. Ezek segítségével hosszan építhető és formát tudok változtatni az arányok alakításával. Minél hosszabban soroltam annál inkább spirális formát vett fel. Az illesztésnek köszönhetően mozgatható, flexibilis több funkciós lett az ékszer. Ha valamelyik irányba elfordítom, vagy mozgatom, utána visszaáll az eredeti irányba. Ez a test olyan pontjain is viselhetővé teszi, mint a könyök ahol egy kötöttebb forma nem biztos, hogy ekkora mozgásteret engedne. A későbbiekben szeretnék kísérletezni másfajta tartósabb anyagokkal, amiknek a papírhoz hasonlóak a tulajdonságai, mint a műanyag. Ami az áttetszőség mellett a z erősebb anyagból eredendő előnyökkel rendelkezik és lehetőséget ad a színekkel történő komponálásra. Ill. még a kapcsolódások is tovább fejleszthetőek, amin már szintén elkezdtem dolgozni. Később a formát is többféleképp szeretném alakítani, a csavarodásokat, irányokat változtatni és minimum 3 db ékszer objektet létrehozni.

ZACHAR VIKTÓRIA
Kézműves
BA, 6. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Páger Bernadett
főiskolai művésztanár, BKF KMK

MOTH. MODULAR CARPET

Az iskolai tanulmányaim során kezdem el moduláris rendszerekkel foglalkozni. A szövött és kötött anyagok szerkezetét nagyítottam fel és ültettem át egészen geometrikus formákra. Inspirációul a természetből, a lepkék szárnyát borító mikroszkopikus méretű pikkelyeket választottam. Ezek formájából és elhelyezkedésükből kiindulva kezdtem el megtervezni egy sorolható elemet. Egy egységem külön mozgatható fülekből és az őket összekötő sávból állnak. Ezek sorosan kapcsolhatók egymáshoz, láncszemekként egymásba fűzhetők. A szerkezet különböző anyagokból is elkészíthető, melyekhez különböző funkciók társíthatók. A filcekből készült kísérleteim után járható útnak találtam egy szőnyeg kivitelezését ezzel az rendszerrel. A sorok szélessége fix méretű, de az összefűzésnek köszönhetően a kész szőnyeg hosszúsága tetszőlegesre készíthető. Különleges felület már eleve ad egy mintázatot, de egyes elemek színének megváltoztatásával különböző ritmusú mintázat adható hozzá. További feladataim még a pontos és biztonságos lépték megtalálása valamint a tisztíthatóság kérdésének megoldása.

PISZMÁN LILLA
vizuális és környezetkultúra tanár,
matematikatanár
MA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kótai Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Növény függöny

Öt különböző növényt gyűjtöttem össze anyukám kertjéből (rozmaring, körömvirág, kapor, mézvirág, lóhere), megszárítottam és pauszpapír zacskókba varrtam őket. Ezt a 260 db-ot 13 x 20-as sorokba fűztem függönynek. Így a kert egy részlete tárul elénk, amikor az ablak elé húzzuk ezt a növényfüggönyt. Az ablak hova néz? Esetleg a kertre? A kertet eltakarjuk a kert egy részletével? Ezzel megfosztunk valamit a látványból vagy hozzáadunk? A gyógynövény függöny ellenfényben a legizgalmasabb.

MÁTRAI JÚLIA
Elektronikus Ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

URBAN STITCH

Az Urban Stitch egy experimentális projekt, melynek alapjául egy hozzám közel álló technikát, a varrást választottam.

Célom, hogy ezt a technikát kiemeljem eddigi alkalmazásmódjából, illetve az ábrázolt motívumvilág megszokott használatából és új kontextusba helyezzem a témaválasztás által. Így állítottam szembe az alkalmazott manuális eljárást az ezzel elkészített geometrikus, urbánus témával.

Elvettem a varrás funkcionális voltát, leegyszerűsítettem sima öltésekké és ezeket a tárgyak körvonalainak „rajzolására" használtam. Ebből a szempontból az Urban Stitch előzményeinek a népművészeti hímzések mondhatók, ezekhez hasonlítható, mivel rendeltetését tekintve díszítő jellegű alkotás. Különbség viszont, hogy én inkább a vázlatos vonalrajz irányába toltam el a hangsúlyt a dekorációs mivolttal szemben, és hogy a népművészeti hímzésekben alkalmazott kétdimneziós motívumok helyett munkáimnál háromdimenzós formák jelennek meg.

A projektet három részre osztottam annak érdekében, hogy látható legyen egy folyamat, ami egy részletesen kidolgozott képből indul ki, és egy letisztultabb formavilágú, térben kibővített tipográfiánál ér véget.

Mindezekkel együtt munkámat úgy akartam megvalósítani, hogy olyan alkotást készítek, ami azáltal is értékes, hogy sok munkát fektetek bele, hogy megküzdök vele. Az Urban Stitch projekt egy kihívás volt számomra saját magamtól, bizonyítás magamnak, és kísérlet, amiben feszegetni tudtam a határaimat.

NAGY ZSUZSANNA
Vizuális- és környezetkultúra-tanár, Játék- és szabadidő-szervező tanár
MA, 3. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Dr. Bordács Abdrea
főiskolai docens, NYME BDPK

Alpakka gyűrűsorozat

Sorozatom tizenöt darab egyedi tervezésű alpakkagyűrűből áll. Az ékszerek háromféle típusra oszthatóak fel: foglalatos (melyekből a kövek cserélhetőek), a forrasztással készültek (amiknek mérte kismértékben változtatható) és a forrasztás nélkül készültek (a méretek kis mértékben állíthatók). Mindegyik típus öt egyedi tervezésű darabból áll. A kivételezés igazi kihívás volt, hisz ezeknek a technikai megoldásoknak a kitalálása, felfedezése nagy munkát vett igénybe. Feszegettem az anyag tulajdonságait, tűrőképességeit és azt a lehető legtöbb féle képen ki is használtam. Számomra a legszebb anyag a fém, azon belül is az alpakka, mivel számtalan lehetőséget hordoznak magukban. Ugyanis például a kalapálás hatására rendkívül rugalmas lesz, az általam készített egyes gyűrűtípusnál a fém e tulajdonságát használtam ki. Három típus, mivel ezeknek a megoldási lehetőségei tetszettek meg a legjobban.

Munkáim mind elkészítésükben, mind formájukban, mind sajátosságukban eltérnek más ékszerekhez képest. Minden típus különleges hisz egyedi és típusonként más sajátos jellemzővel bírnak. Formailag letisztultak, egyszerűek, de mégsem hétköznapi a megjelenésük, az alakzatok gazdag variációkat rejtenek. A forma és a funkció egymásba fonódódik, azok egyensúlyt hoznak létre. Hordhatóak alkalmi, de akár hétköznapi viselet részeként is.

Az első típusú gyűrűknél jádeköveket és szintetikus követ foglaltam be, úgy hogy azokat könnyedén szét lehessen szedni (hogy ki lehessen azokat cserélni más színű kövekre). A követ tartó elemet egy ékkel ki lehet ütni. Ezek a tartóelemek (egy esetben, ahol nyitott foglalatot alkalmaztam, ott csak kő) pontosan illeszkednek, tehát nem esnek ki maguktól. Különlegességük, hogy nem a szokásos jellegzetes alakban, hanem egyes estekben fordítva helyeztem el a követ, ami nem hétköznapi megjelenésével izgalmas megjelenést kölcsönöz.A második típusnál az elemek egymásba vannak bújtatva, ennek köszönhetően kismértékben állítható is a gyűrű körmérete. Ezek keményforrasztással készültek, s ennek a fajtának is különböző változatait készítettem el: van ahol teljesen körbe ér, de vannak olyan darabok is, melyek csak háromnegyedesek (nem érnek teljesen körbe).A harmadik típusnál a sorozat elemei egy agyagból állnak (forrasztás nélkül készültek). A gyűrűk kör jellegét egymásba bújtatással értem el. Méretük kismértékben változtató, így az anyag feszessége tartja stabilan a formát.

HORVÁTH RENÁTA
Öltözék és kiegészítő tervező
BA, 5. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Juhász Nóra
főiskolai tanár, BKF KMK

Egy struktúra fény-árnyék hatásai

Inspirációm kiindulópontja a vízfelszín fénytörésén alapszik. Célom egy geometrikus alapokon nyugvó organikus öltözék, amelyet szabályos és párhuzamos rendszerű hajtogatásból kiinduló, testre alakított formából hozok létre. Az öltözékbe épített LED szalag segítségével alakítom ki a struktúra fény-árnyék hatásait. Mindehhez megfelelő transzparenciával rendelkező anyagot kerestem, melyet kikeményítek, hogy a forma megfelelően tudjon működni. A forma kialakításában szempont, hogy egy anyagból alakítsam testre a ruhát. Fontos, hogy egy olyan hajtogatott struktúrát hozzak létre, amelyben fordulásokat, torzításokat, léptékváltásokat alkalmazzak, így segítve a forma egyedi kialakítását. A tervezési folyamatban elindítottam egy kísérletsorozatot, amelyben a cél eléréséhez azt kerestem, hogy mely anyagok a legmegfelelőbbek az átvilágításra, és hogyan tudom manipulálni a kiválasztott anyagot. Végeredményben egy test objektet hozok létre.

KÖNCZÖL ALEXANDRA
Kézműves
BA, 4. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Sárosi Krisztina
főiskolai adjunktus, BKF KMK

Felületalakítási kísérletsorozat formaalakításra

Kutatásaimat 2013 áprilisában kezdtem. Kísérletsorozatomnak két célja volt. Az egyik, egy új alapanyag létrehozása, amelyet hő kezelt vegyi szálas anyagok társításával alkottam meg. Többféle minőségű vegyi szálas anyaggal dolgoztam, mint például a poliészter, poliakril, polivinilklorid. Ezek kölcsönhatását vizsgáltam hő hatására.
Kiindulási alapom a zsugorodás jelensége a biológiában és a természetben, amelyre kerestem példákat. Ezt a jelenséget szerettem volna átültetni az öltözéktervezés és a design területére. Az alapanyagok összehúzását hőhatással és műanyagháló segítségével értem el. Egy több lépcsős hőkezelés alkalmával megszületett az alapanyag, amelyet leginkább alkalmasnak tartottam kísérletem másik részéhez. Tulajdonságait tekintve rugalmas, textúrája és tapintása különleges és lehetővé teszi, hogy különböző test-és formamódosításokat lehessen végezni egy adott testen. Számításokkal és tervezéssel a test meghatározott pontjain szűkíthető és bővíthető az adott forma az új alapanyag segítségével.
Az elkészített műalkotás egy felsőrész, amelyen egyszerre jelennek meg a különböző anyagminőségek, a szűkítés a derékon történik.
Méret: S/M, hossz: 70 cm, anyaga: poliészter és polivinilklorid.

GRÁNITZ DÓRA
Kerámiatervezés
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nagy Márta
Egytemi tanár, PTE MK

Gyűrű kollekció

A témaválasztásban közre játszottak előzetes tanulmányaim és személyes érdeklődésem is. Eddigi képzéseim során már foglalkoztam ékszerkészítéssel, azonban az üveg anyagából adódó technikai nehézségek miatt a gyűrű egészét nem tudtam kivitelezni, viszont a kerámia anyagok és a beton alkalmasnak tűntek erre a feladatra. Utóbbival, mint anyaggal az egyetemi tanulmányaim első félévében kerültem kapcsolatba.

A kollekció megálmodásakor az alapötlet egy olyan design megtalálása volt, amit szabadon lehet variálni mind anyagban, színben, formában és felületben. A tárgyak méretét fontos szempontnak tartottam, egy alkalmi viseletet szeretem volna alkotni.

A trapéz felülnézetű darabból készült beton és porcelán, különféle színezéssel.
Ezenkívül az alapformát ,az abból készült trapéz felülnézetűt és a hajtogatott felületű öntött gyűrűket három technikával készítettem még el.

1.Gipszformába öntött magas tűzőn égetett mázas porcelán
2. Raku technikával készültek
3.Fatűzes kemencében égetett darabok

SPITZMÜLLER SZANDRA
környezetkultúra
BA, 6. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Aranyosi Zsuzsánna
főiskolai docens, NYF BTMK

"Pliszé" (női táskák)

A „pliszé” címet viselő pályázati munkám három darab női táskát foglal magába. Tervezési folyamatom kiinduló pontját a népművészetben már jól bevált technikai eljárások adták. Ezek közül a ma is jól ismert és alkalmazott pliszírozást választottam.
A technikai eljárás megismerése további folyamatokat hozott, amelyek végül a táskák megalkotásáig vezettek. A pliszéket különböző méretűre vasaltam, amely hol sűrűbb, hol tágasabb forma megvalósulásához vezetett.
A kialakításukkor figyelembe vettem a különböző típusú anyagok egyéni adottságait. A hosszantartó pliszék megőrzéséhez vászon és ehhez hasonló összetételű anyagokat használtam fel.
A színválasztásban igyekeztem minél változatosabb képet kialakítani.
A pályamunkám között helyet kap az elegáns, a hétköznapi táska és a nagyobb tárgyak tárolására szolgáló batyu. Munkáim a nők számára készültek. Tervezésükkor fontos volt a számomra, hogy az egyéni megjelenésük mellett, lehetőséget nyújtsanak az apróbb tárgyak tárolására.
Véleményem szerint az általam tervezett táskák különlegessége abban rejlik, hogy egy egyszerű eljárási mód segítségével összetett és egyedi kiegészítőt alkotnak.

JUHÁSZ EMESE
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Aranyosi Zsuzsánna
főiskolai docens, NYF BTMK

Testékeszer

A munkámat egy 2013-as iskolai feladatból gondoltam tovább. A feladat lényege az volt ,hogy egy olyan ékszert kellett terveznünk papírból ami a test több részét is összeköti. Az alap ötletem a papír rétegezése volt. Ebből egyértelműen következett számomra, hogy az egymásra rétegezett papírokat felvágjam és kihajtsam valamilyen módon. Az ékszerem makettje egyszerű barna csomagolópapírból készült és ezt dobtam fel alá rétegezett színes pergamenpapírokkal.
Később nagy fejtörést okozott, hogy milyen anyagból is valósíthatnám meg az ékszeremet. Aztán rájöttem, hogy bármilyen anyagból meg lehet valósítani az alap koncepciót, ami elég merev. Mivel mindenképpen a formát szeretném kihangsúlyozni, ezért a színösszeállítást úgy képzeltem el, hogy semmiképpen se befolyásolja azt. Ezért a letisztult, egyszerű színek képezik az alapot, amibe belecsempészek egy kis élénkséget.
Az ékszert úgy terveztem, hogy a kontyba fogott haj köré tekeredjen, majd előre jön körbe öleli a nyakat, visszatér hátra ,végig fut a gerinc vonalán, majd a mell alatt visszatér előre. Így az ékszert izgalmassá teszi, hogy nem csak a két oldala más, de a testen viselve minden nézőpontból más.
Az ékszerem azoknak a fiatal 30-as nőknek szól akik izgalmasságot akarnak csempészni a mindennapi ruhatárukba. Stílust tekintve úgy próbáltam kialakítani, hogy épp úgy be lehet illeszteni egy letisztultabb ruhatárba, mint egy bohém stílusúba.

SÁNDOR LILLA
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Aranyosi Zsuzsánna
főiskolai docens, NYF BTMK

TESTÉKSZER - COLUMNA VERTEBRALIS

Az emberek ősidők óta díszítik ékszerekkel testüket. Az ékszer kezdetben társadalmi (azonosító, megkülönböztető), identitásjelölő, rituális funkciót tölt be, majd később esztétikai funkcióval ruházódik fel, így lényege a gyönyörködtetés, a figyelemfelhívás lesz, hogy széppé tegye viselőjét.

Az én testékszerem ellentétes funkcióval rendelkezik, formai kialakításának köszönhetően mintegy mesterséges deformitással ruházom fel a testet. Az ékszerem a gerinc vonalát követve fekszik fel a testre, így eggyé válik viselőjével, ugyanakkor a háton végigfutó hullám „kinövések" púpszerű hatást keltve kerülnek ellentétbe a gerinc finom S vonalával.

Az alkotás során különböző anyagokkal kísérleteztem, melyek nem rugalmasak, vagy éppen nincs tartásuk, tehát elsőre alkalmatlannak látszanak a gerincforma felvételére. Az alapdarabom papírból készült, ezt fejlesztettem tovább különféle anyagkísérletekkel, például szalaggal, fémmel, vetexszel.

KOVÁCS LELLE
Építész
MSc, 7. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

MARXREITER ADRIENN
Építész
MSc, 7. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Üveges Gábor Dla
egyetemi docens, BME ÉPK

Puhabeton

Valóság.Illúzió.
Az ember gondolatait a korábbi tapasztalatai irányítják, így sokszor akaratlanul is véleményt alkot új élményekről, tárgyakról anélkül, hogy tényleges megfigyeléseket tenne. A mindennapi életben nincs idő, és sokszor szükség sem mindent újratapasztalni. Könnyebb, ha az emlékeinket használjuk fel az újdonságok megítélésére. Így ha meglátunk például egy követ, nem kell közelebb mennünk, és nem kell megszagolnunk, hogy tudjuk, nem étel, hanem kő.

Egy párna általában puha és finom tapintású, a beton pedig kemény. Mi történik azonban, ha a kettőt ötvözzük egy tárgyban, és készítünk egy párnát betonból? Elvárásaink hirtelen elbizonytalanodnak, kérdőn tekintünk a tárgyra, ami akár puha is lehetne, de közelebbről érezzük a beton közel sem lágy tulajdonságait. Egy korábbi munkánk is erre a témára épült, egy lágy anyag puhasága közelebbről nézve elveszett a beton ridegségében. Idei munkánknál azonban az ott keletkezett érzéki csalódás ellenkezőjét fogtuk meg.

Egy beton pad általában kemény és hideg. Legalábbis ez az a képzet, amit a beton eddigi alkalmazása kialakított bennünk. Sokszor nem is szívesen ül le rá az ember, mert hideg, vagy durva felületű.
Arra gondoltunk, hogy maradva a már tavaly megkezdett puha-kemény témánknál, egy olyan padot alakítunk ki, ahol a látvány megmarad teljes egészében beton, annak felületi „hibáival” és jellemzőivel, viszont a működés puhaságot és játékot visz a tárgyba. A padot alkotó fő elemekbe, a kis kockákba rugókat öntöttünk, amik azonos magasságban tartják az elemeket, amik -ha rájuk ül az ember- lesüllyednek, és felveszik a használó formáját, így kényelmessé téve az ülést. Meglepetést okozott nekünk is, mennyire vicces és jó érzés beleülni a padba, sőt szórakoztató ide-oda dőlöngélni is rajta.

TAMUS RICHÁRD
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Balogh Zsolt Dla
főiskolai adjunktus, NYF BTMK

Retro design

Az alap elgondolásom, hogy a hatvanas években készült 2. generációs Dodge Charger formáit a mai autó design új vonalaival ruházzam fel. Az említett modellnek 7 generációja van, viszont a legújabb formavilág nem idézi fel számomra a hatvanas évek, az úgynevezett JET korszak, valamint az izomautók vonalait. Annak jellege elhalványult, helyenként teljesen el is tűnt a mai változatban. A munkám lényege tehát az, hogy a régi stílus főbb elemeit megőrizzem és az új szemlélettel ötvözzem egy XXI. századi megjelenésben, annak elvárásaival. Ezzel azokat az embereket szeretném megcélozni, akik vonzódnak a klasszikus amerikai autókhoz, de szeretik az új formákat is.

JANKOVICS PETRA
Környezetkultúra
BA, 1. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Hefkó Mihály
főiskolai docens, BKF KMK

Ribbon fokhagymanyomó

A Ribbon egy olyan eszköz, ami formájából adódóan leegyszerűsíti és meggyorsítja a fokhagymanyomást. Egyszerű könnyed mozdulattal, nagyobb nyomóerő kifejtése nélkül használható. Az alkalmazott formai kialakítás megkönnyíti az eszköz tisztítását, véd a préselés közben szétfröccsenő fokhagyma levétől. Kényelmesen egy kézzel használható, jobb- és bal kézzel egyaránt. A rozsdamentes acélból kialakított 10x6x12 cm dimenziójú csillogó szalagforma plasztikai értékkel bír egy modern konyhában az ott használatos eszközök sorában.

LÉVAI LEVENTE
Formatervezés
BA, 3. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és
Művészeti Kar

Témavezető:
Csepregi Sándor
egyetemi docens, NYME SKK

Szanitercsalád

Célkitűzésem a tervemmel egy prémium kategóriás szanitercsalád megalkotása volt, ami sokoldalú, letisztult, éles formákból áll. Első lépésként megterveztem a mosdót, ami magába foglalja a család többi tagjának formavilágát.

A hatszögletű alap gazdagabb formavilágot a síkokból álló belső forma egyszerűséget, mégis formaváltakozások sorát hozza. Mivel az oldalai kilencven fokban futnak össze egyszerűen elhelyezhető a sarokba, de akár a fallal párhuzamosan is rakható. A levehető lefolyó takaró kicsit csavarodik, ezzel megtöri a szögletességet és puhítja a sík elemek sokaságát.
Formájából adódóan elkészíthető fémből, kerámiából és betonból is.

SZALAI ZSÓFIA
Kerámia tervező
BA, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nagy Márta
Egytemi tanár, PTE MK

Tálca és tál (52 x 39 és 4 db 17x 17 cm)

Célom egy olyan tálalásra alkalmas készlet tervezése volt, amely a mai modern otthonok állandó eleme lehet. Az edénycsoport azon túl, hogy kihat esztétikailag a környezetünkre, funkcióját tekintve elősegíti amindennapi egészséges étkezést. Kutatások szerint a napi többszöri gyümölcs és zöldség fogyasztás szükséges a szervezet számára.Amikor stresszesebbek, idegesebbek vagyunk, pár szem olajos mag gazdag B-vitamin és magnézium tartalmának köszönhetően, igazi gyógyír lehet feszült, fáradt idegeinkre, energiát, lendületet ad a szervezetnek egy-egy fárasztó napon. Miért ne lehetnének ezek az ételek egyúttal a lakás díszei is? A tálalókészlet formai kialakításakor a mai építészetben is előszeretettel használt geometrikusformák inspiráltak. A tervezés során szabálytalan ötszög alapú csúcsára állított gúlákból építkeztem. Célom a hagyományos értelemben vett asztalközép átértelmezése volt. Legyen kéznél az egészség! A tálalóedényekben elhelyezett gyümölcsök, olajos magvak állandó jelenléte a lakásban, ösztönösen arra sarkall minket, hogy fogyasszunk az elénk rakott ételből.A gyümölcsöstál, mint az egészséges táplálkozás reprezentációja jelenik meg otthonunkban.A készlet egyszerre lehet hatással szépérzékünkre és egészségünkre, megteremetve bennünk a testi és lelik harmóniát.

PÁLINKÁS DOMINIKA
Kerámiatervezés
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nagy Márta
Egytemi tanár, PTE MK

Tea és citromlé kiöntő

Tea és citromlé kiöntő szett, amelyet 2013-ban készítettem, a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának Kerámia Tanszékén. Iparilag sokszorosítható technikával, gipszformába történő öntéssel, fehérre égő Hódmezővásárhelyi porcelán masszából állítottam elő, transzparens mázzal fedve. A kisebb citromlé kiöntőt ezen felül, máz alatti kobalt – oxidos festéssel dekoráltam is. A tárgy együttes tervezésénél nagy gondot fordítottam arra, hogy a csőr – fül – fedő és a kannatest, mint funkcionálisan, mint formailag megfeleljen a követelményeknek. Így törekedtem egy újító szemléletű design-tárgy megalkotására, amelyet egy kísérleti gipszalakítási technikával hoztam létre. Az organikus, gömb alakú kannatestet szigorúan geometrikus testekkel, hengerekkel deformáltam, úgy hogy a kannatest alapjául szolgáló még folyékony gipsz mennyiséget gumiövszerbe töltöttem, majd az előre elkészített csőr – fül – fedő gipszmagokat belenyomtam a megfelelő szögben. A kész kiöntő együttesre, mint egy sikeres kísérlet eredményeként tekintek.

KIRÁLY GERGŐ
Tervezőgrafika
MA, 1. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Süli-Zakar Szabolcs
tanársegéd, EKF BTK

Type to cube

A Rubik kocka, mint találmány az elmúlt évtizedek folyamán bár formailag rengeteg változáson és variáción ment keresztül viszont mind eddig az alap koncepció változatlan maradt. Az eredeti állapotába való visszaforgatás egy alapvető nehézséget hordoz magában, amely a találmány sajátossága. Ezt az oldalak a forma valamint a kirakni kívánt kép komplexitásával szinte már a lehetetlenségig sikerült fokozni viszont minden egyes plusz formai vagy tartalmi változtatás mely nehezítette a játékot csupán a gyakorlottabbak számára tette élvezhetővé azt. Ezt a tényt én egy problémának látom, melyre az eszköz felhasználásának újragondolása adhat megoldást. A Rubik kocka 40. évfordulójának alkalmából ezen az elven változtatva a kockát, mint eszközt használom egy új végkimenetelű játék létrehozására. A Type To Cube játék egy scrable, amely a bűvös kockán lévő betűk és bónusz mezők szabályszerű kiforgatásával ad lehetőséget asszociációs képességeink játékos fejlesztéséhez.

VARGA ATTILA
Tervezőgrafikus művész
MA, 1. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

BICO társasjáték

A BICO egy biciklis témájú társasjáték. Digitális print technológiával készült. A designt úgy terveztem meg, hogy tökéletesen működjön egy szín, két szín, vagy négy szín nyomtatás alkalmazásával is. Az első két verziót mindenki által elérhetővé tettem az interneten. Így akár egy A4-es fekete fehér nyomtató, ragasztó és kartonpapír segítségével bárki elkészítheti otthon a saját BICO társasjátékát. A választható játékfigurák más-más típusú biciklivel rendelkeznek, kezdve az országúti kerékpártól egészen a cruiser biciklikig. Így a játékosok megismerhetik ezeket, illetve olyat választhatnak, mellyel azonosulni tudnak.

JAKAB FERENC
Környezetkultúra
BA, 7. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Balogh Zsolt Dla
főiskolai adjunktus, NYF BTMK

Cikk-cakk, Spirál

Szeretnék elegáns és modern lámpát tervezni, ami megállja a helyét egy irodában vagy az otthonunkban is. Az alapötlet egy hajtogatható, több elemből álló lámpatest volt melynek fényét alacsony fogyasztású Led adja, amit telefontöltő lát el árammal. Ezen túllépve sikerült olyan konstrukciót létrehozni, ami könnyű szerkezetes, szabadon variálható és összehajtva kis helyen is elfér. A lámpa méretét és funkcióját a felhasználó maga döntheti el, mivel az egységeket nem a hagyományos értelemben vett csatlakozók kötik össze, hanem a panelek végein elhelyezett lemezek továbbítják az áramot. Elég két elemet összeérinteni és a lámpa világít.

KRIZSÁN ANITA
építőművészet
MA, 3. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és
Művészeti Kar

Témavezető:
Márkus Gábor
egyetemi docens, NYME SKK

Köztéri gyermekpad

Célom egy olyan tájépítészeti rendszer tervezése, melynek formája, helyzete, megjelenése, anyaghasználata szimbolikus üzenetet közvetít az emberek, de elsősorban a gyermekek felé, újraértelmezve ezzel a hagyományos értelemben vett köztéri bútorok fogalmát.

Az általános játszótereket figyelmen kívül hagyva gondolkodásom alapjául az angolban főképp play sculpture-nek nevezett kreatív terek fejlődéstörténete szolgált.

A gyerekek sohasem állnak meg, vagy legalábbis ott nem tudnak huzamosabb ideig nyugodtan maradni, ahol nem inspirálja őket mozgásra a környezet. Tervezésem során azzal foglalkoztam, hogy lehet a teret úgy szervezni, hogy kreatív cselekvést váltson ki az ott tartózkodóból, amely cselekvés valójában egy játékot generáló mozzanat.
Egy elfektetett gerenda már önmagában használható ülőbútorként, de ha az lábakon áll és oldalról valamiféle ívek ízesülnek hozzá, nehéz elképzelni, hogy az ne hasonlítson egy állatra. A gyerekek szeretik az állatokat, de ha még mászni is lehet rajtuk, még inkább lelkesednek. Először a hernyót és annak mozgását vettem alapul, így az általam tervezett pad akár egy később tervezendő bútorcsalád első tagja lehetne.

OLLÉ GELLÉRT
formatervezés
BA, 3. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és
Művészeti Kar

Témavezető:
Polyák János
egyetemi docens, NYME SKK

Renzu mosdótál

A széndékom a projektel, hogy porcelán anyagból egy prémium kategóriás mosdótálat tervezzek, alapvetően a XXI. századi urbánus otthonoba.

A koncepcióm alapját az a szándék jelenti, hogy szabványos lefolyót elrejtsem szem elől úgy, hogy ne menjen a dugulás elhárítás és a tisztíthatóság rovására. A formánál a célt egy, az első ránézésre, könnyen befogadható és megérthető design jelentette, amely a finomságait csak hosszabb szemlélődés után fedi fel.

Hosszú útkeresés után egy olyan formánál állapodtam meg, melynek bázisát, felülnézetből, kör alkotja, aminek a kontúrja oldalnézetből hullámzó. A lefolyó rejtettségét úgy sikerült megoldanom, hogy hátra eltolva azt, a formát excenteressé tettem, ami lehetővé teszi egy plusz fémbetét belehelyezését, úgy hogy ne csökkentse jelentősen a mosdó öblösségét. Ez a betét felel a lefolyó eltakarásáért. Könnyen eltávolítható és tisztítható. A végeredmény közel áll egy hagyományos tál formájához, de továbbgondolva azt.

A terveimben szerepel egy falra szerelhető konzolos kialakítású, mely lebegő hatást kelt, és egy asztalra, szekrényre helyezhető is. A szín tekintetében fekete és fehér variációkat terveztem. Alapvetően családi házak fürdőszobájába szánom a terméket. Az átmérője 50 centiméter. Elkészítettem a sokszorosító öntőmintát 60%-os kicsinyítésben, ezzel alátámasztva a gyárthatóságot.

A fantázia neve japánul lencsét jelent, ami a forma negatívjának alakjára utal.

SZÁSZ LEVENTE
Környezetkultúra (Belsőépítészet)
BA, 5. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Hefkó Mihály
főiskolai docens, BKF KMK

SLAB. Sorolható Bútorrendszer hajlított fémlemezből

A S L A B egy olyan, önmagában is funkcionális bútorelem, amelyet sorolva különböző töblet funkciót kapó struktúra jöhet létre. A Struktúra maga egy szabályrendszerhez kötött. A bútor elemeinek oldalait lehet összekapcsolni egy speciális, erre a szerkezetre tervezett összekötő elemmel. A rendszer sorolhatósága végtelen, ebből fakadóan a Slab tulajdonosára van bízva, mit akar létrehozni az elemekből. A tervezési folyamat második nagyon fontos mozgató rugója az anyagkísérlet volt, így alakult ki a szendvics réteg, mely 2 anyagot foglal magába. Ez a két anyag a Rozsdamentes acéllemez és egy ennél jóval rugalmasabb anyag, jelen esetben parafa vagy gumi. A szendvics szerkezet egyszerű, a két héj a hajlított acéllemez 1 mm vastagságban, e közé kerül a rugalmasabb anyag, ami 8 mm vastag, így összesen az elem 1 cm vastag. Az accéllemez feszes tartást ad, míg a köztes anyag a rugalmasságról gondoskodik. Ezáltal a szendvics szerkezet egy merev, ugyanakkor terhelésre rugalmas konstrukciót hoz létre. E két anyag illesztése ipari ragasztó segítségével történik, préseléses technológiával. Méreteiben egy zömök darabról van szó, magassága 40 cm, szélessége 33 cm. Ezekkel a méretekkel és az említett szendvics réteggel az elem 6-8 kg között van, ami ideális egy ekkora testnél. A rozsdamentes hajlított acéllemez eleve felületkezelt, így használható kültéren, beltéren egyaránt. A lemez hajlítása során fontos volt a kivitelezési problémák kiküszöbölése, ami alatt a hajlító gép határait értem, így egy nyitott geometriát terveztem. A felső két ív belső szögei 75-75 fok, míg az alsó 105-105 fok. A tervezés harmadik alappillére az esztétika. A Slab anyagainak használatával és a formatervezésével törekszem egy elegáns megjelenésre, egy olyan bútorrendszerre, amely kitűnik a tömegből és a tér meghatározó részévé válik, így ötvözve a funkciót, anyagkisérletet és a formát.

BOLEMAN BENCE ZOLTÁN
Kerámiatervezés
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nagy Márta
Egytemi tanár, PTE MK

Teáskészlet

A távol-keleti és európai teázás tárgykultuszát tanulmányozva megpróbáltam létrehozni egy teáskészletet, melynek formai világa követi a távol-keleti forma világot, viszont megfeleljen az európai teázási szokásoknak is. Célom egy olyan készlet tervezése volt, mely megfelel a mai tárgykultúrában használatos készleteknek, iparilag sokszorosítható legyen és saját fejlesztésű porcelánból készülne.
A tervezés elején több féle kannát – kannatest, fül, csőr, cseppfogó, szűrő – megvizsgáltam. Az első tervek megszületése után rájöttem, hogy a kannám teste a fémkannákhoz hasonlít és arra a következtetésre jutottam, hogy fém füle lesz a kannának. A készlethez hozzá tartozik egy betontálca, ami egy klasszikus asztalközép ötlete alapján született meg.
A kanna kivitelezésekor elsősorban elkészítettem az öntőformákat gipszből, s azután saját fejlesztésű porcelánból öntöttem; saját mázzal mázazva 1380°C-on redukcióban égetve. Égetés után a fémfül elkészítése és illesztése következett. A betontálcát hungarocell öntőformával készítettem.

GÁBOR SÁRA
színházi dramaturg
Osztatlan, 3. félév
Színház- és Filmművészeti Egyetem

Témavezető:
Jákfalvi Magdolna
egyetemi tanár, SZFE

A 25. Színház

A dolgozat alapvető kérdése, hogy a Huszonötödik Színház beletartozik-e a ’70-es évek színházi újítóinak sorába, vagy nem jelentett többet egy jó politikai kapcsolatokkal rendelkező író színházi önmegvalósításánál. A színház igazgatója: Gyurkó László író, a rendszerváltást követően, színházához hasonlóan, sodródott perifériára. A Huszonötödik ma már csak a ’70-es évek generációjának emlékezetében él. Annak ellenére nem része színháztörténeti kánonnak, hogy a korabeli kritika által dicsért és a fiatal értelmiség körében rendkívül népszerű kísérleti színház volt. Ennek okát a Huszonötödik kényes és ambivalens politikai helyzetében látom: egyszerre volt lojális a politikai rendszerhez, és mégis lázadó. Nevezhető a kultúrpolitika által támogatott intézménynek, hiszen működhetett, utazhatott külföldre és nem tiltották be a merészebb előadásait sem, de ennek ellenére sem kapott saját játszóhelyet, amely az évek folyamán lassan ellehetetlenítette az alkotómunkát. Dolgozatomban interjúk, riportok és kritikák alapján próbálom felvázolni, hogy működött ez a színház, és milyen művészeti, ideológiai vagy szervezeti gondolatok tűnnek közel fél évszázaddal később is progresszívnak. A Huszonötödik tekinthető a mai magyar független színházi szféra egyik előképének, és emiatt tartom igazán aktuálisnak, ennek az elfeledett színháznak az újra felfedezését.

NAGY MIHÁLY
színházi dramaturg
Osztatlan, 3. félév

Színház- és Filmművészeti Egyetem

Témavezető:
Jákfalvi Magdolna
tanár (egyetemi/főiskolai), Művészetelméleti Tanszék

A diktatúra kritikája. Molnár Gál Péter és a színház megfigyelése

A DIKTATÚRA KRITIKÁJA
Molnár Gál Péter esszéi és a színház megfigyelése
absztrakt

2004-ben gyanúsítgatások sora éri Molnár Gál Pétert feltételezett ügynökmúltja miatt. Fonyódi Péter A Rivaldafény árnyékában című könyvében nyilvánosságra hozza egy III/III-as dosszié aktáit, Molnár Gál elismeri ügynöki tevékenységét, ahogyan azt is, ő maga az a Luzsnyánszky Róbert, akinek a kötet 1963 és 1979 között írt jelentéseit tartalmazza. Az ügynökmúlt napvilágra kerülésével a média uralta közvélemény újabb hadjáratot indít az addig is sokakat megosztó kritikussal szemben.

Molnár Gál Péter mint színházkritikus a közvélekedés szerint besúgó lett. Személye azért izgalmas ebben a viszonylatban, mert egyszerre kerül a külső és a belső megfigyelő pozíciójába. Ebben a helyzetben pedig mindkét oldalon kettős ügynök: jelentéseiben a színházi viszonyok leírása az aktuális kultúrpolitikai kurzus kritikájává válik. A kritikus szereplehetőségeinek vizsgálatához elméleti háttérül szolgál Geroges Banu A felügyelt színpad című esszékötete. Ennek alapján mutatom be, hogyan tehet kísérletet a színházkritikus személye és a színházi kritika műfaja a színházi rendszer és a kulturális politika viszonyainak befolyásolásra.

SÁNDOR JÚLIA
színházi dramaturg
Osztatlan, 3. félév

Színház- és Filmművészeti Egyetem

Témavezető:
Jákfalvi Magdolna
egyetemi tanár, SZFE

A művészet láthatatlan. Monori Lili színházi műhelye

A dolgozat célja beemelni a Monori Lili és Székely B. Miklós nevéhez fűződő, 1982 és 2004 között egy Szentkirályi utcai pincében működő színházi műhelyt, a Szentkirályi Színházi Műhelyt a színháztörténeti diskurzusba. A dolgozat a hozzáférhető dokumentációs források (kritikák, interjúk, az alkotópár lányának témában írott szakdolgozata) felhasználásával úgy ad átfogó képet Monori Liliék pinceszínházáról, hogy azt mint egy helyszínválasztásában, témaválasztásában, irodalmi szöveghez való hozzáállásában illetve színház- és színészetfelfogásában egyéni irányt követő alkotóműhelyt mutatja be. A Szentkirályi Színházi Műhely sajátossága a láthatatlanság, amely egyrészt színháztörténeti értelemben vett láthatatlanság, másrészt az ezt megalapozó fizikai értelemben vett láthatatlanság: egy néző nélküli színház láthatatlansága. Monori Liliék számára a színház nem a nyilvánosság egy formája, hanem olyan létforma, amely hozzásegíti az alkotókat saját múltjuk és jelenük megéléséhez és feldolgozásához. A helyszín- és témaválasztást is ez a személyes igény motiválta, az irodalmi szövegek a személyes megnyilatkozás katalizátoraként működtek, szerep és játszó nem volt szétválasztható.
E forma előképeit megtalálhatjuk a színháztörténetek által második nyilvánossághoz sorolt alkotóknál: a hatvanas évek neoavantgárdjában, Halász Péterék lakásszínházi tevékenységében. Monoriék föld alá vonulását azonban ezekkel az alkotókkal ellentétben nem az ellenállás, hanem az eltűnés vágya motiválta. Színházi tevékenységüknek csak 1990-től kezdődően, anyagi kényszerből volt néhány szemtanúja, közöttük viszont nagy arányban voltak színházi kritikusok. Monori Liliék színháza így a többség számára megmaradt láthatatlannak vagy csak a színikritika médiumán keresztül hozzáférhetőnek.

VARGA ZSÓFIA
Szabad bölcsészet
BA, 6. félév

Károli Gáspár Református Egyetem
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Sepsi Enikő
egyetemi docens, KRE BTK

A színész Craig, Mejerhold és Artaud felfogásában

A dolgozatomban három színházi alkotó elméleti munkásságának összehasonlító elemzésén keresztül igyekeztem bemutatni a 20. századtól kezdődő avantgárd hatásait a színészelméletre. A huszadik század második és harmadik évtizedében általános célként alakult ki a színház irodalomtól való függésének csökkentése és ez lényegesen átalakította a klasszikusan a dráma jegyében alakuló nyugati színházat.
Az avantgárd mozgalmak legkülönbözőbb képviselői törekedtek arra, hogy megszabadíthassák a színházat az irodalom bilincseitől, hogy visszaszerezhesse művészeti önállóságát, továbbá radikális nézeteket vallottak a színészi gyakorlatnak megreformálást a színész testével és színpadi létével kapcsolatban. Az avantgárd révén a nyelvnek többé már nincs köze a testhez, a szó helyét a mozgás és a gesztus vette át, hiszen ha szavakkal el lehet mesélni egy történetet, akkor testtel is. Az egyik legmeghatározóbb jelensége a kornak, hogy a drámai szöveg helyett a színészek a testükkel írnak.
Az elemzésemet Edward Gordon Craig, Vszevolod Mejerhold és Antonin Artaud színházi szakember elméleti munkásságára építettem, amelyben három markáns elképzelést vázoltak fel a jövő színházát illetően. Ennek tükrében kívánom bemutatni, hogy a korai 20. század változásai milyen hatást gyakoroltak a három alkotó színházelméletére, továbbá a kor körülményei mennyire voltak adottak ahhoz, hogy elméletüket képesek legyenek megvalósítani a gyakorlatban is.
Hipotézisem, hogy a színészt mint alakot és szerepét a színházban nem lehet egyetlen, általános érvényű tudományos, esztétikai keretbe foglalni csak közelítések vannak. Ezt Craig, Mejerhold és Artaud színházi munkássága egyediségének bemutatásával és elemzésével terveztem igazolni.

KISS TÜNDE
magyar és angol nyelv és irodalom szak
BA, 6. félév

Babeș-Bolyai Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
dr. T. Szabó Levente
egyetemi adjunktus, BBTE

A színházi produkció és a színházi közösség viszonya az 1870-es évek kolozsvári színházában

A színházi produkciót hajlamosak vagyunk úgy felfogni az irodalmi egyszerzőjűség analógiájára, mint egyéni teljesítményt, ami kizárólag a rendező, dramaturg vagy intendáns érdeme. Ennek létrehozatala mögött viszont ott kell látnunk a koproduktivitást, a teljes színházi közösséget (közönség, sajtó, színházi szakemberek) amelynek minden tagja igyekszik a befolyását kiterjeszteni a színházi produkcióra, hogy saját esztétikai nézete szerint alakítsa azt. Mindeközben viszont akaratlanul is szerves részei lesznek a folyamatnak, amelyen keresztül az ő megítélésük is változik. Egy bizonyos ponton túl pedig már nem lehet a kettőt elválasztani egymástól, a színházi közösség és a színházi produkció kölcsönösen alakítják egymást. E párbeszéd színtere pedig a sajtó, ami mediátorként viselkedik ebben a folyamatban. A színházi produkciónak az ilyen jellegű koproduktivitását kívánom vizsgálni az 1870-es évek kolozsvári színházában.

MISKU DÓRA
Alkalmazott látványtervezés
BA, 5. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Prof. Dr. Lőrincz Zoltán
egyetemi tanár, KE MK

A XX.század kezdetének táncművészete a képzőművészeten keresztül

Tanulmányomban a modern tánc kialakulásának kezdeteit kutattam a képzőművészettel párhuzamosan. A századforduló különleges helyzete érdekelt,amikor még érezhetőek az előző évszázadok eszméi,de már megmutatkoznak a változás jelei.Sok érintkező pont van a fejlődésükben: az absztrakció,ősi-egzotikus kultúrák felelevenítése,az expresszivitás.Minden irányzat a 19.század akadémikus szemlélete ellen irányul,új kifejezési lehetőségek után kutat.
A szabad tánc képviselői a balett merevsége,korlátozottsága ellen léptek fel,mert a klasszikus balett a technikai bravúrokra,formalitásokra helyezte a hangsúlyt.Volt egy másik oldala is a táncnak,s ez a revük,mulatók világa,ahol a testiség,az erotika került előtérbe, a tánc művészi értéke elveszett.Loie Fuller és Isadora Duncan tevékenysége is ez ellen irányult,új kifejezési formákat kerestek.Elvetették mindazt,amit a társadalom gondolt magáról a táncról,mertek változtatni és hittek saját elveikben. Táncaikban fontos volt az individum,az érzelmek,gondolatok kifejezése,megmutatása,valamint a természetes mozgás és a valódi emberi szépség.
Loie Fuller kísérleteiben nagyon fontos szerepet kaptak a technikai újítások,a vizuális színházak úttörőjének is tekinthető.Foglalkozott a fények és színek színpadi lehetőségeivel.Művészete nagy hatással volt a kialakulóban lévő szecesszióra is,kölcsönösen tudták befolyásolni egymást.Különleges látványú táncai megihlették a képzőművészeket és iparművészeket.
Isadora visszanyúlt az ókori görög táncokhoz,kifejezési formákhoz,felelevenítette az antikvitást,hiszen a görögöknél az érzelmek,hangulatok kifejezése volt igazán fontos.Célja nem a rekonstrukció volt,hanem a görög szellem felidézése.Tisztában volt vele,hogy a görögök táncát nem lehet ,és nem is kell lemásolni,csak az ő eszméiket kell tovább vinni és fejleszteni.Azt,ahogyan a természethez,az emberhez viszonyultak és ahogyan bármit ki tudtak fejezni mozdulatokkal és tánccal.
Loie és Isadora is a modern,emancipálódó nőtípust teremtette meg.Fontos volt nekik a művészi önkifejezés és az önmegvalósítás.Auguste Rodin,Toulouse Lautrec,a szecesszió művészei,és a korai modernizmus képviselői is csodálták őket.Művészetük felbecsülhetetlen értékű.Nekik köszönhető,hogy elindult egy folyamat a táncművészetben,s meg tudott változni a táncról kialakított elképzelés. A képző-és táncművészek itt még tudtak kölcsönösen hatni egymásra,tudtak együttműködni,s az ő munkásságuk nyomán alakulhatott ki a modern művészet.

VANKÓ GÁBOR
Tanító
BA, 7. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

Témavezető:
Dr. Gál Zoltán
főiskolai tanár, NYME AK

Az ember tragédiája - egy másik tragédia

Az ember tragédiája kétségen felül álló remekmű, így többrétű megközelítése nemcsak lehetséges, de szükséges is, ezen felül az egyes területek, úgymint irodalomtörténeti, filozófiai, szociológiai, teológiai elemzései is szükségszerűen sokfélék és folyamatosan aktualizálódóak. Rövid dolgozatom egyetlen célja az, hogy megkíséreljen rámutatni az egyik, eddig talán kevéssé vizsgált perspektívára, melyből nézve a Tragédia szereplőinek döntései, motivációik, karakterük új megvilágításba kerül, így bemutatva egy másik tragédiát.
Hódít az elértéktelenedés, a „nem tudom és nem is érdekel" hozzáállás; a hit és tudás megbízhatósága is problematikussá válik. Ennek a problémakörnek megvilágítására alkalmas lett volna más irodalmi vagy filozófiai mű is - Goethe Faustjától Nietzsche írásain át az ó és újkor számos remekével bezáróan, mégis Az ember tragédiája mellett döntöttem. Számomra Madách művének aktualitását ma az a konstans válságérzet adja, melyet életünkben napról napra érzékelhetünk, a Tragédiában színről színre követhetünk. Az író kérdései: halhatatlan-e a lélek? Szabad-e az ember? Nemesedik-e az ember? Megy-é előbbre majdan fajzatom? akkor és azóta is időszerűek, gondolatébresztők, az adott válaszok sokszor vitákat generáltak. A vita azonban nem meddő, az új és új elemzések minden generációban kialakíthatnak egy elfogadható képet a tragédiáról.

BALÁZS JÚLIA
Színházi dramaturg szak
Osztatlan, 3. félév

Színház- és Filmművészeti Egyetem

Témavezető:
Jákfalvi Magdolna
egyetemi tanár, SZFE

Hofi Géza kabaréja. A szocialista stand-up

Hofi Géza a szocialista stand up comedy megteremtője. Dolgozatomban arra keresem a választ, vajon miként működött ez a műfaj Kádár-korszakban, miért nem férhetett kétség Hofi népszerűségéhez, miért lehetett egyáltalán ilyen sikeres. A kutatás és az elemzés során arra jutottam, hogy Hofi Géza megteremtett magának egy műfajt a mai értelemben vett, igen népszerű, amerikai tradícióval működő stand up comedy és a közép-európai történeti hagyományokkal bíró kabaré jelenetek között. Ezt a műfajt szocialista stand up comedy-nek neveztem el, mert ez a kifejezés lefedi azokat a dramaturgiai fogásokat, amelyeket Hofi Géza kísérletezett ki először. Dolgozatomban ezután végigveszem, hogy pontosan melyek ezek dramaturgiai technikák, trükkök, megoldások, metodikák. Állításom igazolására a dolgozatban két felvételt elemzek végig: Hofi Géza- Történetek a színházról, 1971-ből és Hofi Géza Építem a csatornámat jelenetét 1975-ből. Azért ezt a két alkotást választottam, mert mind az időbeliség ívét, mind az alkotói pálya szakaszait pregnánsan mutatja. Míg az első a kezdő, a műfaj kereteit éppen csak érzékelő, az új formával kísérletező Hofit mutatja be, a másik a már befutott, sikeres humoristát. A két felvételen azonban jól látszanak azok a dramaturgiai elemek, amelyek nem változtak az évek alatt. Mindkét felvételen azt igyekeztem bemutatni, hogy a játékos-humorista miként vesz fel a színpadon egy karaktert, miként veszi magára a szocialista színház kereteit, és ezzel lehetővé teszi saját maga számára a szabad beszédet, az egyenes beszédet. Ezt neveztem el szocialista stand up comedy-nek.

FABACSOVICS LILI
színházi dramaturg
Osztatlan, 3. félév

Színház- és Filmművészeti Egyetem

Témavezető:
Jákfalvi Magdolna
egyetemi tanár, SZFE

Sirály-formák

A Sirály-formák (alcím: Öt Sirály. Részletek a Sirály előadástörténetéből) című munka Csehov Sirályának öt magyarországi kőszínházi előadásával foglalkozik. A dolgozat a színháztörténeti hagyomány alakulását vizsgálja az előadások elemzésén keresztül, s a kiemelt, tradicionálisan a Sirály-értelmezések előterében működő teátrális kereteket használja fel a forma megközelítéséhez. Ilyenek: a díszlet és a tó szerepe az előadásokban; a sirály megjelenési formái; az előadás főszereplő színésze; a karakterek ábrázolása; Trepljov tehetségének megjelenít(het)ése. A dolgozat állítása, hogy ekként tetten érhető a Sirály-kánon alakulása. Az elemzésre kiválasztott öt előadás a következő: 1971-ből Székely Gábor szolnoki és Zsámbéki Gábor kaposvári munkája, 1982-ből Horvai István rendezése, valamint Alföldi Róbert 1997-es és 2013-as előadása. Az öt előadás kiválasztása a legnagyobb színháztörténeti hatással bíró alkotásokra fókuszált, hiszen a jelenidejűségből kilépő művek hatásmechanizmusának működése ekként értelmezhető.
Fontos dramaturgiai szempont, hogy az előadásokon keresztül a dolgozat a lehető legtöbb rendezési koncepcióra találjon példát: két új bemutató egy évadban, egy rendező, aki kétszer is megrendezte a Sirályt, fővárosi előadás, vidéki előadás, fiatal rendező, idősebb rendező munkája. A korpusz kialakításakor döntő szempontnak tételeztük, hogy észlelhető legyen egy kronologikus egyenletesség, ekként vázolva fel egy alaposabb, teljesebb, gazdagabb korpusszal bíró Sirály hagyomány történetet.

SÁGI GERGELY
Építészmérnök szak
MSc, 12. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Vasáros Zsolt Dla
egyetemi docens, BME ÉPK

A következő állomás

A Vasút.

Mit jelenthetett a vasút a falunak 100 éve?

Haladást? Modernizációt? Lehetőséget? Összeköttetést a külvilággal, új távlatokat, új munkahelyeket, egy más jövőt? Esélyt az életben maradásra?

Talán mindezt egyben.

És mit jelenthet a vasút a falunak ma?

Valószínűleg pontosan ugyan azt.

És mi a különbség?

Hogy a vonat, most először a történelme során, megáll Mikházán.

Az állomás épülete éppen ezért nem feltétlenül a faluhoz, a népi építészet hagyományaihoz, anyagaihoz és struktúráihoz képest határozza meg magát, sokkal inkább a vasút jelentése, a vasúti épületek egyszerre praktikus és brand-szerű standard jellege és az ehhez kapcsolódó, ebből következő egyedi, félreismerhetetlen, de mégis végtelenül sokszorosítható elem mindenki számára egyértelmű jelentéstartalma alkotja a koncepció alapját.

BEDROSSIAN ÁDÁM
Tervező
MSc, 7. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezetők:
Kolossa József Dr.
egyetemi adjunktus, BME ÉPK
Makrai Sándor Dla
egyetemi adjunktus, BME ÉPK

Autonóm Otthon

A munkám egy miniatűr lakótér, mely mégis a lehetőségekhez megfelelőképpen alkalmazkodva lehetőleg, minden felmerülő emberi igényt eltud látni. Ennek a kifejtése során pedig egy egyedi és szokatlan szituációban való tervezés zajlott le. Így jött létre a Gellért vízesés fölötti híd aljára rögzített hengeres lakóegység, mely a tartószerkezetével és a híddal együtt egy absztraktabb szemmé alakul vizuálisan amely az Erzsébet híd és Rákóczi út tengelyén tekint végig a pesti oldalon.

A belső tér, annak ellenére, hogy apró teljesen funkcionális marad a térben előtűnő és elsűlyedő bútorokkal.

Az épület filozófiájához tartozik továbbá, hogy mivel könnyű és kis egységről van szó, így a lakó igénye szerint elmozgatható lehet. Noha ez a munka erre a területre lett tervezve, más helyszínen is képes lehet megállni a helyét. Ez a tulajdonsága kissé élőlényszerűvé teheti az épületet. Hiszen van egy szülőhelye, ahol leélheti az élete hosszú részét de nem törvényszerű, hogy ugyanott lesz megtalálható mindig.

KÁDÁR SEBESTYÉN ÉNOK
építész
Osztatlan, 4. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

SZABÓ PÉTER-RÓBERT
építész
BSc, 4. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Üveges Gábor Dr.
egyetemi docens, BME ÉPK

beton, hagyaték

Az egész lehetőség úgy adódott, hogy a Szövettség '39 megszervezte a DEPÓ beton workshopot, és mi voltunk olyan szerencsések, hogy csatlakoztunk. Az urbánus kommunikáció címszava alatt futottuk végig a várost, s egyszerre találtunk rá a helyre és a történetre.
Történt ugyanis, hogy Imre bácsi, a budapesti hajléktalan, 2009 nyarán épp paradicsomokat ültetett a Nagykörút talpalatnyi zöldjeire, amikor úgy határozott, hozzányúl közvetlen környezetéhez.. A Harminckettesek tere és a Krúdy söröző között, egy szeletnyi köztér közepén volt egy kicsi, szomorú szökőkút, és Imre bácsi legugolt a szélére. Nem kérte meg rá senki, de ő nekiment és, nem kis ellenállásba ütközve, önerőből bevonta a kút belsejét csempemozaikkal. Aztán a kút keretét alkotó, macskakőből kirakott tóruszformát elhordták a környék vagányai.
Itt sétáltuk be mi a képbe. Egy interjúval mutatkozott be nekünk Imre bácsi, a Nagykörút Don Quijoteja, és története által találtunk rá a pusztulásra ítélt kútra. Munkánk célja gyorsan a szökőkút ujjáépítése lett, Imre bácsi furcsa, de megragadó szellemiségében: „Az ember, ha dolgozni akar (tud), nem kell hozzá munkaviszony, ahhoz meg, hogy megéljél nem kell pénz."
A alkotás folyamata a célkitűzés rögzülése után három etappon futott végig: a koncepciós tervezés kikristályosodása, az építés, majd a beépítés. A több hónapig tartó ötletelés, elemzés olyan letisztult következtetésekben engedett minket bizonyosságot nyerni, amire kellő elmélyülés nélkül nem sikerülhetett volna eljutni. Az elveszett macskakövek helyére a macskakő absztrahált változatai, a kockák kerülnek.. A köztéri helyzet adta kontextus konkrét üzenetet diktált, és beszélgetéseink folyamán annyiszor érveltünk a fent említett mondattal, hogy teljesen biztossá vállt: a jelentés, amit kerestünk, már meg volt fogalmazva. Így csatlakoztunk tulajdonképpen a már elkezdett munkához. Az üzenetté vállt mondatot a legtisztább formájában akartuk kőbe vésni: leírva.
A beton workshop két hete éppen elég idő volt az elemek kivitelezésére. Két hét után 384 darab, 10x10-es betűkkel ellátott kő, mintegy 700 kg beton hevert a hátsó kertben, beépítésre várva. Az engedély nélküli beépítés okozta izgalmak sok barátunkat vonták be az építésbe. Reggel kilencre már több mint 20 ember dolgozott a láthatósági mellények okozta nyilvánosság mögé rejtőzve. Kettőre befejeztük a kutat. Valamikor akkor jött a hír Imre bácsi egy barátjának személyében, hogy Imre bácsi másfél évvel azelőtt meghalt.

BALOGH EDIT
Építészmérnöki
Osztatlan, 9. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

CSENDES BERNADETT
Építészmérnök
Osztatlan, 7. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Vasáros Zsolt Dla
egyetemi docens, BME ÉPK

Előhívás

A tervezési helyszín Mikháza. Népi építészetének és feltárt ókori leleteinek köszönhetően méltán válhat kedvelt turisztikai célponttá.
A helyiség jelenleg zsákfalu látszatát kelti, a főútról nyílik meg és a faluból távozó járművek is ebbe az irányába indulnak. A régió településeit egykoron összekötő római út kihasználatlan, ám keresztezi a régen Szovátáról Marosvásárhelyre közlekedő kisvasút vonalát, mely a környék fejlesztésének egyik kiinduló pontja lehet. Tervünk témája egy olyan állomás kialakítása, amely a falu új feltárási irányát jelölheti ki, annak kapujává válhat. Ezzel a nyitással nagyobb hangsúlyt kaphatnak az ásatási helyszínek és a környező táj, azaz a súlypont áttevődhet a főútról a turisztikai szempontból figyelemre méltóbb részre.
Véleményünk szerint az állomás a római út, a mezőgazdasági ösvény és a vasút vonala által határolt háromszögben találja meg a helyét. A háromszöget közre záró utak a töltéssel, a híddal, a híd alatt átfolyó árokkal és az árok mentén kialakult növénycsoportokkal harmonikus közeget adnak az építménynek, jól kijelölik annak helyét és artikulálják kiterjedését. A tervezésben a fő irányvonalunk e közeg szépségeinek kiemelése, a „háromszög” természetesen kialakult ökoszisztémájának és karakterelemeinek hangsúlyozása.
A híd vasbeton szerkezete, mint mérnöki műtárgy fontos eleme a helyzetnek, ezért megtartjuk és felhasználjuk. A robosztus gerendák nem csupán szerkezeti elemként jelennek meg. A beton használata koncepcionális alapvetés, épületünk ezáltal is illeszkedhet a közegbe, annak szerves részévé válhat.
A háromszög erősítése és a híd felhasználása mellett a következő alkotási alapunk a kilátás. A helyszín nem csak új megközelítési lehetőségként kiváló, de vizuálisan is jó kiindulópont egy Mikházára látogató kirándulónak. Az állomásra érkezve körbetekintő turista beláthatja az egész falut, messziről már felkelthetik figyelmét az ásatási helyszínek, valamint észreveheti az új kilátót a dombtetőn.
Olyan állomást szeretnénk tervezni, amely már ott van az utak kereszteződésében, csak „elő kell hívni” az épületét.

RÉV BENCE
építőművész
MA, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Kar

Témavezető:
Dr. Tamás Anna Mária
egyetemi adjunktus, PTE PMMIK

ÉSZREVÉTLEN TANULÁS -BESZÉDMENTES OKTATÁS

Mit jelent az, hogy oktatás? Mi szerepe lehet ebben építészetünknek? Erre és hasonló kérdésekre kutattam a válaszokat a munka folyamán. Egy általános iskola tervezése mindig változatos, a szokványostól eltérő kihívásokat jelent. Talán még inkább így van ez, amikor egy olyan történelmi múlttal rendelkező város /település/ szövetébe kell illeszteni az új épületet, mint amilyen Visegrád.

A dolgozat párhuzamos vonalon halad végig. Egyik oldalon bemutatja a visegrádi Áprily Lajos Általános Iskola bővítési tervét, különleges figyelmet fordítva a részletmegoldásokra, másik oldalon felvázolja a környezetpszichológia rejtette tervezési lehetőségek Magyarországon még kevéssé ismert módszereit.

– Hogyan tud az épület egyszerre az oktatás eszköze is lenni?
– Mely elemek, milyen térérzetek segítik a látogatót élménnyé tenni a tartózkodást?

Egy épületnek legtöbb esetben nem szabad pusztán keretként működnie, a benne folyó történés lenyomatát kell hordoznia. Radikálisan fogalmazva, manipulálnia kell a használóját, hogy a térérzet minél inkább egybe essen a funkció adta adottságokkal. Tapintás, látás, hallás... mind-mind hozzájárul az élmények formálásához.

MANGLIÁR LÁSZLÓ
építőművészet
MA, 1. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és
Művészeti Kar

Témavezető:
U. Nagy Gábor
intézetigazgató, NYME SKK

Köbös farács

Egy okosan összerakható építőelem-rendszert terveztem fából. Nyomatéktűrő, oldható fakötésekkel összeálló csomópontokból építhető konstrukció. Gyártható, könnyen építhető és bontható, jól raktározható és szállítható transzparens kockarács, térszövet.

CSIHA ANDRÁS
Építészmérnöki
Osztatlan, 9. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

VASS RÉKA
Építészmérnöki
Osztatlan, 7. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Kronavetter Péter
doktorandusz, BME ÉPK

Menedék

Könyvtár: érték, tudás, információ, elmélyülés, gondolkodás, képzelet.
A könyvtár életünkben betöltött szerepe megváltozott és folyamatosan alakul a kor és saját korunk előrehaladtával. Ma már a tudásanyag bárhol és bármikor hozzáférhető. Ennek ellenére a könyvtár nem csak egy, a rendszerezett tudást összefogó intézmény. Egy hely ahol az egyén a külvilág kizárásával elmerülhet a könyv és a képzelet világában.

Szeretnénk könyvtárakat létrehozni a városban, új területfoglalás nélkül, használaton kívüli területeken, foghíjakon. A foghíj a város visszavonulása, a városi pezsgés szünete.
Három különböző szituációt vizsgálunk, melyek más-más városi helyzetben, különböző szociális és környezeti háttérrel rendelkeznek. Ennek megfelelően más problémákkal találkozunk, és az erre adott válaszok is különbözőek. Az első a sűrű, mozgalmas belváros. Itt a jelszó a lélegzetvétel. Lehetőség hívószóval jelennek meg a szociálisan érzékeny területek. A harmadik, ezektől lazább szövetű területek jelszava a nyugodt pezsgés. Mindhárom esetben könyvtárról van szó, de minden esetben a jelentés kiegészül. Mindig mással, az adott problémákra reflektáló lehetőségekkel. A köztük lévő kapcsolatot egységes modul rendszer jelenti, amely helyérzékeny tervezéssel illeszkedik.

Munkánk során átfogó vizsgálatot szeretnénk végezni három kiválasztott foghíj példáját bemutatva. Ezek segítségével keresve megoldást működési elvükre, további funkciójukra.
Hol találna megfelelő téri és emberi közegre a könyvtár Budapest városi szövetén belül?
Milyen megoldásokat eredményeznének az eltérő igények?
Milyen téri élményt nyújt a tervezett építmény önmaga és a körülötte kialakuló, fennmaradó tér?

A cél lassan átszőni a várost foghíj könyvtárakkal. Lehetőséget és menedéket adni elmélyülésre és valódi találkozásra.

GÁL JÓZSEF FERENC
Építész
Osztatlan, 4. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Üveges Gábor Dr.
egyetemi docens, BME ÉPK

mirrorterror

A valóság és illúzió kettőséből, egymás mellett éléséből indultam ki. Az illúzió jó értelemben vett becsapás. Értelmünket, érzelmeinket csapjuk be az illúzió jelenségének átélésekor. A befogadás során feszültség keletkezik bennünk, mely feszültség fel kell, hogy szabaduljon, ha a felismerés, ráeszmélés megtörténik - ha elérkezett az a pont, amikor az illúzióból valóságot alkotunk. Addig illúzió az illúzió, míg rá nem jövünk a titkára, attól a pillanattól kezdve már valóság a számunkra. A felismerés pillanatáig felgyülemlett feszültség felszakadása lehet jó, vagy rossz, pozitív, vagy negatív. Lényegében az illúzió átélése bizonyos szintű stresszhelyzet.

E stresszhelyzetet szerettem volna megragadni, a stressznek e fajtáját formába önteni. Két jól ismert eszközt hívtam segítségül, a tükröződést és az időt. A tükröződés az illúzió egyik legelterjedtebb fizikai eszköze, az idő múlása pedig relatív, időbeli illúziókeltésre hajlamos, és nagyon könnyen magában hordozza a stresszhatás lehetőségét.

Egy teret hoztam létre, melyben az illúziókeltést folyamatos, többszörös és egymásba ható tükröződések, valamint az idő múlásának gyakorlati leképezéseivel, azaz óraszerkezetek segítségével értem el. E teret – mely szakadásként húzódik végig egy tömör testben és amelynek léptéke az emberi test arányaihoz képest igen kicsi - vetettem alá különböző vizsgálatoknak, melyek közül a legtöbbet mondóak azok a rövidfilmek, melyek közül a bemutatásra kerülő az alkotás szerves része.

A létrehozott tér és a rövidfilm(ek) együtt alkotnak egy egészet, mely sokat elárul a tükröződés és az idő együttes használatából következő emberre gyakorolt hatásról. E hatás eltérő reakciókat vált ki a nézőkből: vajon a csalóka tükrökben nem csak ketyegő órákat, hanem saját lélekállapotunkat látjuk visszatükröződni?

LŐCSEI VERA
építészmérnök
Osztatlan, 9. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

RUGA MÁTÉ
építész
Osztatlan, 9. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Vasáros Zsolt Dla
egyetemi docens, BME ÉPK

Romnéző kilátó

Az általunk választott téma a Mikházán lévő feltárt római kori maradványok (egy római erőd és a hozzá tartozó vicus (település) és fürdő) bemutatásáról szól, illetve arra keresi a választ hogyan lehet egy nagy kiterjedésű, de jórészt beépítetlen régészeti területet sokak számára „láthatóvá" és értelmezhetővé tenni.

Célunk egy olyan kilátópont megtervezése, ahonnan jól átláthatóak a Mikházán folyó római kort kutató ásatások a környező tájjal, az ún. kultúrtájjal együtt. A kijelölt hely alkalmas arra, hogy a római kori épületstruktúrát egészében, egy érdekes nézőpontból be lehet mutatni.
A kilátópontot a táj részeként képzeljük el, nem szeretnénk megtörni a dombok nyugalmát egy erős építészeti beavatkozással. Szeretnénk megőrizni a hely hangulatát, ami lényegében nem változott az idők során, kivéve művelés és területhasználat évezredes múltú tevékenységeit. Annyit szeretnénk hozzátenni, egyfajta kiegészítésként, ami az eltűnt római világot megidézi és kortárs módon meg tudja jeleníteni.

A kiválasztott domboldalra egy olyan installációt terveztünk, amely szoborszerűen jelenik meg és jól alkalmazkodik a természet adta térhez. Magasságát a domborzat határozza meg.
Körüljárható, sok nézőpontú alkotás, amely alakítja és meghatározza a körülötte lévő teret.
A fő alkotóelemek az elsőre véletlenszerűnek tűnően elhelyezett faoszlopok, a rendszerük a dombra érve válik értelmezhetővé.
Az oszlopok tetején festett sávok jelennek meg, amik a domb tetején lévő betontömbre ráállva az egykori erőd tömegét és az erődhöz vezető Római utat rajzolják ki.

Az installáció távolról nézve egy érdekes jel, a struktúra egy tömeggé áll össze, ezzel hívja fel magára a figyelmet. Sűrűsödésével és irányultságával kijelöli a helyet, ahonnan értelmezhetővé válik az alkotás. Felkelti az érdeklődést, gondolkodásra és felfedezésre ösztönöz, hogy megtudjuk mi is a jelentése.
Ez, az érintetlen tájba illesztett térbeli illusztráció egy olyan újfajta térélményt nyújthat, ami önmagában érdeklődést válthat ki az ide látogatókból.

SCHLEINING PETRA
építőművész
MA, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Kar

Témavezető:
Dr. Kovács-andor Krisztián
egyetemei docens, PTE PMMIK

TRANSZPARENS NÉZETEK - A VISEGRÁDI ÜVEGMŰHELY

Visegrádon a feltárt régészeti emlékek sokasága már-már zavarba ejtő, azonban mindezek a vár és a palota népszerűsége mögött többnyire elhomályosultak. A településen már eddig is sok, a város kézműves múltjáról árulkodó leletet, romot tártak fel. Ebből a sorból emelkedik ki, a középkori üvegműhely.
A huta romjait Visegrád egyik fő utcáján megbújva találjuk, sajnos azonban jelenlegi állapotában nem alkalmas bemutatásra. A térdig érő romokat, kezdetben ideiglenes jelleggel, mára állandósulva egy alacsony magasságú védőtetővel fedték, amely elrejti a kíváncsi tekintetek elől az értékes emlékeket. Ebben, a magára maradt helyzetben fogtam hozzá, ennek a komplex műemléki szituációnak a kezeléséhez.
Alkotásommal és a TDK dolgozatommal is arra a kérdésre kerestem a választ, hogy hogyan értelmezhető holt és élő, múlt és jelen kapcsolata a műemléki bemutatások kapcsán. Azt, hogy hogyan érhető el a két eltérő kor szimbiózisa úgy, hogy ne ébredjen hátrányos feszültség az új és a régi közt. Hiszem, hogy ez a korokon átívelő - transzparens- kapcsolat létrehozható. Előadásomban ennek a folyamatnak az eredményét mutatom be, minden járulékos kérdésével együtt.

DETRE JÁNOS
Építészmérnök
Osztatlan, 7. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

ZSOLDOS ANNA RÓZA
építészmérnök
Osztatlan, 7. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Bartók István Dr.
egyetemi adjunktus, BME ÉPK

Újraélt örökség

2011– ben a romániai Libánfalva melletti fennsíkon régészek egy Traianus korabeli római őrtorony romjait, nyomait tárták fel, mely a limes védműrendszer Dacia tartománybeli szakaszának őrpontja lehetett. A 2013. évi Tdk egyetemi fordulójában a pályamunkák célja egy romnéző kilátó megalkotása volt.

A tárgyi, kézzel fogható emlékanyag csupán töredéke annak a kulturális örökségnek, amit a rómaiak ránk hagytak. Azonban önmagában a feltárt őrtorony köveinek, földsáncainak látványa nem hozza közelebb, nem teszi érthetőbbé, átélhetőbbé a római limes szellemét.

Személyes véleményünk, hogy a hely szelleme, a helyhez kötődő emlék rejti az igazi kulturális értéket. Ennek, a csak erre a helyre jellemző géniusznak, a megélése adhatja azt az élményt ami által az ide látogató személyesen megtapasztalt értékekkel gazdagodhat.

A tervezett kilátó-emlékhelyben egy olyan dramaturgiájú utat igyekeztünk létrehozni, mely során a kézzel foghatótól, az emlékkel való fizikai, materiális kapcsolattól, a szellemi szinten megélt párhuzamig juthatunk el. Egy teret melyben a majd 2000 éves kövek tovább élhetnek.

Az építmény egyaránt merít a helyi, erdélyi építészetből, kultúrából és a Római Birodalom erődítményeinek építészetéből. Ezáltal, akárcsak a II. században itt, a Római Birodalom katonáiként őrszolgálatot teljesítő, helyben élő emberek, képes reprezentálni mind a helyi, mind a valahai római limes kulturális és építészeti vonásait.

Olyan emlékhely megtervezése volt tehát a célunk, mely egyaránt összeköti a helyi, érintetlen természeti panorámát a római limes tárgyi, és szellemi örökségével. Az általunk tervezett építmény méltó teret igyekszik biztosítani az emlékezésnek, megőrzi a majd 2000 éves hely emlékét, ugyanakkor lehetőséget ad arra, hogy a ma embere átélhesse mindazt amit egykoron a torony őrei. Ezáltal élhetjük újra a római limes ránk maradt, igazi kulturális örökségét.

SZABÓ ESZTER
tanító
BA, 6. félév

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Tanító- és Óvóképző Kar

Témavezető:
Bakos Tamás
tanszékvezető, ELTE TÓK

"Audrey" portré

A versenyre benyújtott két pályamunka címe: Audrey. Mérete 25x35 cm. A képeken Audrey Hepburn látható, az 1950-es évek elismert és közkedvelt színésznője, aki mára a természetes női szépség kultikus ikonjává vált. A festmények aquarell-technikával készültek, a fekete és fehér, valamint ezek árnyalataiból képezhető színek felhasználásával. Az első képen a plasztikusabb hatás érdekében erőteljesebb árnyalást használtam. A második képen egy filmbéli jelenet megragadása látható, fotorealisztikusabb ábrázolásban. A képek színválasztásával a múlt kor szürkeskálás filmjeinek hangulatát szerettem volna visszaidézi.

HEGYI BEATRIX
festőművész
MA, 7. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Révész László László
egyetemi adjunktus, MKE

Balatoni fürdőzők

Festményem témája a Balaton és a benne fürdő ember. Balatoni lakosként nagyon összetett módon viszonyulok a strandhoz, a Balatonhoz. A táj szépsége, az évszakok váltakozása ugyanúgy foglalkoztat, mint a strandoló alakok tömege.
Képem alapvetően a tájba helyezett aktkompozíciók folytatása. A festészet történetében számtalan példát találunk fürdőző emberalakok ábrázolására, legyen az mitológiai, bibliai, történelmi eredetű, vagy egyszerűen személyes élményhez kötődő.
Saját munkámhoz kapcsolódva kiemelném Vaszary János mediterrán tengerparton készült képeit (Kikötő, Rapalló, Tengerpart strandernyőkkel), Erich Fischl strandolókat ábrázoló sorozatát (Scenes from late Paradise), és Kőnig Frigyes Fürdőzők sorozatát.
Festményem a Balatonban fürdő alakok sokféleségére koncentrál. Némelyiknél a test realista bemutatását tartottam fontosnak, néhol csak a mozdulat szépségét, vagy a figura sziluettjét. A testek látványához nem kritikai realizmussal fordulok, csupán mint látványélmény, érdekes jelenség, ami megmaradt bennem. Festményeimen azt a sokféleséget, eklektikus összképet akarom megjeleníteni, ami egy strandolás alkalmával éri az embert.
Képeim vegyes technikával készültek. Fehér alapszínre lazúros festékkel dolgozom, rétegenként építve fel a képet. A változatos tömeget úgy próbálom megjeleníteni, hogy többféle stílusban festem meg az egyes figurákat: néhol vonalrajzban, néhol naturalista kidolgozással, néhol sziluettszerűen.
Festményeimet kollázselemekkel is bővítem. Ezek többnyire papírkivágások, amiket magazinok lapjairól vágtam ki. A különféle magazinok, szórólapok, programfüzetek számomra hozzátartoznak a nyárhoz. Úgy érzem ezek a papírkivágatok nemcsak színük miatt illeszkednek a képembe, hanem eredeti tartalmuk miatt is kapcsolódnak hozzá.

SZEPESI DÓRA ANNA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Marosi Katalin
adjunktus, SZTE JGYPK

Figura variációk 3

A munka rövid történetéről

Egy órai feladatként indult az egész munka, ugyan is alakrajzból, azt a feladatot kaptuk az órai anyag kiegészítése ként, hogy csináljunk kültéri krokikat, járókelőkről, ácsorgókról, a buszok után rohanó emberekről. Majd később ezeket a krokikat kellett átértelmeznünk, más színben feltüntetnünk, alapanyagként használnunk ahhoz, amit szeretünk volna kihozni belőlük.
Eleve nagyon tetszett a feladat, és már a kültéri krokizást is élveztem az utcákon, mert lehetőséget adott arra, hogy én válasszam ki a magam modelljeit, ami szerintem nagyon fontos, mivel az ember könnyebben ragad meg egy karaktert, vagy személyiséget, úgy ha felkelti az érdeklődését az adott személy. Ez a belsőséges viszony, alkotó és modell közt nehezen alakul ki egy óra keretein belül, mert ott adott a modell, és ahhoz igen nagy szerencse kell, hogy tizenöt vagy akár húsz ember is érdekesnek találja a karakterét, személyiségjegyeit. Továbbá a kültéri munka előnye, és talán éppen hátránya is, hogy az alkotó interakcióba kerül más emberekkel, járókelőkkel, akik megszólítják, érdeklődnek, munkája, gondolkodása iránt, így megadja a lehetőséget új kapcsolatok kiépítésére, érdekes beszélgetésekre. Továbbá alkalmat ad olyan életképek elkapására,ami az iskolai munka keretein belül nem érhetők el, gondolok itt padon dülöngélő részegekre, a város különböző pontjain alvó vagy éppen kolduló hajléktalanokra. Sokat tanultam magamról is ez idő alatt, egyre inkább kezdet felszínre törni a minták iránti érdeklődésem, ami azóta már átterjedt a mintaként funkcionáló dolgokra, különböző ritmusokra.

A filozófiáról, a hiányról és annak első játékos szárnypróbálgatásairól

Komolyan elgondolkoztam a hiányosságaimon a képzőművészeti technikákat és készségeket illetően, elkezdtem definiálni határaimat, korlátaimat, és arra jöttem rá, hogy, ha már vannak, miért ne használhatnám őket. Vajon hogyan lehet egy képet elkészíteni úgy, hogy nincs rajta alak, de még is, nincs téma, de még is, hogyan lehet bizonyos képeken belül, bizonyos dolgok vagy érzések hiányát kifejezni? Hogyan használhatnám úgy hiányosságaimat, hogy azok hasznomra váljanak? Erre találtam megoldásként a negatív formák használatát. Hiszen mindenki azon problémázik, görcsöl, szenved, hogy hogyan fessen meg valamit, hogyan oldjon meg egy kezet, egy orrot, egy virágcsendéletet, én azon agyalok a nap kilencven százalékában, hogy hogyan hagyjam el helyesen azokat.

ANTAL REBEKA
Festőművész
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Hegyi Csaba
Adjunktus, PTE MK

Fürdőzők

Fürdőzők

Antal Rebeka

Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar
Festőművész 2. évfolyam

Hegyi Csaba, DLA, adjunktus

Festményemet nyáron készült fotók alapján készítettem, aminek témája családi nyaralás. Tapasztalataim alapján úgy válogattam a fotókat, hogy azok megfesthetőek legyenek. Több vázlatot és a témában hasonló munkákat készítettem, mielőtt elkezdtem megfesteni a pályázott festményem. Vázlataim alapján felskicceltem a lealapozott vászonra a kompozíciót, majd utána álltam neki a festésnek. A munkámon csak egy figura szerepel, méretei 165x116 cm. Itt a vászon legnagyobb felületén az ég és a föld jelenik meg. Először az ég színét kevertem ki és vittem fel, majd a víz és a homok felületét festettem meg, kihagyva a figura kontúrjain belül.
A homok színe a legintenzívebb a képen, ugyanis szinte a naptól világít a fehéres, sárgás, néhol szürkésebb árnyalatú felület, rajta jelenik meg a figura árnyéka sötét szürkés-barnás színekkel. Ez a vetett árnyék a festmény legsötétebb tónusa. A figurán először a legvilágosabb tónusokat vittem fel, majd a vetett árnyékokat és így haladtam fokozatosan, míg el nem nyerte végső formáját és színeit. Körülbelül egy hétig dolgoztam a figurán és a rajta lévő ruhán és kalapon. Ezt a festményemet három hétig készítettem.

HEGYVÁRI DÁVID
Festőművész szak
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Hegyi Csaba
adjunktus, PTE MK

Háta mögött…

Hegyvári Dávid

Pécsi Tudományegyetem Művészeti kar
Festőművész szak 2. évfolyam
Hegyi Csaba DLA adjunktus

Műalkotásom koncepciója egy olyan kép létrehozása, amellyel magamat és apámhoz való kötődésemet mutathatom be. Két szituáció jelenik meg két, egyforma méretű vásznon. Első, baloldali képemet szimbolikus tartalommal töltöttem meg, jelezve az én fiatalságom és apám korosodása közti ellentétet, illetve a halál jelenlétét mindenki életében. Rajz és festés két különböző dolog, de egyik segítség lehet a másikhoz. Gondolataimat, hirtelen ötletemet rajzban rögzítettem, sőt, hogy a festékfoltok elhelyezése ne vigyék el túl messzire az eredeti formákat, a vásznon is előrajzoltam a kompozíciót. A színek a kép hangulatát határozzák meg és számomra nem a valóságos színek tökéletes visszaadását szolgálják.
Baloldali képemet modell hiányában és ötlettől vezérelve készítettem, egy érzés megragadására szolgált a felület. Emlékezetem és az, hogy többször is rajzoltam magamat és apámat segítségemre volt. Már ekkor eszembe jutott az, hogy milyen lenne ugyanezt modell után festeni. Jobboldali képem ennek koncepciójából indult ki, de ez később módosult. Merev arcom és sötét tekintetem, és az, hogy valaki mögött és felett állok juttatott el a halál gondolatára. Így az ezt megjelenítő személy áll mögöttem, harmadik személyként. Fekete ruhája túlságosan elütött zöld környezetétől, ezért lazúros rétegekkel sötétítettem el. Alakjához Bergman A hetedik pecsét c. filmjéből merítettem, ami nagy hatással volt rám.
Jobboldali képem ennek párja, egy valós környezetben, otthoni ebédlőnkben, ahol egy nagy tükör függ a falon. A kompozíciót és a környezetben levő tárgyakat erről, illetve az erről készült fényképről festettem, míg az arcokhoz élő modellt használtam. A két kép közti különbséget fokozza az, hogy csak valós személyeket ábrázol, így csak ketten vagyunk rajta. A színek itt már adottak voltak, csupán a ruházatunkkal tudtam befolyásolni. Ezek élénk színek, hangsúlyt adva az alakoknak. A teret érzékeltető elemek, az asztal, amin az ülő alak keze nyugszik, a háttérben levő étkező asztal a vízszintes síkokat adják meg. A háttérben levő ablak pedig a fényforrást is jelenti. Itt nincs kiszolgáltatva apám a komor környezetnek és nekem, akit nem lát, mert nem tükörből néz, és kezeim mozdulata itt nem kétértelmű.

NAGY ATTILA RÓBERT
Képi ábrázolás
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Henn László
-Technikus, Festőművész, SZTE JGYPK

Homage Bruno Merim I-II-III.

Ezeket a képeket még 2013-ban készítettem. A csoport társaim akkoriban nagyon sok kollázst készítettek ami engem is inspirált arra ki próbáljam ezt a technikát. Az első néhány próbálkozásomnál különböző hulladékokat gyűjtöttem és használtam fel. A képsorozat előtt Próbáltam ki a kollázs technikát, aminek az eredménye Bruno Merim emlékre festet képek lettek. Munkáimon gyerekek láthatóak. A képek a gyermeki világról szól. Amikor festettem, a gyerekkoromra gondoltam. Az arany színt gyakran használtam a képeimnél. Hisz az arany valami felsőbb magasztosabb hatást ad a képeknek. Még mielőtt nekiálltam volna a képnek. Sinkovics EdE munkásságát figyeltem. Aki újrahasznosított dolgokból hoz létre új műalkotásokat. Már egy ideje gondolkoztam, hogy milyen alapanyagokat használhatnék fel. A képek címét egy ismeretlen festőnek állítottam emléket. Aki valószínűleg volt gyerekkora. És ő is felnőtt válása közben elveszített valamit sajátmagából. Bruno Merim egy általam kitalált személy.

MARTON ÁKOS
Képi ábrázolás, grafika szakirány
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Henn László
-intézményi technikus, SZTE JGYPK

Július 28.

Magyar nyelvű Rezümé

kép címe: Július 28.

100 éve, 1914. július 28-án az Osztrák-Magyar Monarchia hadat üzent Szerbiának, ezzel megkezdődött a négy évig tartó első világháború. Az európai hatalmak évtizedek óta készültek a nagy erőpróbára, a kikristályosodott szövetségi rendszer egyik oldalán a "központi hatalmak" (Németország és az Osztrák-Magyar Monarchia), a másik oldalon az antant (Franciaország, Nagy-Britannia és Oroszország) álltak. 1914. június 28-án Szarajevóban Gavrilo Princip szerb diák meggyilkolta Ferenc Ferdinánd osztrák-magyar trónörököst és feleségét, Zsófia hercegnőt. Németország biztatására a Monarchia 1914. július 23-án ultimátumot intézett Szerbiához, majd július 28-án, egy hónappal a merénylet után hadat üzent. Másnap az orosz cár elrendelte a mozgósítást. Válaszként Németországban július 31-én II. Vilmos császár jóváhagyta az Oroszországhoz és Franciaországhoz intézett ultimátum szövegét, majd a Német Birodalomban a lapok különszámai közzétették az "általános hadiállapotot". Ezzel megkezdődött a háború.

Mindeközben a képen látható házaspár egy strandon süttette a hasát és azon morfondíroztak, vajon azaz esőfelhő feléjük tart e, vagy elkerüli a strand területét. 1914 július 28.-a, egy keddi napra esett. Mint minden strandon, itt sem a legzsúfoltabb napok egyikének mondható volt az aznapi. Ki örül annak, ha egy szabadtéri programot, amit pár napos szervezés előzött meg, egy nem várt kedvezőtlen időjárási tényező húz keresztbe?

- Senki.
Marton Ákos Barnabás
2014.11.24

CZEGLÉDI BOGLÁRKA
Vizuális-és környezetkultúra-tanár, Játék-és szabadidő-szervező tanár
MA, 3. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Dr. Hübler János
óraadó tanár, NYME BDPK

MonoMentum

A mű személyes indíttatású. A sorozat egy halál eseményt mutat be, saját környezetemen belül, saját nézőpontomból feldolgozva. A meggyötört ember „jelenségét", a lét törékenységét szeretném ki fejezni az alkotáson keresztül.

A cím a monológ és a momentum szavakból született, ami egyrészt utal a belső vívódásra másfelől pedig a kimerevített pillanatra. A képek fejembe égetett pillanatokat vetítenek, mint például a betegség kiderülését, bíztató ölelést, az elbúcsúzást, a belső űrt és a családon belüli viszonyok alakulását.

A festés folyamatát lelki gyakorlatként éltem át, ezért is alkalmaztam a gesztusfestészetet. Az absztrakció formáin belül jellemző még a tasizmus. A fehérre alapozott felületen fekete festékkel és tussal dolgoztam. A vonalak lendülete a kalligráfiát eleveníti meg, expresszív felületekkel vegyítve. Célom, érzelmeim kifejezése.

Fekete-fehér kontrasztra építettem (ahogy eddigi munkáimban is), ahol a színek jelentésbeli tartalmakat is kifejeznek. A témakör tekintetében a fekete elsősorban a gyászt szimbolizálja és az ebből adódó örökös körforgást, de az örökkévalóság állapotát is, továbbá a hallgatás, világűr, titkok, az éjszaka kifejezése többek között. A fehér szoros kapcsolatban áll a halállal, utal a transzcendenciára, a fényre, a tisztaságra vagy a tisztaság utáni vágyra, de ezek nem feltétlenül csak a megfoghatatlanra vagy a földön túli léttel hozhatók összefüggésbe képeimnél.

A sorozat spontán, mégis kidolgozott kompozíciókat hoztam létre, ahol a vonalak, a foltok és a telített – telítetlen „minőség" kaptak hangsúlyt. Minden darab egyszeri gesztusból született meg. Az egyébként figurális indíttatású ábrázolásmód elveszti jelentőségét és érzelmek megszemélyesítője lesz elsősorban.

A széria 6 darabból áll. A hatos szám szimbolizálhatja a családot, az egyensúlyt, az én esetemben többnyire célszerű oka van, minimum 6 képre volt szükségem ahhoz, hogy kifejezzem magam témakörömmel kapcsolatban. A daraboknak külön is adtam címet, egymástól függetlenül is értelmezhetőek: Metasztázis, Remény vagy búcsú!?, Elengedés, Űr, 3, Mi történik?

Az anyagválasztásnál falemezt választottam, a méretarány pedig 100X68 cm.

A képek installálását falon kitéve terveztem, közöttük 10 cm köztes távolsággal.

A téma folytatását fotó és videó műfajban képzelem el, illetve térbeli megvalósítással is kísérleteznék.

BÁNKÚTI GERGŐ
képi ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Erős István
egyetemi docens, EKF BTK

Mosás

A Mosás című kép olaj/vászon technikával készült, méretei: 200 x 125 cm. Egy régi családi fotóról festettem, rajta egy ajtóban álló asszony, a kép jobb oldalán pedig egy fiatalabb nő. Mellette mosáshoz használt eszközök láthatóak. Az alakok fekete-fehérek, a házfal fehér, rajta halványzöld minta.

A fénykép, mely alapján dolgoztam, egy 1978-ban készült zsánerkép, melyen egy mosási jelenet láthatunk.A mosáshoz elengedhetetlen a víz, legalapvetőbb őselemünk. Az élet csíráját (magzatvíz) hordozza, szoros összefüggésben áll az anyasággal. Ebben a kontextusban a képen látható idős asszony és fiatal nő között talán értelmezhetőbbé válik az anya-lánya kapcsolat. A háttérben álló ház befogadó, otthont adó volta erősíti az anyához kötődő viszonyt. A földön heverő edények, eredetüknél fogva – hiszen szintén „befogadásra" szántak -, szimbolikailag szintén a nőiséghez és anyasághoz kapcsolódnak. A képet tekinthetjük egyfajta életkor-ábrázolásnak is, mely az élet kezdetétől [(magzat)víz], a fiatalkortól, az öregkoron át egészen a halálig (az ajtó túloldalára, a fekete semmibe, az „őskáoszba") vezet el minket. A külső és belső világ közti különbséget hangsúlyozza a bentről áradó sötét és a kint uralkodó világosság kontrasztja, ahogyan a fény az előtérben álló alakra esik. Mintha a rejtélyes fekete háttér előtt álló alak a titkok őrzője volna, mintha a másvilágból lépett volna az emberi világba. A kompozíció erősen aszimmetrikus, ezt a fehér fal enyhe dőlése és a kép egyoldalúsága adja. A falon lévő mintázat monotonságot sugároz, amely nem csak a festői elemek ellenpontjaként szolgál, de a paraszti élet egyhangúságát is jelzi. Az édesanya háttérben vigyázó jelenléte, merengő tekintete és vizuális megjelenítésének elmosódottsága utal arra, hogy a mindennapok elvégzendő feladatait már a lány, mint az ő utánpótlása fogja átvenni. A lány mozgásban lévő alakja és a képből kinyúló keze folyamatosságot, mindennapos munkavégzést sugall.

Ezeknek a folyamatoknak sosincs abszolút vége. Az ember életében mindig jön egy újabb mozgató, ami az önmagukban unalmas napoknak értelmet ad, reménnyel tölt el bennünket. Ez a reménysugár jelképesen megjelenik a jobb oldalról érkező fénysugár képében, illetve a zöld szín szimbolikája is szorosan kapcsolódik a remény fogalmához. A fény így nem csak közvetlenül jelenik meg a képen, a zöld szín létrejöttéhez is kapcsolódik, ahogyan a mosáshoz használt víz kékje is. Hiszen a sárga szín a fény megtestesítője, a kék pedig jelen esetben a vízé.

SÁRKÖZI ANNA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Ferenczy Zsolt Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

Név nélkül I-VI.

Magyarország egyik legismertebb társadalmi célú programja és kampánya, az Ezer Lámpás Éjszakája 2011-ben indult el. A kampány célja, hogy meghonosítsák Magyarországon az USA-ban már jól bevált Tejesdoboz akciót, amely célja, hogy minél hatékonyabb módon, felhívják a társadalom figyelmét az eltűnések aggasztó jelenségére és segítséget nyújtsanak az eltűnt gyerekek felkutatásában. Ennek kapcsán jelentek meg országszerte a tejes dobozokon, ásványvizes palackokon és toast kenyerek csomagolásán lévő fényképek és adatok Magyarországon is. Hat képből álló festménysorozatomat ezek a képek ihlették. Napi szinten szembesülünk azzal, hogy elrabolnak embereket, ez áramlik a média minden területéről, újságokban, filmekben, sorozatokban jelennek meg. Festményeim hangulatával próbáltam tükrözni az ilyen típusú hírekből fakadó érzések világát. Az alkotásaimon a gyerekek arcát közömbössé próbáltam alakítani, tekintetüket üressé, arcukat elmosódottá tenni, ezáltal utalva arra, hogy ők valószínűleg már elhunytak. Nem a karakter jegyeiket akartam kiemelni, különbözőségükre helyezni a hangsúlyt, pont ellenkezőleg, az volt a fő célom, hogy ezek a gyerekek semlegesnek tűnjenek. Az eltűnések mindennaposak világunkban, képeimmel erre a tényre hívom fel a figyelmet.

ÓCSAI ANETT
Képi Ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr.Erőss István
egyetemi docens, EKF BTK

Nyúlcipő

Pályamunkám egy 70 x 36,5 cm méretű olajfestmény vászonprégelt kartonon. Alkotásomat a véletlen eredményezte. Elképzelésem az volt, hogy hasonló tárgyakat csoportosítsak képemen. Nem Van Gogh hatására fordultam a cipős polc felé, bár témánk közel azonos. A festményen szereplő cipők között - mintegy kontrasztként - mégis meglapul valami nem odaillő. A nyúl alakú porcelán kaspó felépítésében lábbelit idéz, de felhasználása egészen eltérő. A forma hasonlósága e szembetűnő különbség ellenére is megengedi a nyúl és a cipő együttállását, s ezáltal a két olyannyira különböző eszköz a vásznon párbeszédbe kezd. Anyaga és üressége révén is hideg, rideg légkört teremtett. Ott állt csupaszon, ami a hiány betöltésére késztetett. Töltsd meg tartalommal, értelemmel - ez volt a motivációm, hogy új jelentéssel ruházzam fel. A sámfa kapcsolatot teremt, a nyúl így közösséget alkot a cipőkkel, de megőrzi egyediségét, kívülálló marad. Ha a mókás, állatfigurás mamuszokra gondolok, számomra az önfeledt kölyökkort idézik, az edzőcipő a kikapcsolódást, sportos életstílust, míg a bakancs ennél keményebb, és durvább, hosszú út előtti gyaloglást. Nő vagyok mi tagadás, lehet ez miatt is vonzódom ennyire hozzájuk, bár jogos lenne a felvetés, hogy akkor hol a tűsarkú? Ez vagyok én. Egy platform nélküli nő, aki másfele tipeg. Számomra fontosabb a kényelem, mint a trend. Azt vettem észre magamon, hogy ha saját beállítást hozok létre általam kedvelt, gyakran használt dolgokkal, jobban sikerül elkapnom a forma mibenlétét. Tudom hol szakadt, hol kopott, hol nyom, meddig kényelmes, és hányadik kilométer után kezdi átlépni komfortzónámat. Az évek során szerzett hegektől már nem pusztán eszköz, sőt annál sokkal több, egy arctalan képmás. Nem maszk, nem mást akarok mutatni magamból mint ami vagyok, csak egy burok amely a külvilág hatásaival szemben véd. Lehet ez a fajta önportré sokkal őszintébb, és több mindent elárul rólam, mintha tükör elé állnék és próbálnám magam reprodukálni. A képcíme, mint egy metafora, utal híres közmondásunkra:

"Felhúzza a nyúlcipőt!"

Rövid, tömör mégis minden benne rejlik. Gyáván elmenekülni, elrohanni, vagy fel a bakancsot és irány a legmagasabb csúcs. A választás mindenki előtt ott áll. Igaz a rendeltetésszerűen használt surranóim szerteszét, de azért a porcelán nyulam is előkészítve szükség esetén.

BARAKONYI BORBÁLA
festőművész
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Losonczy István
adjunktus, PTE MK

Útkeresés a pointillizmusban

Számomra igazi élmény, hogy a korábbi, pointillista kísérleteimhez képest ez a munkám meg sem kísérli valóságos tér illúzióját kelteni.Síkszerűvé vált, ám e "szűkítés" következtében egy (számomra) új, lebegő, mégis tömör térdimenzió szippantott magába, amelyet rendkívül izgalmasnak és további kutatásokra ösztönzőnek látok.

DANCS BETTINA
vizuális-és környezetkultúra tanár
MA, 1. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kopasz Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

ÁG-BOG

Adatlap
Szerző: Dancs Bettina
Intézmény: Eszterházy Károly Főiskola
Témavezető: Kopasz Tamás
Műtárgy címe: Ág-Bog
Műtárgy mérete: 3db 50x70-es mű
Anyaga: tempera, vászon
Technikája: vegyes technika
Év: 2013.

OZSVÁT SÁRA
Képi ábrázolás
BA, 4. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
F. Balogh Erzsébet
főiskolai docens, EKF BTK

Annunciatio

A kép a Bellini Angyali üdvözlet parafrázisa. A választott képet nem lemásolni akartam, hanem egyes elemeit megtartani, másokat elhagyni, hozzátenni a saját gondolataimat. Az célom többek között az aktualizálás volt, az egyik módja ennek az eszközválasztás, hogy a ma emberéhez tudjon szólni. A kollázsban nagyon sok lehetőség van, mert ebben a vegyes technikában bármilyen anyagot felhasználhatunk tetszés szerint, hogy elérjük a kívánt hatást.
Az „Annunciation" címet adtam a munkámnak, így ha a néző nem ismerné az eredeti Bellini képet a cím útmutatást tud adni a kép megértéséhez.
Az ablakon át látható tájat nem vettem át Bellini képéről, mert nem szerettem volna pontosan meghatározni a szoba és az épület helyét, és így csak a szobára figyelünk. A figurák hiánya, az üres tér indítja el a gondolkodás menetét: Miért nincsenek ott a szereplők, hol vannak? A helyszínt az esemény előtt vagy után látjuk? Ha jövő, akkor várakozás, ha múlt, akkor emlékezés. Az ismert történet jelentőséggel ruházza fel a teret.

OROSZ FANNI
képi ábrázolás
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egyetemi docens, SZTE JGYPK

Áttűnés

A 2013. évi Művészeti Diákköri Konferenciára készült pályamunkám egy 40 x 40 cm vászonra készült kép. A mű címe áttűnés. Akrillal készült, emellett más anyagú textúrát is felhasználtam a kép készítése során. A címadás számomra nem bír olyan nagy jelentőséggel, jobban szeretem nem korlátozni a befogadót a képeim kapcsán, mivel ezek belső impressziók és a szabadság meghagyása fontos számomra képen kívül, a befogadóra vonatkozóan is. Az ösztönösség és a tudatosság ötvözése fő szempont képalkotásaim során. A belső világomba szeretném a befogadót beavatni, egy atmoszférát teremteni a kép környezetében, ami lenyomata a bennem történt eseményeknek, lelkiállapotnak. Egyfajta szakralitás megteremtése azáltal, hogy az érzelmeknek emléket állítok. Ezek transzformálódnak, az örökös transzformálódás érzékeltetése szintén érdeklődésem középpontjában áll. A természeti elemek elrejtése és ennek koherenssé válása, vagy csak egy-egy elem megjelenítése intenzíven. E képemnél a komplementer színhasználatra helyeztem a hangsúlyt, ezt némi átmenettel ötvözve. A komplementer színhasználat megfelel az erőteljes érzelmek szimbólumának, az intenzitás érzékeltetésének, egyfajta feszültséget ad a képnek, emellett az átmenet, kékes-lilás színek használata megnyugtatja a képfelületet, és harmonikusabb légkört teremt a balansz érdekében.

Foglalkoztatott a vonal és a folt szerepe a képen, ezek összekapcsolódása, egymás mellett való működése a képfelületen. Úgy gondoltam, hogy a grafikusabb elemek használata konkrétumot ad, egyfajta kézzelfoghatóságot az amúgy inkább szellemi-érzelmi síkon működő képi valóságnak. Emellett nonfiguratív képalkotásban gondolkodtam, hogy a felület kapjon hangsúlyt, azzal érzékeltessem a kép hangulatát, és ez által ne vonja el a figyelmet olyan nagymértékben egy-egy konkrétabb motívum. A motívumok használata is megjelenik képemen, utalva itt a geometrikus formák; háromszög, kör, négyzet motívumokra. Nem csupán kompozíciós motívumok ezek, bizonyos jelentéssel bírnak. Kulcsmotívum a zöld figura, ami szimbolizálja a kép készítése során átélt érzelmeim kivetülését. Önmagam megtalálása inspirálta, és inspirálja mindig is az alkotást, valahova mindenképp haladok ezzel és épül a belső birodalmam, ahol van még mit felfedeznem. Fontosabb számomra a bent, mint a kint, és ez visszaköszön képeimen is.

SZÉCSÉNYI-SZEMERÉDI JUDIT
Festö
MA, 1. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezetők:
dr. Beke László
egyetemi tanár, MKE
Révész László László
egyetemi adjunktus, MKE

Born/Szuletes

Azért választottam ezt a témát, illetve címet, mert jelenleg ez tölti ki a mindennapjaimat. Gyermeket várok és próbálok felkészülni az anyává válás időszakára, ami a gyermek születésével kezdődik. Persze ezt tudatosítanom kéne, de ilyen korai szakaszban csak „mantrázni" tudom, hogy igen megszületik, igen anya leszek, igen...
A Born szó uralkodik a képemen (és rajtam is), keresem a válaszokat és az állandó ismétléssel - miközben elmélyülök a monoton festésben - tudatosul valami, az hogy VAN.
Sok mindent el kell fogadnom a 270 nap (9 hónap) alatt, ezt szimbolizálja a 270 „négyzetből" álló festmény, az erőteljes színek és a betűk. Mire a kép „megszületik", a válasz is megVAN.

KÁNYA EMŐKE
Festő szak
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nemes Csaba
adjunktus, PTE MK

(Cím nélkül)

Az alkotási folyamat során feszülnek az ellentétek. Az egyik oldal az emocionális szint, kötődés a témához, a másik oldal a technika, a képi felépítés. A szerelem, amely a látványhoz köt és a képi logika, amelyet folyamatosan kontrollálni, igazítani, átalakítani kell. Inspirál, demotivál és felháborít az, ami körülvesz minden egyes nap. Témám az, ami a legnagyobb konfliktust okozza bennem: az emberek, s minden, amit maguk mögött hagynak, felépítenek és lerombolnak. Jómagam nem érthetem meg teljességgel a többi embert, s motiváltságukat, önmagunkba, önmagamba zárva egy fajta korképet és annak kérdéseit igyekszem feszegetni, kibontani, azt ami körülvesz, aminek része vagyok, s amelyben egyedül állok. Megszokott hétköznapiság, közeli és mégis hideg, idegen.

Szeretném kizökkenteni a befogadót, éppen csak kibillenteni a hagyományos gondolkodás keretei közül, hogy gondolatokat indítson el, asszociációkat és kérdések sorát vesse fel. Több rétegű képi logikát építek fel és egymásra vetítem őket. „Kedvenc gondom a montázs" írja Godard, ahogy nekem is. Olyan alkotás, fogalomteremtés, amely során a megismerés és az ellentmondás egységet képez, s elválaszthatatlan a paradoxontól. A hatás, darabok a nézőben, emocionális szinten összegződnek. A mű hatásában érvényesül, s nem a jelentés megfejtésében. Minden rész a teljes egészet hordozza homályosan. A montázs megfosztja valahol elemeit jelentésüktől, egy egész más értelmezés számára.

A montázs fogalmának feltárása, kutatása közben bukkantam rá Kandiszkij szavaira, érzelmesen tálalva a szavai találtak rám, amelyek pontosan megfogalmazzák a képeim emocionális motivációit: „Az emberek legegyszerűbb mozgása is, ha nem ismerjük annak gyakorlati célját, önmagában valami fontos sejtelmes, ünnepélyes mozgás hatását kelti. Úgy hat, mint a tiszta hang, és olyan drámai és megejtő, hogy mozdulatlanul állunk előtte, mint egy látomás előtt, mígnem hirtelen meg nem ismerjük a mozgás okát, és a varázslat eltűnik. „

MOSTOHA MARCELL ÁKOS
Képi ábrázolás - Grafika szak
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Henn László András
technikus/fm, SZTE JGYPK

Elefántember

Mostoha Marcell Ákos

SZTE/JGYPK Képi ábrázolás BA
I/1. Síkbeli művészet
Festészet
Az Elefántember
Magyar nyelvű rezümé

Ezen képem megalkotásához több főbb tényező, elem járult hozzá. Ahhoz, hogy festeni tudjak, ugyanis ezt az alkotási módszert öntudatlan folyamatként kezelem, ahhoz hogy a megfelelő hangulatba kerüljek számos dolognak kellett rám hatással lenni. Először is, David Lynch Az elefántember című filmje adta meg az alap kiindulási pontot. Az események lényege megfogant, egyedül az idő az, ami segített ennek megérésében, elraktározásában, abban, hogy magamévá tudjam tenni az élményt és egy szűrt, a saját lelki világomból manifesztálódott gondolatot tudjak síkban leképezni.
Munkám során főleg az élénkebb, és sötét színek váltakozása jelenik meg. Egy sötét világos váltakozás, kavargás, örvénylés.A képen is ezt érzékeltetem azzal, hogy az arc torz, és az egész képen az érződik, mintha a karakter el akarna fordulni a néző elől, szégyellné magát, a saját arcát, amiért olyan amilyen.
Ez a fel nem vállalásnak a leginkább szenvedő végbemenetele.

Azért tettem az egészbe világos színeket is, ugye a háttérben is egy galambkék szín a domináns, mert az Elefántember, nem egy rossz valaki, hanem egy lelkileg szétroncsolt, megszenvedtetett és kihasznált ember. Ez az érzés szerintem a színhasználattal abszolút visszajön, ez a vöröses narancsos lilás elemek benne, illetve az itt-ott megjelenő magenta részek is ezt az érzést keltik. Emelett a fekete és a fehér színkombináció is megjelenik a háttérben, mintegy füstszerűen.

Kinyújtott kéz. Egy nyújtott kéz valami iránt, egy segélykiáltás, vágyódás valami iránt, kérés. Ezek az érzelmek mindvégig végigkísérték ezt az embert élete folyamán. Vágyódás valami iránt, valami iránt, ami plusz.
Ahogyan a képen is megjelenik ez a kavargás, benne is úgy váltakozik ez a megalázottság és szégyenérzet ezekkel a kedves gesztusokkal, azzal, hogy próbál minél jobban beilleszkedni, kedves ember lenni, végtelenül hálás mindenkinek, aki egy jó szót szól hozzá.

Úgy gondolom kellőképp sikerült ezt érzékeltetni, és átképezni egy olyan világban, amit magamnak építettem. Ebből, sajátból építkezni. A képhez tartozik az is, hogy vegyes technikával készült azt keresem, ami új, de nem utasítom el a régit, ezáltal nyitott vagyok bármiféle technikai megoldásra, új látásmódokra, nézőpontokra, ahhoz, hogy még jobban fejleszthessem magamban ezt az egészet.

GÁL FLORENTINA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Tarnóczi József
főiskolai tanársegéd, NYF BTMK

"Fel"

A „Fel” című kétrészes sorozatban egyfajta köztes állapotot próbáltam ábrázolni. A képeken kétféleképpen tudtam ezt megfogalmazni, egyrészt témájában, másrészt festésmódjában.

A lépcsőn, illetve a létrán felmenő alakok éppen tartanak valahonnan valahova, úton vannak két pont között. Lehetséges, hogy fontos, hogy honnan jöttek és hova mennek tovább, de mi csak a kettő közötti állapotot látjuk.

A festési móddal is ezt fogalmaztam meg. Az alak környezete absztrahált, rusztikus felületű. Csak egy sejtetést ad arról, hogy éppen hol is van. Ezek a külső és belső terek egy hangulattal járulnak hozzá igazán ahhoz, hogy mégis bele tudjuk helyezni magunkat a képekbe. Az alakok kidolgozottsága ezzel a stílussal erőteljesen szembe ütközik. Ezzel a két, majdhogynem véglettel mégis megszületik egy kép, mint ahogy az út is, ami kép pontot köt össze.

NAGY ATTILA RÓBERT
Képi Ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szekeres Ferenc
adjunktus, SZTE JGYPK

Lacika I, II, III

Ezeket a plakátokat 2013 ősszén készítettem. Tervezőgrafika órán kaptunk a feladatott, ami a következő volt. Valaki más vagy saját magam arcával való átalakítása volt, amit plakát formában kellet elkészíteni. Én egy tizenkét darabból álló sorozatott hoztam létre, melyeknek különböző személyek az alapjai. Egyik része ennek a sorozatnak a „Lacika" nevű sorozat. Melynek az elkészítéséhez, Hamvas Béla gyermekkori fényképeit, és a Corel Draw-ot használtam. Akkoriban olvasgattam Hamvas Béla írásait. Egyik este miközben azon tanakodtam, hogy hogyan is oldjam meg a feladatott illetve kit használjak fel a feladat elkészítéséhez. Az interneten keresgéltem, amikor valahogy rá találtam a fotóra. Ekkor tájt készítettem a Hommage Bruno Merim kollázsaimat, aminek a gondolatisága hasonló, mint a plakátjaimé. Mely a gyermekkori és a felnőtti világ különbsége illetve ezek egymáshoz való viszonya. Mind a három képnél ugyanazt a fényképet használtam fel Hamvas Béláról.

DOBÓ TAMARA ZSÓFIA
Festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Hegyi Csaba
adjunktus, PTE MK

Parazsak

Vannak festők, akiknek fel lehet tagolni az életük munkásságát korszakokra, másokat egy adott irányzat kíséri végig, kisebb változások történnek, de a jellemzőbb vonások örökre megmaradnak műalkotásaikon. A kérdés, ami megfogalmazódik bennem vajon a festő megválaszthatja a témáját tudatosan? Talán létezik egyfajta belső lélek, aki irányítja, mit kell festenünk. Dolgozatomban ezzel a kérdéssel foglalkozom leírva a tapasztalataimat. Milyen külső empirikus hatásokat használok fel egy festmény születése előtt.

ZSINKA FELÍCIA
festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Losonczy István
adjunktus, PTE MK

Színlépcső, színgalamb, színfogsor

A pályamű mindkét része egy színsor valamilyen hordozón vagy hordozóban. Az első része a Technorealizmus egy 76 darab, átlátszó, kikevert olajfestékkel töltött, gyógyszeres üvegcsékből álló színsor, amit több vásznon is alkalmaztam már. A második része, a Vadak című munka ennek a munkafolyamatnak tanulságaiból született egy nyári művésztelepen. Négy szarvas állkapocs csontján megy végig a 23 fogból és a palettán kikevert 23 színből álló színsor. A négy csont egy régi rajztáblára van felszögelve szorosan egymás mellé.

NÉMETH ZSOLT
Festészet
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Losonczy István
adjunktus, PTE MK

Térdimenzió

A javarészt geometrikus, különféle anyagokból összeépített képek, installációk jellemezték munkásságom eddigi szakaszát. A síkfelületre való festést, szinte teljesen elhanyagoltam. Javarész faanyagú tárgyakat, hulladékokat használtam fel, mert könnyű rájuk festeni, és egyszerűen megmunkálhatóak.

Eleinte a puszta látvány utáni látképek, geometrikus leképezése foglalkoztatott inkább, majd elhanyagoltam a láthatót, s az expresszívebb oldalról próbáltam megközelíteni. Így jött a különböző anyagok összessége alkotta fiktív terek építése, majd később lefestése.

A nyáron Losonczy István Tardoson megszervezett művésztelepén számomra új olajfestészeti megoldásokkal kísérletezhettem.
A számomra új technikai megoldások és az ezekből következő festői probléma-lehetőségek mentén jutottam arra következtetésre, hogy a realista ábrázolást geometrikus, fiktív terekkel kombinálom. A koncepciót viszont szerettem volna letisztázni, egyszerűbbé tenni. Kevesebb szín, erőteljesebb hatás, gondoltam. Szerettem volna, ha a terek annyira egyszerűek lennének, akár egy-két formából álljanak.

A 80 x 60cm farostlemezt gessoval alapoztam vékonyan négy rétegen át.
Az alapozás közben helyenként sűrűbb rétegeket vittem fel. A végeredmény egy a véletlen folytán létrejött „foltos”, légies háttér, melyen majd a motívum fraktálokra emlékeztetően sokszorozódik. A háromszög formai arányit felhasználva szerkesztettem olyan teret, amely mintegy önmagába fordul vissza.
A képen egy XVI. század jellemezte tengeri vitorlás látunk, amely „fraktálszerűen” önmagát arányosan megismétli, egyre kisebb formában, a legnagyobb hajótól kiindulva, mindig negyedelve a méretét.
Az áttetsző alapozáson, a négy hajó „lebegve halad az időben, a kép középpontja felé”.

SZÁSZ TÜNDE
Festőművész
MA, 7. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Kósa János
egyetemi adjunktus, MKE

Térvariációk

A Térvariációk tágabb értelemben azt a másfél-két éves alkotói ciklust öleli fel, amely során a festés anyagának hangsúlyozásától eljutottam az anyagon túlra mutató, önmagában és önmagáért létező képi valóság feltárásáig; szűkebb értelemben pedig azt a festménysorozatot jelöli, amelynek két legfontosabb darabja a Térvariáció rózsaszínnel és fehérrel I., illetve a Térvariáció rózsaszínnel és fehérrel II. E két kiemelt alkotás annak a festészeti programnak a csúcsműve, amelynek keretén belül az anyag, forma és tartalom egységének vizuális megvalósítása volt a legfőbb célom.

SOLTICZ KÁLMÁN
festő
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Somody Péter
egyetemi tanár, PTE MK

Villanyoszlop este

Villanyoszlop éjszaka

Solticz Kálmán

Pécsi tudományegyetem, Művészeti Kar

Festő szak 2. évfolyam

Somody Péter

Egyetemi tanár, DLA

REZÜMÉ

A kép 130X100 cm. széles. Feszített vászonra van festve egy villanyoszlop akrill festékkel. A kép címe Villanyoszlop éjszaka. Az oszlop alulnézetből van ábrázolva, s felfelé a fény irányába összefutó vonalkód szerű csíkok erős téri hatást adnak a képnek. Itt az oszlop törzse szögletes, emiatt két fajta színű csíkok vannak; piros és zöld. A csíkok fölfelé egyre világosodnak egészen a lámpáig. A kép alapja fekete gesso-val van festve, ami utal az éjszakára. Ennek a képnek van egy hasonló stílusú előzménye, amit a Kódvilág című pályázatra adtam be idén. A villanyoszlop, mint festési téma fokozatosan alakult ki nálam a nyár folyamán.

LABORC DÓRA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kótai Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Álomképek

Egy nagyon különleges és intenzív álmom hatására keletkezett ez a 3 képből álló sorozatom. Az álomban az otthoni vasútállomásomon találkoztam egy disznófejű lénnyel, akiről kiderült, hogy az a halál.
Vegyes technikával készült, akvarell és a szita technika közös használatával. Úgy véltem az álomszerű kép visszaadására a legmegfelelőbb technikai megoldás az akvarell használata volt, amivel vissza tudtam adni az álmokra jellemző elmosódott hangulatot. Maga a figura megalkotására a szita technikát találtam a legalkalmasabbnak, mivel így egyfajta szellemlényként jelenik meg a képen, ahogy a vonalas rajz között felsejlik a festett háttér.

MOLNÁR GYÖRGYI
Vizuális- és környezetkultúra tanár
MA, 1. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Tarnóczi József
főiskolai tanársegéd, NYF BTMK

A realisztikus tájfestészet mai lehetőségei. Ipari táj

Munkáimban az ipari táj ábrázolásának mai lehetőségeit vizsgáltam. Felfogásmódomban csatlakozni kívánok a kortárs hazai festészet fotorealisztikus ágához, szemléletembe sikeresen beépítettem a számomra fontosabb alkotók, csoportosulások szakmai, előadásbeli tanulságait. A téma és egyben a terepválasztás személyes indíttatású, az előzetesen elkészített, saját fotók hosszas elemzéséből született meg a két nagyméretű (100 x 150 cm) kép ötlete.

A két festmény jól visszaadja a kiválasztott gyártelep erodáló, egyszerre művinek és természetesnek, természetinek ható világát. Festői eszközeimben kerülöm a fölösleges részletezést, nagyívű és egységes formaadás, levegős és puha térfestés jellemzi műveimet, melyek együttesen a téma bensővé tett, kissé nosztalgikus már-már romantikus átlényegítéséről tesznek tanúbizonyságot.

ANDRÉSZ ANETT
festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ernszt András
DLA, adjunktus, PTE MK

Bináris

Bináris
Andrész Anett
Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar
festőművész 9. szemeszter
Ernszt András DLA, adjunktus

Az OTDK pályázatra benyújtott művem három darabból áll, melyek a Víz és villany, Nagy akvarell és a Nyír címet viselik. A fekete és fehét kontrasztja az, ami foglalkoztatott, de a három közt megjelenik egy akvarelles is, mert a randikális irányváltásom ezzel a koncepcióval indult. Képi elemeimet természeti formák és a keleti kalligráfia inspirálták, viszont ezek csupán részletek, kivitelezésük gyors festéssel készült, az alkotófolyamat során az ecset nyomhagyására, a minél frissebb megoldásra és a tőlem telhető legreduktívabb megoldásra törekedtem, illetve a komponálás során az egyensúly megtartására. Az, amit végül én vittem fel a papírra, már csak emlékezet után készült, úgymond egy benyomás utóhatása.

Bemutatandó képeim egy egymásra épülő téma sorozatának pár darabja.

BÉKÉSI ADRIEN
festő
MA, 3. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Kiss Péter
egyetemi adjunktus, MKE

Civilizáció

Festményeimmel a felgyorsult élet, rohanó képeinek egy-egy darabját ragadtam ki, ezzel szemléltetve változó világunkról alkotott gondolataim. Őseinktől, vonatkoztatva, keresem a válaszokat az emberiség kialakulásának és fejlődésének okaira, ám a képeken inkább kérdéseket teszek fel jelen korunk társadalmával kapcsolatban. Pillanatnyi létünk természete és a jövőt befolyásoló tevékenységünk jelentősége fogalmazódott meg bennem és nyert testet alkotásaim által. Korunk meghatározó kommunikációs eszköze, az audiovizuális mozgókép, ezért közismert filmek, számomra meghatározó jeleneteit emeltem ki és értelmeztem újra, ezzel utalva a képek mindennapos dömpingjére és szelekciójára, amely kiküszöbölhetetlen és létfontosságú számunkra. Vizuális érzékelésünket számos dolog befolyásolja, mivel különbözőek vagyunk és szubjektívan szemlélődünk, alkotásainkon ez kristálytisztán tükröződik. Azonban jelen esetben próbáltam realitáshoz kötni magam és tudatosan elhatárolódni személyes közegemtől, hogy kívülről, egy távoli nézőpontból homályos, ámde igaz képet fessek világunkról.

VLADÁR KRISZTINA
Festőművész
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nyilas Márta
egyetemi docens, PTE MK

Csend

Munkám egy nagyobb méretű alapozatlan hordozó felületből és 4 db kisebb méretű fehérre festett vászonból áll. Ezen felületekre, projektor segítségével egy általam felvett és szerkesztett videót vetítek, ami mind térben, mind időben meghatározza az alkotást. A videofelvétel egy, a nézőnek nem észlelhető pillanatban végtelenítve van. Ezért nevezhetnénk ezt a munkát akár mozgó festménynek is. Ugyanúgy kiállítható, mint bármely tradicionális táblakép, nincs szükség megtekintése közben az alkotó közreműködésére.
A víz alapvető mégis felfoghatatlan és ennek a vizuális leképezése amilyen egyszerű és magától értetődő ötletnek tűnik, valójában pont az ellenkezője; sokoldalúan összetett és kimeríthetetlen vizualizációs lehetőségeket hordoz magában. Koncepcióm az volt, hogy részleteket kiemelve a maga természetességével videoinstalláció formájában mutassam be a vizet, klasszikus hordozófelületen, amely alapjában hasonlatos a hagyományos festészeti olaj-vászon technikához, csak éppen az olajfestéket fényre cseréltem, és így egy technicizált táblakép született.
Az optikai változatok finom érzékeltetésére legalkalmasabb a videofelvétel. A téglalapos és négyzetes behatárolás egy mozgási keretet, kompozíciós színhelyet ad neki arra, hogy az üzenet kibontakozzon és kiemelődjön eredeti környezetéből, más kontextusba kerüljön. A kép két részre oszlik. A két alap különböző színéből fakadóan a vetített kép is megváltoztatja színét és tónusát. A világos középső rész kontrasztosabb, szó szerint- és az átvitt értelemben is kiemel: a kép síkjából előre ugorva plasztikussá alakítja, s míg egy másik – kiemelt, „fehér” fény-képet hoz létre, ezáltal a figyelmet is oda összpontosítja. Munkám címe is azt sugallja, hogy ez az alkotás csendben zajlik, kerülve minden hangeffektust, hogy semmi ne vonja el a figyelmet a vizuális üzenetről és tartalomról, illetve ne konkretizálja a látottakat, elmélyülést közvetítsen.

KOLOZSVÁRI VIKTÓRIA
festőművész
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Somody Péter
egyetemi tanár, PTE MK

Flóra; Világos rétegek

A bemutatásra szánt két képem a tavalyi tanév utolsó, valamint a jelenlegi szemeszter első munkája. Méretük, arányuk, szín- és formarendszerük által teremtenek kapcsolatot egymással. A kiindulópont mindkét esetben egy figurális kompozíciót megörökítő, számomra kedves fotó volt. A vázlat fölfestése során azonban a képelemek akaratlan szelekciója révén a kompozíciónak csak töredékét jelenítettem meg a vásznon. Ezáltal egy olyan absztraháló folyamat indult el, amelynek eredményeképpen az elemek átszerveződtek egy harmonikus mintázattá, amelynek rendszerét már én alkottam, nem a fotó. Lazúros lefedések eredményeként a kép szereplői egymáson átlátszódnak, eltakarják, de hagyják látszódni, szerepelni egymást.
A képeimre jellemző valamiféle függetlenedés a narratív tartalmaktól, ábrázoló, illusztráló jellegtől. A képekkel való elemzőbb ismerkedés során azonban egyértelművé válik, hogy azok mégis kapcsolatot teremtenek a természet formáival, folyamataival. Az egymás elé kerülő, egymást lefedő szelíd, puha alakok élnek, ráadásul együtt élnek, egy közösségbe szerveződnek. Alakjuk biológiai lényként való értelmezésükre ösztönöz. Formai megjelenésüknél és színbeli tulajdonságaiknál fogva rokonoknak tekinthetők. A vászon egészen világos alaptónusa egy meghatározhatatlan, bizonytalan közegként hordozza felületén a szinte lebegő kékeket, rózsaszíneket és zöldeket.
A kompozícióim megfestése tűnékeny érzelmi események és a pillanatnyi lelkiállapot feldolgozásának is utat engedő alkotói alapállásból indultak.

ILLYÉS ATTILA
festő
Osztatlan, 12. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Losonczy István
adjunktus, PTE MK

Forgás; Kék; Tórusz

A pályamű három tanulmányból áll. Tanulságaik nem feltétlen konzekvensen egymásra épülők, a felvetett kérdések is különböző irányokba tartanak. Ami közös bennük az egyrészt a technikai megvalósítás, másrészt a színek dialektikájában való fürkészés, színmező festészet.

A Gömb című munka, Losonczy István Technorealizmus kurzusán készült. Olajvászon kép, a komplementer viszonyokat vizsgáltam, a pszichológiai alapszínek bontására, színmező festészetre épülő, intuitív rajzolatban. mérete: 40x45 cm

A Kék, színdinamikai kutatás, a Gömb-ön még nem tudatosan megjelenő, véletlenül megtalált színmodulálást fejti tovább, színes szürkék és tiszta színek találkozására épít. A kompozíció, egy régebbi figurális képem egének absztrahálásából született. Címe: Kék, a képen belüli mozgást elindító szín fontosságára utal. Olajvászon kép, mérete: 80x100 cm

A Tórusznál a pszichológiai alapszínek vizsgálatához tértem vissza, a fentiekhez képest racionálisabb rendszer foglalatában. A színkutatás itt kevésbé került előtérbe, inkább csak reflexív teszt volt saját magam számára. A témám itt, egy matematikai absztrakt művelet, a ragasztás, képi megjelenítésének problémája. Nem szemléltet, inkább csak utal a művelet elvégezhetőségére. mérete:40x40cm

VETŐ ORSOLYA LIA
festőművész
MA, 10. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Kósa János
egyetemi adjunktus, MKE

Konzervált káprázat

Pályamunkáimat művészeti szekcióban, síkbeli művészet/ festészet kategóriában nyújtom be. A sorozat aktuális képeim egy kiválasztott egységéből áll össze: a konferenciára három olaj-vászon képpel jelentkezem, melyeket az köti össze, hogy növények, virágcsokrok alapján készültek. A munkák méretei: 50x40 cm, 140x100 cm és 125x150 cm.

Képeim jelenlegi alkotói pozíciómat tükrözik. A festmények modell után készültek és alapvetően érzelmi indíttatásúak. A képeimen szereplő elemek valós jelenléte a festés során fokozott koncentrációra kényszerít. Beállítok magam elé valamit, amiről tudom, hogy néhány nappal később megrohad, elveszti eredeti pompáját, élvezhetetlenné válik, valamilyen módon megváltozik. Az idő sürgetése miatt fontosnak, halaszthatatlannak érzem a tevékenységemet. Kényszeres konzerváló vagyok, legyen szó valóságosan megélt pillanatokról, látványról vagy akár csupán a gondolataimon átvillanó élményekről. Az elmúlás képi megragadhatósága foglalkoztat. A barokk vanitas-festmények ellentmondásossága nagyon különös számomra: a képek előszeretettel fürdőznek a festészet hiú mivoltában, de áthatja őket egy szomorkás, rezignált hangnem.

Csendéleteim minden elemét gondosan összeválogatom. Általában valamilyen személyes kötődés, olykor íz- és illatélmények is kapcsolódnak hozzájuk. A festés által azonban átkerülök a vizuális dimenzióba, ahol a beállított dolgoknak a formai tulajdonságai azok, amik megragadnak: a színük, az alakjuk, a méretük, az anyaguk és egymáshoz való viszonyuk. A fogalmi dimenzió ezen a ponton a fejemben a vizuálisnak csak egy részhalmazává válik. A forma és tartalom párosát nem gondolom különválaszthatónak.

A látványból érkező motívumokat kompozícióimon gyakran irreálisan felnagyítom, vagy telizsúfolom velük a képet, így azok mintaként, absztrakt jelek soraként is funkcionálnak. Az ábrázolt dolgok pozitív kiterjedése és hiánya nem feltétlenül van elválasztva: a tárgyak máshová törekszenek, kimozdulhatnak önmagukból. A tapintás önmagára ébredhet, a kép széteshet, szilánkokra törhet. A statikus téglalapformát fullasztó közlési vágy tölti be, ami feszültséget teremt.

ALATTYÁNI BARBARA
Festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Hegyi Csaba
adjunktus, PTE MK

Megtanácskozók

A 2015-ös Művészeti és Művészettudományi Diákköri Konferenciára a Megtanácskozók című festményemmel pályázom, amely 2014-ben készült. Jelen képem egy vissza-visszatérő témát jár körül és egy folyamatosan bővülő sorozat – eddig – utolsó darabja.
Alkotó munkámnak és mindennapjaimnak is természetes része a fotózás. Nem volt ez másképp Velencében sem: az egyetem negyedik évének első félévét – a 2013/2014-es őszi szemesztert – Erasmus ösztöndíjasként ott tölthettem. A pályamunkám ötletét adó fotót is egy ottani parkban készítettem. Az első pillanatban nem is tudatosult, mi ragadott meg ebben a képben. Talán a színek vibrálása az őszi napfényben.
Mivel a sorozat már több képből áll, magammal sem ártott tisztáznom, hogy miért ezt a témát járom körbe. Mi szólít meg a cigányokban. Mivel ideológiai, vagy politikai mondandó fel sem merült, rá kellett jönnöm hívogató esztétikájuk titkára. A cigányok is egyfajta komplementerben vannak az őket körbevevő társadalommal. Romantikus naturalizmust képviselnek: integrálhatatlanok.
A kép egy sorozat része. Minden képet azonos módon készítettem elő: a képpel megegyező méretű szénvázlatot rajzoltam. Fontosnak tartom az átgondolt koncepció kidolgozását a festés előtt. Még személyesebbé válik az a folyamat, ahogy az élménytől a fotón és a rajzon keresztül eljutok a festményig. A kép olajfestékkel készült, első rétegként egy lenolajjal bőven hígított színvázlatot vittem fel. A száradást követően következett a részletek kidolgozása. Részenként haladva, próbáltam frissen tartani, egy rétegben megoldani: nem utólazúrozva. Arra törekedtem, hogy visszaadhassam a ruhák anyagának jellemzőjét. Éppen ez ragadott meg e kis csoport látványában: a színeik kavalkádja, az anyagok sokfélesége, a minták szinte szemet kápráztató sokasága. A munkamódszerem megengedte, hogy különös figyelmet szentelhessek bizonyos részleteknek. A bennük rejlő feszültséget jeleníti meg a színpompás ruhák és az arcok komolyságának komplementere is. A portrékat egy másik metódussal alakítottam, kisebb ecsettel, részletesen, hogy visszatükrözzék azt az érzelmi hangulatot, amit én is megéreztem. Végeredményben mondhatjuk, hogy egy kisebb érzelmi forgatag alakult itt ki.
Meg sem lepett, csak elfogadtam, hogy elbűvöltek, újra. Amit ebből rögzíteni lehetett, amit ebből rögzíteni tudtam azt nyújtom itt át!

NOVÁK KATA
Festőművész
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ernszt András
adjunktus, PTE MK

Otthon

A mű témájának szempontjából a mai és a régi, klasszikus korszakok ellentétének és egyben hasonlóságának a megfogalmazása volt a célom, allegorikus eszközökkel, és ezt érzékeltetve esztétikai megoldásokkal is.
Emberi viselkedésformák nem változtak, hasonló, léttel való problémák foglalkoztatták őket. Ezek az alap nehézségek voltak, és vannak, annak ellenére, hogy különböző kifejezőeszközök például: irodalom, zene. Idők során folyamatosan változtak, de kismértékben eltérő problémakört dolgoztak fel, az aktuális kor újításaival kiegészítve azt.
Hasonlóképpen viszonyul az ember, a tárgyakhoz. Ez a fajta gondolkodás, ezeknél az eszközöknél is megjelenik. Ezt továbbgondolva, az aktuális korszakban lévő tárgyak hibázatása, és ebből kifolyólag sóvárgás a múlt irányába, folyamatosan jelen van. Ez a típusú menekülés, mindig is jelen volt az emberben, akármelyik korban élt. Feleslegesen veszik körül az adott korszakban lévő tárgyak - festői szempontból mindegy, hogy mik voltak az akkori időszakban az eszközök – csak bizonyos ideig nyújtanak örömöt, és amikor feladatát elvégezte e tárgy, újfent ott marad az ember, az érzéseivel.
A múltnak a felidézése, és a jelenkor megjelenítése miatt vegyítek tárgyakat. Ennek eszközeként használok motívumokat, és különböző esztétika kellékeket, utalva, egy általános problémára, ami egy korszaktól független gondolatsor.

SZENOGRÁDI SZABINA
Tervezőgrafika
MA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
F. Balogh Erzsébet
főiskolai docens, EKF BTK

Raw sexuality

Raw sexuality: Condom still life

A szexualitás a mai napig tabuként kezelt, mely már banálisnak számító, de sok új lehetőséget magában hordozó téma.
A kondom-csendélet egy olyan attitűd képviselője, amely megpróbálja megtalálni a határvonalat a humor, a gag, a nyers megfogalmazások és az elementáris szabályszerűségek között a szexualitás témakörében.
A csendélet ezen a periférián mozog: a festészeti problémák ütköznek a kondomhalmaz kissé groteszk mivoltával.
Maga a felület, az anyag finomsága találkozik a festési mód frissességével és expresszivitásával.
Célom e kettősség megtartása, a néző elé vetítése, mely felvetheti az alábbi kérdést is: Egyáltalán mennyire kell ezt komolyan venni?

NEMES IMRE
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egy.docens, SZTE JGYPK

Caro Mostro

Többnyire festészettel foglalkozom. Érdekel még a grafitrúddal való tónusos rajzolás, melyet először alapként az egész lapra felviszem és radírral visszaszedem. Formákat keresek munka közben, életet adok nekik és felöltöztetem, mind a festészetben és grafikában is.
Képem címe: „Caro Mostro" amely olaszul van és annyit jelent „kedves szörnyecske". Ha a képre nézünk, lehet, hogy mindenkinek más fog az eszébe jutni róla, hogy valóban mit is ábrázol. Készülésekor már az elején kialakult a kicsiny lény testének formája. Mivel festéskor mindig boldog vagyok, ezért most is feltöltöttem rengeteg pozitív energiával. Számomra minden képem egy kicsi lény, ami a vásznon születik meg és addig festem, míg azt nem érzem, hogy kifejlődött. Minden lénynek, ami létrejött jó lelke van.
Technikai anyagában, vászonra dolgoztam. Olajjal van lealapozva és olajfestékkel. Általában felfeszítek egy vásznat vakrámára, és megcsinálom az alapozást, mint egy fészket. Miután megszáradt, leveszem a keretről és falra rögzítem. Lealapozáskor megcsurranó olajfoltok és szivárgások foltjai gyönyörűen látszanak a keretről való leszedése után. Amikor a falon van, dinamikusabban tudok ceruzával is beledolgozni anélkül, hogy a vászon kiszakadna. Vegyes anyagokkal dolgozom, mint például grafit, akril, akvarell ceruza, színes ceruza és olajpasztell. A különböző faktúrák eléréséhez csiszolópapírt használok. A született lény formája után a ceruzák segítségével behálózom, felöltöztetem. Vizes akrillal lazúrosan néhol elmosom, majd újra vissza rajzolom a vonalakat. Addig gyúrom, amíg plasztikusság érzetét keltő formává nem válik.
Színek felépítésénél ügyelek kialakítani egy nyugodt összhatást.
A kompozíció nagyon fontos számomra a képeimen. Megpróbálom a formák súlyait arányosan elosztani, és a formák méreteit is kompozícióba rakni.
Inspirációkat folyamatosan kapok a természettől, és az ott megjelenő lélekformáktól. Minden nap akármerre járok, gyönyörű formákat veszek észre, akár az utcákon is, egy romos épület falának lehulló vakolatát, egy pocsolyát a sárban, ázott foltokat a földön, repedéseket a falon, faágak és falevelek árnyékát, rozsdafoltokat
Az olyan képeimmel, mint a „Caro Mostro" - val is a célom, hogy megteremtsek olyan dolgokat a vásznon a lényeimmel, amelyek kapcsolatba tudnak lépni a közönséggel. Tudjanak közölni az embereknek jó érzéseket és ezáltal segíteni mindazoknak, akik éppen rossz lelkivilágban vannak.

GÁL RÉKA MAGDOLNA
Vizuális-és környezetkultúra tanár
MA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kopasz Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Cím nélkül

Pályamunkámban a térbeliséget érzékeltető színfoltos felületek és az arra épülő, de nem szervesen hozzákapcsolódó határozott, síkszerű vonalvezetés ellentétekre épülő egységét kívántam megjeleníteni. Az akvarellhatású technikával kialakított áttetsző felületek esetlegességét a határozott körvonalak elkülönített elemekre tagolják, miközben egymásból is kimetszenek részeket, tovább alakítva a teret. A négyzetek, valamint az emberalakok fázishelyzeteiben kapcsolat van, két párhuzamos ívet rajzolnak ki, ugyanakkor két kör alakzatot sejtetnek. A cím nélküliség a folyamatra és nem a végeredményre utal. Az alcímben megfogalmazott ‘Metszet’ a találkozási pontoknál létrejövő alakzatokra, valamint egy állapot többoldalú megragadására utal. A metszet az időbeliség dimenziójában a tükörszerűen megsokszorozott formák, a különböző helyzetek, nézetek egyidejű láttatása és egyfajta pillanatkép.

TAYLER PATRICK NICHOLAS
festőművész
MA, 10. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Károlyi Zsigmond
egyetemi tanár, MKE

Cím Nélkül

A pályamunkáimat művészeti szekcióban, síkbeli művészet/ festészet kategóriában nyújtom be. A két beadott pályamunkám olaj/vászon technikával készült, méreteik 145x120 cm. Ötödéves festőszakos növendék vagyok. Korábban különböző tárgyakból összeállított kompozíciókat festettem és a közvetlen környezetemmel foglalkoztam. Lassan egy éve viszont a csendéletek és műteremrészletek tárgyi bősége helyett egy alapelemeiben tételszerűen egyszerű, de mégis tágas viszony lehetősége kezdett érdekelni: adott a tekintet, amit körbefoglal és meghatároz egy alak, valamint a kapcsolata a környezettel, ami egyfelől valós térbeli pozíciót, illetve képi keretezettséget is jelöl. Tehát adott egy alapképlet, amit az arcok végtelen gazdagsága egészít ki.

Képeimen fiatal festők vannak, akik a saját képeik előtt jelennek meg. Élőben festek, és ez fontos is nekem, néznek engem és én nézem őket, a végeredmény egy kép, amiben ez a nézés valahogyan benne marad. Az az alaphelyzet érdekel, hogy a kép visszanéz a nézőre, mint egy amatőr fotón, vagy egy ősgalériában. A háttér egy olyan szituációt jelöl, aminek nap mint nap tanúja vagyok, a festőt saját vizuális problematikája határozza meg, és ő azt. A kép mögötte van, egyfajta kiterjesztése önmagának, tekintetének. A helyzet tehát nem az igazolványképek kínossága, nem igazoltatás.

A kép festése során figyelembe veszem, hat rám a festett modell karaktere, illetve képeinek jellegzetessége is. Ezért mindenképp más és más lesz: mivel elsősorban a különbözőségek érdekelnek a barátaim esetében is, festésmódban is eltérések jönnek létre. A dolgozatomban különböző elméleti kérdéseket foglaltam össze röviden, amelyekkel a festészeti gyakorlatomon belül foglalkozok. Bár ezek nem határozzák meg az egyes képeimet, ezek a kérdések foglalkoztatnak. Nem igyekszem rögzíteni képeim megvalósulását előre, a modellem is erősen hat a kép stiláris kibontakozására: egy pillanatnyilag adott mozdulat sziluettje indíthatja be például a kép kompozícióját, tagolódását. A tekintet, és az egyéb alapkérdéseken folyamatosan gondolkozok, kivétel, amikor festek. Festés közben a nézésembe húzódok vissza.

MÁTÉ BALÁZS
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Tarnóczi József
főiskolai tanársegéd, NYF BTMK

Cipők

Cipők című Diákköri munkám elkészítésekor az volt a célom, hogy a kialakuló festészeti irányultságomba beleillő, egyaránt személyes, és szociális tartalommal telített sorozatot hozzak létre. Olyan természetes helyzeteket, kompozíciókat alkottam, direkt megvilágítás nélkül, melyekben a cipők nem kapnak elsősorban esztétikai értéket, hanem megtartják szubsztanciájukat. Témaválasztásom célja, hogy cipőkön át, két eltérő értelmezési lehetőséget kínáljak fel a befogadók számára. Az egyik, hogy a cipőkön át egyfajta jellemrajzot nyújtsak. Azaz úgy kezeltem a cipőket, mintha portrék lennének, mert gondosan válogatott tárgyaink jellemzik tulajdonosukat. Azért a cipőket választottam, mert azokat szinte mindenki jól megválasztja kényelemből, vagy a divat szempontjából. A másik célom a sorozattal, hogy a társadalom divatorientált, vásárlói trendeket követő rétegének elszemélytelenedését bemutassam üres cipőimmel. Azaz a személyeket jelölő cipők igen, a személyek nem találhatók meg a képen. Ezzel a hiánnyal akartam felhívni a befogadók figyelmét a mai társadalom fojtó hatásaira, melyek kereteivel a közé szorult ember nem bír el.

KATONA MÁRK
Festő
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egyetemi docens, SZTE JGYPK

József asztala

Szerző: Katona Márk László
Oktatási intézmény, kar, szak: SZTE JGYPK, Festő szak
Konzulens neve, beosztása: Roskó Gábor, tanszékvezető, egyetemi docens
Pályamunka címe: József asztala

Az elmúlás, a halál körülvesz mindent és mindenkit, függetlenül a származástól a társadalmi osztálytól. Ez egy olyan állapot, ami elkerülhetetlen, melyet lehet negatívan félelemmel, de elfogadóan és szeretettel megélni. Ezt Azonban ha az ember megpróbálja mélyen átérezni az élet természetes folyamatát, rádöbben, hogy ez egy komplex körforgás része.
Ezen impulzusok késztettek az érzés és gondolat képi megfogalmazására.

József alakja a Bibliában mindaddig érdektelen, amíg hite próba elé nem kerül. A lelki válságon átvergődve világossá lett számára, hogy élete végéig alárendelt szerepben él majd két különös ember mellett. A számára kijelölt út az, hogy szeretteinek lehetőség szerint mindent megadjon.
Elfogadta ezt, és kiválasztottként megtalálta ebben élete boldogságát.
Ezt kínálja nekünk! Mindent elénk tár s vendégként mi is megtalálhatjuk az asztalán.
József asztala, ami megmarad halála után is. Asztalán évtizedek munkájának nyomai, megannyi emlék, amibe akkor is lehet kapaszkodni, amikor már ő nincs a családjával.

A szerénység és alázat hiányzik a ma embereinek többségéből. Az alázat, amivel a kötelező napi rutint elvégezve erőt vesz magán az ember és gerincét elfeledve megteszi azokat a dolgokat, amiket kötelességtudatból meg kell tegyen. Hiába jár ez szégyenérzettel vagy akár megvetéssel mások felől.
Egy férfi igenis tudja, mit kell megtennie szeretteiért, tudja, miről kell lemondania. Prioritást tud felállítani, és ha kell, lemond olyan dolgokról, amelyekből korábban nem engedett volna.
Példa hát József mindenki számára. Nem csak Jézus áldozta fel földi életét az emberiségért, hanem József is a Megváltóért.
Fontos szerepe volt abban, hogy így alakult Jézus élete, hiszen ha mint nevelője rossz példával él, ki tudja hogyan alakul Jézus és akár a mi életünk is.

A kapcsolatot a sötét gondolatok és a feltáruló feladat boldog felismerése között a színek jelképezik a képemen. Az arc elmosódott vonása szintén jelképes, hiszen nem az a fontos. Lényegtelenné válik, az arc mögött bárki állhat. Az útkeresés, az egymáshoz kapcsolódó életszakaszok vezetnek el valamennyiünket a célunkhoz.
A sötét háttér jelképezi a folytonosságot, az örökkévaló űrt, ami sosem merül feledésbe.
A háttérben húzódó vonalak az emlékezést szimbolizálják a jelenkorból, ebben az örökkévalóban, amit megfestettem.

PÉNZÁR ÁGNES
Festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nyilas Márta
egyetemi docens, PTE MK

Kékben

Az alkotás az ember és a természet kapcsolatát jeleníti meg, ahol az ember kitörni készül természeti környezetéből, ellentmondva ezzel saját létkérdésének. A képen ennek sejtetése, felvezetése történik, főképp a kompozíció és a színek segítségével.

Maga az alkotás egy sorozat tagja, ugyanakkor tartalmaz olyan, főleg technikai újításokat, amelyek az előző munkáim során még nem jelentek meg. A pályaművön - a különböző felületek létrehozása közben - az ecsethasználattal szemben egyfajta papírnyomásszerű festésmód kapott nagyobb hangsúlyt. Az így létrejövő felszíni rétegekkel az élő környezetünkben előforduló természeti jelenségek, formák és az emberiséget megjelenítő férfiakt egyaránt kifejezésre került.

A meztelen férfi megjelenése a képeken ellentmondást kelthet azzal a hagyománnyal szemben, hogy elsősorban a női test szimbolizálja a természetet, termékenységet, életet. Ugyanakkor a művet egy sokkal általánosabb jelentéssel ruháztam fel, egy mindent átfogó egész kifejezőjévé igyekeztem tenni, ezért elvetettem a női alakok szerepeltetését. Ily módon az emberiség a férfi akttal került megfogalmazásra. A meztelenség pedig az elemek kapcsolatának - tartalmi és formai szempontból tekintett - harmonikusabb egységét erősíti.

(A pályamű adatai: Kékben, 2014, olaj, vászon, 140 x 80 cm)

BREZONY CSILLA
Festőművész
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Somody Péter
egyetemi tanár, PTE MK

Magyar ember eszik banánt?

Divatos vagyok és dekoratív, tudom hogy kiraknának engem a nappalijuk falára, nemde? Pont beférek a hiperszuper, csúcsisztikus plazma televíziójuk és az igen drága rózsaszín unikornisbőr kanapéjuk közé. Nézzenek csak rám megfelelek a jelenkor követelményeinek, a színeim nagyon kellemesek hangulatosak és harmonikusak. Vidámságot és boldogságot hozok az életükbe, megváltoztatom a mindennapjaikat, biztosan szükségük van rám, vegyenek meg, most azonnal! Nem? Miért nem? Tehát azt mondja, hogy művészetnek nem szabad a kapitalista trendet szolgálnia? De hát kit nem érint az egzisztenciális fenyegetettség? Vagy mégsem találnak olyan kellemes társaságnak? Hát, ha nem kellek elegyek duzzogni…

BÍRÓ BOGLÁRKA
festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Hegyi Csaba
adjunktus, PTE MK

Második szombat

Gyermekkori, novemberi kora-reggel. Sötétben kelni, gyorsan öltözni. Hideg kocsi, párás ablakok, rövid zötyögés. Kiszállás. Cipőm belefúródik a gyakori, őszi esőzések puha, éppen felengedő sarába. Látszik a lehelet. Még hideg van, de nagyon is eleven a vásár, ahol épp egy sikító malacot kergetnek. De ez mellékes, én a lovakért jöttem. Hiába lelkesedem, azok meglehetősen szomorú jószágoknak tűnnek. Nem tudom megállni, vonz a kiáradó hőjük, mint séta közben kerítéseken végigzongorázni, mindegyik szőrén végighúzom a kezem. Fejétől a gerincén át, simítom és lélegzem a szabad levegőn csak mértékkel szimatolható istálló szagot.

Ezt az erős, korai emléket idézte bennem egy egyszerű, kifeszített liszteszsák:

Kibontott formája már egyszer korábban is megragadott,[1]mint festőalap. Erős asszociációt keltő a formátuma, főleg ha vízszintesen kerül felfeszítésre. Barna juta, középen, egymástól kb. másfél cm-re futó pirosan szövött csíkkal. Régen ezek a csíkozások jelzésként szolgáltak, mutatták melyik család tulajdona, a molnár is felismerte a malomban. Ez már magában szép volt, de a mesterem hívta fel a figyelmemet a keretre rakás nehézségére és segített megoldást találni arra a problémára, hogy ne kelljen elvesznie a keskeny vászon (ebben az estben) nagy százalékának a feszítés alkalmával. Így került az anyag oldalaira kiegészítő matéria. Mikor aztán kifeszült, előttem volt egy korábbi használatot, néhány eltávolíthatatlan foltban igazoló, ismeretlen történettel rendelkező felület, oldalain szárnyakkal, mint egy oltáron, középen kis mértékben hullámosan feszülő piros szövésmintával. Kész ötlettervvel álltam előtte, de engedtem az asszociációs csábításnak és a vörös jelzés vonalán egy folyót festettem, zártam[2] a zsákba. A lovak pedig ez elé kerültek. .

TORNYAI FLÓRA
festőművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ádám Zoltán
adjunktus, PTE MK

Sport utca

A konyhában a kedvenc helyemen ülve olyan kilátás tárul elém, mely számomra a legkedvesebb táj, amit valaha szobából láttam. Egy nagy panoráma, gesztenyefákkal, bekötőúttal, villanypóznákkal, sínekkel, a háttérben kéményekkel, erdővel. Ez a síkokra osztott látvány olyan, mint egy japán fametszet előtérrel (gesztenyefasor), középtérrel (mesterséges domb a két bekötőút között) és háttérrel (erdő, kémények), melyet az ablak kerete vág ki.

Két A/4-es méretű fénymásoló papírt összeragasztottam, majd különféle anyagokkal igyekeztem visszaadni a látványt: használtam olajpasztellt, akvarellt, színes ceruzát, grafitot. Majd mindezt szerettem volna nagy méretben is megfesteni.
Ez a kép az ég kékjére, a kesze-kusza erdő szürkéjére, a mesterséges dombra és a bekötő útra redukálódott; olyan módon, hogy mindezt a színflekkekre horizontálisan felosztott teret megtörjék a zöld villanypóznák, az utcalámpák és a gesztenyefák függőleges vonalai, illetve a faágak összevisszasága.

A pályamunka 10 db A/1-es méretű műszaki rajzlapra készült. A papírválasztásnál is a kis terveket vettem figyelembe, hisz azok sincsenek nemes papíron, mégis nagyon szerettem a műszaki rajzlap könnyűségét, kezelhetőségét és hajlékonyságát. Nagy méretben már természetesen fontos volt a tartás, de fontos volt az is, hogy a papíron az anyagok a „kicsi változathoz” hasonlóan viselkedjenek, így döntöttem a dipa mellett. Végül ugyanúgy erősítettem őket össze tixóval, mint a kicsit. A vázlatot 10 részre hajtogattam, így a nagy kép is 10 részből áll össze. Egyenként készültek, külön-külön felrögzítve a falra, így az elcsúszásokat is megengedtem magamnak. Mindig azt a részt figyeltem a kis lapon, amelyikkel éppen dolgoztam. Ahogy egyenként készítettem a darabokat, úgy olyan érdekes dologra lettem figyelmes, hogy az egyes lapokon a képek mind végtelenül egyszerű nonfiguratív képek, amik akár önmagukban is megállnák a helyüket. A térhatást a különböző mélységűnek ható síkok okozzák, amik az anyaghasználat változatosságánál fogva a textúrájukban is különböznek a képemen.

LIPKOVICS PÉTER
Vizuális-és környezetkultúra tanár,
tehetségfejlesztő tanár
MA, 1. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kopasz Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Szimuláció 1, 2

Cím: Szimuláció1,2
Műfaj: Festészet, sorozat
Technika: akril, farost
Méret: 100x70cm
Készült: 2014

Szobraimban és grafikáimban a felszín és a mélység kapcsolatát vizsgálom. Ezt a kérdést a festészetben úgy próbálom megközelíteni, hogy szürrealista közeget teremtek. Az arcomról készült fotóportré elemeit építem át új arccá, ami szintén én vagyok, de már nemcsak a felszín. Olyan öntudatlan mélységek tárulhatnak így fel, melyek számomra is meglepetést jelenthetnek. Szimulációval épül az új arc, de az így keletkezett kép visszahat, s azt hangsúlyozza, hogy az eredeti portré is csak színlelés. A munkafolyamat szintén ezt az érzést illusztrálja: a „valóságról" fotó készül, s ez a számítógépen egy másik valósággá épül át, majd az így létrejött „fotó" festményként realizálódik. Mindvégig a „mintha" érzés dominál.

FONYÓ REBEKA
Festőművész
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Somody Péter
egyetemi tanár, PTE MK

Test

Test című munkám egy 100x150 centiméteres olajfestmény. Az előző szemeszter óta foglalkozom részletesen az emberi test megfogalmazásával. Több ábrázolási módot is kipróbáltam, a naturalistától az elvonatkoztatott képekig. Ezen a festményen igyekeztem több stílust keverni. A korábbi munkáimtól eltérően, itt nem egy figurát ábrázoltam, hanem két különböző pózban álló alakot illesztettem eggyé. Igyekeztem ezt úgy megoldani, hogy az így létrejött forma egy groteszk, önmarcangoló, de valódi testnek tűnjön, és akár ténylegesen el is lehessen készíteni térben. Terveim közt szerepelt továbbá az is, hogy a néző agyát megdolgoztassam azzal, hogy az első pillantásra nem egyértelmű forma érthetővé váljon számára.

KÁDÁR EMESE
Festőművész
MA, 2. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Révész László László
egyetemi adjunktus, MKE

Vitamin

Az alkotásom központi témája az egészséges életmód, ami magában hordozza a betegség megjelenését, és a halál eljövetelét is egyaránt. Véleményem szerint a betegség gondolatának aggodalmat keltő mivolta leginkább a haláltól, mint ismeretlentől való félelemben rejlik. Másrészről senki nem szeretne fájdalmakkal teli, korlátozott életet élni. Ugyanis ha tartósan betegek leszünk, szembesülnünk kell a halandóságunkkal, és azzal, hogy kiszolgáltatottá válunk. Orvosok kíséretében, gyógyszerekkel kikövezett úton haladunk az elkerülhetetlen elmúlás felé, reménykedve abban, hogy az út végét nem látjuk meg a következő lépés során. Ha egy egyén életében szóba kerül az elmúlás lehetősége, akkor saját halandóságán is elgondolkozik. Kérdések vetődnek fel benne a saját egészségével kapcsolatban. Felvetődik annak a kérdése, hogy tehetünk-e azért megfelelő életmóddal, hogy a halál pillanata minél később következzen be.
Engem leginkább az érdekel, hogy melyik a legmegfelelőbb út arra, hogy egészségünket megóvjuk. A természet által előállított tápanyagokkal való védelme a szervezetnek, vagy pedig a mesterséges készítményeknek a használata-e a célravezetőbb? Hol húzódik a határ a mesterséges és a természetes fogalma között? A festményeimmel ezeknek a kérdéseknek a bizonytalanságát, az ember kiszolgáltatottságát jelenítettem meg hétköznapi szimbólumok segítségével.

DONKA PÉTER
festő
Osztatlan, 11. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Losonczy István
adjunktus, PTE MK

A helyzet áldozata

A festményem 190 x 150 centiméter méretű. Olajfestékkel került a vászonra. A karakterek érvényesülése miatt szükséges ez a méret. Szerepe volt az ukrajnai eseményeknek a kép keletkezésében, de már korábban is gondolkodtam ilyen témájú képeken. Készítettem 2012 decemberében Nemes Csabáról pár tollrajzot, ami tüntetés közben ábrázolta őt és az egyik ilyen rajzom elég sikeres lett. Nagyjából azóta foglalkozom ilyen képekkel. Tavaly nyáron rajzoltam a romagyilkosok perén.

Egy nőt ábrázolok, aki az erőszak áldozatává válik a festményemen. Tüntetési helyszín. Azért tragikus az ő sorsa, mert nem egy tüntető volt, csak valaki, akit elhagyott a szerencséje. Egy erőszakos világban élt. Érdekelt, hogy ez az egyéni dráma, hogy függ össze politikai kérdésekkel.

CSINCSI ARNOLD
Festőművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Hegyi Csaba
adjunktus, PTE MK

Asztalnál

A legmélyebben az ember ábrázolása foglalkoztat a festészetben, azt szándékozom kutatni műtermi munkámmal, hogy miképpen tud hitelesen megjelenni festett képen az ember, kritikai célok, gegek, és dekadencia demonstrálása nélkül, a mai korban is.
A festmény alanyául a nagyszüleimet választottam, úgy kívánva ábrázolni, ahogy gyerekkoromtól kezdve legtöbbször látom együtt õket, onnan, ahol mindig is helyet foglalok asztaluknál. Ebbõl a személyes perspektívából szerettem volna a képeket elkészíteni.
A kompozícióhoz, és a festéshez több fotót is készítettem, tudva, hogy nem áll majd módomban fénykép használata nélkül megfesteni őket. Célom, az eddigi kevés tapasztalatom segítségével egy olyan festõi minõség felfedezése, ami, még ha fotó után dolgozok is, nem reked meg a fénykép kínálta ábrázolási lehetõségek mentén, de attól minden esetben nem is elzárkózva, a különbözõ festõi tapasztalatok által olyan lehetõségeket tárva fel a festményen, amelyet a fotó puszta másolása nem tenne lehetõvé.
A minőség elérésében különös szerep hárul, az általam használt anyagok megválasztására. Fontos a színek tartós ragyogása, ami nemcsak a kiváló festékektõl, de az alapozás megfelelõségétõl is függõ. A fekete használatát teljesen elkerülve közelítettem a festõi folyamathoz, hogy a változatos színélmény a kép minden részletében jelenlévõ, lényegi eleme lehessen a festménynek.
Igyekeztem az egész felõl megközelíteni a részleteket, nem pedig fordítva, óvakodva a részleteknek az egész rovására történõ elõretolakodásától. A háttér, a konyha világos színei árnyékba burkolóznak, az ablakból beszûrõdõ fény karakteresen világítja meg az alakokat, az abrosz fénylõ felületén táncolva, kiemelve az elõteret. Különös szerepet tulajdonítok az asztalnak, a kezeknek és az arcoknak, melyeket a személyekhez tartozó otthon ölel körül.
Az asztal az otthon legkiemeltebb helye, az egész család legfontosabb közösségi szimbóluma. Ennek fontosságának felismerésére kívántam felhívni a figyelmet a címválasztás során is.
Az egész test, elsõsorban azonban az arc és a kéz a lélek eszköze és tükre. Az arc után a kéz a legszellemibb része a testnek. Az emberi arc testünk képének középpontja.
Minden vallásban és kultúrában különös figyelemmel fordulnak az ember értéke felé. A kereszténység nem kissebb szerepet tulajdonít neki, minthogy Isten képére teremtetett. Ennek fényében az ember képének egésze, de különösen az emberi arc, rendkívüli fontosságú, melyben Isten tekintetét kereshetjük.

HORGAS KARINA
Festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ernszt András
adjunktus, PTE MK

Dokumentum I-II.

Az elmúlt években filmekből kiemelt képkockákat dolgoztam fel táblaképeken a festészet klasszikus eszközeivel. Az OTDK-ra beadott sorozatom két darabból áll: Dokumentum, 120x90 cm, olaj, vászon, 2014. és Leselkedő.,100x140 cm, olaj, vászon, 2014. A régebbi sorozataim követték a filmbeli történéseket, kompozíciót a színeket erősítettem fel. A mostani képeimen narancs aláfestést alkalmazok. Az aláfestés megszínezi a rákerülő festékrétegeket. Melegebb hatást kölcsönöz, ami ellentétben áll a téma drámaiságával. A filmből kiválasztott karakterisztikus pillanatot fekete-fehér olajfestékkel dolgozom fel. A fekete-fehér színezet erősíti a dokumentatív jellegét képeimnek. Egy gondolati síkon játszódó eseményt rögzítek. Hétköznapinak látszó abszurd cselekvéseket. Az előzményeket és a történetet a néző bonthatja ki képzeletére hagyatkozva. A filmes kompozíció a kiindulási alap, amit bővítek egyéb elemekkel, miközben el is hagyok részleteket. Foglalkoztat a szem vezetése, a tér osztása, kiemelések. A kivágáson, hangsúlyokon, kiemelésen, effekteken változtatok. Pályamunkámon egy polcrendszer segítségével jelölöm a térbeli helyzetet. A portré a kép perifériás részére kerül, eltakarja egy függőleges tartóelem. Saját fotót is felhasználtam a sorozat elkészítéséhez, így új eseménysor, jelentések összefüggések keletkeztek. Konkrét időbeli cselekmény azonban nincs. Fontosnak tartom, hogy munkámnak minél több olvasata legyen. Hasonló eszközöket alkalmazok, amelyek mint a filmekben is megjelennek. Például az elmosást és a fókuszváltást és a képi elemek, motívumok kihagyását. A szabad asszociáció izgalma a fontos. A nézőnek meg kell fejtenie a képeket. Részt vesz az alkotófolyamatban.

BARÁTH ANNA
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
F. Balogh Erzsébet
főiskolai docens, EKF BTK

Felszín alatt

A festménysorozat 3 képből áll, témáját az aluljárók sajátos hangulata ihlette. Az aluljáró olyan környezet, amely jelen van a mindennapokban, találkozási pont.
Jellemzi a szürkeség, arctalanság, elhagyatottság, kosz és a misztikum. Sokan óckodnak az aluljáróktól, a látvány, a terjengő szagok, a tömeg,a súrlódás és a higiénia hiánya miatt.
„ A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem látjuk meg” – Rodin
Festményeimet a látvány alapú, de átírt megvalósítás jellemzi.
Mindhárom munkán betör a misztikus fény, összekapcsolja őket az erős vörös felületek használata, valamint a csurgatásos lazúros festésmód.

BALÁZS NIKOLETT
Festőművész
MA, 11. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Gaál József
egyetemi docens, MKE

Hagyjad a bajba!

Munkáimhoz különböző anyagokat és többféle festészeti stílust alkalmazok. A dinamika, ritmus eléréséhez az ellentétekbe kapaszkodok, célom, hogy ezek ízesülésével alkossak képet. Munkáimnál egy konzervált állapot hatására törekszem, a megőrzés, tartósítás, problémájával foglalkozok. A növekedő szerves anyag, a szilikon, műanyag, az applikált növények gyakori elemek, amiből egy ritmikus formavilágot építek, hogy azok visszaadják a természet folyton változó, mozgásban lévő mivoltát. A kollázs-elv alapján felhasznált elemek egy közös történetet szőnek, általában egy tájat, teret alkotnak, mely létrehozásához fontos kritériumom a tömör, lényegre törő megfogalmazás.

KARDOS BENCE BÁLINT
Képi ábrázolás
BA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
egyéni felkészülés
-, SZTE JGYPK

Kontraszt I

A kép 2013. November 1-je és 3-ka között került megfestésre. A kép temperával készült, A1-es műszaki rajzlapra, paszpartuval együtt 100x70cm-es. Eredetileg ez egy képsorozat volt, amely két képből állt. A sorozat másik fele nem került kiállításra az IMDK-n. Ez a kép egy romosabb, elhagyatottabb panelházat ábrázol, a másik képen pedig egy modernebb újépítésű ház, hasonló technikával megfestve. A szegénység és a gazdagság kontrasztja ihlette. A kontraszt mindig feszültséget szül, mindig figyelemfelkeltő, drámai, így egy adott helyre irányítja a tekintetet. Próbáltam kísérletezni a különböző módszerek és textúrák létrehozásával. Egyik este a kollégiumban található mosogatószert illetve a temperáimat felhabosítva vittem fel, szivacs segítségével, amit egy napig hagytam száradni. A habban lévő levegő buborékok kis krátereket hagytak maguk után, ami egészen új textúrát hoztak létre. A háttér színvilága vibráló és élénk, amely ellentétben áll az előtérben álló épület kissé monoton, egységes pasztellszíneivel. Az előtérben álló épületet ujjal és kartonnal festettem. Míg Debrecenben tanultam sokat festettem ujjal. Debrecenben, egy művészeti középiskolában végeztem tanulmányaimat, ahol szívesen kijártunk alkotni, rajzolni a Tócóskertbe. A Tócóskert Debrecen egyik külvárosi része tízemeltesekkel és zöld területekkel. A városrész szintén elkülöníthető két szempont szerint, vannak gazdagok és szegények, ez a kontraszt ihletett meg. A városrész egyik részén újépítésű modern házak a másik felében pedig ezek a panelházak, amelyek meghatározzák a tájat. Amikor festettem a képet, barátaim jártak a fejemben, akik ott laknak. A képet azért festettem meg, hogy mindig megmaradjon bennem a táj és az élmény, amit nyújtott nekem Debrecen a Tócóskert és a barátok.

KHOÓR VIOLA
festőművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Somody Péter
egyetemi tanár, PTE MK

Merül, de nem süllyed

Az elmúlt félév során a mozgás megjelenítése foglalkoztatott. Az, hogyan lehet egy gondolatsort, egy emlékképet folytonosságban megragadni? Hogyan jelennek meg ezek a motívumok? Az anyaghasználat hogyan alakul a folyamat során? Az elnyújtott ecsetnyomok hogyan hatnak a látványra? Milyen viszonyokat építenek fel a színek egymás mellett? Hogyan erősíti fel a háttér a fehérrel festett motívumot és fordítva vagy a jel az alapréteg mozgás hatását? A munkafolyamat közben a képszéltől a másik képszéléig egy hosszú gesztussal hagyok nyomot a vásznon. A véletlenszerű színátmenetek, az ecsettel viszem fel horizontális vagy vertikális gesztussal. A pigmentek faktúrájukban nem egységesek . A vászonra vitt nyomokat figyeltem,milyen erősségű mozgásérzet alakítható ki.

Merül, de nem süllyed - című munkámat mutatom be. Egy pillangóúszó karcsapásai láthatóak, mielőtt a levegővételhez ér, a fej emelkedéséhez, majd visszatér a merülésbe. A kép kompozíciós felépítése a figura köré szerveződik. Az elhelyezése aszimmetrikus, feszültséget teremtendő. Az alak az emelkedés és a zuhanás váltásában jelenik meg. A téma választásánál az foglalkoztatott, hogyan lehet a mozgás hatását kelteni. A kevés színből felépített hátterhez, különböző szélességű sávokban megjelenő festéknyomot használtam. A finom átmenetekben térhatást kerestem.
A műnél a fehérségbe való kifutás a kép alján végtelenséget jelképez, mely visszatér az alapréteg színéhez. A függőleges folyam és a horizontálisan ábrázolt víz találkozásának köszönhetően az úszó pillanatnyi emelkedésének és zuhanásának fordulópontjában: lebeg, majd merül.
Az eszköz és a hordozó kapcsolatát, melyet a talált motívum irányítja. A háttér a figura mögött mozgó hatást keltő vízfolyamból épül fel. A víz mozgásiránya nem megegyező a figura mögötti folyam függőleges esésű, és az úszót körülvevő anyagból van. Az alak a levegővétel előtti pillanatban engedni fel a karjait a hátsó karlendítésből.
Egy folyamat meghatározása, a saját léttapasztalatomból eredő kérdések vezetett a munka közben. Új jelek, értelmezések képi alakítása. Az úszók megszemélyesítve jelennek meg, a lét-meghatározásom közben nyakon csípett gondolat szellemeken.

ÓDOR BENCE ISTVÁN
Festő
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ádám Zoltán
adjunktus, PTE MK

Önarckép szemüveg nélkül

A kép címe Önarckép szemüveg nélkül.A kép egész alakos emberábrázolás, pontosabban önábrázolás. Egyfajta nyárias hangulatot szerettem volna megjeleníteni. Egy júliusi élmény volt a fő ötletadó, mikor is elhagytam a szemüvegemet egy fesztiválon. Előre alapozott vásznat használok. Háttér nincsen. A háttér hiánya visszatérő elem a képeimnél, eddigi munkáimnál is rendszerint elhagytam. Alapvetően fénykép alapján dolgozom. A fotóról festésnek vannak sajátos, a technikából eredő jellemzői, például az objektív miatti torzulás. Ez itt is megjelenik.

FRENYÓ JÚLIA
festő
MA, 4. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Révész László László DLA
egyetemi adjunktus, MKE

Péntek délben

A mű címe: Péntek délben
A szerző neve: Frenyó Júlia
Intézmény: Magyar Képzőművészeti Egyetem
Szak, specializáció, évfolyam: Festőművész szak, ll. évfolyam
Témavezető neve, fokozata, beosztása: Révész László László DLA, egyetemi adjunktus

A műalkotás koncepciójának tömör összefoglalása:

A „Péntek délben" munkámat egyszerre festettem átgondoltan és egyszerre spontán.
A vázlat elkészítése után, mikor elkezdtem a képet, volt már egy előképem, de a vászon egy részét a véletlenre bíztam, ilyen volt a háttér és 1-2 alak meglepetésszerű megjelenése.
A koncepcióm egyfajta kettősség volt. Úgy is fogalmazhatnám, a festés skizofréniája, miképpen tudjuk is, hogy mit fogunk tenni, és van benne egy Duchamp által „művészeti együtthatónak" nevezett kiszámíthatatlanság. Van egy elképzelés, de az időközben megváltozhat, eltérhet az eredi úttól és új irányokba mehet. Látni lehet az eredeti elképzeléseket, vagy csak sejtésszerűen, utalásszerűen, vagy egyáltalán nem látni, hogy mi volt a kiindulópont. Ezért van az, hogy meglepődöm, kiket festettem a vászonra, kik ők, akik élő formát kaptak. Keresem azt, hogy mit jelenthetnek, és a környezetük helyzetét.
Sok ember sokféleképpen, több kapcsolat rendszer és többfajta megjelenítés jelenik meg.
Említésre méltó a sötét szaxofonos alak, aki kilóg a rendszerből, felbolygatja a képet és feszültésget kelt jelenlétével, kérdéseket vet fel.

KIS-PRUMIK ZOLTÁN
Képi Ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kopasz Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Petúnia

Cím : Petúnia

Szerző : Kis-Prumik Zoltán

Intézményi Kar : Eszterházy Károly Főiskola BTK

Szak : Képi Ábrázolás.

Témavezető : Kopasz Tamás Főiskolai docens

A növények mintegy kódként szerepeltek annak kifejezésre, amit a szerelmes férfi vagy nő közölni akart, de kimondani nem mert. Európában ugyan már régi időktől fogva szokás volt növényeket ajándékozni a szerelem és a kedveskedés jeleként.1818-ban látott napvilágot az első virágnyelv szótár, a Le Languages des Fleurs, amely több mint nyolcszáz növény jelentését írta le.
Költők, zeneszerzők és festők szimbólumként használtak virágokat alkotásaikban. Ezért a XVII. században keletkezett csendéletek közül sokat jobban megérthetünk, ha ismerjük a virágok jelképrendszerét.
A virágok szimbolikus tartalmai megjelennek mint figurális formában - testbeszéd helyzetben - amely intellektuális kapcsolatott létesit a néző és a képem között.Idillikus vagy nyomasztó érzéseket érzünk a képet nézve a virág szimbolikus tartalmára utalva. A rohanó gyors világban már teljesen elveszitettük a virágnyelv használatátt melynek hatására a populáris párkapcsolatok rövidre töröen hol durva és kemény jelzéseket tesznek szert szándékuk beteljesedéséhez.

STEFÁN RENÁTA
Vizuális- és környezetkultúra tanára és inkluzív nevelés tanára
MA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Tarnóczi József
főiskolai tanársegéd, NYF BTMK

Porta Incognita

A festészet egy belső utazás, a világ- és önismeret szintetizált folyamata. Egy keresés, amely a megélt valóság, a benső struktúrák ütköztetéséből, konfrontációjából teremti magát újra és újra. A művészet a valóságról szól, de az ember benső, személyes valóságáról és egyben tudati struktúráiról. A „Porta Incognita" e két világ, a külső és belső terek duális érzékelése között teremt kapcsolatot.
A művészet reflexió, ön- és világreflexió. Beépíti magába a külvilág jelenségeit, és egy új realitást épít fel a képi struktúrában.
A két kép összeillesztése, kapcsolata és mégis különbsége egyszerre teremti meg a harmóniát és a feszültséget. Az illesztés maga a kapu, a „lenn és fenn", a „kint és bent" közötti kapcsolat. Ugyan nagyon vékony a határ, mégis az elválasztás érzetét kelti. A meghosszabbított formákkal, a kapcsolódásokkal egy egésszé, saját szabályokkal működő rendszerré áll össze. Önmagunk analógiája, ahogy a külvilág a szubjektum szűrőjén át sajátos világgá alakul át, egyedi struktúrákat, törvényszerűségeket teremtve meg. Szimmetrikus egyensúly alakul ki a folyamatos kapcsolattartás lévén, amely egy állandó párbeszéd.
A felhasznált színek expresszívek, éles ütközés és egymásba illeszkedés kettőssége jellemzi, melyet a formák organikus és geometrikus váltakoztatása, egymásba olvasztása is kiemel. Egyfajta dualitás által létre hozott egység jön létre a kép terében. A színvilág belső, élénk és spirituális. A kék és a bíbor árnyalatok a dominánsak, a szakrális színek két végpontja, a tiszta nyugalom és a zaklatott, diszharmónia egysége.
A cím– Porta Incognita - az átjárhatóságra utal, a tudati tartalmak és az érzékeink által valóságként felfogott külvilág között. Azt a festői látásmódot kívánom vizsgálni, ahol a művész a kép struktúrájában él, azzal együtt hullámzik, a valóság és a belső út harmóniáját keresi, ezáltal válik a kép önálló lénnyé.

MARTON ÁKOS
Képi Ábrázolás
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szabó Tamás
főisk.docens, SZTE JGYPK

Reggeli, Ebéd, Vacsora II. (sorozat)

XXXII. OTDK
Műleírás

Marton Ákos (maasajf.sze)
Reggeli, ebéd, vacsora (sorozat)

OMDK-ra kiválaszott kép: Ebéd

A sorozatom képei témája teljesen hétköznapi. Technikailag egy számomra kézenfekvő megoldással készült farostlemez kép, tempera, akril, falfesték, ceruza, zsírkréta felhasználásával. Az anyagok választása igen egyszerű módon zajlott. Költséghatékonyság és színvonal harmóniája. Egységesség.

Téma:

Az ebéd mind mennyiség, mind elkészítési mód tekintetében fontos, hogy könnyű legyen. Kerülendőek a zsíros, tartalmas levesek, mártások, nehéz ételek. Ezt az emésztés közben jelentkező fáradtság érzet elkerülése teszi indokolttá. Az egészséges táplálkozás alapja most is a táplálék helyes összetétele: ügyeljünk a fehérje, szénhidrát és zsír megfelelő arányára, valamint az ebédre is érvényes, hogy nyers élelmi anyaggal kezdjük az étkezést. A helyes összetételű ebéd elfogyasztása után, már hosszabb ideig nem érez az ember éhséget, nem lesz úrrá rajta a délutáni fáradtság érzet, ezért nem vágyódik a délutáni, édességekből álló uzsonnára sem.

A kedvelt ötórai teáról vagy kávézásról sem kell lemondani, elég, ha azt is megreformáljuk. Ajánlottak a különböző gyümölcsteák, maláta- vagy pótkávék, és a barna, teljesőrlésű lisztből készült könnyű sütemények, gyümölcsdesszertek, gyümölcssaláták.

Vacsorára már csak keveset együnk, úgy, hogy a lefekvésig elegendő idő maradjon az ételek megemésztéséhez. Ez az idő átlagosan 3-4 óra, de egyes nehezen emészthető ételek akár 5-6 órát is tölthetnek a gyomorban. Mivel az éjszakai órákban a szervezet működése, tehát az emésztés is lelassul, a félig emésztett ételek a gyomorban megerjednek, rothadásnak indulnak, ez által méreganyagok jutnak a szervezetbe. Ennek következtében a máj is túlmunkára kényszerül, hogy a méreganyagokat lebontsa, ezáltal csökken és késik fő tevékenysége, az epetermelés, elégtelen lesz a zsíremésztés, ami telítettségérzettől és felfúvódástól kísért nyugtalan alvással jár. Este tartózkodjunk a magas rosttartalmú, a zöld leveles saláták fogyasztásától. Napjainkig nagyrészt

hiába való igyekezet maradt a táplálkozási szokások megváltoztatása, az egészséges étkezésre való áttérés.

Marton Ákos Barnabás

KARÁCSONY KRISZTINA
Tanári mesterszak
MA, 3. félév

Nyíregyházi Főiskola
Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Ferenczy Zsolt Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

95 megawatt

A Debreceni Kombinált Ciklusú Erőmű Magyarországon az első olyan erőmű, amely a megtermelt villamos energiát nem a Magyar Villamos Műveknek, hanem közvetlenül a regionális áramszolgáltatónak értékesíti, amely a Tiszántúlt látja el villamos energiával. Az alkalmazott csúcstechnológia 80%-os hatásfok feletti értéket tesz lehetővé, szemben a hagyományos erőművek 35% körüli teljesítményével. Az erőmű villamosenergia-teljesítménye 95, hőenergia-teljesítménye pedig 90 megawattot tesz ki.
Tehát ez az erőmű látja el a térséget villamos energiával, amely mindennek az alapja, ugyanis energia nélkül nem működik semmi. Debrecenben található a térség és a régió energiaközpontja, innen indulnak ki a vezetékek és hálózzák be a megyét, ezzel összekötve a kis településeket, városokat és tulajdonképpen mindent és mindenkit.
A város a saját életemben is kiemelkedő szerepet játszott és játszik a mai napig is, itt születtem, ide jártam gimnáziumban és számos élmény köt ide. Viszont nem Debrecenben lakom, hanem egy közeli kis községben, Tépén, amit szintén az erőmű lát el elektromos árammal.
Munkáimon a kiindulási pont, az erőmű, a közvetítő, a falumban található trafó és a végpont, a házunkban található villanyóra jelenik meg. Tehát a nagyobb egységből kiindulva haladok a kisebb felé, ezzel mintegy követem az áram útját, összekötve azt a két helyszínt, amely az életem egy-egy fontos állomása.
Fontos része a koncepciónak az a metódus, hogy a saját személyes kötődésemet úgy jelenítsem meg, hogy az egy mindenki számára könnyen értelmezhető racionális folyamattá redukálódjon. Hiszen, ha belegondolunk az elektromos áram minden ember számára evidens, de egyben nélkülözhetetlen is.

HEGEDŰS EVELIN ALEXANDRA
Festőművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Somody Péter
egyetemi tanár, PTE MK

Emlék-hatás

Amióta feltalálták a fényképezést, számtalan festő festett fotóról. A fotó utáni munka bizonyos szinten biztosítja a látvány után való, de mégis lassú, pontos festéshez szükséges feltételeket. Egy másik ok, amiért a festő fotót használ, ha a fotón olyasmi, vagy olyasvalaki látható, ami, vagy aki már nem létezik. A régi, kopott, fekete-fehér fotók aurája szinte már magától értetődően kínálkozik témának a festészet számára.
Ez az aura engem is megragadott, de hamar rájöttem, hogy nevetségesen kevés, ha csak másolásszerűen festményre viszem a régi családi fotóinkat. Évek óta foglalkoztat, hogyan lehet ezeket a régi fotókat valódi témává tenni, és milyen eszközei vannak a festészetnek, amik az emlékszerűséget jobban érvényre juttatják, mint egy fotó. A pályamunkáimon ezekkel a festészeti eszközökkel kísérleteztem.

ERDEI ADRIENN
Festőművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Nemes Csaba
Adjunktus, PTE MK

Fekvő akt;Széken ülő akt; Akt fotelben

A három festmény, melyekkel jelentkeztem a pályázatra az Akt fotelben, Fekvő akt és Széken ülő akt címet viselik. Mindegyik a klasszikus olaj-vászon technikával készült realista megfogalmazásban. Jellemző rám az erős fény árnyék hatások használata. Hatottak rám az elődök, így Rembrandt, Caravaggio, a kortársak közül Borremans munkássága is.
A munkafolyamat első lépése mindig a vázlatolás. Ezt addig tökéletesítem, amíg közel nem lesz olyan, mint a végleges kompozíció. Ha eddig eljutok szervezek egy fotózást egy modellel, majd ez alapján történik a festés. Sokszor nem megoldató a teljes kép fotózása, ilyenkor több darabból kell összeraknom a végleges kompozíciót, mint egy montázs-elvet használva. A fotózás után következő digitális munka szintén meghatározó. A folyamat során egyre konkrétabb kép kerül elém arról, ami eleinte csak a fejemben, benyomásként van jelen. A fények komponálását is én határozom meg és próbálok ügyelni az olyan részletekre is, mint a fal felületi hibái, a rozsda, szakadás. Ezzel is utalva a vanitas szimbólumokra. A kompozíciót tekintve a központi és a megbillentett, alak-tér viszonyával egyensúlyozó helyzet is egyaránt érdekel. A szimmetrikus kompozíció kiemeli az alakot (Fekvő akt), középre helyezi azt. Az átlós, billentett kompozíció (Akt fotelben, Széken ülő akt) valamiféle bizonytalanságot ébreszt. A háttér sokszor felfogható egyfajta mentális kivetülésként. A bukósisak több jelentéssel bír. Asszociálok maszkra, koponyára, a fej védelme – eltakarása, az arctalanság szintén nagyon fontos, hiszen az arc kitüntetett vizuális inger az ember számára. Emiatt a portré- nem portré kérdése is foglalkoztat. A koponya szintén kiemelt fontosságú, vanitas szimbólum. A bukósisak ezt védi, ezzel együtt személytelenné teszi a viselőjét. A tárgy segítségével elzárkóznak az alakjaim a külvilágtól, ez védi őket, ugyanakkor meztelenül jelennek, meg ami egy kiszolgáltatott állapot. Általában egy alak jelenik meg a képeimen, legtöbbször hátat fordítanak a nézőnek.
Eddigi munkáimat összefogja ez a motívum, melynek segítségével, illetve rajta keresztül, mint egy médiumként felhasználva jelenítem meg a bennem kialakuló képeket. Behatóbban tavaly második szemeszterben kezdtem el foglalkozni vele, de már korábban megjelent nálam egy önarckép jegyében, mely a megfestés után kérdéseket indukált. Összességében elmondható, hogy jelenleg az elidegenedés- elmúlás, valamint az arctalanság fogalma érdekel. Ezen a vonalon szeretnék tovább haladni későbbi munkáimban is.

BAZSIK ANNA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
F. Balogh Erzsébet
főiskolai docens, EKF BTK

Hideg

A Hideg című kép a sorozatom első darabja, melyet önálló munkaként ragadtam ki. Három gyerekeket ábrázol, akik játék közben egy pillanatra megálltak a kép kedvéért. Mozdulatlanságuk ellenére erőteljes feszültséget szerettem volna érzékeltetni, melyet elsősorban az erős színkontraszttal és a képkivágással igyekeztem megoldani. Az, hogy a háttér már - már nyers színe szemben áll a figurák színes szürke, kevert árnyalataival, mind ezt a feszültséget szolgálja. A fény árnyék kontraszt a figurákon is erőteljes. A tekintetek szintén hangsúlyos szerepet kaptak, hiszen a mozdulatlanságot kompenzálni szerettem volna, hogy a merev beállítás ellenére a kép mégse legyen érzelemmentes. A „modellek” erős napsütésben hunyorognak, arckifejezésük az árnyékokkal szinte grimaszként működik. A cím mind a színekre, mind a kompozícióra egyaránt utal.

KOVÁCS KRISTÓF
festő
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ernszt András DLA
egyetemi adjunktus, PTE MK

Jakab

Rosszéletűek

-rezümé-

A sétálóutcák látképének részévé váltak a koldusbotra jutottak!Hajléktalanok, csavargók, hígitósok, alkoholisták, nukkosok, ragasztósok, kéregetők, csőlakók, csavargók, lumpenek, kurvák, utcagyerekek ,szabadon császkáló bolondok ők azok a 'rosszéletűek'!Ez volt nagyapám szavajárása szemében némi lenézéssel és nem megértéssel.
Mi az ami miatt, bár kit is zavarhatna jelenlétük?Végül is színesebbé teszik társadalmunkat egy réteg ami azt mutatja ,hogy lehet nélkülözve, a megszerzett javak felhalmozása, nélkül éldegélni. Ez olyan formán csapódik a mókus kereket hajtók arcába, hogy nézd csak még valaki, aki meg próbál az egyébként is szűkös pénztárcádba nyúlni.
Itt aztán volt minden. A mosdatlan napok óta a hőségben pácolódó alkohol gőzben fürdő, testszag, lábbűz, szájpenész, körömgomba mocsok, adósság miatt csonkolt vagy valamilyen formán öncsonkolt égetett, karcolt vagy valami részegbaleset sebei,varrok, csimbókos haj. A szutyoktól kipikkelyesedett bőr. Örökké álmos szenvedélyfüggő anyjukba csimpaszkodó gyermekek, kutyák minél nagyobb szánalmat keltő praktikák. Ezeket mindenki ismeri látta már, mindennap szembesül is vele.
Körülbelül a harmadik és negyedik szemeszterben már volt hasonló téma, amihez hozzá kezdtem de akkor még nem körvonalazódott bennem hogyan is lenne megközelíthető ez a mindennapjainknak részét képző függetlenséget mímelő jelenség. Az eső gondolatom az volt ,hogy fényképek alapján készítem el a képeket minél realisztikusabban és részlet gazdagon. De ez a világ másról szól inkább az egyszerűségről és a arról amit megmozdít bennem ha egy utcán élőt látok. A 'rosszéletűek' ez egy folyamatosan bővülő sorozat.

VIDÁKOVICH SÁMUEL
festőművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Valkó László
egyetemi tanár, PTE MK

Kontempláció

KONTEMPLÁCIÓ

Vidákovich Sámuel

Pécsi Tudományegyetem, Művészeti Kar

Festő, 4. évfolyam

témavezető: Valkó László, Habil., egyetemi tanár

Festészeti gyakorlatomból fakadóan munkáimat egy folyamatnak állomásaiként fogom fel. Összességükben, olyan sorozatnak lehetne őket tekinteni, ahol minden kép az önállóság igényével jön létre, képről-képre, napról-napra. Az elkészült festményeket többnyire sorszámmal jelölöm. Eszközeim a festékre, és annak a festékként festésére korlátozódnak. Ezek az eszközök festői állításokká és tagadásokká válnak rétegződésükben. Képeim mozgatórugója ezek váltakozásának együttes jelenlétéből fakadó dinamika, mozgás, aminek folyamata egy létezés, egy tudat. Tulajdonképpen folyamatosan mindent átfestek. A mű addig nem tud létre jönni, amíg a festés aktusa önmagam meghatározásának akarásáról szól, vagyis arról hogy, gesztusaimat önmagamról kialakított ködös képem szerint behatárolom, üresen ismételgetem, esetlegesen a környezetemből jövő festői inspirációknak megfeleltetem. Hanem akkor jön létre, ha úgy teszek gesztusokat, hogy ezeket el tudom engedni, le tudok róluk mondani. Azon úton próbálom ezt elérni, hogy a képből tagadással megpróbálok kizárni minden olyan attitűdöt ami, nem a lényegre vonatkozik. Egyszerűen csak hagynom kell, hogy a kép azzá váljon ami. Amikor ez megtörténik, akkor a végeredményt is el tudom fogadni, magaménak tudom érezni. Ez egy folyamat egy küzdelem, ami önmaga létezésével foglalkozik. Ennek minden eltakart eleme lépcsőként, megkerülhetetlenül részt vesz a kép egészében. A festői produkció abban áll, hogy ezek az elemek a kép mélységében láthatóvá válnak, és a bennük rejlő mozgás, a köztük lévő feszültség a közönséget szemlélésre sarkalhatja, amíg a kép el nem kopik.

KATONA MÁRK
festő
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Gál Lehel
főisk.docens, SZTE JGYPK

Ménrót

Szerző: Katona Márk László
Oktatási intézmény, kar, szak: SZTE JGYPK, Festő szak
Konzulens neve, beosztása: Gál Lehel, főiskolai docens
Pályamunka címe: Ménrót

A magyar és a világi művészi ábrázolások népszerű témája volt mindig is az Írás, a Biblia. Elsődleges feladata az egyházi személyek megjelenítése. Ábrázolásukban lényegi szerepe volt az azonosságoknak a hétköznapi emberekhez. A formák, stílusok, technikák változnak, de a téma a művészetben örök. Számos művészeti ágban felbukkan ma is a teremtés, az élet, s az e téma köré szövődött misztikum. Hogy mitől válik egy téma aktuálissá, az mindenkor az alkotó indíttatásán, az elkészült munka és a befogadó közönség között kialakuló kapcsolattól függ.

Ménrót számomra pozitív történelmi szereplő minden esendőségét is figyelembe véve. Meg akarta találni Istennel a közös hangot, tenni akart a kommunikációért, amellett hogy kiváló vezető és rettenthetetlen vadász volt. Bármilyen vallás vakon követése problémákat vethet föl a hétköznapokban, de Ménrót tanúbizonyságot szeretett volna tenni.
Munkámban a fehér vonal magát a történelmet szimbolizálja, eseményeket amik befolyásolták ősei és az ő tetteit egyaránt. Az egynemű háttér a tisztaság és az őszinteség érzetét hivatott kiváltani. Ménróton a gyötörtség, az elfogadás, és beletörődés látszódik, aki megannyi csatán és küzdelmen túl még mindig kiáll és keresi az igazat, a választ. Nyugalmat számára csak Isten adhat.

SZABÓ BARBARA
Festő
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ádám Zoltán
adjunktus, PTE MK

Naplemente Debrecen felé

Egy éve foglalkoztat már az atmoszféra ábrázolásának kérdése. Annak a bizonyos hangulatnak az érzékeltetése melyet átéltem, mely valamilyen módon kötődik egy helyszínhez, ami kötődik hozzám. Vannak belső és külső képek, a két csoport azáltal különül el, hogy a képek egy konkrét helyszínhez kötődő hangulat visszaadásáról szólnak-e (ezáltal reálissá válva) vagy belső indíttatású érzelemkifejezések. Persze a két csoport között nem éles a határ.

A továbbiakban az első csoportról, az úgynevezett Napfényképekről írnék, melyek valójában tájrészletek. Tájból kiragadott részletek, melyeket valamiféle harmónia határoz meg. Ezek a látott színkombinációk számomra élénkséget és egyfajta természeti derűt sugároznak. A környezetéből való kivágás már absztrahálja a látványt, ami még tovább fokozódik mivel kifejezetten a színek és azoknak az egymáshoz képesti viszonyai alapján adom vissza a kívánt hangulatot. A belehelyezkedéshez nincs szükség ábrázoló formákra vagy mesélésre, nincsenek tárgyi kapaszkodók. A címek alapján lehet tudni, hogy hol járunk, de ez a hely szellemisége miatt fontos.

Mivel viszonylag gyorsan változó színjelenségekről van szó, a lejegyzetelt színsor alkotja a vázlat alapját. A méret és a képkivágás önkényes. Célom az, hogy a képi látvány túlmutasson a keretein, hogy a tekintet tovább szője a látottat, mivel az csupán egy kiragadás az egészből. Ilyenformán szinte mindegy, hogy mekkora méretű az adott kép, mert a képszélnek csak fizikailag szabadna korlátolnia a képmezőt.

Folyamatosan kísérletezek, hogy megtaláljam a megfelelő technikát, amely a legközelebb vinne a kívánt eredmény eléréséhez. Ezért a sorozat darabjai nem egységesek, túlmutatnak egymáson, összeköti őket a téma, mely a kísérletezés tárgya, azonban a legmegfelelőbb ábrázolásmód miatt az egyes képek között különbségek alakulnak ki.

KRISTÓF GÁBOR
festőművész
MA, 10. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Radák Eszter
egyetemi docens, MKE

Offset-Abstract (Heidi absztraktjai)

"Heidi teljes műszakokat nyom. Szórólapot, plakátot, magazint, csomagolóanyagot, szépirodalmat, katalógusokat, ponyvát stb. Heidi már kicsit kiöregedett, de azért még mindig ő és társai a leggyorsabbak és legmegbízhatóbbak; nyomtatott vizuális környezetünk kb. 80%-át nekik köszönhetjük.

Heidi mindent egyformán szeret, nem válogat. A művészettel is így van - nem kedveli kevésbé mondjuk a sportnál. Nem sportol, viszont miközben teljesíti a napi penzumot, észrevétlenül készíti absztraktjait..."

RAFAEL ERIK BENJÁMIN
festőművész
MA, 2. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Révész László László
egyetemi adjunktus, MKE

Skyros

A használt boltok sok emléket őriznek. Az itt lévő tárgyak más helyzetbe kerülve eltérő kontextust kapnak. Ezek a tárgyak, térben és időben is eltérőek szerepet kapnak, mégis van egy közös pontjuk, amit egy hasonló személyiségmodell választott ki.
A használt dolgok gyűjtése a mániámmá vált. A későbbiekben aktív használati tárgyaim, gyűjteményeim és az ajándékba szánt dolgaim is innen kerültek hozzám.
Gyűjteményeim között archív fotósorozatok is vannak. A képeken szereplő személyek tárgyainak egy része is a gyűjteményemet alkotják. Ezért ezeknek a személyeknek a rokon személyiség értelmébe, emléket állítok az alkotás aktusa során.

VINCZE DÁNIEL
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
F. Balogh Erzsébet
főiskolai docens, EKF BTK

X. kör I. II. III.

A témát egy performance előadás adta.Egerben rendezték a X. Art alom fesztivált szeptemberben. Előadáson egy balett előadást láttam. Táncos Góbi Ritának volt. A táncnak nem volt tartalma, a zenére táncolt. Zenét Szilágyi Rudolf játszotta hang effektekkel. A munkámban összekapcsoltam a galléria a tánccal. Tíz évig működött. A munkámban kevertem az épület darabjait, utalva a helyszínre. A képet hidegre és melegre hangoltam.

PÁLINKÁS BENCE GYÖRGY
festőművész
MA, 10. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Radák Eszter
egyetemi docens, MKE

A Fuji hegy harminchat webkameraképe

A Fuji hegy képeinek készítése közben véleményem szerint Hokuszainak nem a hegy vizsgálata, hanem azoknak a dolgoknak a bemutatása volt fontos, amelyek a környezetében megfigyelhetőek voltak. A Hegy vizsgálatát én is alibiként használtam hogy olyan kérdéseket vizsgáljak általa mint hogy mennyire válik semmissé a lokalitás globális hálózatok használata által, mint ahogy azt a kilencvenes évek optimizmusa sugallta; mit tudunk megismerni egy dolog különböző képeinek kitartó nézésével, szövegek nélkül; vagy mi kelti fel az érdeklődésemet egy adatfolyamból, mik azok a képi hasonlóságok vagy asszociációk amik arra késztetnek, hogy egy képet kiválasszak és rögzítsek.

LIGETVÁRI CSENGE LUCA
Fotográfia
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Károly Sándor Áron
egyetemi adjunktus, KE MK

A múltban jelen lenni

Az utolsó hely

Az otthon fogalma, egy tudatunkban megjelenő komfortérzet, amely elválaszthatatlan azoktól, akikkel ezt az érzetet megosztva, oda-vissza alapon erősíthetjük a helyhez és egymáshoz tartozás élményét. Így az otthon fogalma, nem csak a ház szinonim megfelelője, hanem annál jóval több, személyiségünk elválaszthatatlan jegye. Sorozatomban azt vizsgáltam milyen a viszonyunk ahhoz a térhez ami valamikor az otthonunk volt, de mára már egy teljesen másféle tér-élményt rendelünk hozzá. Mit vált ki belőlünk? A fotózás során célom volt visszatérni arra a helyszínre- valóságba - amelytől már fizikailag el szakadtunk, de lelkileg még nem.

LAJOS RÓBERT
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Szabó Attila Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

Barokk

A Dolce&Gabbana kampánysorozatai hatottak rám inspirációként, de más stage fotók és fotósok is megihlettek mint például Erwin Olaf. A D&G főként a családias hangulatú videóival és képeivel ragadott meg. Amikor egy kampányt megnézünk, nem az jut rögtön eszünkbe róla, hogy ruhát akar vele eladni, hanem a képein egy boldog olasz családot látunk mintha csak életképek lennének ez az egyszerű profizmus fogott meg engem annyira, hogy elhatároztam hasonlót szeretnék én is alkotni! Nagyon nehezen indult az egész mivel nekem nem voltak profi modelljeim és felszereléseim, de végül sikerült összegyűjteni mindent és a modelljeim majdnem, hogy tökéletesek lettek így már nem volt olyan nehéz dolgom mivel jó alapanyagból könnyű dolgozni!

KARDOS BENCE BÁLINT
Képi Ábrázolás
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

NAGY ATTILA RÓBERT
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Puskás János
fotográfus, SZTE JGYPK

Effusion Souris I. II.

2014. október 30-án készültek a fotók egy egér boncolási kísérlet során. Azért mondom, hogy kísérlet, mert először csináltunk ilyet. Az egeret egy orvos ismerősünktől kaptuk, erre a célra. Egy hím fehéregeret kaptunk. Nem ez az első közös projekt, amibe közösen belefogtunk, többször is festettünk már együtt. 7 éve ismerjük egymást és már terveztük egy ideje, hogy anatómiai és művészi célokból tanulmányozunk egy egeret. Mely folyamatot rögzítünk, majd tovább gondolva felhasználjuk későbbi a munkáinkban.
A művelet zökkenőmentesen ment. Amint megkaptuk a kísérleti alanyt tanakodni kezdtünk, hogy mi tevőek legyünk. Ahogy ezen, gondolkoztunk a lehetőség adat dolgokból dolgoztunk így eset egy nejlonzacskó egy plazma tévét és egy elhunyt egér összeállítása egy képen.
Sikerült mindkettőnknek az egységesen összetenni maga által elképzelt részleteket. A legkifinomultabb részleteket is összehangolva csináltuk meg. A munka nagy egyetértésben. Megtapasztaltuk, hogy milyen könnyű összefogni és nem egyénileg, hanem közösségileg megvalósítani valamit. A közeljövőben szeretnénk még együtt alkotni, amennyit csak tudunk, mert ezek a fotók egy megerősítés, hogy a munkánk nem hiábavaló.

BELICZA LÁSZLÓ GÁBOR
fotográfia
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Baki Péter
egyetemi docens, KE MK

Egész-Whole

Az egész című sorozat egy átlagos magyar özvegy család mindennapjaiba enged betekintést.
A sorozat egy-egy elkapott cselekmény, azoknak a lelki és érzelmi folyamatoknak a bemutatása, melyekkel naponta megküzdenek a család tagjai, így kirajzolva sajnos gyakori, ám minden esetben egyéni élettörténetüket.
Mindemellett a családon belüli viszonyok változásait és a magánéletük bizalmasságát próbálja vizsgálni, kihegyezve ezt arra, hogy az alapvető érzelmi túlélésért a tragédia után is él bennük a boldogság szomj. Ugyanakkor tagadhatatlanul szikrázik életükben a marcangoló hiány is
A sorozat hétköznapi szituációkat, cselekedeteket mutat be. Nincsenek teljesen előre megírt helyzetek. A sorozat alapvetően szubjektív dokumentumfotókból ad egészet.
A képek összjátéka, az évszakok váltakozása, a gyermek haladása az olykor halványan, olykor hangsúlyosan ábrázolt elemekben rejtőzik. A családnak vajon mennyire befolyásolja a társadalomba való beilleszkedését a sorscsapás és ez a gyermek jelenkori, valamint későbbi identitására milyen hatást gyakorol? A projekt végeredményében efféle kérdéseket feszeget. A sorozat szubjektiv dokumentum fotókból ad egészet. A fényképek átfogó képet igyekeznek mutatni egy családról és annak személyes napi élettörténetéről

MUDRY LUCA ZSÓFIA
építész
Osztatlan, 4. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

ÉDELMAYER ZSÓFIA
építész
Osztatlan, 4. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Dr. Tótpál Judit
egyetemi adjunktus, BME ÉPK

Havannai képeslapok

Sétáltam a rakparton, az arcomat sütötte a lemenő nap, és már érezni lehetett a levegőben a közelgő ősz illatát. Szeptember volt, és én boldog voltam. Akkor és ott, nekem ez jelentette a boldogságot. De neki...most...és itt?
Mások pillanatnyi érzelmeit nehéz megtapasztalni. Személyes benyomások, régi emlékek lenyomatai, a hely szelleme, mind-mind meghatározzák egy szituációhoz való viszonyunkat. Vajon belebújhatunk- e a bőrébe, valamilyen szűrőn át megtapasztalhatjuk-e világát úgy, ahogy nem látja senki más, csak ő?

"Amennyiben Albert Camus¬nak igaza van, s a boldogság valóban kötelesség, akkor ez nem feltétlenül valahol máshol, valahol odaát ró feladatot mindenkire, hanem éppen itt van dolgunk ez ügyben, még akkor is, ha netán a Havanna¬lakótelepen élünk. S ha már egyszer így esett, akkor a Havanna¬lakótelepen kell boldognak lennünk, hiszen a kötelesség bizonyos értelemben – egy nem napi rendszerességgel kihirdetett – parancs."
/TDK 2013 Az Urbanisztika Tanszék Művészeti Szekciójának pályázati kiírása/

Tanulmányunkban Camus nyomán elindulva ezt a bizonyos boldogságot kerestük mi is a Havanna lakótelepen. Gondolatainkat pedig egy életút képei és naplótöredékei őrzik.

PISZMÁN LILLA
vizuális és környezetkultúra tanár,
matematikatanár
MA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Bukta Imre habil
egyetemi docens, EKF BTK

Kettő-három

Ezen sorozatom a fotó több rétegű felhasználásán alapszik. Témám szimbólumaként a bűnbeesés gyümölcsét, az almát, valamint annak a művészettörténeti ábrázolásban előforduló változatait választottam.
Az első fotót - melyet egy kezemben tartott piros almáról készítettem - kinyomtattam, majd kivágtam ebből a képből egy darabot. A kivágott darab helyére, a fotó mögé, az eredeti 'valós' tárgyat illesztettem, majd ezt a beállítást úgy fotóztam újra, hogy jól látszódjon a tárgy elé tartott fotót tartó kezem is. Erre azért volt szükség, mert láttatni akartam, hogy az alkotás nem Photoshop manipulációra, hanem kizárólag manuális technikára épül. Az eredmény ezzel az eljárással egy sík kép lett, melynek középpontjában egy 'valódi', háromdimenziós kép látható, de megint csak síkba konvertálva. Az ennek kapcsán felmerülő kérdés az, ami foglalkoztat; valójában fog-e valaki valamit a képen, és ha igen, mit fog?

DOBOKAY MÁTÉ
Fotográfia BA
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Károly Sándor Áron
egyetemi adjunktus, KE MK

Spots

A fotográfiának nagy szerepe volt abban, hogy a festészeti és grafikai tájábrázolás eltávolodott a természet realista megfogalmazásától. Munkámban a fotográfiai tájképet fosztottam meg ettől a tradicionális hozzáállástól.

Sorozatomban a fotográfia legnagyobb kötöttségét vetkőztem le, miszerint csak arról készíthetünk fényképet, ami a valóságban is létezik. Olyan tájképeket hoztam létre, amelyek csupán a nyersanyag adottságainak kihasználásával alakultak ki. Nem létező természeti képekből, csupán festészeti és fotográfiai hagyományokból, valamint mindenki tudatában kollektíven élő természeti elemekből, formákból építkeztem.

A képek exponálás nélkül, az instant filmek kémiai eljárásával, annak megszakításával jöttek létre. Az anyagban rejlő lehetőségeket és a kreált táj tulajdonságait vizsgáltam, manuális beavatkozásokon keresztül. Egyszerű mechanizmusokkal irányítottam az előhívást, alakítottam ki a kemogramokat. (angolul chemogram)

A vegyszeres kezelés közben egyenletes fény érte a „polaroidokat”, így a fény tényleges képalkotó szerepe helyett a nyersanyag és az alkotó közötti interakció befolyásolta a képek kialakulását. A fotográfia ilyen mértékű leredukálása abszolút magáról a létrehozásról, valamint a nyersanyag a médiumra való visszahatásáról szól. A képek technikai értelmezése miatt az alkotói jelenlét meghatározó, annak ellenére, hogy az így létrehozott képek az érintetlen természetet tükrözik.

BÍRÓ DÁVID
Fotográfia
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

DOBOKAY MÁTÉ
Fotográfia
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Gyenes Zsolt
egyetemi docens, KE MK

Trashbook

Közös életterünkből kiindulva, mindennapi tárgyakkal foglalkozunk.
Projektünkben önmaguktól generálódó objekteket örökítünk meg közvetlen környezetünkben. A legtöbb képet közösen, vagy egymásnak készítettük mindennapi helyzetekben.
Megfogalmazásában a privát fotográfiát vettük alapul, ami megismételhetetlen pillanatok megörökítéséből, egyszerű dokumentációból építkezik.

A könyvformátummal a napló mindennapi formáját szerettük volna kiemelni, ami szintén a magán szféra fontos eleme. Az újra felhasznált, gyűjtött hordozókat megismételhetetlen személyes pillanatok egyedi felületeként választottuk.

BÁN ANDRÁS
Fotográfia
BA, 5. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Pfisztner Gábor
főiskolai docens, BKF KMK

Album

Az „Album” című munkám kiindulópontja egy családi negatívarchívum, ami távoli rokonom, Tóni bácsi hagyatéka. A 100-120 negatív jelenleg rendszerezési fázisban van, szerencsémre szinte minden tekercshez tartozik egy megjelölés (mikor és hol készültek a fényképek, kik szerepelnek rajta). Ezekből a támpontokból kiindulva fogalmazódott meg bennem az, hogy egy részben fiktív családi albumot hozok létre. Kívülállóként tekintek ezekre a rögzített pillanatokra, nem élnek az emlékezetemben, nem részei az életemnek, azonban a képeken szereplők számára nyilvánvalóan az ezekből készült nagyítások meghatározóak lehetnek/lehettek. Az albumban látszólag üres, illetve halvány foltokat, körvonalakat láttató fotók szerepelnek. A fotópapírra történő nagyítás után, rögtön az albumba helyeztem a képeket, nem történt hívás és fixálás. Akárcsak mások emlékei, a fényérzékeny anyagban létrejövő látens képek, a néző számára, és számomra is láthatatlanok, ugyanakkor léteznek/léteztek. A munkát csakis vörös fényben, laborkörülmények között lehet megtekinteni, a fényképek fixálásának hiányából fakadóan. A feldolgozás és válogatás során kiderült, bizonyos képekhez érzek kötődést, ismerős rokont, vagy helyet véltem rajtuk felfedezni. Mivel minimális vizuális és érzelmi élményt kapcsolok hozzájuk, ezeket a nagyítás után, rövid ideig hívóba helyeztem, de a fixálás után csak jelzésértékű képi elemet tartalmaznak. Tájékozódási pontot csakis az albumban szereplő képaláírások adhatnak a nézőnek, ezek alapjául a negatívok tasakján található megjelölések szolgálnak. Az emlékképek az albumban sem lesznek láthatóak, ahogyan a néző emlékezetében sem léteznek.

Installációs adatok:

37 darab kép, albumba rendezve, fénymentes dobozba zárva, videódokumentáció – 2 darab, 6,5x9,5 cm-es zselatinos ezüst nagyítás – 18 darab 6,5x9,5 cm-es látnes kép – 5 darab, 9x14 cm-es zselatinos ezüst nagyítás – 12 darab, 9x14 cm-es látens kép

GÖTZ KRISZTINA
Fotográfia
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezetők:
Dr. Károly Sándor Áron
egyetemi adjunktus, KE MK
Dr.Pecsics Mária
egyetemi adjunktus, KE MK

Álomnapló

Fotósorozatomban az álomvilág és valóság kapcsolatát vizsgálom. Számomra fontos pillanatokat fényképezek, melyek okkal vagy ok nélkül megragadnak és belémégnek, majd nem hagyják el a gondolataimat. Ezeket az apró mozzanatokat kiragadva szeretném bemutatni, hogy mi zajlik bennem, mit élek meg őszintén, ezzel párhuzamosan utalva arra a valós közegre, amiből kivonom magam.
Legtöbbször úgy érzem nem vagyok igazán a mindennapok részese, figyelmem elterelődik és nem koncentrálok a realitzásra.
A saját világomban elkülönülve, az álmaimban vagyok jelen.

LAJTOS ANNA EMESE
Képi ábrázolás
BA, 3. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Szabó Attila Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

A tükrökön túl

A tükrön keresztül felfedezem a hiányomat, miután odaát látom magam. Ez egyszerre abszolút valóság, mely viszonyban áll a teljes környező térrel, és abszolút irreális, mivel ahhoz, hogy érzékelhető legyen, át kell haladni egy virtuális ponton.

Ezen foucault-i gondolatok mentén, képeimen egy olyan virtuális valóság megjelenítésére teszek kísérletet, melyben utópia és heterotópia kapcsolódik össze a tükörjelenség által. A tükör síkjának átlépésével egy valós tér nélküli hely képződik, ami visszahat a valóságban elfoglalt helyemre, hiszen önmagam felé közelítve újraértelmezésre, önmegismerésre ad lehetőséget.

A tükör, mint mágikus erővel bíró tárgy, jóslás és varázslás eszköze, átjáró földöntúli világok felé. Az ókorban a lelket jelképezte, a görög mitológia szerint Héra egy tükör segítségével ejtette csapdába Dionüszosz lelkét, Narkisszosz pedig a saját tükörképébe szeretett bele. Koron és kultúránként más-más szimbolika kapcsolódott a tükör jelenségéhez, de mindig fontos szerepet játszott az emberiség életében.

A képzőművészet egyik kedvelt témájává vált. Számtalanszor megjelenik a „kép a képben” motívum által, Jan van Eyck Arnolfini házaspárjától, Tiziano és Rubens Vénuszt tükörrel ábrázoló festményein keresztül, Magritte szürreális tükörmágiájáig.

A klasszikus tükör előtti nőábrázolás megfordításával, célom a valós test és tér megszüntetése és kizárása, a tükörből visszanéző kép önálló testtel, érzésekkel való felruházása a tükörvilág határának teljes átlépésével.

A fotográfia eszközével, mely a valóság képi megjelenítésének leghitelesebb módja, igyekszem olyan hangulatokat megragadni, melyek pillanatnyiságuk és megfoghatatlanságuk miatt nehezen vizualizálhatóak és ezeket a tükrökön túli világ valóságaként prezentálni.

SZABÓ ESZTER
képi ábrázolás
BA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Puskás János
fotográfus, SZTE JGYPK

Gondolat

Gondolat című munkám egy szürreális alkotás, melyen főleg a színeken, formákon és pillanatnyi érzelemállapotom kifejezésén van a hangsúly.

A kép egy belső, feszült állapotból való kitörést ábrázol. Egyedül ültem otthon és monoton dolgot végeztem, amikor úgy éreztem, hogy valami teljesen mást szeretnék csinálni, mint azokat, amik rám nehezedtek, ekkor láttam meg az akváriumomat a polcon. Megtöltöttem vízzel, majd leraktam a padlóra, és az egyik végéhez odaállítottam az asztali lámpámat. Ezután fogtam a fényképezőgépemet, szintén leraktam a földre, átállítottam manuális üzemmódra, beállítottam a záridőt, blendét és a fókuszt. Mikor ezzel végeztem, anilinfestéket oldottam fel egy kevés vízbe, aztán a számba vettem, és belenyomtam a fejem az akváriumba. Mivel kísérleti dolog volt az egész, nem terveztem meg a kompozíciót, de ügyeltem arra, hogy a kép a lehető legharmonikusabb és legegyszerűbb legyen, így ezt figyelembe véve próbáltam keverni a festékeket. Miközben lassan kinyitottam a számat, hogy a festék kiáramolhasson, sorozatfelvételeket készítettem. Többször is próbálkoztam különböző színekkel anélkül, hogy a vizet kicseréltem volna.

Körülbelül háromnegyed órán keresztül kísérleteztem és rengeteg fényképet készítettem, amik közül ezt az egyet választottam ki, mert úgy éreztem, hogy színeiben és formavilágában ez tükrözi leginkább az akkori lelkiállapotomat. A piros festék robbanásszerűen érintkezik a vízzel, még nem olvad eggyé az őt körülvevő színekkel. Úgy áramlik bele, mint belőlem a feszítő érzés a nagy semmibe.

Az utómunkálatoknál, a vágásnál figyeltem arra, hogy a fotóm szinte festményszerűvé váljon, vagyis nem tartottam fontosnak, hogy az akvárium önmagában is látszódjon rajta, inkább csak

funkciója volt a fontos.

Mindenféleképpen olyan címet szerettem volna adni a képnek, ami utal a készítés okára, körülményeire, spontaneitására, így választottam a gondolat szót, mert úgy gondolom ez összegzi a legjobban a fent említetteket.

PUSZT ZSÓFIA
Fotográfia
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezetők:
Dr.Pecsics Mária
egyetemi adjunktus, KE MK
Dr. Károly Sándor Áron
egyetemi adjunktus, KE MK

Mindennapi hagyaték

„A halottak az élők emlékezetében élnek tovább."
Cicero

Elsőre, ha a hagyaték szót halljuk annak vagyoni vonatkozásaira asszociálunk, arra, amelyet az elvesztett szerettünk ránk hagyott. Ezek a megfogható örökségek, amelyeket használunk, felhasználunk. Élményeket adhatnak, viszont mindig magukban hordozzák előző tulajdonosuk emlékét. Léteznek érzelmi hagyatékok, amelyeket mindennapjainkban tapasztalunk, megélünk. Szokásainkban őrzünk és mindig megjelennek, olyan pillanatok, amelyek az elvesztett személy létezését szimbolizálják számunkra.
Lehetnek teljesen hétköznapi pillanatok, mint például egy szerettünk tekintete, saját testünkön hordozott örökségeink vagy a minket körülvevő világ berendezései. Ezekben a momentumokban érzékelhetjük igazán, hogy egy elhunyt személy sosem hal meg, mert a mindennapjainkban, tudatunkban tovább él. Emlékezetünkben való tovább élésüket egy-egy pillanat táplálja, ezeket a pillanatokat kívánom én bemutatni.

Három éve ment el eddigi életem egyik legmeghatározóbb személye, a nagymamám. Vele töltöttem 17 éves koromig minden délutánomat, egy házban éltünk, édesanyám helyett édesanyám volt, amikor ő nem tudott velem lenni. Különleges kapcsolat fűzött hozzá, ezért igazán a mai napig nem dolgoztam fel elvesztését.
Mióta elhunyt felnőttünk és az űr, amit maga után hagyott még mindig él bennem és az egész családban. Az év minden napján eszembe jut, különböző tárgyakról, pillanatokról, személyekről. Ezeket kívánom bemutatni sorozatomon keresztül, mert szerintem mindenki, akinek van már egy személy, akit elvesztett mindennap lesz olyan pillanata, ami Őt idézi. Ahhoz pedig, hogy felidézzük szeretteinket elég egy rá jellemző részlet világunkból.

BORDÁS GRÉTA
Elektronikus Ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Süli-Zakar Szabolcs
tanársegéd, EKF BTK

Nihil

Fotóim az emberi szépséggel foglalkoznak. A társadalmi elvárások az önmagunkról alkotott képet erőteljesen befolyásolják az önképet, sok esetben elégedetlenségekkel töltenek meg. Az emberek nagy számban nem tudják helyesen megítélni hogy mi a normális sok esetben természetellenes ideálokhoz szeretnének hasonlítani, ami komoly fizikális és mentális problémákat okozhat. A tökéletes megjelenésre való törekvésünk szoros összefüggésben áll a médiában közvetített szépségideálokkal. Ezen dolgok nagyon sok ember önbecsülését semmisítik meg így szégyellik testüket, és minden energiájukat a külső szépség megteremtésére fordítják. A lelki és spirituális dolgok fontossága megszűnik bennük.

DÉVAI ZOLTÁN
Építész
MSc, 10. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Üveges Gábor Dr.
egyetemi docens, BME ÉPK

PoP

PoP

„kép a képen”

Dolgozatom alapgondolatát, egy előző félévekben végzet tantárgyra készítet alkotásom adja. Melyben egy szabadon választott útvonalat (esetemben Budapest Kálvin- tér – Deák- tér) kellet szabadon bemutatni.

Alap esetben kijelenthető hogy egy-egy útvonal bejárását mindenki máshogy éli meg, egyfajta „mentális térképben” megjelölve a számára fontos tájékozódási pontokat. A feladatra adott válaszomban pont ezeknek a személyes súlypontoknak az egymáshoz való viszonyát boncolgattam, és így egy 6 ember által készített 90 képből álló 22,4X37,9 cm-es mozaik készült, mely a hat „készítő” személyes élményét igyekezet egyfajta kivonatként bemutatni, amennyire lehet objektívvé tenni.

Ennek a képnek a készítésekor alkalmazott technikát használom jelen dolgozat készítése közben is.

A technika részletesen kifejtve: Egy ember végig sétál egy analóg fényképező géppel az adott, körülbelül 1 km hosszú útvonalon, és pár szabályt betartva fotóz 30 db képet, majd ugyan ezt a tekercset visszafűzve egy másik ember is végig megy ugyan azon az úton, ugyanazon szabályok szerint fotózva, anélkül hogy tudna arról, hogy az előtte haladó pontosan mit és hogyan fotózott.

Azonban már jelen alkotás esetében nem a teljes sorozat által kirajzolt „út-élmény”, hanem a véletlen és az analóg technika által egy-egy képen létre hozott vizuális illetve tartalmi értékek kerülnek bemutatásra.

Az elkészült képek teljesen analóg technikával hagyományos nyersanyagokra készülnek, így egy-egy kép gyakorlatilag megismételhetetlen.

1423

BÍRÓ DÁVID
Fotográfia
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr.Pecsics Mária
egyetemi adjunktus, KE MK

Proxemics

BIRÓ DÁVID - PROXEMICS 2014:

Az életem során rengetegszer kényelmetlenül és kiszolgáltatottnak érzem magam amiatt, hogy nem rendelkezem egy számomra kialakított térrel. Mivel többen élünk egy szobában, sosem tudok egy intim közeget kialakítani. A belső világom pillanatnyi kivetülései addig érvényesülnek, míg egy külső idegen tényező bele nem avatkozik. A folytonos kudarc ellenére mégis próbálok újból és újból saját teret hódítani.

PÓLYA ZSOMBOR
Intermédia
MA, 9. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Szegedy-Maszák Zoltán
egyetemi tanár, MKE

Tértelenítés

A sorozat technikai illetve gondolati alakulását szeretném bemutatni a következőekben. A technika és a gondolat összefügg, az egyik a hat a másikra, egymásból építkeznek. Kronológiailag fogok haladni, hogy érzékeltethessem a sorozat létrejöttét. Három meghatározó része van a sorozat alakulásának. Az előzmény két fő alkotó eleme, a technika felismerése és a múzeumi tér fotózása. Ezt követi a képek pontos megalkotása, végül pedig a képek válogatásának módszere. Alapötletem a múzeumi tér megszüntetése volt, melyet csak és kizárólag a fotó technika által, képszerkesztő programok nélkül szerettem volna elérni, vagyis a képek nem retusálással készültek. (természetesen a fehéregyensúly, kontraszt állítva van).

PAPP TÍMEA
hárfaművész-tanár
MA, 1. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Vigh Andrea
egy. tanár, LFZE

A filmzene királya és a hangszerek királynője - avagy a hárfa Nino Rota életművében

A filmzenéinek köszönhetően világhírűvé vált Nino Rota nevét nagyon sokan ismerik. A zenészek és zenekedvelők azt is tudják, hogy a szerző számos más műfajban is alkotott, többek között kórusműveket, opera- és balettzenét, illetve kamaradarabokat is írt. Hárfára készített darabjait azonban csak egy szűk szakmai kör ismeri és játssza. Meggyőződésem, hogy ezek a művek méltók arra, hogy felfigyeljünk rájuk és megszeressük őket. Előadásom által – azon túl, hogy lehetőségem volt Nino Rota Hárfaversenyét először bemutatni Magyarországon – ehhez szeretnék hozzájárulni.

PAPP ZSÓFIA
Tanár-zenetanár (zongora)
MA, 1. félév

Miskolci Egyetem

Témavezető:
Dr. Bali János
főiskolai adjunktus, ME

Domenico Scarlatti billentyűs szonátái a spanyol tánc és a flamenco tükrében

Domenico Scarlattinak mintegy 550 szonátáját tartjuk számon, melyeket számtalan előadó tűzött már repertoárra, csembalón, modern zongorán vagy akár gitáron, így hangszer- és interpretációtörténeti szempontból egyaránt figyelemre méltók. A mai magyar zenei életben legfőképpen ráadásként egy-egy, esetleg néhány szonátából álló csokrot hallhatunk koncerteken. Ugyan Scarlatti Nápolyban született, élt Firenzében, Velencében, Rómában, egy ideig Lisszabonban, de az egyik legerősebb benyomást zenéjére mégis a Madridban, Sevillában, illetve spanyol vidéki városokban megismert kultúra tette. Ha nem is tudatos kompozíciós eszközként használta például a flamenco tánc és az attól elválaszthatatlan zene különböző stílusait, akkor is lépten-nyomon megjelennek ezek a minták szonátáiban.
Munkám alapvetően interpretációs szempontból veszi górcső alá a spanyol udvari táncok és a flamenco hatását Domenico Scarlatti szonátáira egy-egy példán keresztül. Hogy van jelen a Sevillanas a d-moll toccatában (K.141)? Vagy milyen elemeket lelhetünk fel a korabeli spanyol udvari táncokból ezekben a szonátákban? Mennyire hasonló a dallam-, ritmus- és harmóniavilága Scarlattinak és a flamencónak? Hogyan tehetők át ezek a spanyolos elemek az interpretációs gyakorlatba? Ilyen és ezekhez hasonló kérdésekre keresi dolgozatom a választ.

KOVÁCS VIKTÓRIA
Zeneművész-tanár (gitárművész-tanár)
MA, 3. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Csáki András
egyetemi tanársegéd, LFZE

Improvizáció és klasszikus hagyomány Jorge Morel gitárművészetében

Az argentin származású Jorge Morel a klasszikus gitár történelmének kiemelkedő alakja, zeneszerzői tevékenysége a mai napig jelentős. Mivel egy napjainkban is aktív, de szerény zeneszerzőről van szó, az életútjával foglalkozó szakirodalom igen csekély. Írásom kezdetéig magyar nyelven nem jelent meg publikáció ebben a témában, ezért TDK dolgozatom célja, hogy szélesebb körben is megismerhessék hazánkban Morel életét, munkásságát és jelentőségét az érdeklődők.
Dolgozatomban a gitárművész eseménydús életén keresztül bemutatom előadóművészi és zeneszerzői tevékenységét. Morel stílusának jellegzetessége, hogy az argentin népzenét egyedi módon ötvözi a klasszikus hagyományokkal, illetve a jazz-zene egyes elemeivel. Művei és átiratai a gitárirodalom közkedvelt kincsei.

KRISTÁLY ILDIKÓ
ének-zene
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Virágh András
főiskolai tanár, NYME BDPK

Klasszikus orgonaművek az egyházak liturgikus gyakorlatában: - J. S. Bach: Korálelőjáték Vom Himmel hoch, da komm ich her BWV. 606. - J.S. Bach: e-moll Preludium és fúga BWV. 533. - Cesar Franck: F-dúr Sortie

Klasszikus orgonaművek az egyházak liturgikus gyakorlatában
Kristály Ildikó
Nyugat-magyarországi Egyetem, Savaria Egyetemi Központ
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar
Ének-zene alapszak, egyházzene szakirány, III. évfolyam
Témavezető: Virágh András Liszt-díjas, Érdemes Művész, főiskolai tanár

Dolgozatomat az NYME-SEK Zenei Tanszékének egyházzene-szakirányos hallgatójaként írom. Az egyházzene-szakirány egyik meghatározó tárgya az orgona, amelynek tanulása során a liturgikus és a művészi orgonajáték különböző népénekeit és előadási darabjait tanulom.
Tanulmányaim során rájöttem, hogy ez a két irányvonal nem választható el egymástól, összefüggéseik egymást erősítik, az egyik megértésével közelebb jutok a másikhoz is.
Mindezen felismerések vezettek ahhoz, hogy az OTDK-ra elküldjem dolgozatomat, amelyben az idáig tanultakból egyfajta konklúzióként bemutassam és előadjam azokat az orgonadarabokat, amelyeknek szerepe volt és van ma is az élő liturgikus gyakorlatban.
A három orgonamű megtanulása, elemzése és előadása számomra nagy tanulság, mivel az egyházzenéről és annak gyakorlatáról eddig kevés ismeretem volt.

Az előadandó és elemzendő orgonaművek:

J. S. Bach: Korálelőjáték „Vom Himmel hoch, da komm ich her ...” BWV 606
J. S. Bach: e-moll prelúdium és fúga BWV 533
Cesar Franck: F-dúr Sortie

Dolgozatom első részében szeretném bemutatni a felhangzó orgonaművek zeneszerzőit, az elemzendő darabok zenetörténeti környezetét, a korálelőjáték, a prelúdium és fúga, illetve egyéb tematikus alkotások szerepét a protestáns és katolikus liturgiai gyakorlatban.

GÓDOR ERZSÉBET
klasszikus cimbalom
MA, 3. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Szeverényi Ilona
művésztanár, LFZE

Kortárs cimbalomirodalom az 1970-es években és napjainkban

Dolgozatom a cimbalom 1870 - es évektől kezdődő átalakulását vázolja fel. A hangszeren történt újítások lehetővé tették, hogy a klasszikus zenében is szerepet kapjon, első sorban a kortárs zeneirodalomban. A XX. század első felében élő és alkotó cimbalomművész, Rácz Aladár munkásságát, a mai kortárs irodalomra gyakorolt hatását is bemutatom. Rácz Aladár jelentősebb tanítványait is megemlítem, mivel nekik köszönhető, hogy napjainkig rengeteg kortárs mű születik cimbalomra. A kortárs cimbalomirodalom 1970 - es évekbeli és mai hangvételét is prezentálom az általam kiválasztott Lendvay Kamilló: Disposizioni I. és II. tételével, és Bella Máté: Message 2 című művével.

GOLARITS FLÓRA
zongoratanár
MA, 1. félév

Széchenyi István Egyetem
Varga Tibor Zeneművészeti Intézet

Témavezető:
Dr. Alszászy Gábor
egyetemi docens, SZE ZMI

Liszt Ferenc: A Loreley - a dal és a zongoraátirat összehasonlítása

Dolgozatomban Liszt Ferenc (1811-1886) Die Loreley című dalának második változatát és annak zongoraátiratát hasonlítom össze. A két művet alapvetően a zene és a szöveg kohéziójának vizsgálatával elemzem, először a műveket ihlető verset, majd magát a zeneműveket zeneelméleti és formatani szempontból. A dal Heinrich Heine (1797-1856) Buch der Lieder versgyűjteményének Heimkehr (Hazatérés) ciklusában található költeményére íródott.

Dolgozatom bevezető részében szót ejtek a dal és a zongoraátirat mindkét verziójáról, azok keletkezéséről, a műveket ihlető Heine-versről és a költőről általánosságban.

A dolgozat első szakaszában a mű keletkezésének okait vizsgálom meg. Röviden elemzem Liszt és Heine különös kapcsolatát, Liszt munkáját dalaival és azok jelentőségét.

Újabb bekezdésben kitérek Liszt zenei eszközeire, melyeket a dalban és a zongoraátiratban is használ, s ezen eszközök jelentőségét is vizsgálom.

Az elemzést a verssel kezdem, melyben kitérek a mű ihletésének valódi okaira, a valóságban is megtalálható Loreley sziklára, a vers keretes szerkezetére és különleges, nem megszokott formálási jellemzőire, majd kifejtem a mondanivaló lehetséges változatait.

A dalt és a zongoraátiratot formai elemzéssel indítom, melyet táblázatban ismertetek. A két mű összehasonlítása egy átfogó, harmóniai vizsgálattal kezdődik, s ezután találhatóak nagy részenként a zenei elemzések. Először a dalt, majd a zongoraátiratot elemzem, végül összehasonlítom a kettőt. A betűzés a vers mellett egy formatani táblázatban illetve a zenei elemzés mellett is megtalálható. A zenei elemzés szakaszai alatt szemléltető kottapéldák is találhatóak, alátámasztva a leírtakat.

SÓGOR TAMÁS
matematika-ének-zene szakos tanár
Osztatlan, 1. félév

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Ivanyickaja Irina
főiskolai docens, ELTE BTK

Szergej Rahmanyinov: Két a-moll Études-Tableaux az opus 39. sorozatból

Szergej Rahmanyinov op. 39-es jegyzékszámú Études-Tableaux sorozata két a-moll etűdöt tartalmaz (no. 2. és no. 6.), melyek elemzése képezi jelen dolgozat tárgyát.

A bevezetés rövid áttekintést ad a komponista életéről, művészi pályájáról, kiemelkedő műveiről, illetve a századforduló és az első világháború közötti évek legfontosabb zenei irányzatairól. Rahmanyinov életútjából az 1917-es orosz forradalmi eseményekhez kapcsolódó stádiumok kiemelten fontosak. A komponista-zongoraművésznek emigrálnia kellett, a búcsú szülőföldjétől fájdalmas nyomokat hagyott a zeneszerzőben és oeuvre-jében egyaránt. A tragikus életkörülmények hatása alatt komponálta meg a szerző második etűdsorozatát (Études-Tableaux, op. 39).

Az etűdök strukturális-formai elemzésénél az op. 39. no. 6-os műre fektettem nagyobb hangsúlyt, kiemelten foglalkoztam a hangnemiség kérdésével. Rahmanyinov egymással szembeállítja a tonalitást teljesen fellazító hiperkromatikát és az a-moll hangnemi centrum központosító erejét. Anton Webern azon műveiben, melyek az op. 9-es Hat bagatell című kompozícióval egyidőben keletkeztek, a tizenkétfokúság egyik különleges válfaját figyelhetjük meg, mely szerint minden hang vonzza a kromatikus szomszédait. Pousseur organikus kromatikának nevezte el a jelenséget, mely kimutatható Rahmanyinov no. 6-os a-moll etűdjének egy részletében is.

Külön fejezetet foglalkozik az etűdök szimbólumrendszerének, értelmezési lehetőségeinek feltárásával. A vonat-motívum, a Dies irae-szekvencia megidézése, a háborús élmények és a politikai események több szálon indíthatják el az értelmező hallgató fantáziáját. Sergei Bertensson Rahmanyinovról szóló életrajzi kötetében részletesen dokumentálja az Études-Tableaux hangszerelésének történetét. 1930-ban Ottorino Respighit kérték fel öt Rahmanyinov-etűd hangszerelésére. Az eset zenetörténetileg is fontos, mert a két zeneszerző közötti levélváltásából olyan információk kerültek nyilvánosságra, melyek újabb dimenziókkal gazdagítják az etűdök értelmezési lehetőségeit.

Sajnálatos módon csekély a magyar nyelvű szakirodalom Rahmanyinovról, így a kutatás során főként Sergei Bertensson „Sergei Rachmaninoff. A Lifetime in Music” című könyve nyújtotta a legnagyobb segítséget. A kötet értékének igazi fokmérője, hogy szerzője személyes kapcsolatban állt Rahmaninyovval, ezért a kiadvány primer értékű forrás.

KORMÁNYOS ZOLTÁN
klasszikus zongora
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Dr. Zsigmondné Dr. Pap Éva
főiskolai docens, SZTE ZMK

Szerzői ajánlások a bécsi klasszikában

Dolgozatomban a szerzői ajánlások fontosságával és hátterével foglalkozom, a bécsi klasszika keretein belül.Tekintettel a korszak hosszára és mozgalmasságára, három legmeghatározóbb alakjának munkásságán keresztül szemléltetem a dedikációk szerepét. Mindhárom mester előszeretettel ajánlotta műveit egy-egy jelentős támogatójának, közeli barátjának, vagy éppen ihletőjének. Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart és Ludwig van Beetoven egyaránt kiterjedt magyar kapcsolatrendszerrel rendelkezett, és ezen kapcsolatok kutatása adja dolgozatom fő irányvonalát.

CSŐKE ANDREA
előadóművészet - klasszikus zongora
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Dr. Kerek Ferenc
egyetemi tanár, SZTE ZMK

Zenei potrék Krombholz Károly művészetében és a zenetörténetben

Dolgozatom témájául Krombholz Károlyt választottam, egy vajdasági előadóművészt, zeneszerzőt, és pedagógust, akinek élete és munkássága feledésbe merült Magyarországon és Vajdaságban egyaránt. Annak ellenére, hogy megérdemelné a figyelmet, ritkán lehet koncerten hallani. Azzal a céllal írtam a dolgozatom, hogy felhívjam a figyelmet erre az elfeledett zeneszerzőre, aki megérdemelné, hogy művei a koncertpódiumon helyet kapjanak.

Krombholz életútját, majd munkásságát mutatom be, fejezetekre bontva.

12 Hangversenyetűd című sorozatát vizsgáltam behatóbban, s mivel ez a kötet tizenkét muzsikus arcélét tartalmazza, először a nagy zeneszerzői elődök által komponált portrékról szólok, amik például szolgálhattak a vajdasági zeneszerzőnek, majd a kötetben szereplő muzsikusok ábrázolását fejtegetem munkámban.

SZIVES MÁRTON
Ütőhangszeres tanszak
Osztatlan, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Siklósi Gábor
főiskolai docens, SZTE ZMK

A marimbajáték újdonságai Musser Scherzo Caprice című művében

Dolgozat címe: A marimba-játék technikai újdonságai Clair Omar Musser Scherzo Caprice című művében

Szerző: Szives Márton Gábor

Intézmény, kar: Szegedi Tudományegyetem, Zeneművészeti Kar,

Szak, évfolyam: Ütőhangszeres Tanszak, I. évfolyam

Témavezető: Siklósi Gábor, főiskolai docens

SIMON BENCE
klasszikus ütőhangszerművész - mesterszak
MA, 1. félév

Debreceni Egyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Szabó István (dla)
főiskolai docens, DE ZK

Az analízis szerepe az interpretációban (J.S.Bach: c-moll Preludium BWV 1011)

Általánosan elterjedt az a nézet, hogy a barokk zenéről már nem lehet újat mondani. Alapvetően egyet tudok érteni a nézettel, és az én dolgozatom sem valami friss felfedezéssel foglalkozik, ami új megvilágításba helyezi az egész régizenét. Ezzel szemben a célom inkább az, hogy a meglévő és rendelkezésre álló információkból állítsak össze egy olyan rendszert, ami végeredményben más - reményeim szerint jobb - útra tereli az egész játékot.
A dolgozat tulajdonképpen a következő kérdésre keresi a választ: lehet-e egyszerre izgalmasan, ha kell, néhol szabadon, de a formai és funkciós szabályok betartásával és figyelembe vételével Bachot játszani? Meg lehet-e találni a tiszta és teljes zenét a kotta mögött?
A dolgozat legfontosabb gondolata, hogy az interpretáció kialakítását két fázisra kell osztani, melyek mindegyike elengedhetetlen a hiteles és magas színvonalú produkcióhoz.
Az első fázis során meghatározzuk a darab alapvető sajátosságait, majd a második fázis során ehhez képest azonosítjuk a megszokottól eltérő jelenségeket, szabálytalanságokat.
A darab alapvető sajátosságai közé tartozik az ütemmutató, a hozzá tartozó súlyrend, a hangnem, a karakter, a leggyakoribb ritmusértékek, ritmusfordulatok, a leggyakoribb lépések, hangközök.
A második fázis során megkeresünk minden súlyrendi eltolódást, modulációt, hangnemi kitérést, ritka vagy furcsa ritmust, hangközt, lépést vagy akkordot.
A két lépcső egyikének hiánya komoly hiányosságokhoz vezethet. Az első lépcső kihagyása szakmailag hiteltelenné teszi az előadást, míg a második lépcső kihagyása vezet a szabályos, de unalmas játékhoz.
A dolgozat záró részében rávilágítok, hogy az analízis célja végeredményben nem a darabokra szedés, hanem pont az, hogy az információkból alakuljon ki egy minél részletesebb interpretáció.

NAGY ROLAND
Előadóművészet, klasszikus ütőhangszer
BA, 3. félév

Debreceni Egyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Szabó István (dla)
főiskolai docens, DE ZK

Az irodalom és a zeneművészet találkozása Sydney Hodkinson: Kerberos című művében

Sydney Hodkinson Kerberos című műve szoros kapcsolatban áll az irodalommal, hiszen a szerző Dante Alighieri Isteni Színjátékának egyik mondatát használja fel darabban. A részlet így szól: „Lasciate ogni speranza, voi che entrate!”, ami azt jelenti, hogy: „Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel!”. Az említett mondat a mű harmadik énekében jelenik meg. Az irodalom és zene találkozására is magyarázatot találhat az olvasó, hiszen az időmértékes verselés és a zene teljes mértékben összeér a műben, mivel a mű néhány témájára ráillik két versláb típus, az anapesztus, és a paión. Emellett bemutatásra kerül a kisdob eredete, régen és napjainkban betöltött funkciója, a szóló kisdobolás- valamint kisdobdarabok válfajai. Az ütőhangszerek kottaképének kialakulásán keresztül a Kerberos notációja, valamint a megszólaló hangszínek bemutatása is megjelenik a dolgozatban. A Kerberos műfaja programzene, mivel a szerző egy képet csatol a játszani való anyaghoz, ami a görög mitológiához, valamint Dante Isteni Színjátékának részletéhez nyúlik vissza. A dolgozat végén bemutatásra kerül a mű dramaturgiai és tematikus elemzése. A mű három részre oszlik, ugyanúgy, ahogyan Dante műve. A Kerberosban a három rész három különböző karaktert jelenít meg, de a játszott és a vokális anyagnak egyaránt hátborzongató hatást kell keltenie a mű során.

BALOGH DÓRA
Ének-zene
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

FÁBI JUDIT
Ének-zene
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Prof.Dr.Maczelka Noémi
egyetemi tanár, SZTE JGYPK

E.Grieg: Peer Gynt Suite No.1 Op.46 Alcím: Grieg és Peer Gynt

Az előadásunk fő témája Edvard Grieg Op.46 No.1 Peer Gynt szvitje. A dolgozat három nagy részre tagolható. Az első részben a négykezes zongorás változathoz való személyes kötődésünkről írunk. Ennek a változatnak köszönhetően ástuk bele magunk Grieg és Peer Gynt világába. A második részben Grieg életéről szól, illetve életének azon mozzanatairól, melyek konkrétan a Peer Gynthez kapcsolóhatóak. 1876-ban az író, Henrik Ibsen Peer Gynt című drámájához egy színpadi kísérőzene megírására kérte fel Grieget. A dolgozatban röviden ismertetjük a dráma történetét, és az ehhez megírt zene keletkezési körülményeit, utóéletét. A zeneszerző hűen követi Ibsen elképzeléseit a színpadra állítással kapcsolatban. Végül a harmadik részben pedig összehasonlítjuk az évekkel később ebből született két szvittel, majd a négykezes zongora változattal. Ezek ugyanis már nem követik a dráma szerkezetét, hanem önálló egységet képeznek. Különös tekintettel fordulunk az első szvit felé. Ennek elemzése szól a mű szerkezetéről, a művészi kifejezőeszközökről, azok hogyan tükrözik az dráma mondanivalóját, hangulatát. Szólunk az előadásmódról, azaz mindez hogyan valósítható meg négy kézzel a zongorán, hiszen innen indult a dolgozat. Ennek köszönhető, hogy beleástuk magunk a témába.

HUSZÁR VIKTÓRIA
Előadóművészet - klasszikus fuvola
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

KANYAR ADRIENN
Előadóművészet - klasszikus zongora
BA, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezetők:
Kircsi László
ny.egyetemi docens, PTE MK
Gönczy László
óraadó, PTE MK

G.P. Telemann a-moll szvitjének (TWV 55:a2) előadása során felmerülő interpretációs problémák

Dolgozatunkban és előadásunkban Telemann a-moll szvitjének (TWV 55:a2) interpretációs problémáit vizsgáltuk. Először két dolgozatot is készítettünk, külön-külön a fuvola és a zongora szempontjából, majd ezeket összevetve írtuk meg elemzésünket.
Potenciális problémának tekintettük a barokk zenétől való általános idegenkedést, és ennek érdekében igyekeztünk megfogalmazni, mennyire emberi és élvezetes a barokk zenei előadás.
A dolgozat a következőképpen épül fel:
Rövid bevezetésben kívántunk szólni az értékmegőrzésről és ápolásról, illetve hiteles korképet vázolni. Tömör életrajzot közöltünk Telemannról, majd a szvitet részleteztük általánosságában. Itt szólunk továbbá a táncok elterjedésének lehetőségéről, népszerűségéről. A mű egyes tételeit sorra vesszük, először egy általános történeti háttér, majd egy interpretációs ajánlás következik.
Fontosnak tartottunk továbbá a hangszerhasználati-hangszerválasztási problémák kérdését, és ezen belül a hiteles megszólaltatás összeegyeztetését a modern hangszerek kibővült lehetőségeivel.
A barokk zene népszerűsítését, a rossz berögződések elhagyásának segítését missziónknak tekintjük, így dolgozatunkban igyekeztünk minél ösztönzőbben hatni az olvasóra.

GULYÁS-SZABÓ SZILVESZTER
Zenetanár - Zongoratanár
MA, 1. félév

Széchenyi István Egyetem
Varga Tibor Zeneművészeti Intézet

SZENTPÉTERY CSENGE BORÓKA
Zenetanár-Hehedűtanár
MA, 1. félév

Széchenyi István Egyetem
Varga Tibor Zeneművészeti Intézet

SZENTIMREI NOÉMI
Előadóművészet-Klasszikus Hegedű Szak
BA, 1. félév

Széchenyi István Egyetem
Varga Tibor Zeneművészeti Intézet

Témavezető:
Dr. Molnárné Dr. Svikruha Márta
egyetemi docnes, SZE ZMI

Shostakovics hangulatai a karakterdarabokban

Dimitrij Sosztakovics:5 darab 2 hegedűre és zongorára

Szerzők: Szentimrei Noémi, Szentpétery Csenge, Gulyás-Szabó Szilveszter

Intézmény: Széchenyi István Egyetem-Varga Tibor Zeneművészeti Intézmény

Konzulens: Dr. Svikruha Márta

KÁRMÁN EMESE RÉKA
Előadóművész-fuvola szak
BA, 5. félév

Széchenyi István Egyetem
Varga Tibor Zeneművészeti Intézet

Témavezető:
Ittzés Gergely
egyetemi tanár, SZE ZMI

Sigfrid Karg-Elert: Exotic Impressions

EGZOTIKUS IMPRESSZIÓK
A századforduló zenei irányzatai
Sigfird Karg-Elert művészetében

KÁRMÁN EMESE RÉKA
Széchenyi István Egyetem Varga Tibor Zeneművészeti Intézet
Előadóművész-fuvola szak BA III.
Témavezető: Dr. Ittzés Gergely, egyetemi tanár

Zongorán közreműködik: Vitályos Balázs

Dolgozatom célja Sigfrid Karg-Elert német zeneszerző művészetének bemutatása Egzotikus impressziók című művén keresztül. Karg-Elert életrajzának leírása után sorra veszem azokat az impulzusokat, melyek a zeneszerző művészetét alakították. A művészeti élet akkori két nagy központjához, Németországhoz és Franciaországhoz kötöm a fő stílusokat, a szecessziót és az impresszionizmust. Először megvizsgálom keletkezésüket és jelentőségüket a képzőművészetekben, több híres művész nevét is megemlítve. Ezt követően kitérek a zenei stílusokra is, megfigyelve azt, hogy a képzőművészet milyen hatással van a zeneművészet alakulására. Felsorolom még azokat a zeneszerzőket, akik hatással lehettek Karg-Elert műveire zeneelméleti és egyéb szempontokból. További inspirációkat keresve pedig utalok az ipari forradalmak következtében létrejött világkiállításokra, ahol a látogatók, köztük a zeneszerzők is megismerkedhettek más kontinensek tradicionális zenekultúrájával.
A második részben pedig Karg-Elert fuvolaművét elemzem. A zeneelméleti és formai leírást kiegészítem az előzőekben tárgyalt impulzusok jegyeinek megkeresésével. Tételenként követem végig a stílusjellemzőket, kottapéldával szemléltetve azokat. Többször is kihangsúlyozom az egzotikus, érdekes motívumokat a műben, amiket már a darab címe is predesztinál. Dolgozatom ezen részét majd a darab koncertszerű előadásával fogom szemléltetni. A konklúzióban pedig rámutatok arra, hogy Karg-Elert fuvolaműveiben a hangszert új szemlélettel közelíti meg, amely mind játéktechnikailag, mind esztétikai szempontból előremutató.
Az előadás során tömörebben kívánom összefoglalni a dolgozat tartalmát. Ebben a Power Point prezentáció is segítségemre lesz. A fellépés második felét a mintegy 12 perces mű teljes előadása teszi ki. Az Impressions Exotiques tételei: I. Idylle champetre - II. Danse pittoresque - III. Colibri - IV. Lotus - V. Evocation a Brahma

PATONAI ILDIKÓ
Zenetanár MA (trombita)
MA, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Neumayer Károly
egy. docens, PTE MK

Szöveges zene hangszeres interpretációja- Franz Schubert: Ständchen D957/4

Pályamunkám célja, hogy szöveges zenét interpretáljak rézfúvós hangszeren. Dolgozatom Franz Schubert: Szerenád című D957/4 dalának hangszeres interpretációjáról szól. Franz Schubert a romantika egyik meghatározó zeneszerzője volt, aki számos műfajban alkotott. Hattyúdal (Schwanengesang) című utolsó dalciklusából választottam egy lírikus dalt, melyet szárnykürtön adok elő. A hangszer különlegessége a hangszer építéséből fakad, mely tökéletesen alkalmas romantikus dallamok előadására. Mivel a szárnykürt irodalma csekély, ebből fakad, hogy többnyire más hangszerre írt művek átiratai szerepelnek repertoárjában. Játékom során szeretném megmutatni, hogy a rézfúvós hangszer nem csupán harci felhívó jelek, érces dallamok és pattogó ritmusok előadására alkalmas. Célom, hogy népszerűsítsem a hangszert és megfelelően interpretáljam az általam választott érzékenyebb zeneműveket, mely elgondolás formabontó és újszerű törekvés szakomon. Dolgozatom és előadásom a szöveges zene átdolgozását, hangszeres interpretációját és annak előadói nehézségeit foglalja magába.

KOZÁK ANITA MARIANN
Klasszikus-furulya Tanár, zenetanár
MA, 3. félév
Miskolci Egyetem

Témavezető:
Széplaki Zoltán
művésztanár, ME

Tempó kérdések a kora barokk furulya zenében

Tempó kérdések a kora barokk furulya zenében

Egy nyári kurzus alkalmával találkoztam egy számomra új tempó-kérdésbeli értelmezéssel a kora barokk furulya zenében, főképp Girolamo Frescobaldi műveiben. Felkeltette érdeklődésemet mind az interpretáció kérdése, mind a tempók alkalmazásának problémája. Célom, hogy források és mai előadásmódok alapján tanulmányozzam Girolamo Frescobaldi canzonáit és megpróbáljak állást foglalni a tempóhasználatot illetően.
A témám fő vonalához vezető úton szeretnék megállni és kifejteni bővebben, mit is jelent a kora barokk. Mi volt a príma és a seconda practica, hogyan változott meg a zenei gondolkodás, a hangszerek és a zenei műfajok a 16. század közepén. Dolgozatomban megemlítem, melyek voltak a kor kedvelt műfajai, és azok jellegzetességei. Vázolom, hogy ezek a műfajok milyen mértékben voltak kiforrottak, vagy éppen kísérleteztek velük a zeneszerzők, illetve hogyan szerepeltek bennük együtt az öröklött és az új elemek.
Munkám során a tánckarakterek jelentőségét és diminuációs hajlam jelenlétét vizsgálom. Szót ejtek a menzurális notációról, a kottaírás során akkoriban használt jelekről, és a „proportio” jelentéséről is. Bár nincsenek konkrét szabályok, a legtöbb kora barokk mű „Intrada”-val kezdődik. A kor zeneszerzői különbözőképpen kísérleteztek a zenei elemekkel, Frescobaldi használ tematikát, azonban Fontanara vagy Castellora ez nem jellemző.
A tempó problémájával kapcsolatban a következő kérdésekre keresem a választ: Ki és hogyan használta az „Adagio” és „Allegro” feliratokat? Mely szerzők számára mit jelentettek ezek a tempóra vonatkozó utasítások? Vajon kinek lehet igaza, és miért a tempó kérdésével

kapcsolatban, és egyáltalán lehet-e ebben a témában állást foglalni?

MOLNÁR GÁBOR EDINA
klasszikus klarinét
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Maczák János
Tanszékvezető főiskolai docens, SZTE ZMK

Változások a 20. századi zenében – újfajta kifejezésmódok megjelenése a klarinéton

Az 1800-as és 1900-as években hihetetlen mértékű szellemi változás következett be a társadalmakban, amelyek jelentősen befolyásolták a művészeteket is. A zeneszerzők egészen új utakat kerestek, mivel a régi formákat és effektusokat alkalmatlannak érezték az új gondolatok kifejezésére. A változások azonban nem egységesen és nem egyértelműen következtek be, mivel egyes országok eltérő kiindulópontokkal és zenei hagyományokkal rendelkeztek.
A klarinéton való új effektusok használatának szemléltetésére Lendvay Kamilló Tiszteletem Mr. Goodman című darabját választottam. A 20. századi és a kortárs zene előadása megköveteli az előadóktól az újszerű hanghatások ismeretét, amelyek kikísérletezése és megtanulása gyakran rengeteg időt vesz igénybe. A vélemények azonban a mai napig megoszlanak a felől, hogy vajon ezek felpezsdítik-e a zenét, vagy lejátszásukkor csak a szerzői önkénynek teszünk eleget.

PUSKÁS MARCELL
Tervezőgrafika
BA, 6. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Július Gyula
főiskolai docens, BKF KMK

Ál/Oldás (Pseudo Solution)

Ál/Oldás (Pseudo Solution)

Puskás Marcell
Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola, Művészeti Kar
Tervezőgrafika szak, 2014, harmadik évfolyam
Konzulens: Július Gyula, képzőművész

Rezümé

A dolgozat és a benyújtott pályamunka a fürdés lélektisztító hatásaival ellentétes folyamatokat igyekszik bemutatni. A különböző vallásokban, irodalmi alkotásokban, a filmtörténetben és az internetes közösségi oldalakon is megtalálható a fürdés bűnöktől megtisztító hatása. Sok ember számára a fizikai fürdés és megtisztulás egy lelki megtisztulást is jelent. Erre sok példát találhatunk a különböző népszokásokban, vallásokban és ikonográfiai utalásokban is. Munkám ezeket a folyamatokat átértelmezve, kifordítva mutatja be.
A dolgozat első fejezetében bemutatom a felvetett problémát, miszerint az emberek a fizikai, testi megtisztulásnak lélektisztító erőt is tulajdonítanak. Sokan gondolják úgy, hogyha megfürödnek azzal a bűneiktől is megszabadultak.
A második fejezetben leírom az alkotói folyamat lépéseit, kísérleteit, ötleteit.
A harmadik fejezet pedig különböző analógiákat sorakoztat fel, amikben a fürdés mint lelki megtisztulás jelenik meg. Találkozhatunk vallási analógiákkal, filmtörténeti analógiákkal és a népszokásokkal kapcsolatos analógiákkal is.

A tárgy méretei: 10x6x3cm

DÉVAI ZOLTÁN
Építészmérnök
Osztatlan, 13. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

JUHÁSZ NORBERT
Építészmérnök
Osztatlan, 12. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Üveges Gábor Dla
egyetemi docens, BME ÉPK

Architektúra a fotográfián – fotográfia az architektúrán

A címben említett két komplex, hasonló de mégis más alkotói tevékenység találkozik. Megállnak, majd baráti beszélgetésbe merülnek. Az egyik a másikról beszél, a másik az egyikről. Beszélgetnek: nem a teremtésükről, jövőjükről, hanem hétköznapjaikról. Nem mindenről, hanem a közös témákról, közös nyelven. Nem akarják egymást meggyőzni vagy megváltoztatni, nem akarnak egymásra hasonlítani - egyszerűen csak ismerkednek. Az architektúra a fotón van, a fotó az architektúrán van.
Ennek a párbeszédnek a szócsövei jelen esetben mi - az alkotók - vagyunk. Nem akarunk létrehozni egyetemes igazságot, csak ennek a találkozásnak egyfajta olvasatát, a miénket mutatjuk be. Ez csak egy fejezet a két művészet "barátságának" regényében.
TDK-nkban az építészet és a fotó műfajokat szeretnénk egyenrangú felekként összehozni egymással. Nem építészeti fotót (ahol a fotó alárendeltje az épületnek) és nem a fotó számára létrehozott díszletet (az architektúra a fotó alárendeltje) akarunk készíteni, hanem egy egymásra kölcsönösen ható aktust, gondolatiságot szeretnénk életre kelteni.
Lehetséges-e ez egyáltalán? A fényképész jellemzően egy térbeli szituációt képez le egy síkbeli elemmé, melynek általában továbbra is fontos része marad "térbelisége". Az építész síkban - rajzokon - kommunikálva, síkokból hoz létre teret. Mindkét szereplőnek fontos a tér: egyik síkká absztrahálja, másik síkok segítségével hozza azt létre. Annyira közel táncol a két fél egymáshoz, hogy szerintünk lehetséges. Ha az architektúra megnyílik a fotográfia felé és médiumává válik, térbe kihúzva a - geometriai értelemben - lapos fotót, míg a fotó pedig az architektúráról készül, majd akár újra síkká alakítja a térbe húzott képet egy másik nézőpontból, akkor mindkét fél megszólalt: sikerült párbeszédre sarkallni őket.

BALÁZS NIKOLETT
Festőművész
MA, 8. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Gaál József
egyetemi docens, MKE

Húsos csempe

Az elmúlt pár évben az installáció lett a számomra legkifejezőbb médium. Témámat leginkább a fürdőszobai környezetből merítem, vonz az olyan intim tér, ami helyszíne a külvilág számára bemutatni kívánt legitim test megalkotásának. A Húsos csempe című munkámnál az alapanyagomat ebből közegből emelem ki és építek meg egy irreális részletet. A csempék tiszta, egyszerű, geometrikus rendszerét bontom meg azáltal, hogy az alóla kinyomott ragasztót hússá alakítom, melynek eszköze a festészet. A hús kiburjánzik a csemperések közül, teret tör magának, feszíti, megrepeszti a felületet, majd lágyan ráhajol a lapokra. A brutalitás mellett megjelennek az apró, finom részletek is, mint a csempén lévő hajszálrepedések, vagy a hús finom megfestése. A paradoxon képezi a munkám esszenciáját, az organikus-mesterséges, tiszta-véres, sima-érdes egy rendszerbe fogása.

FEHÉR ZSANETT
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

NAGY KRISZTINA
képi ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezetők:
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK

Installáció

Cím: Fehér kenyér
Műfaj: installáció
Technika: papírmasé, LED sor
Méret: változó, kiállítási helyéhez alkalmazkodó
Készült: 2014
Konzulens: Dr. Kerezsi Nemere, adjunktus
Intézmény, kar: Eszterházy Károly Főiskola, Bölcsésztudományi Kar
Szak, specializáció, évfolyam: Képi ábrázolás, képgrafika, III. Évfolyam

Nincs szó kereszténységről, se hitről, se testről, se vérről, se Istenről, ezek csak és kizárólag istentelen kenyerek. Nincs utalás a Bibliára, nem akar Jézus testévé válni.
Egy kenyérről kezdtünk el tömeget gyártani - a forma adott volt (mert megvettük a boltban) – csak is kenyérhez köthető alapanyagok felhasználásával, mint a víz, liszt és csomagolópapír.
A tömeggyártást állítjuk szembe az otthon készült házi kenyér elkészítésével. Egy válasz a mai tündöklő fogyasztói társadalom gyors és mohó életstílusára, amiben ugyan megvan a fény és a pompa, de hiányzik belőle a hit. A kenyér megvásárolva, friss, ropogós, a liszt és a víz összekeveredve, a papír megszáradva és nem maradt semmi, csak kemény, száraz kenyér, a levett minták kivilágítva fekszenek a földön.

MÁTÉ ANNA
Képi ábrázolás
BA, 7. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK

Kapcsolat

Cím: Kapcsolat
Műfaj: Síkbeli művészet
Technika: Fotó
Méret: 2x(160cm x 60cm)
Készült: 2014

A kapcsolatok című munkám az emberi kapcsolatokat jeleníti meg. Hangsúlyt fektetve a törökországi tartózkodásom során ért impulzusokra. Melyek e mű esetében negatív hangvétellel bírnak. Az új környezet első szakaszában szerzett tapasztalatok dominálnak, melyek a felszínes, érdekkapcsolatoktól való elzárkózást reprezentálja.

Különböző kérdéseket dolgoz fel. Egy adott idő periódus alatt végbemenő kapcsolat milyen mértékű és értékű lehet? Megismerhető-e egy személy az adott idő intervallumban? A vallási kulturális illetve nemi különbségek milyen hatással vannak a kialakult ismeretségre?

A pályamű két részre tagolódik. Azonban mind a két kép azonos, fotó technikával készült, a különbség a kivitelezési metódusában eltérő. A mű keretezését egy talált szekrényajtó adja, mely párhuzamba állítható a társas kapcsolatok véletlenszerű kialakulásával. A kép az ellentétekre épül, mint például hagyományok szemben a modern világgal, kapcsolatok és magány, véletlen és szándékosság.

KARSAI KINGA
szobrász
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Colin Foster
egyetemi tanár, PTE MK

Létra vagy ágacska

Ezt a munkát előző évben kezdtem el készíteni és egy hosszas folyamat eredményeként született meg. Fontos volt a játékos felfogás, a hagyományos anyagokkal való kísérletezés, mint a viasz és a bronz. A gyűjtött ágakban találtam meg az igazi szépséget, ebből indultam ki, melyet viaszba mártva bronzba öntöttem. Amikor megszülettek ezek a kis tárgyak, el kellett kezdenem azon dolgozni, hogy úgy lássam őket, ahogy az elképzeléseimben, vagy ami megközelítette azokat. Egy hosszú alkotási folyamat közben ezek formálódhatnak és úgy éreztem, hogy a szobrok is beleszóltak ebbe. Ahogy a bronz alakította az eredeti formát, bár egy két helyen feltűnnek az ágak indái, a kész munka is úgy alakította és vitte az elképzeléseket, viszont tudatossá kezdett válni, az anyagok használata, a formák és motívumokban rejlő feszültség. A motívumok párosításával elért kettősség, felfelé törekvő egyenesek, melyek éles derékszögben találkoznak, a létra motívum kapcsolása a székkel, haladás és röghöz kötöttség, állandóság és múlandóság. Mintha a földből nőnének a magasba ezek a kis bronz ágacskák, melyek magunkban rejtik az életet.

MENYHÉRT ANNA
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Szabó Attila Sándor Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

Myspace

Myspace
Installáció

Menyhért Anna
főiskolai hallgató, dekoratőr
mpankaa@gmail.com

Témavezető:
Szabó Attila, főiskolai docens

Ez a munka egy órai feladatból indult ki, ahol arra voltunk késztetve, hogy megismerjük több féle szempontból azt a helyet, ahol élünk vagy azt az útvonalat, amin sokszor járunk. Fedezzük fel a lényeget, ne hagyjuk figyelmünket elsiklani a látszólag jelentéktelen részletek fölött és ne váljunk a napi rutin áldozatává. Mintha kutatók lennénk, úgy kell hozzá állni, majd a dokumentumokból a saját világunkat létrehozni, ami vagy egy kitalált hely, vagy egy utazás, amiben elmélyülhetünk.
Én egy útszakaszt választottam, amit majdnem minden hétvégén megteszek Nyíregyháza és Alsózsolca között. A két város különbözőségeit mutatom be ebben a munkában. Azokat a hatásokat igyekszem vizuálisan feldolgozni, amik engem érnek közvetlenül.
Különbség van a növényzetben, állatvilágban, a város szerkezetében és azokon a felületeken, amikkel érintkezem az út során. Mindezeket próbáltam összehasonlítani és megmutatni egy installációban.

SZEPESI DÓRA ANNA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Molnár Sándor
adjunktus, SZTE JGYPK

Te, Én, Ő

Az ötlet születéséről

Az egyik tanárom felhívta a figyelmem, hogy minden féle rajzi és technikai tudás nélkül is lehet valaki jó művész, nem kell hozzá több mint hogy őszinte legyen az, amit csinál és ennyi a recept. Persze nem hittem el, ezért úgy döntöttem, hogy kipróbálom a dolgot. Úgyhogy útjára bocsátottam a Te, Én, Ő címre hallgató boksz artomat. A dolgot nem mondanám túlzottan ötletesnek, egy már elégé elcsépelt és többször átrágott és kiköpött dologról beszélünk. Három fiolányi vér, vagy valami vérnek tűnő dolog, ami arra reflektál, hogy mindannyian egyek vagyunk, nem különbözünk egymástól látszólag, de közelebbről megvizsgálva még is. És ennyi volt benne az elgondolás, ami a tanszéken az anyagból kiállított kiállításon, nem valósult meg, mivel a munka mellett csak a nevem szerepelt, az alkotás címe nem. De talán pont ez volt a dolog szerencséje is, mert roppantul élveztem, ahogy ez a kis „semmi" munka életre kél.

A munka életre keléséről, utóéletéről

Mint azt már említettem a munkát nem is igazán én, hanem a róla terjengő teóriák hozták létre. Sokakat gondolkoztatott el, hogy mi van a fiolákban, vér vagy nem vér, sokan nem is hitték el hogy az. Mások konkrétan megkérdezték orvosi vizsgálat közben, vérvételkor, hogy hogyan lehet hozzájutni a fiolákhoz, és hogy az adott egészségügyi intémény kiadja-e azokat. Volt olyan személy az évfolyamból, akinek maga a merészség tetszett, hogy tulajdonképpen valamit beadtam magamból, fizikai síkon, mert hát ugy-e itt nem az adott hangulat vagy a lelkem kivetüléséről beszélünk egy darab papíron vagy faroston. Ez az, ami. Személy szerint az összes teória közül, ez tetszett a legjobban, mivel már régebben érték vádak a munkáimat és azok kapcsolatát lelkemmel. Továbbá egy kicsit láttam benne valami Van Gogh-i megfogalmazást is, mert igaz nem egy füldarab, és igaz hogy nem egy ajándék funkcióját töltötte be a dolog, de hát akár merről is nézzük csak a lelkem adtam be IMDK-ra és ezt kell majd megvédenem OTDK-n is. Egyébként néhányaknak lejött az alapötlet, ami elindította a boksz artot. Mások láttak benne némi időbeliséget, elmúlást, sokan gondolták, azt, hogy más életszakaszból, több életévemből valók a fiolák, és hogy az egész munka egy kicsit „naptár" funkciót tölt be. Talán röhejes, de a munka népszerűségében sokat nyomott a latban, a manapság újra elővett vámpírkultusz, amiről inkább nem is beszélnék valami sokat, mert eléggé klisének érzem a dolgot.

FÜLÖP ALÍZ ÉVA
Szobrászművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Rezsonya Katalin
adjunktus, PTE MK

Bianco sopra bianco

A Bianco sopra bianco című munkám egy 340 centiméter hosszú és 80 centiméter széles felfüggesztett finom, panamaszövésű lenvászon, amelyre hosszú, vékony sávban hímeztem egy indaszerű sávot, annak végei visszahajlanak, bekúsznak az egyenes mögé. A két rövidebb oldalon bevarrt sárgaréz rúddal oldottam meg a súlyozást és merevítést. A nyers, fehérítetlen vásznon elnyúló hasonló színű vonal távolról alig észrevehető, ami közelebbről való megtekintést, elidőzést igényel. Foglalkoztatott a tisztaság, a csend megjelenítésének lehetősége, az elmúlás és élet kapcsolata, a gyötrődés fizikai megjelenítésének problémája.
Az anyagok kiválasztásakor fontosnak éreztem a paraszti kultúrához, hagyományokhoz való kötődést, a természetbe simulékonyságot, egyszerűséget. A munka során legfőbb gondolataim az ember helyéhez, az elmúláshoz, a támaszhoz és annak hiányához kapcsolódtak, így egy nagyon személyes vonatkozású mű született.
A függőleges egyenes jelentése, az oszlopszerűség kapcsolatot jelölhet a szellemi és fizikai síkok között, felfelé igyekvő és stabil sávként a biztonság és a fejlődés, növekvés érzetét kelti. A hímzés behajló végei a teste mögé simulnak, a növényi jelleg élő, mozgó hatást okoz. Nyugvópontot adnak a szemnek, de nem adnak határozott és egyértelmű befejezettséget. Az egyes öltések aszimmetrikus jellege bizonytalanságot kelthetnek egyoldalas zárásukkal, de együtt, mezőt alkotva működni tudnak.
A nyersszínű vászonra törtfehérrel való hímzés visszafogott, a hasonló árnyalatok pedig közelebbi szemügyre vételre késztetik a szemlélőt. Fontos a megfelelő megvilágítás, hiszen ezzel kiemelhető a szövet és a varrás finom, reliefszerű plasztikája, így valamiképpen a transzcendencia hatását idéző fény is részévé válhat az alkotásnak.

KRASZ ÁDÁM
Elektronikus zenei médiaművészet
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Kovács Balázs
egyetemi adjunktus, PTE MK

Ingyen megéri

Ingyen megéri
Krasz Ádám
Pécsi Tudományegyetem - Művészeti kar
Elektronikus zenei médiaművészet BA - 3. évfolyam
Témavezető: Kovács Balázs PHD, adjunktus, szakfelelős

Az installáció fizikai méretei: szélesség: 113 cm, mélység 66 cm, magasság 218 cm. Alapjául eltérő méretű kartondobozok szolgálnak, melyeket egy fehér lepel és tiszta A4-es lapok fednek. Az így létrejött különböző magasságú "posztamensekre" került rá hét darab műanyag virágcserép és az őket körülvevő virágföld. A virágcserepek fel lettek töltve 1-2 cm magasságban (tintával) kékre színezett vízzel, melyek a beléjük helyezett hidrofonokkal (víz alatti mikrofon) lefagyasztásra kerülnek. Közvetlenül a cserepek fölé lettek felfüggesztve a kettévágott, kilyukasztott kupakú PET-palackok, szintén hét darab. A palackok fölé rögzítésre került egy elemlámpa, bekapcsolt állapotban. Ezek rögzítésére a plafonon található szellőzőrendszer rácsai (helyspecifikus, de kivitelezhető lámpatestre vagy plafonra való rögzítés is) és pár méter fém drót szolgált. A függő "csepegtetők" fekete vízzel lettek feltöltve. A hang kierősítésének érdekében 2 hangszóró kerül elhelyezésre a lepel alatt, valamint 7 - egyesével - a PET-palackokban.

Habár ezen installáció főként egy térbeli műalkotás, fontos figyelembe venni az idő és a hang hozzáadott értékét is. Az elemlámpába merülőfélben lévő elemek kerülnek, így biztosítva a változó fényviszonyokat. A víz hasonlóképpen elfogy egy idő után, várhatóan az elem lemerülésével hasonló időintervallumot felölelve. Ezek a paraméterek hely és kiállítás specifikusan kalibrálásnak vethetőek alá. A vízcsepegés hangja jól rímel a virágcserepek által felvetett természetközeliségre, és egy halvány de fontos plusz dimenziót ad az alkotásnak. Ez a hang kerül feldolgozásra, majd további kierősítésre, illetve hangszórók által a PET-palackokba való visszavezetésre.

EGERVÁRI JÚLIA
plasztikai ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Balázs Péter
főiskolai docens, EKF

Keretek között

Cím: Keretek között

Műfaj: fotó installáció

Készült: 2014

Munkám három 100x100 cm-es fotóból áll, melyek a földön lettek elhelyezve, és fekete deszka keret veszi körbe őket.
A fotókon egy meztelen női alak (saját magam) látható különböző testhelyzetekben egy földbe ásott négyzetes gödörben, mely akkora, hogy a test összehúzódva is csak éppen hogy elfér benne. A hangsúly nem a meztelenségen vagy az esetleges erotikus jellegen van. Számomra a meztelenség a földhöz, a természethez való közeledést segítő körülmény. A fotók alapja egy akció, egy performansz, melyek dokumentációjából készült az installáció. Nem akartam manipulált fotókat használni a kívánt látvány érdekében, így valóban a földbe "ereszkedtem".

Ez a megnyilvánulás egy sajátos megközelítése annak az aktuális problémakörnek, melynek témája, hogy a mai ember milyen kapcsolatban áll a természettel, közelít-e vagy egyáltalán akar-e közelíteni felé, érzi-e ennek hiányát vagy szükségszerűségét, és ha igen azt milyen módon teheti meg, milyen mértékig. Ha erős is a szándék arra, hogy kialakítson valamiféle kapcsolatot, az ma már rengeteg akadályba, nehézségbe ütközik, és eleinte mesterségesnek, erőltetettnek hat.
Ez az eltávolodás életünk minden területére kihat, mert nem csak magától a természettől történik így eltávolodás, hanem az emberi természettől, az emberi lét törvényszerűségeitől, és természetes jelenségeitől. Ilyen jelenség az elmúlás, a halál is.

BURIÁN NORBERT
Szobrászművész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gaál Tamás
egyetemi docens, PTE MK

Medúzaraj

Burián Norbert vagyok, utolsó éves hallgató a Pécsi Tudomány Egyetem Művészeti Karán. Az elmúlt két évben sokat foglalkoztam köztéri nagyméretű installációkkal, leginkább talált anyagokból dolgoztam. A medúzáknál is törekedtem az egyszerű anyagok használatára, az alapformának az ötletét egy viharvert esernyő adta. Később az esernyőket lecseréltem, mert az igényt a nagyobb mennyiségre nem tudtam volna megcsinálni. Ezért rozsdamentes acél huzalt használtam ívekbe kötve, ami alkotta az alap szerkezetét a medúzának. Ez a váz kapott még egy mezőgazdasági fóliából készített köpenyt. A csápok fóliából és festett textilanyagból készültek.
A koncepcióm lényege az lenne, hogy az installáción áthaladó emberek úgy érezzék, mintha egy medúza rajon keresztül közlekednének. Ezt az érzést a hosszú logó csápok, és a szél által megmozgatott medúzaformák kellően elősegítik. A medúzákat világítással láttam el, hogy az éjszakai órákban is élvezhető legyen a látványuk.

PISZMÁN LILLA
vizuális és környezetkultúra tanár,
matematikatanár
MA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kopasz Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Okkeresés

A művészetek mellett matematikát is tanulok. Úgy érzem, ez a két tudományág kiegészíti egymást a fejemben. Szeretem rendszerezni a dolgokat. Apró részleteket szeretek megfigyelni és egy nagy egésszé összeilleszteni. Talán édesapámtól örököltem a gyűjtési szenvedélyt, amit nála haszontalannak gondoltam. Ezt a haszontalanságot szeretném feloldani munkáimban, hogy értelmet adjak a haszontalannak tűnő tárgyak halmazának. Mivel minden ilyen tárgyat alaposan szemügyre veszek az apró részletekig, megszeretem ezeket, innentől kezdve felelősséget érzek a sorsuk iránt. Ezért megalkotom számukra az ideális helyet (zacskó), majd egyesítem ezeket (összevarrom), hogy immár egy helyen lehessenek együtt úgy, hogy mások is megcsodálhassák. Amikor ránézek ezekre a függönyökre, kiskorom lakótere jut eszembe, a panellakások. Ezek a tárgyak is kicsit olyanok számomra, mint a panellakásokba bezsúfolt emberek, ami nem feltétlen jelent rosszat, de a tömeges részvétel letagadhatatlan.

HORVÁTH JUDIT
Képi ábrázolás
BA, 6. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Rácmolnár Sándor
főiskolai docens, BKF KMK

Privát oltárok, privát trófeák

Pályázati munkám a pszichénkben, és magánmitológiánkban jelen lévő belső démonok művészi feldolgozásával, megjelenítésével és áttranszformálásával foglalkozik. Ugyanakkor kritikai attitűddel szemléli társadalmunk trófeák iránti bizarr vágyát. A Privát oltárok, privát trófeák című pályázati munkám alapját egy olyan tárgysorozat alkotja, amely több, különböző szubjektív „trófeából" áll. A sorozat minden egyes darabja a legkülönbözőbb anyagok felhasználásával, azok szuverén módon történő alkotó összeépítésével valamely, a gyerekkorhoz köthető, tudatalatti, ösztönös félelmet, démont jelenít és testesít meg. Egy olyan valamit, amitől csak addig félünk, amíg az a homályban lapul, de ha képesek vagyunk kidolgozni a félelmünket magunkból, akkor annak általunk megjelenített tárgyi valósága már nem lehet számunkra ijesztő. Az objektté transzformálás a vadászat aktusát jelenti, így a már levadászott, rossz emlékeket valóban a „trófea" kategóriával határozhatjuk meg. A trófea tárgyát azonban nemcsak féljük, hanem tiszteljük is. Ezt a kettősséget jeleníti meg az „oltár" szó. Dolgozatomban szeretném bemutatni az objektek létrejöttének folyamatát és motivációját, a pszichológiai háttértől kezdve a képzőművészeti inspirációkig. Bemutatom Anna Freud elhárító mechanizmusokról szóló elméletét, majd belátva, hogy e mechanizmusok sokszor károsak lehetnek, hazai és nemzetközi példákat tárgyalok az önelemzés, önvizsgálat, szembe-nézés témakörben. Felidézem Vajda Lajos, Bálint Endre, Kovásznai György és Gaál József maszkjait, majd a külföldi kortársak közül Kiki Kogelnik, AJ Fosik, Freya Jobbins, Peter Gronquist és Christian Boltanski munkáit. Trófeáimat egy olyan hálózatos installálási móddal mutatom be, mellyel az alkotásaim egymáshoz fűződő különböző viszonyait szeretném egy összetettebb reprezentációs szintre emelni. Az installáció számos csomópontból és a közöttük lévő kapcsolatokból áll, melyek árnyalt és finom szövedékké állnak össze. A trófeákon kívül a beépített szövegek, skiccek és vektorok személyesebbé és komplexebbé, illetve többolvasatúvá teszik az értelmezés folyamatát. Így a sajátos naplóként is felfogható installációval igyekszem minél több embert arra sarkallni, hogy ne fojtsa el frusztrációit, ne gazdagítsa tudatalatti „szemétdombját", hanem tartson önvizsgálatot és dolgozza ki magából démonjait. Mindemellett újabb alkotások ötlete is foglalkoztat, melyekben még nagyobb szerepet szánok az egyéni értelmezésnek és személyre-szabhatóságnak.

KALICZKA GABRIELLA
Festőművész
MA, 10. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Gaál József
egyetemi docens, MKE

Titok

Az installáció témája az otthoni környezettel foglalkozik, amely az én szememben szorosan összekapcsolódik a biológiai létezéssel. Az otthon egy zárt rendszer, egy sajátos világmodell, amelynek tárgyi hozadékaival jól reprezentálható a „mindannyiunk otthona", melyben elrejtőzünk, amelyben foglyok vagyunk, amelyben elszenvedjük saját harcainkat – az intimitást.

Munkáimban egyfajta női nézőpontot képviselek, hiszen én magam azzal tudok azonosulni, így saját tapasztalataim válhatnak a képek forrásává.

A kiállított paraván három oldala egyazon esemény, történés vagy történet három aspektusát mutatja meg, erre a benyomásra erősít rá a körbejárhatóság. Mindhárom rész egyenrangú, és mindhárom elemnél ugyanazt az anyagot használtam fel. A varrott kép szövege –„Csak csicsergés legyen minden szózatod", egyúttal lehet magunknak adott, és kívülről érkező parancs is: a lényegiről beszélni tilos.

KOÓS BENCE
Környezetkultúra
BA, 4. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Rejka Erika
főiskolai docens, BKF KMK

Tripsylon

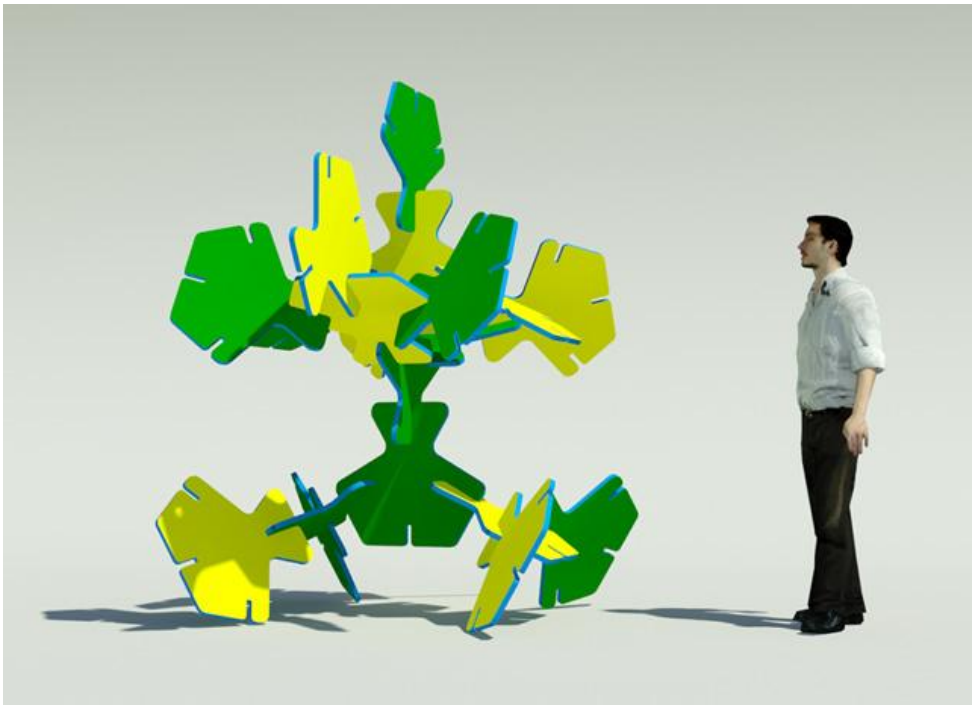

A Tripsylon egy olyan moduláris programtábla rendszer, mely tetszőlegesen variálható és bővíthető az adott eseményhez megfelelően. A rendszer építő és információt hordozó eleme egy és ugyanazon formán alapszik, eltérés csak annak felületében található. Ennek oka a környezettudatos tervezés és a gyártás egyszerűsítésében keresendő. A rendszer összeszerelése nem igényel sem speciális eszközt, sem különleges szaktudást: az elemek egymásba csúsztathatóak, az alapanyag és a forma kialakítása pedig stabilan összetartja a konstrukciót. A formából adódóan tetszőleges méretű és formájú program- vagy információstáblát lehet létrehozni, az anyagból adódóan pedig mind beltéren mind kültéren lehet alkalmazni, ugyanis a rendszer vízálló anyagból készül, vízálló festéssel bevonva, így felületi sérülés esetén se tud tönkremenni. A forma tartalmazza a csomópontul szolgáló bevágásokat és az információt hordozni képes felületet is. Erre a felületre könnyen felvihető mind szitázással, mind ragasztással vagy tűzéssel a szükséges információ.

Pályaművem alapja egy első féléves munkámból indult ki, melynek alapja egy természeti forma átírása – a karfiol belső struktúrájának absztrahálása és egy önállóan sorolható elemmé redukálása - volt. Később, ahogy kikerült a személyes vizsgálódásom köréből, jött a felismerés, hogy ebben az egyetlen önálló elemben több lehetőség rejlik, mint formatanulmány és elkezdtem kutatni, hogy milyen egyéb területeken lehetne alkalmazni. A programkeresésben először egy interaktív gyerekjáték gondolata fogalmazódott meg majd egy public art szobor elképzelése szerepelt. A lényeg az volt, hogy az emberi kreativitás és interaktivitás kapjon teret. Ez a funkció szempontjából azonban kevésnek bizonyult, ezért elkezdtem kutatni olyan alkalmazott, szerteágazó, vagy dinamikusan változó formákat, mint az utcatáblák, fesztiválokon szereplő programtáblák, vagy útjelző oszlopok. A funkció kialakításával párhuzamosan fejlesztettem a végleges formát és konstrukciókat is, valamint kutattam a megfelelő anyagot, melyből gazdaságosan és egyszerűen elő lehet ezt állítani. Alapvető szempontom volt a bárki által könnyen szerelhetőség, a beltéri és kültéri megjelenésnek a lehetősége és hogy a gyártási folyamat minél gazdaságosabb és környezet tudatosabb legyen.

SZABÓ VIOLA
Képiábrázolás
BA, 9. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Héjja János
tanár, grafikus, SZTE JGYPK

Vonalak a térben

Az alapötlet/kiindulási pont a magyar népművészet volt, azon belül leginkább a klasszikus népi motívumok, szövésminták geometrikus formavilága, ritmusossága, szellemisége. Alapvető különbség a szövésminták merőleges formavilágával szemben, hogy én egy, a modern grafikákban gyakran használt axonometrikus formavilágot használtam kiindulópontként. Munkám fő alkotóeleme a vonal. A vonal az egyik alapvető eszközünk a vizuális közlés elemei között. A vonalak sűrűségével és ritkaságával azt a dinamikát igyekeztem érzékeltetni, ami egyaránt jelen van a népművészetünkben, gondolva a népzenére, néptáncra, népi motívumainkra. Ez a szerkezeti struktúra határozta meg az általam használt/húzott vonalak irányát és helyzetét. A létrehozott rács/grid sűrűségének tetszőlegesen változtatható sűrűségével tág határok között változtathatom a kompozícióim részletességét. Az installációt megelőzően először szabadkézi rajzokat/vázlatokat készítettem, majd a legjobb kompozíciókat plakátként is megvalósítottam. A plakátokon jól működő kompozíciókat később különböző módokon térbeli makettekkel is kiegészítettem. Kísérleteztem például üveggel az áttetszőség miatt, mely kibővíti a lehetséges nézőpontokat a folyamatosan változó vonalhelyzetek, sűrűségek miatt. Az építészettel kapcsolatba hozva, kisebb léptékváltással a kompozíciókat kisebb belső térben is létrehoztam, melynek eredményeképp a térérzet jelentősen fokozódott.

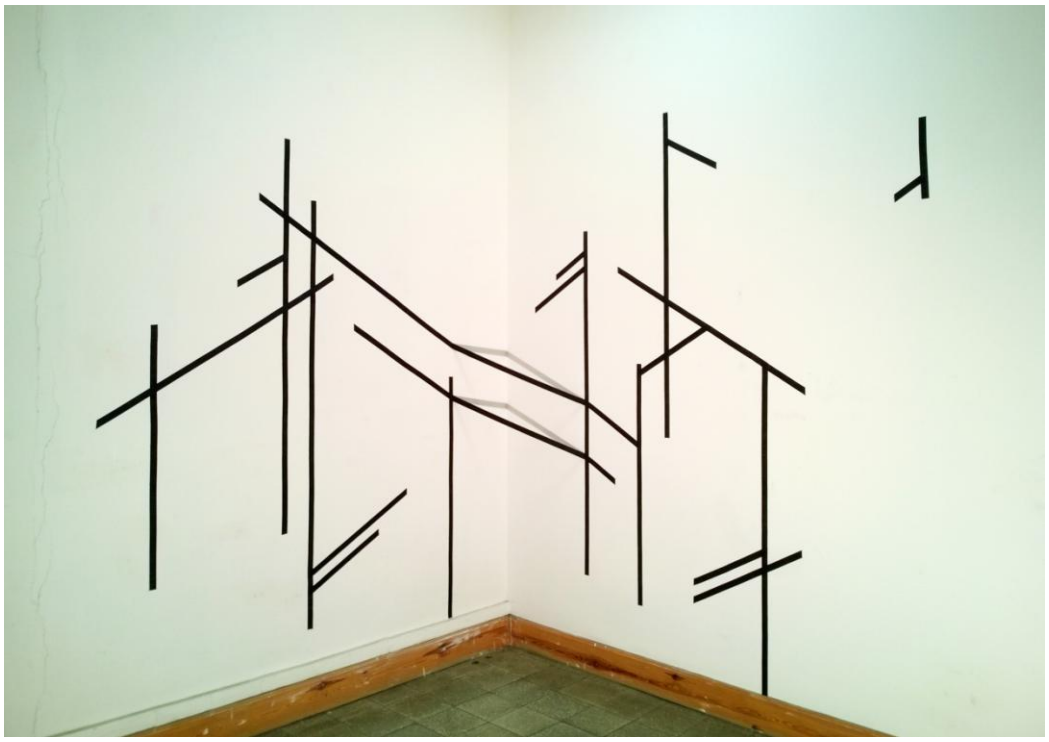

TÓTH ÁDÁM
média design
BA, 3. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Harsányi Réka
főiskolai docens, BKF KMK

AR Pixel

Korunk exponenciálisan növekvő gazdasági és technológiai fejlődése létrehozott egy olyan fogyasztói társadalmat aminek egyik jelentős következménye az egyén elkényelmesedése. Kész termékek, vélemények, ötletek befogadása felmenti mindennemű erőfeszítéstől, hogy a képzelőerejét szabadon engedve valami újat, egyedit gondoljon vagy tervezzen. Munkámmal megpróbálom kimozdítani a nézőt a megszokott fogyasztói magatartásból és megismertetni újra az alkotás felhőtlen örömével. Mindezt az általam létrehozott szoftverrel szeretném elérni, aminek segítségével a felhasználó mobiltelefonjával könnyedén tud egyszerű építőelemekből virtuális szobrokat készíteni. Az alkotási folyamatot a kiterjesztett valóságra épülő technológiai megoldásokkal tettem izgalmasabbá, aminek előnyeit a produktum megtekintésekor is élvezheti a felhasználó. Ez a megoldás közelebb hozza az alkotóhoz a művét, hiszen az egy virtuális, ezáltal szükségszerűen életidegen felületen helyezkedik el de mindezt egy valós, az épp aktuálisan minket körülvevő térbe helyezi. Ilyen módon sokkal több élet kerül az alkotásba, még egy fokkal közelebb érezhetjük magunkhoz kilépve a digitális vászonunkból a valóság irányába. Az alkalmazásommal létrehozható kvázi szobrászati művek párhuzamba állíthatók a minimalista szobrászatra jellemző reduktív formák strukturalitásával, ám ezen művészeti irányzattal szemben nem célom az objektivitásra törekvés, sem pedig az érzelmek kizárása a folyamatból. A szubjektivitás az ami végett könnyed és szórakoztató lehet a kívülálló számára, meghagyva neki a lehetőséget az egyéni forma és szín struktúrák kialakításásra.

MÁRIÁN GÁBOR
Tervezőgrafika
MA, 1. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Mészáros Márta
főiskolai docens, BKF KMK

Átmeneti rendek

Projektem címe – Átmeneti rendek – Závada Péter, magyar költő és rapper azonos című versére utal. E verset az Ahol megszakad című kötetében olvastam először, s már akkor kiemelkedőnek, különlegesnek éreztem. Nehéz megmondani, mitől lesz egy vers, könyv, film, dal vagy akár étel a kedvencünkké, miért kap kitüntetett helyet az életünkben. De tény, hogy vannak ilyen különleges figyelmet kapó dolgok, emlékek, pillanatok, s ezek mintegy pillérei a hétköznapjainknak, akár át is segítenek, kitöltik azokat. Azokhoz hasonló hétköznapi pillanatokról beszélek, amik a versben is feltűnnek: egy kiégett villanykörte cseréje, a gőzölgő/párolgó tea és a körúti szellő, ami az utcán sétáló nők haját borzolja – ezeket a mozzanatokat egy gondos megfigyelő feljegyzi gondolatai virtuális jegyzetfüzetébe, majd gondosan kicsomagolja egy arra alkalmas pillanatban, kielemzi, megszűri és átalakítja. Így lesz belőle végül egy vers, novella, film, dal, kép vagy akár szobor. Szétboncolt mozzanatokból újraalkotott egység, egy mozaik. Ilyen egy nap, egy hét, egy dal és egy kép és egy vers is, és ezért szerettem bele ebbe a versbe, ezért határoztam el, hogy összegyúrom belőle a saját versemet, a saját hétköznapjaimat, a saját interpretációmat, amivel aztán mások megint más gondolatokat és következtetéseket olvasnak ki, s talán ők is hasonlóképpen tesznek. Munkám tehát egy interaktív dobozmű, amely olyan módon reflektál Závada Péter Átmeneti rendek című versére, hogy annak lényegét a benne szereplő kulcsszavakon keresztül próbálja megfogni. Valamilyen módon minden kulcsfogalom (pl.: „tragikus”, „föltámad”, „természet”, „záporok”) és minden mozzanata e versnek az idő kegyetlen múlására és az e ténnyel szembeni emberi tehetetlenségre utal. Valóban tehetetlenek vagyunk? A versben említett ókori egyiptomi és keresztény kultúrák is e tényre és az ellene való „küzdelemre” épültek – legalábbis rendkívül fontos szerepet játszottak. A hieroglifírás és a keresztény szimbólumok, ezek mai, hétköznapi pillanatokban való közvetlen vagy közvetett megnyilvánulásai fontos bázisát képezik e munkámnak.
A projekt – akárcsak a verselemzések általában – természetesen nem tud, nem is akar egyetlen, egzakt választ adni a költeményben fel(nem)vetett kérdésekre, csupán egy szubjektív megközelítés lenyomata.

PREKAJAC ELLA
grafika
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

PREKAJAC PETRA
Kepi abrazolas
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egy. docens, SZTE JGYPK

Éhség

Rezümé – tartalom

Mű cime: Éhség
Szerző(k) neve : Prekajac Petra és Prekajac Ella
Intézmény , kar : Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula
Pedagógusképző Kar Rajz- Művészettörténet Tanszék
Szak, specializáció, évfolyam : Képiábrázoló- grafika szak , harmadik évfolyam
Témavezető(k) neve, fokozata beosztása : Roskó Gábor Munkácsy-dijas
Érdemes Művész , Tanszékvzető, Egyetemi docens, Mentorunk

Műalkotásnak koncepciójának tömör összefoglalása :
Éhség: A 20. században nem csak a mű lehet alkotás,hanem maga a művész.
Ezzel a pörformansszal a bizonytalanságot szerettük volna kifejezni, az éhség változatos formáiról elgondolkodtató pörformanszot készíteni,hasonlóságunkat-ikerségünket kihasználni, egyben bemutatni az ikrek közeliségét , és ragaszkodását is .
Az esetünkben két előadó szerepel , de egy a műalkotás.

VÁN GYÖNGYVÉR JANKA
festőművész
MA, 3. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Udvardy Emese
egyetemi tanársegéd, MKE

Otthontalán

Beköltöztem.
Kiválasztottam, milyen színű legyen a fotel, hol legyen a kanapé és milyen magasságba csavarozzuk a tévét. Amennyire tőlem tellett igyekeztem lakájossá tenni a körülményeket. Még a képet is díszes keretbe foglaltam. A falak mentén sajnos minél többet söpörtem annál nagyobb lett a por és a szag sem tűnt el. A polcokra már nem tudtam semmit rakni, de nem is baj. Nem lakni jöttem ide és nem én fogok itt lakni. A háznak még nem tudni mi lesz a sorsa, de amíg nincs felújítva, a munkám itt marad és nem költözhet ide állandó lakó, ahogy a többi helyiségbe sem. A szoba nem otthona senkinek, ahogy a bútoraim sem kényelmesek. Kihasználatlan időtlen tér. Funkciójától fosztott, kigúnyolt ház. Hasztalan heroikus művészet.

SÓS JÓZSEF
Intermédia
MA, 9. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Sugár János
egyetemi tanár, MKE

Pattern paintings

Magyar Képzőművészeti Egyetem – OMDK

Sós József

„Pattern Paintings”

A M.K.E. Intermédia szakának első évfolyamos hallgatói a Műtárgykészítés óra keretében hosszú éveken át ugyanazt a feladatot kapták (más teendők mellett), nevezetesen egy „gyűjtést” kellett végezniük. Én 2011-ben még Sugár János Műtárgykészítés órájára jártam, és megkaptam a fent leírt feladatot. Ennek a feladatnak az volt a lényege, hogy egy a diák által kitalált koncepció mentén, egy rendező elv keretében bármilyen dolognak a gyűjtésébe kellett fogni.

Véletlenül bukkantam egy Jean Fautrier festmény reprodukciójára, amelynek absztrakt formai elemei, színvilága kísértetiesen hasonlított egy fényképre, amely szívderítő módon Dzsabbát, a hutot ábrázolta, és a Csillagok háborúja emlék-univerzumából származik. Nem sokkal később láttam egy Jean Dubuffet képet, amely pedig hasonló módon C3PO-ot, az arany színű androidot (szintén a Star Wars-ból) idézheti fel a mai néző számára. Ezek a hasonlóságok sajátos lelki dimenzióval, és szellemi aurával töltődtek meg. Akinek csak megmutattam a hasonlóságokat, általában humorosnak, és megdöbbentőnek találta, így a tanárom, Sugár János is. Mindazonáltal egy festő-toposz egy képét egy teljesen profán, és kísértetiesen hasonlító képpel együtt látva létrejöhetett az a katarzis, melyet gyűjtésem darabjai váltanak ki.

A Yale egyetem professzora és a kritikusként tevékenykedő David Joselit 2012-ben vonta be a kortárs művészetről és kultúráról alkotott diskurzusba „After Art” – (A művészet után) c. esszéjét. Könyve szerint egy drámai helyzetbe került manapság a művészet és a képek létrehozásának egyéb területeiből álló vizuális kultúra. Szerinte a képzőművészet és az építészet a Google korában radikális változást szenvedett el. Manapság a képeket olcsón végtelen számban reprodukálhatjuk a kibertérben, sőt, bárki manipulálhatja őket, mind a színt, mind a formát végtelen számban módosíthatjuk. A kultúrák teljes keveredése, cseréje figyelhető meg a globális kommunikációban. A művészek, és az építészek is a hálózatban működnek, miközben amit ábrázolnak, az gyakran maga a hálózat. Ha létrejönnek is fizikai formák, azoknak képi elterjesztése a fontos, vagy legalábbis azokat lehet a leghatékonyabban hírül adni a hálózatok és maguk a formák mintázatait felhasználva. A művészek ma újraformálják a már létező képeket, tapasztalatokat. A képek ma a globális hálózatok mintái és elemei.

KOVÁCS MIHÁLY GERGELY
Média Dizájn
BA, 5. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Harsányi Réka
főiskolai docens, BKF KMK

Plan-t: interaktív fitogén bioenergetikai robotikus installáció

A PLAN-T interaktív fitogén bionergetikai robotikus installáció egy művészeti projekt. Egy lágyszárú növény élettani jelein alapuló, biológiai folyamatok mérésének segítségével szemlélteti a növény viselkedését.

Működési elve röviden: egy átlag cserepes növény által kibocsájtott, mikroamper szintű elektromos stimulusokat egy szenzor méri, és felerősítve továbbítja egy szabad szoftveres elektronikai fejlesztő platformnak, (ARDUINO) amely ezeket a jeleket szétosztja, és két egyenáramú DC motort mozgat vele egy adott rendszer szerint. Az egész szerkezet, egy saját tápon működő kerekes guruló váz. Így a cserepes szobanövény egy úgynevezett „kerekes járógép protézist" kap, amely segítségével, a saját maga által kibocsájtott jelekből képes lesz mozogni, helyet változtatni.

Az alkotás technikai adatai: 25cm széles, 35 cm magas, fa, vagy műanyag, háromszög alakú, három darab kerékkel ellátott vázon lévő cserepes növény, mely egy ARDUINO szabad szoftveres elektronikai fejlesztő platformmal, egy jelerősítő szenzorral, egy külső táppal, és két egyenáramú motorral van felszerelve.

A művészeti projekt célja, elsősorban demonstrálni, a számunkra érzelem és ingermentesnek tűnő élőlények viselkedését, továbbá vizsgálni egy olyan folyamatot, amelyre eddig még nem nagyon volt lehetőség, a növények ingereit, belső viselkedésüket.

BALÁZS GÁBOR
Média design
BA, 5. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Harsányi Réka
főiskolai docens, BKF KMK

Ruha - Az érzékeny zenélő bőr

Szép dolog újra és újra rádöbbenni, hogy a művészet anyaga is információ. És, amióta ennyire szabadon ötvözzük az anyagot és az információt, azóta óhatatlanul is új művészi önkifejezési formákat teremtünk. Ilyen a RUHA is, mely zenévé alakítja a táncos mozdulatait.

Lehet hogy első ránézésre drótokat látunk, technikát, gondolkodást, innovációt, pedig a RUHA sokkal inkább ősi vágyak metaforikus szintézise. A zene évmilliók óta tartja elragadtatásban az emberi képzeletet, és a tánc az ő egyetlen eszköze, hogy a testét zenévé tegye. A RUHA mely szenzorok segítségével a táncos mozgását hangokká alakítja, nemcsak új eszköz, mellyel a test zenévé tehető, de egyúttal egy új hangszer is, amin a táncos a testével játszik. Ezzel az új eszközzel most belehallgathatunk a zenévé váló test hangjaiba.

Egyszer a ruhát is fel kellett találni, mint a tánc eszközét, mint a test kiterjesztését, mely az előadó szándékai szerinti többletjelentést kölcsönöz a táncos mozdulatainak. A RUHA testre applikált érzékelőket jelent melyek vezeték nélkül adatokat küldenek egy számítógépnek. A számítógép a bejövő adatokat feldolgozza és a hangszerkesztő szoftver számára használhító adatokká alakítja. Így a hanszerkesztőben a mozdulatokhoz MIDI hangok és control értékek rendelhetők.

Az új RUHA – ez az érzékeny zenélő bőr – még több hatalmat kölcsönöz a táncos kifejezőerejének, és új dimenzióba helyezi az előadó szerepét. A táncos többé nem kifejezi vagy eggyé válik a zenével, hanem alkotja azt.

BARNA ORSOLYA
Festőművész
MA, 5. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Ragó Anett
óraadó, MKE

Tanuljuk meg mi a kép?

Pályamunkám egy egy példányos montázsfüzet, melyben az amatőr fotós zsebkönyvek esztétikai elveinek és ideológiai hátterének kapcsolatát vizsgálom. Az ötvenes években elindított amatőr fotós zsebkönyvtár darabjai egyszerre igyekeztek fotótechnikai ismereteket nyújtani az érdeklődőknek, és részt vállalni a szocialista realizmus eszméinek elterjesztésében, a fotográfia médiumán keresztül látásra nevelni az „új embert”. E könyvek különböző instrukciókat adó részeit felhasználva egy új, koherens szöveget alkottam, előszót és utószót, amelyek hat illusztrációt fognak közre. A képeket szintén a könyvekből választottam, mindhez képaláírást illesztve, ezeket a képek hátoldalán lévő szövegekből vágtam ki.
Munkámban olyan kérdéseket igyekeztem kibontani, mint a fotó és szöveg viszonya, szűkebben egy olyan képtípus vizsgálata, amelynek sajátos ethosza egy speciális társadalmi és történeti kontextusban gyökerezett, azonban ez a kontextus mára legfeljebb csupán rekonstruálható, míg maguk az esztétikai elvek “közkincsként” tovább élnek.

ZILAHI ANNA
Intermédia-művész
MA, 1. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Szegedy-Maszák Zoltán
egyetemi tanár, MKE

Testtelen tánc

A Testtelen tánc egy versvideó-sorozat, amelynek keretében külföldiek olvasnak fel magyar verseket. Az elnevezés Weöres Sándor szorosan kapcsolódó Vers című írásából származik és a szavak értelmét figyelmen kívül hagyó, a nyelv puszta hangzásából adódó dallamra reflektál.

Mindig kíváncsi voltam, hogy hangzik a magyar nyelv kívülről. Néhányszor meg is kérdeztem a nemzetközi ismerőseimet, milyennek találják. Általában azt a választ kaptam, hogy erre a kérdésre nem lehet válaszolni, illetve “hibridnek" tűnik, nehezen felismerhető, nem hasonlít semmihez, izolált.

2013 augusztusától kezdve tíz hónapon keresztül Párizsban éltem, szerettem volna, ha nyoma marad ennek az időszaknak. Ezért úgy döntöttem, megfordítom a kérdést: azzal, hogy felkértem külföldieket a magyar versek felolvasására, megpróbáltam közelebb vinni hozzájuk a nyelvet és egy kicsit a magyar irodalmat is. Ezzel elrugaszkodtam a weöresi alapgondolattól, hiszen a szereplőválogatás során nem állítottam feltételül a magyar nyelvnek és hangzásának ismeretét.

Ellenkezőleg: olyan személyeket kértem fel, akik biztosan nem tudnak magyarul, így a videók még inkább tükrözhetik azt a multikulturális gazdagságot, ami Párizsban körülvett. Helyszínül a szereplők otthonát, kedvenc helyeit igyekeztem választani, mert egyrészt így könnyebbnek bizonyult számukra a szöveggel való azonosulás és mert a kivágások sokat elárulhatnak a szereplőkről kulturális hátteréről is.

A felkért személyek a videók során saját hangzókészletükkel próbálják meg előadni a szövegeket. Több verzió is készült minden versből, a felvételsorozat elején a tartalom ismerete nélküli első találkozást rögzítettem, később elmagyaráztam a tartalmat és az összetartozó gondolati egységeket. Az online közzétett videók a végső felvételek egyikei, ahol az előadók már ismerik a versek gondolatvilágát. A projekt legvégén felolvastam az előadóknak a szövegeiket magyarul.

A videók online közzétételét és megosztását is a projekt részeként kezeltem, mert az interkulturális gesztus fontos eleme a kísérletnek, ennek kiváló médiumai az online platformok. Létrehoztam egy vimeo-, egy Facebook-, és egy tumblr-oldalt, ahol a videókat, és a felvételek során engem ért tapasztalatokat, történeteket osztottam meg.

BALATONI SZIMONETTA
Képi Ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kamilla
tanársegéd, SZTE JGYPK

Tükörkép

Tükörkép

Tükör-kép
Balatoni Szimonetta Julianna
Szegedi Tudomány Egyetem, Juhász Gyula Pedagógusképző kar
Rajz

Szeretném a város olyan arcát megmutatni, amit talán nem veszünk észre, de naponta elhaladunk mellette. Arra gondoltam, hogy mi van akkor, ha ezeket mások se látták még? Ez után már csak arra kellett rá jönnöm, hogy hívjam fel erre a figyelmet? Hogy vegyem rá őket, hogy ők is felfigyeljenek ezekre a részletekre? És ha netán oda néznek, hogyan lehetek benne biztos, hogy ők is azt látják, amit én? Ez után jött a tükör ötlete. Hiszen egy az utcán elhelyezett tükör nem mindennapi látvány, ezért valószínűleg felfigyelnének rá. Az állványzat megtervezése után, jöhetett a kivitelezés. Mindezek után nyakunkba vettük a várost. Nem tudtuk, hogy vajon megállnak-e majd az emberek vagy csak elsétálnak mellette? Végül mindenre volt példa. Az első járókelő nem értette, hogy került ide ez a tükör, ebbe az utcai környezetbe, és érdekelte mire van beállítva. Amint elmagyaráztam neki mi volt a célom, nevetni kezdett, majd gratulált hozzá. Azt mondta nagyon ötletes. Ezután az út túl oldalán vártuk a reakciókat. A következő érdeklődő először lezárta a biciklijét ki. Először jól megnézte majd tovább sétált. Aztán végül, mégis visszament. Aztán őt is megkérdeztem miért állt meg? Először meglepődött, hogy megszólítottam, nem gondolta, hogy valaki figyeli, majd kacagni kezdett. Azt mondta ő itt nőt fel, és ez az egyik kedvenc épülete, gondolta megnézi, mit mutat a tükör? Azt gondolta valami idegen dolog lesz be illesztve a környezetbe. Ezután visszalépett még egyszer a tükör elé, újra megnézte, aztán mosolyogva tovább ment. így tettünk mi is.. Két párkány közzé szorított fecskefészkekre állítottam a tükröt. Ez idő alatt persze igen sokan elsétáltak fejüket se mozdítva a tükör mellett. Végül is elmondhatom, hogy összességében az elképzelés sikeres volt. Bár többen sétáltak el mellette, mint ahányan megálltak, mégis néhány ember észrevehetett valamit, amiről tudjuk, hogy évek óta ott van, még se nézünk fel rá soha. Érdekesnek találtam, hogy miközben vártam a „lelkes jelentkezőket” megfigyeltem, hogy ha az emberek egyedül voltak, bármennyire is nézték nem álltak meg kideríteni mi is ez? Féltek egyedül oda lépni, mert valaki figyelheti őket vagy attól, hogy bolondot csinálnak magukból, vagy esetleg annyira nagyon fontos dolguk akadt, hogy az 5 másodperces nézés után, nem volt még 5 megnézni közelebbről talán sose tudom meg.

SÉNYI FANNI
dramaturg
Osztatlan, 3. félév

Színház- és Filmművészeti Egyetem

Témavezető:
Kárpáti Péter
egyetemi adjunktus, SZFE

3/4 nő

¾ Nő
Az alkotás három ember történetét meséli el. Egy anya haldoklik. A fiú aludni akar. Folyamatos frusztrációban él. A szerelem torz, és erőszakos a szeretet. Az anya egyre jobban leépül, a tüdőrák erősebb. Az utolsó cigarettát szívja. A lány nem tud kiszállni a kapcsolatból, inkább madárrá változik. Nyugalomra és szeretetre vágyik mindenki mindenáron, de nyugtalanság és gyűlölet van mindenhol.
Az élet mozgás. Megszületünk. Meghalunk. Beszélünk egymáshoz. Meg akarjuk érinteni a másikat. Repülni akarunk. Szeretni akarunk. Élni akarunk.
Részlet a darabból:
„Miért egyetlen testhez ragaszkodom?
Szorítani akarom a kezed, mint most. Ez az egyetlen bizonyíték arra, hogy létezel.
Mikor nem látlak, nem érintelek, nem hallak, hogyan fogom tudni, hol vagy?
Nem fogom tudni.”

SZENDRŐ VERONIKA
Szobrász
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Lengyel Péter
adjunktus, PTE MK

Az álom paradoxona

Az installációm forrása egy rémálom volt. Amikor hirtelen felébredtem, nem tudtam eldönteni, hogy a fejemben lejátszódó események a jelenben, vagy a múltban léteznek-e. Vegyes technikával próbáltam meg vizualizálni ezt a paradox szituációt.
Készítettem egy átlátszó műgyanta arcot. Vetítettem a hátuljára egy videót, ami az arc másik oldaláról is látható, mint egy benyomás. Egy álmot jelenít meg, ami a művészi alkotófolyamat lépéseit szimbolizálja, mivel az álomoknak és az alkotásnak közös tudatalatti gyökerei vannak.
Az eseménysor: a valóság elhagyása, fantáziavilág felépítése, összeomlás, semmiben lebegés, fájdalom, megőrülés, a műalkotások víziójának megjelenése.
A keretező jelentek: a szem becsukása és kinyitása a valósághoz kapcsolják a történetet és folyamatossá teszik azt. Ez a mű tériségére tereli a hangsúlyt, hiszen a plasztikus arc helyezi megfelelő kontextusba a rávetített folyamatosan játszódó videó eseményeit.

MONHOR VIKTÓRIA
Intermédia
MA, 3. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Sugár János
egyetemi tanár, MKE

Danger Music #17.

Dick Higgins 1960-as években íródott Danger Music című partitúra-sorozatából a 17. számú kimerülésig való üvöltésre invitáló darab, melyet 2014. szeptember 19-én adtam elő az Eleven Emlékmű – Az én történelem nevű társadalmi mozgalom keretén belül, a Szabadság téren. Az előadás konkrét helyszíne a Magyarország német megszállása 1944. március 19. című emlékmű előtt található interaktív szökőkút közepe volt, ahol a következő rétegek keveredtek: a közönség által blokkolt szökőkút, a Krétakör által tiltakozásképp kifeszített majd pár nappal később kiszakított tükörfólia; az Eleven Emlékmű felhívására az emlékmű elé helyezett személyes, családi emlékeket őrző tárgyak – eleven emlékek; maga az emlékmű és az abban csúcsosodó aktuális (köz)életi probléma-halmaz, mely kezelésére az Eleven Emlékmű létrejött; valamint az előadás rendőrség általi dokumentálásának aktusa. Az előadott fluxus-partitúrát beszélgetés előzte meg és követte, melynek szakmoderátora Sugár János (képzőművész), meghívott vendégei Sőrés Zsolt (zajzenész), Szkárosi Endre (költő, előadó-művész), Szőke Annamária (művészettörténész) voltak, moderátora pedig Horváth Balázs.
A performansz értelmezése kapcsán a helyszínválasztás egyértelmű, könnyű fogódzót nyújt, de ennél általánosabb érvényű jelentést is artikulál. Az előadott mű „funkciója” nem gyönyörködtetés, szórakoztatás, hanem – a helyszín kontextusában – egy olyan kritikai éllel bíró akció, aminek (felkavaró) hatása elől a közönség nem tudott kitérni, mivel zsigeri szinten bizonytalanítta el. A teljes erővel, teljes jelenléttel bíró mintegy 18 perces üvöltés egész testet átható mivolta a közönségre is „átragadt”, a hangok a nyelv „segítsége” nélkül tettek közzé valamit, s ez mélyen testileg ragadta meg a közönséget.
Jelen performansz videó-dokumentáció formájában elérhető, mely interneten való megjelenés további megjelenéseket, így exponenciálisan növekvő (47.200) nézettséget és kommentár-áradatot hozott. Ez az online-felületen bekövetkezett hatás az akció zsigeri szintet érintő, elbizonytalanító-nyugtalanító hatásának megfeleltethető. A megjelenésekhez kapcsolódó kommentárok elemzése folyamatban van, szerteágazó irányokba mutat – azon túl, hogy a (hazai) komment-kultúra és online média felületek minősége hol/hová tart. A hozzászólások döntő többsége olyan szélsőjobb-közeli retorikába tartozik, olyan gondolkodás- és beszédképtelen állapotokat tükröz, mely állapot javítása az Eleven Emlékmű fő célkitűzése.

LAK RÓBERT
Képi ábrázolás
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egy. docens, SZTE JGYPK

Felültetés

A felültetés című pályamunkám egy hosszabb folyamat végterméke. Minden akkor kezdődött, amikor megpillantottam az utcán kinn heverő kanapét. 0

Az első osztásban lévő kép vázlata végérvényesen elkészült, a háromlábú szék grafikus módon való megjelenítése lett. Mindenféle háttér nélkül,csak feketével, körvonalakból. Az már biztos volt, hogy a következő osztásban is egy ülő alkalmatosság fog majd megjelenni. A választásom egy padra esett. Ennél már szerettem volna tónusokat is megjeleníteni és félig környezetbe helyezni, de nem oly mértékben, hogy betöltsem a teljes teret a szélekig. Ennél már egy beltérben lévő fotel ihletett meg. A fotel és annak környezete jelen esetben már az egész terjedelmet be kellett, hogy töltse az ő saját osztásán belül. Szintén elhagyhatatlan volt ez a lépés megtétele a történet kereksége érdekében. A fotel szintén háromlábú volt akár csak a szék. A hiányosság lételeme kellett, hogy legyen minden bútornak. Az hogy tónusos lesz e az már nem is volt kérdés. Ezért gondoltam, ha mindegyik fölé társítanék egy hozzáillő ötletes szavat az lehetne az i-re a pont. Végül a három szó nem lett más, mint: felültetés, kiültetés, beültetés.

Eljött a nap!

A későbbiekben is sokszor jártam arra és figyeltem, hogy mi történik vele. Hogyan hatnak rá az idő viszontagságai. Ellopja-e valaki? Vagy esetleg a szemetesek elviszik? Különböző időjárási nehézségeket meglepően jól viselte az ágy és a rajta lévő festék egyaránt. Néhány hétre rá meglepően tapasztaltam, hogy szinte úgy kezdett el működni, mint valami szemétlerakó. Egy jókora nagy halom ágat dobtak rá. De ami talán számomra érdekesebbnek bizonyult az az volt, ahogy némely járókelő elhaladva mellette mosoly volt látható az arcukon, mások pedig visszanéztek meglepődötten.

„Az utcán lévő alkotást szerettem volna behelyezni a kiállítótérbe.” Remélem ugyanazt visszaadja amit szerettem volna, hogy tükrözzön.

PÁLINKÁS BENCE GYÖRGY
festő
MA, 10. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
É. Kiss Piroska
egyetemi adjunktus, MKE

Három kazár

Jelen dolgozat három részből áll. Az elsőben a honfoglaló magyarok történetét mutatom be egy olyan korabeli forrás és egy 1996-¬os tanulmány segítségével, amelyek azt támasztják alá, hogy a honfoglaló törzsek mind etnikailag, mind nyelvileg heterogén, multikulturális közösséget alkottak. A második részben a Hősök tere hét vezér szoborcsoportját mutatom be röviden, kialakulása pillanatában, ami megvilágítja, milyen politikai elvárások, művészi szándék, történeti forrás és művészeti előkép határozták meg végleges alakját, ami egy állandó és homogén nemzetképet sugall. A harmadik részben a Kerettanterv három kiragadott sorát elemzem, hogy azon keresztül mutassam be, mire is lehet használni a történelem közoktatást, és az ennek részeként felfogható köztéri történelmi szobrászatot. Művem – a Hősök tere hivatalos szoboregyüttesét díszletként kezelve – három hiányzó kazár törzset reprezentál.

NAGY KRISZTINA
képi ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK

Kert

Cím: Kert
Műfaj: intermédia
Technika: video loop
Méret: 1920x1080
Készült: 2014
Konzulens: Dr. Kerezsi Nemere, adjunktus
Intézmény, kar: Eszterházy Károly Főiskola, Bölcsésztudományi Kar
Szak, specializáció, évfolyam: Képi ábrázolás, képgrafika, III. évfolyam

Apró mozdulatok, rezdülések, kitüremkedő csontok. Egy apró női test egy apró dresszben. Apró képkockák.
A kert asszociációja: összefoglal, magában hordoz. Egy emberi kert. Kivirágzik, elmúlik, felhevül, lenyugszik. Elültetik, kinő, elmúlik. Újra és újra.
A természetes emberi test finom részletei kapcsolódnak össze egy természeti fogalommal. Ez egy élő kert.

BILJARSZKI MAXIM
Media Design
BA, 5. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Szacsva y Pál
főiskolai docens, BKF KMK

Láthatatlan hajléktalan

A városi átlagember naponta többször találkozik hajléktalanokkal, legtöbbször átnéz rajtuk, megpróbál nem tudomást venni róluk. Annak ellenére, hogy legtöbbünknek semmilyen tapasztalata nincs a hajléktalanokkal a hétköznapi negatív élményeket leszámítva, ami nagyjá-ból a koldulásra van lekorlátozva, egy elég komplex képet alkotunk a fejünkben személyükről, személyiségükről, történetükről. Hajléktalanokat meginterjúvolva és az interjúkat felhasználva célom egy olyan tér megalkotása, ami a nézőt kibillenti hétköznapi gondolati síkjából, ahol saját maga kérdőjelezi meg a témáról alkotott képét. Az interaktív installációban a nézőnek alkalma nyílik megismerni egyes hajléktalanok történeteit, világát, életét, mindezt egy interaktív közeg-ben, ahol a történetmesélést a néző irányítja jelenlétével illetve az installációs térben való moz-gásával.

Az installáció terét a hajléktalanokat szimbolizáló szobrok alkotják, illetve projektorok formálják a helyszínt a tér falait bevetítve. Az installációban alapállapotban nem láthatóak a hajléktalanszobrok, a vetítés igyekszik elrejteni őket a szem elől, azonban a látogató felfedez-heti, és ezzel életre keltheti a szobrokat. A nézők pozícióját mozgásérzékelőkkel figyelem, és helyzetükhöz illetve mozgásukhoz interakciót rendelek. A néző az installáció terébe belépve egy sebesen mozgó városban találja magát. Ahogyan közeledik a szobrokhoz, amik alig kive-hetően bújnak el a vetítésben, a város folyamatosan lassul. Amikor közel ér az egyik szoborhoz, egy hajléktalanról felvett videó anyag jelenik meg a szobron, mintha az nem egy szobor lenne, hanem egy élő ember. A hajléktalan addig mesél, ameddig a néző bizonyos közelségben tartóz-kodik. Ha a néző úgy dönt, bármikor tovább állhat, interakcióba léphet a másik szoborral is.

Az installációhoz szükséges kellékek: körülbelül 60nm-es sötétíthető tér, homogén fe-hér felületekkel, falakkal, 3 db projektor – FullHD, 2 db Microsoft Kinect, 3 db szoborhoz alapanyag, 4 db hangfal.

BARNAFÖLDI ANNA
Intermédia
MA, 9. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Peternák Miklós
egyetemi tanár, MKE

"Mindenképpen megtanulásra szánt szövegrészek."

„Mindenképpen megtanulásra szánt szövegrészek”
Installáció, vegyes technika, 2012

“Mindenképpen megtanulásra szánt szövegrészeket félkövér szedéssel emeltük ki.“ E mondattal jelzik a szerzők egy középiskolai Történelem könyv előszavában, miért használnak a könyvben kiemelést. Egy 1977-es* és egy 2002-es** történelem könyvet alakítottam át úgy, hogy csak a kiemelt és az aláhúzott szövegrészeket vágtam ki a könyvekből. Ezeket egymás mellé illesztettem, ragasztottam és tekercsként installálom. Munkám során számomra nagyon fontos volt az a szelekció, amelyet könyvek szerzői használtak mintegy 25 évnyi különbséggel. Mi maradt, mi változott, miből lett több vagy kevesebb a “mindenképpen megtanulásra szánt szövegekből“.

*Unger Mátyás: Történelem a gimnáziumok III. osztálya számára. Tizedik, átdolgozott kiadás. Tankönyvkiadó, Budapest, 1977. [1967]
**Závodszky Géza: Történelem III. a középiskolák számára. Hetedik, átdolgozott kiadás. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 2002. [1999]

ÁRKUS SÁNDOR
Média design
BA, 3. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Harsányi Réka
főiskolai docens, BKF KMK

Socialtree

A SocialTree egy olyan közösségi háló, amely összeköti a virtuális térben való ismerkedést a fizikai valósággal. Előnye, hogy más közösségi oldalakkal szemben, a SocialTree redukálja a minket körülvevő információ áradatot, és a mindennapi közlekedésünk során érintett területekről ad részletes információt. Lehetőséget ad arra, hogy mikroközösségek alakuljanak ki, és közelebbről is megismerhessünk olyan embereket akiket látásból már ismerhetünk. Az információ szerzés, és kapcsolatteremtés mellett oktatási és ismeretterjesztési célja is van. Például: “Ki volt pontosan az akiről elnevezték az adott közteret?” ; “Milyen történelmi esemény zajlott ott a közelmúltban?” ; “Milyen látványosság van a közelben ? (vagy mi az amit érdemes megnézni)”

TÓTH ALISA
Újmédia művészet szak
MSc, 9. félév

Újvidéki Egyetem
Művészeti Akadémia

Témavezető:
Lázár Tibor
Festőművész, Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium, képzőművészeti tagozat

Történelmi tüKörkép

Intermediális kutatásom magába foglalja az analitikus történelmi tanulmányozást és magát a képzőművészeti folyamatot amelynek célja a tradicionális grafika és a multimédia műveszétenék szintézise posztmodern kontextusban.

Az első fázis a grafikák, festmény-és a saját munkám közötti párbeszédre összpontosul, amelyet az eredeti munkák tetszőlegesen választott részletei és azok, az általam átdolgozott kompozíciói alkotnak.
A második fázisban a linogravúrokat digitális printekké alakítom át, így újabb részletek jutnak kifejezésre. Valójában a történelmi esemény tükrözése valósul meg új médiumok segítségével. Olyan ráközelítések ezek ahol a központi szerepet a dráma, a küzdelem és a feszültség kapják. Ezek az ún. „részletek részletei", tehát itt már saját munkámat tükrözöm.
A fémszerkezet váza amelyre a digitális printek kerülnek, kör alakú, a kör pedig köztudottan az idő szimbóluma; a kezdet és a vég, a végtelen és tökéletes körforgás. A grafikai fimtekercs amelyet a szerkezet tart fényre érzékeny, tehát maga a kreatív folyamat tovább bővíthető.

Kulcsszavak: tükör, körkép, idézés

GÖRÖG DÓRA
Képi ábrázolás
BA, 3. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Fernczy Zsolt Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

Alföld I., Alföld II, Alföld III

Munkáimban az Alföld minimalizmusát vizsgálom az absztrakt és figurális festészet határán. Nagyon Foglalkoztat a táj felépítése, a látvány valódiságának kérdése, a feszültség a viszonylagos állandósság és az állandó változás között. Kérdéses, hogy megfesthető e egyáltalán az alföldi táj? A minimalizmus magában hordoz egyfajta objektív, modellező jelleget, egy táj viszont nem lehet objektív. Érdekel a látvány szubjektivitása, az, hogy mennyire hat rám a táj, és én a tájra. Az Alföld a képzőművészetben különböző formákban jelenik meg, foglalkoztat az eltérő ábrázolásmódok célja, az ábrázolások változásának íve, a felmerült kérdések, gondoltatok a tájjal kapcsolatban. Vizsgálom az Alföldöt, mint egyszerű táj, szimbólum vagy egzotikum.

Korábbi munkáimban már foglalkoztam a látvány minimalizálásával, elsősorban épületeken keresztül, aminek az eredménye egy absztrakt geometrikus, konstruktív és erősen reduktív képi világ lett. Ennek folytatásaképp a táj emberi kéz által épített elemeit ebben a formában ábrázoltam, érzékeltetve ezeknek az elemeknek a viszonylagos állandóságát a természetes térben, ahol viszont elengedtem a geometrikus vonalakat a változékonyság és természetesség ábrázolása érdekében. Ez a kettőség egy új, kissé feszültebb képi világot eredményezett, ami nem zárt. Nagyon fontos a redukció mértéke és megfelelő színek használata, hiszen ez határozza meg számomra a képalkotást. A minimalizálás magába foglalja a formavilágot és a színvilágot is. Csak annyit használok amennyi szükséges, próbálok elhagyni minden fölösleges elemet, vagy beolvasztani az ábrázolt elemekbe, keresni valami plusz töltetet, ami ezt a tájat jellemzi, ami ennyi művészt inspirál.
Bármilyen tájat választhattam volna, viszont az alföldi táj feldolgozása adta a legjobb lehetőséget arra, hogy minél eredményesebben vizsgálhassam a tér, az anyag és esetlegesen az idő fogalmát a hatalmas terekkel, a percről percre változó színekkel, a táj összetevőinek mibenlétével.
A munka ráébresztett arra, hogy a tájképfestészetben mennyi lehetőség van még. Ez a ma már nem túl népszerű műfaj egy új megközelítéssel egészen új aspektusait nyithatja fel a tájnak.

PUSKÁS MARCELL
Tervezőgrafika
BA, 6. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Rácmolnár Sándor
főiskolai docens, BKF KMK

Anti-divat, divatellenes divatreklámok

Anti-divat, divatellenes divatreklámok

Puskás Marcell
Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola, Művészeti Kar
Tervezőgrafika szak, 2014, harmadik évfolyam
Konzulens: Rácmolnár Sándor, képzőművész

A dolgozat és a benyújtott pályamunka a divatvilág negatív oldalát igyekszik bemutatni. Főbb kérdései, hogy a divat, mint folyamat, hogyan hozza létre önmagát, és hogyan szenved az önmaga által létrehozott képtől. Milyen hozzáállás figyelhető meg a divatházak felől a vásárlók felé? Miért boldogtalanok a fogyasztók, a divat hogyan változtatja meg az identitásunkat, és hogyan alakítja ki az énképünket már a születésünktől kezdve? Miért érzik a fogyasztók azt, hogy kiszolgáltatottak a divatházak felé, valamint miért érzik azt, hogy ők sosem lesznek annyira tökéletesek, mint a képeken látható modellek. Ezen kívül bemutatásra kerülnek még a tervezői oldal negatívumai is. Nem csak a fogyasztók, hanem a divattervezők és a modellek is kiszolgáltatottak egy adott márka, vagy divatház felé. Számos példát ismerünk, ami ezt támasztja alá.

A dolgozat első fejezetében ezekre a kérdésekre keresem a választ.
A második fejezet az alkotói folyamatot mutatja be, miből részletesen kiderül a pályamunkát megelőző kísérleti fázis. Leírásra kerül, hogy hogyan alakutak át a ruhatervek először illusztrációkká, majd anti-illusztrációkká, később pedig komplex képekké.
A dolgozat harmadik fejezetében megismerkedhetünk a pop-art fogyasztói társadalmat kritizáló attitűdjével, a reklám néhány definíciójával és fogásával, valamint Király Tamás divatellenes divattervező, Armin Morbach divatellenes divatfotós munkásságával is

OLÁH DÓRA
Elektronikus ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
tanársegéd, EKF BTK

Digitálisan színezett sketchbook kollázs

ÚTON

műfaj: illusztráció sorozat

méret: változó

technika: digitális és analóg vegyes technika

készült: 2014 nyarától

alkotó: Oláh Dóra

A munka alapját a vázlatfüzetemben vezetett útinapló képezi. Az ebben található vázlatok több hónap munkáját ölelik fel. Ezek a rajzok kerülnek digitalizálásra, majd digitális kidolgozásra, majd print illetve festmény formájában teljesednek ki. Fontos kiemelni, hogy a manuálisan készült kontúrokat a lehető legeredetibb formában próbálom megőrizni a színezés során, illetve minél foltszerűbben, elnagyolva kitölteni a felületeket, így törekedve a munka felszabadult, esetleges mivoltának megtartására, reflektálva ezzel magára az útra, ami csak a legritkább esetben alakul a terv szerint. Ennek kifejezéseképpen, illetve egészségügyi megfontolásból a rajzok nagy hányada bal kézzel (vagyis jobbkezes létemre a „másik kezemmel”) készült. A műnek nem célja mélyreható elemzések kikényszerítése, nem támaszt elvárásokat a nézővel szemben, egyszerű, mindennapos dolgokat önt könnyen fogyasztható formába. Tagadhatatlanul öncélú, ugyanakkor kétségtelenül fontos jelenséget, magát az úton levést örökíti meg - amit sokszor, mint ahogy én is sokáig - nem értékelünk.

BÁNYAY ANNA
Képgrafika
MA, 6. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Szurcsik József
Egyetemi adjunktus, Oktatási rektorhelyettes, MKE

Házak

Városi emberként hétköznapjainkban nem sok időt és érdeklődést szentelünk arra, hogy a mindennapi környezetünkben fellelhető tárgyakat észrevegyük, esetleg megcsodáljuk. Ugyanígy vagyunk az épített környezetünkkel. Számomra különösen kedvesek az architektúrák, az épületek, melyek körbevesznek. Megfigyeltem, hogy amikor az utcán megyünk, szinte csak arra figyelünk, amik, vagy akik a közvetlen látókörünkbe kerülnek, ritkán vesszük azonban a fáradtságot arra, hogy megálljunk, felnézzünk és elidőzzünk egy szép épület láttán. Ez inkább a vándor attitűdje. Különös, hogy turistaként adott esetben sokkal személyesebb viszonyt tudunk kialakítani megcsodált környezetünkkel, mint a város lakójaként. Budapest egy sokféle korszakból való, múlttal rendelkező város. Észrevettem, hogy az engem körülvevő házak – akárcsak az emberek – sokszínűek, korban és kinézetben éppoly változatosak, mint mi városlakók. Érdekes, hogy ezek a nagyon különböző épületek egymás mellett találtak helyet, együtt „élnek”, tetszik nem tetszik a miliőt alapvetően meghatározzák a sok ott lakó ember számára. A házaknak tehát saját „személyiségük” és saját közösségük van olvasatom szerint. Ha pedig így van, miért ne áldoznánk rájuk több időt? Ezzel a sorozatommal tehát elsősorban a környezetünkkel kapcsolatos viszony fontosságára szeretném felhívni a figyelmet.

Ugyanakkor véleményem szerint az épített struktúrák esztétikája hat az emberek alaphangulatára. Személyes tapasztalatom, hogy a dolgok puszta megjelenése hat rám és képes hangulataimat meghatározni. Ebből a felismerésből arra következtettem, hogy a saját képi ábrázolásom által talán képes leszek negatív érzelmeket pozitívvá változtatni és a grafikai megfogalmazás mintegy megszerettetheti velem az ellenérzéssel szemlélt épületeket is. A házakkal kapcsolatos munkáim tehát másodsorban egy kísérlet arra is, hogy képes-e a művészi megfogalmazás a dolgokhoz való viszonyomat is átértékelni.

BEKE RÉKA
képi ábrázolás
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kamilla
tanársegéd, SZTE JGYPK

Inga I

A 2013. évi Művészeti Diákköri Konferenciára készült Inga 1 és Inga 3 című pályamunkám az első rangosabb megmérettetésen részt vett alkotásom, mely két 50 x 70- es vegyes technikával készített grafika. Különálló munkákról van szó, azonban a kettő egymás mellett jobban tud érvényesülni a kapott címmel együtt. Az Inga 1 és 3 csupán apróbb eltérést mutat, ezért egy alkotásként kezelem őket.
Koncepcióm alapgondolata az volt, hogy egyszerű formavilággal jelenítsem meg két ellentétes fogalom, - itt a könnyű és nehéz fogalmát,- úgy, hogy a kép egyensúlya megmaradjon.
Foglalkoztatott az a problémakör, hogy hogyan tudok feszültséget, vagy ellentétet létrehozni úgy, hogy azt fel is oldom ugyanabban a képben. Munkám elkészítése során erre tettem kísérletet vonalakból és színfoltokból építkezve. Eszközválasztásom az indokolja, hogy ez az összetettebb problémafelvetés egyszerűbb formavilágot kívánt.
A munka folyamán újszerű tapasztalatokra tettem szert, mert ez a két munka az első hidegtűvel és mezzotintoval készített grafikám. Mivel a grafika ismeretlen területére tévedtem, több akadállyal találtam magam szemben az alkotófolyamat közben. Olykor bosszantó, olykor izgalmas feladatnak bizonyult, s legfőképp technikailag jelentett kihívást.
A színekkel való játék épp ezeknek a technikai akadályok kiküszöbölésének eredményeként született meg.
Az Inga címet azért választottam, mert a vonalhálós rendszer színfoltokkal való kiegyensúlyozását egy mérleghintán játszó gyerekekhez tudom hasonlítani, amint azon mesterkednek, hogy egyensúlyba tudják hozni a hinta két karját úgy hogy mindketten a levegőben maradjanak.
Végül mire elkészült a grafikám, gondolatban hosszú utat tettem meg. A finoman kidolgoz réznyomatoktól eljutottam egy modernebb és konstruktívabb gondolkodáshoz, amit járható útnak vélek a jövőben is.

2014.11.30.

BEKE RÉKA
képi ábrázolás
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kamilla
tanársegéd, SZTE JGYPK

Inga III

A 2013. évi Művészeti Diákköri Konferenciára készült Inga 1 és Inga 3 című pályamunkám az első rangosabb megmérettetésen részt vett alkotásom, mely két 50 x 70- es vegyes technikával készített grafika. Különálló munkákról van szó, azonban a kettő egymás mellett jobban tud érvényesülni a kapott címmel együtt. Az Inga 1 és 3 csupán apróbb eltérést mutat, ezért egy alkotásként kezelem őket.
Koncepcióm alapgondolata az volt, hogy egyszerű formavilággal jelenítsem meg két ellentétes fogalom, - itt a könnyű és nehéz fogalmát,- úgy, hogy a kép egyensúlya megmaradjon.
Foglalkoztatott az a problémakör, hogy hogyan tudok feszültséget, vagy ellentétet létrehozni úgy, hogy azt fel is oldom ugyanabban a képben. Munkám elkészítése során erre tettem kísérletet vonalakból és színfoltokból építkezve. Eszközválasztásom az indokolja, hogy ez az összetettebb problémafelvetés egyszerűbb formavilágot kívánt.
A munka folyamán újszerű tapasztalatokra tettem szert, mert ez a két munka az első hidegtűvel és mezzotintoval készített grafikám. Mivel a grafika ismeretlen területére tévedtem, több akadállyal találtam magam szemben az alkotófolyamat közben. Olykor bosszantó, olykor izgalmas feladatnak bizonyult, s legfőképp technikailag jelentett kihívást.
A színekkel való játék épp ezeknek a technikai akadályok kiküszöbölésének eredményeként született meg.
Az Inga címet azért választottam, mert a vonalhálós rendszer színfoltokkal való kiegyensúlyozását egy mérleghintán játszó gyerekekhez tudom hasonlítani, amint azon mesterkednek, hogy egyensúlyba tudják hozni a hinta két karját úgy hogy mindketten a levegőben maradjanak.
Végül mire elkészült a grafikám, gondolatban hosszú utat tettem meg. A finoman kidolgoz réznyomatoktól eljutottam egy modernebb és konstruktívabb gondolkodáshoz, amit járható útnak vélek a jövőben is.

2014.11.30.

HERNYÁK NÁNDOR
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve János
főisk.docens, SZTE JGYPK

Kapcsolatok

Kapcsolatok

A munkát elindító személyes élmény egy elhagyatott MÁV épület volt. A vakolata omladozott, ablakai (a természet vagy vandalizmus által) betörtek, és a természet elkezdte birtokba venni. Erről az épületről ránézésre meglehetett mondani, hogy „fénykorába” is csak gyakorlati szerepet látott el, nem érvényesültek esztétikai törekvések a megépítése során. Most, hogy az emberek által neki rendelt eredeti funkcióját elvesztette, mivel rég nem használja senki, a természet egy új tartalmat adott neki. Futónövények kúsztak fel rajta, élettel töltötték meg, szépséggel ruházták fel. Mintha a természet elkezdte volna magába olvasztani, a részévé tenni.
Egy olyan kapcsolódási rendszert hozott létre, mely engem is megihletett. A kapcsolataink az egész életünket áthatják. Munkámban ezt a jelenséget akartam kifejezni.
Az üveg az üvegben megjelenítése mellett döntöttem. Betört ablaküvegek hatását idéző szabálytalan formákat választottam, amiket festettem is. A festett üvegeket, függőleges és vízszintes irányú üvegekkel, illetve rézlemezekkel foglaltam rendszerbe. Végül a kész üveg rogyasztás technikával, a kemencében érte el végleges formáját.

ÉDES ORSOLYA PIROSKA
Tervezőgrafika
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és
Művészeti Kar

Témavezető:
Juhász Márton
intézeti munkatárs, NYME SKK

Illusztrációsorozat Pilinszky János meséihez

A célom az volt, hogy megjelenítsem a vers atmoszféráját. Alapvetően nem elmesélni akartam a történetet, hanem a hangulatát megfogni vizuális eszközökkel.

A jávai wayang árnyjátékokból merítettem ihletet az illusztrációimhoz. A kompozíciók csúcsára állított négyzet formájúak, ami izgalmas tervezési feladatot adott. A rajzokat úgy alakítottam ki, hogy alkalmasak legyenek papírkivágásos technikára. A képeket síkokra bontottam és különböző színű papírokból kivágtam őket. A rétegek közé pauszokat és selyempapírokat ragasztottam. Hátulról bevilágítottam, különböző erősségű és minőségű fényforrásokkal kísérleteztem, így hoztam létre egy fotósorozatot. Kilenc illusztrációt készítettem ezzel a technikával.

Az illusztrációk felhasználásával két könyvet csináltam. Mindkettő japán típusú kötéssel készült. Ez azt jelenti, hogy a könyv lapjai elől nem válnak el, hanem hajtva vannak. A gerinc részt összevarrtam, így levegős-lebegős hatást értem el. Az első változatban a fotózott illusztrációkat használtam.

Szerettem volna egy interaktívabb, a felhasználót jobban bevonó változatot is, ezért készült el a második könyv. Ebben az eredeti papírkivágással készült illusztrációk jelennek meg, méghozzá úgy, hogy a rétegek között is lehet lapozgatni, így különböző hatásokat hozhat létre maga az olvasó is. Formájában nagyon hasonló a másik változathoz, de ennek kemény táblája van, mert az illusztrációk védelemre és tartásra szorulnak.

A könyvek leginkább középtónus körüli tartományban mozognak. Ezzel is a homályos, ködös hangulatot szerettem volna erősíteni.

KASSAI ANDREA
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kótai Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Önábrázolás I. II. III.

Ez egy kisebb önmegfigyelés, önismeret volt számomra. Véleményem szerint sikerült a témát kellőképp kibontani, úgy gondolom egy hiteles önképet tudtam adni ezekkel a munkákkal magamról. Viszonylag kevés képi elembe sűrítem mondani valómat, de még is rengeteg apró információ és személyes élmény van benne.

A táska, mint motívum ebben a képi megjelenésben számtalan asszociációs lehetőséget adhat. Egyszerűsítéssel nem leszűkíteni akarok hanem tovább gondolásra ösztönözni.

Munkáim összegségére a minimál, konceptuális irány igaz. Szeretek minél egyszerűbben letisztultan fogalmazni, közölni.

FARKAS GERGŐ TAMÁS
Tervezőgrafika
MA, 9. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezetők:
Kőnig Frigyes
egyetemi tanár, tanszékvezető, MKE
Albert Ádám
egyetemi adjunktus, MKE

Szent László koponya és arcrekonstrukciója

2012 nyarán az önkéntesek egyikeként kapcsolódtam be az egyetem Művészeti Anatómia, Rajz- és Geometria Tanszék Szent László koponya és arcrekonstrukciós projektjébe. Szeptember végén lettem kész kilenc rajzzal, melyek a rekonstruált koponyát, valamint arcot ábrázolják arcszőrzettel, valamint anélkül. Fázisonként három nézetből.

Egy évvel a projekt befejezése után szeptemberben úgy döntötem, hogy elkészítem Szent László arcának három dimenziós modelljét, magam számára bizonyítva azt, hogy anatómiailag helyes rajzokból rekonstruálni lehet a fejet térben.

A háromdimenziós rekonstrukció létrehozásakor, csakúgy mint a rajzok esetében törekedtem az etikai szempontból megfelelő élethű megjelenítésre, a koponyaereklye alapján nagy valószínűséggel meghatározható részletekből. Kerültem az olyan a dolgok ábrázolását amelyekre nincs információ. Ezen részletek megjelenítése szakmailag vállalható módon ugyanis nem lehetséges, mint a bőr mimikai ráncai, textúrája, színe, testsúly, haj, szakáll, bajuszviselet, valamint ebből az okból a tekintett sem jelenítettem meg és, így a hangsúly a benyomáson, az arc karakterén van. Nem terelődik el a figyelem a részletek felé, melyek félrevezetőek lehetnek és csak távolabb vinnének minket az igazságtól.

2013. december elején készült el a számítógépes animáció, ezzel fejezve be kitűzött célomat. Nem sokkal később a projektet beadtam a Barcsay-pályázatra, melyet a zsűri beválogatott. A kiállításmegnyitón ünnepélyes keretek közt vehettem át érte a Barcsay-díjat.

PREKAJAC ELLA
Kepi abrazolas
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kammilla
tanársegéd, SZTE JGYPK

Te conozco -Ismerlek

Rezümé – tartalom

Mű cime: Te conozco - Ismerlek
Szerző(k) neve : Prekajac Ella
Intézmény , kar : Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula
Pedagógusképző Kar Rajz- Művészettörténet Tanszék
Szak, specializáció, évfolyam : Képiábrázoló- grafika szak , harmadik évfolyam
Témavezető(k) neve, fokozata beosztása : Szíj Kamilla

Műalkotásnak koncepciójának tömör összefoglalása :
Te conozco: Az ellentétek érzését szerettem volna megérintni. Ebben a technika , és maga a kivitelezés sokat segiett.
Először is a lágyalappal bevont rézlemezemre rajzoltam rá a lányt, ami egész finom vonalakat és árnyékokat varázsolt. Majd maratás után hidegtű technika segitségével , karcoltam rá a csótányt. Ez egy erős kontrasztot hozott létre. Segitségével előjön a mondanivalóm lényege-Az elentétek, az első benyomás negativ oldalát és az idegenség azaz elitélés érzését szerettem volna ilyen módon ábrázolni.

HAJNÁCS MIHÁLY
Rajz-Művészettörténet
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kamilla
tanár, SZTE JGYPK

Több szemszög

Több szemszög

Ez az alkotás Egy kísérletezős megoldás, két eltérő technika, de ugyan azaz ábrázolás. Magában foglalja a két technika (lágyalap, foltmaratás és linómetszet) sajátosságait, előnyeit-hátrányait. A lélek elég érdekes jelenség. Létezik egy énünk, melyet mi ismerünk, de talán más nem. Néha előtűnik, de nagyrészt csak saját magunk ismerjük saját-rejtett gondolatainkat. Talán ennek a 2 énnek a párharca tűnik elő, mikor megtekintjük munkám. A faminta megoldás egy firkámból ered eredetileg, melyet idővel tovább fejlesztettem. Totemszerű hatást ad, ezáltal kicsit misztikusabbá válnak hőseim. Kicsit magányosan, magatehetetlenül lebegnek az éterben. Merengenek, hogy mi is történhet velük épp.
A klisék formára vannak levágva, ki szerettem volna kicsit szakadni a megszokott, négyzet alakú rézlemez vagy linóleum felhasználásától. A lemez lágyalapot kapott egy pici foltmarással, a linó átlagosnak mondhatóan lett kimetszve.

Hajnács Mihály

LIPTÁK ÁGNES
Képgrafika
MA, 9. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Lengyel András
egyetemi docens, MKE

Visszatérő

Visszatérő című munkám egy visszatérő álmom helyszínét dolgozza fel, és magát az ismétlődés fogalmát. A valóság többszörös leképezésének elve szerinti megfigyelés, és többek között párhuzamba vonás a Bibliával. Továbbá a dolgozatomban foglalkozom a térrel, a fénnyel, a kint és a bent érzékelésével, az átjárhatósággal, a várossal, az építészettel, a csenddel és a dimetiltriptaminnal. Ez a munkám egy választópont; összegzés és előrevetítés. Mind formailag, mind tartalmilag. Szakdolgozatom témája sokban kapcsolódik a dolgozat témájához. Olyan makett létrehozására törekedtem, amely térélményt nyújt, egyben térgrafikaként is értelmezhető. Minimalista megfogalmazásával próbáltam a mondanivalóra helyezni a hangsúlyt. Jelen esetben a mondanivaló megegyezhet a spontán, szubjektív érzékeléssel.

ZSIDEK BARBARA
tervezőgrafika
BA, 5. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Gábor Imre
főiskolai docens, BKF KMK

Budapest elmesélve: mai magyar mesehősök

ismeretterjesztő könyv gyerekek számára,
Méret: 250mmX250mm,
keményborító (terv),
58 oldal.

A pályamunkámban olyan könyvet készítettem, amely magyar népmeséken keresztül ismerteti Budapest látványosságait: a történetek Budapest utcáin játszódnak, a szereplők pl. trolin utaznak. A történetek végén található térképen pedig végigkövethető, hogy merre haladt a mese útvonala. A meséket értelmezi és átélhetőbbé teszi az, hogy hátterét napjaink díszletei adják. Kulturális örökségünket igyekeztem a könyvben megfogni a meséink által, hogy minden olvasó legalább egy kis szeletét átérezze s megismerje a magyar kultúrának, legyen az magyar anyanyelvű vagy külföldi olvasó. A könyv ehhez kapcsolódó célkitűzése Budapest bemutatása és promotálása.

KOLESZÁR STELLA
Építészeti síküveg
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve János
főisk.docens, SZTE JGYPK

Burok

Burok, mint magzatburok egy fejlődő lélek számára, vagy burok, mint elszigetelődés a külvilágtól. E két lehetőség áll fenn az elemzésre. A téma szervesen kapcsolódik a születés témaköréhez, amely meghitt intim pillanat, és az új élet szépségét is képviseli, ugyanakkor bizarr, helyenként visszataszító jelenség. Kifejezésem szempontjából nagyon fontos volt számomra egy olyan közlési nyelv, ami által az üvegem könnyebben befogadható lesz, és megőrzi feminin jellegét. E jelleget figyelembe véve alkalmaztam organikus, töredezett vonalrendszert, textilt és cérnát.Egy sajátos gondolatrendszert, ideológiát szerettem volna megalkotni, amely összekapcsolja ez üveg szimbolikáját, a női belső gondolatokkal, a születés fogalmával, és a védelmező környezetet nyújtó burokkal. Kapcsolat jön létre, illetve megszűnik a különbség valóság és illúzió között. E fő gondolatok foglalkoztattak az üveggel kapcsolatban, melyek közül a „kint-bent"fogalomkör ragadta meg a legjobban a figyelmem. Jelenségnek tartom azt a gondolatot miszerint az üvegemen keresztül szemlélheti bárki a valóságot, vagy éppen a kinti világot. Az átlátszóságot fontos elemnek tartva alakítottam ki egy ritmust áttetsző, és nem áttetsző felületek között. Így létrehoztam az üvegen belül egy külső és belső világot, valamint az üvegemen kívül, melynek határa maga a munkám. Női belső gondolatok. Nőként sokszor átéltem a női gondolatmenetek cikázó szerteágazó mivoltát. Ezt a bonyolódó szövetet a legjobban a cérnák gubancaival tekeredésével tudtam számomra a legjobban kifejezni. A cérnák viszont más jelentéstartammal is bírnak. Mivel kinyúlnak, a burokból kiszakadnak, így egyfajta rovar csápjaiként tapogatóznak valami új és ismeretlen felé, ezáltal fejeződik ki az a gondolat, hogy igény van a kiszakadásra és az új megismerésére. Munkám középpontja a piros textiles mező, amely a magzatot az életet szimbolizálja. Ebben az életben összpontosulnak a kusza cérnaszálak, így a vérkeringésre is asszociálhatunk. Piros és kék. Számomra ez a színpáros egy lüktető ambivalens érzést kelt. A férfi és női princípiumra, mint a társadalmat alkotó legkisebb egységre, valamint kétféle megoldásra egy probléma lekezelésében, vagy két embertípusra is utal, akik e burokban érlelődnek. A burkon belül döntések sokasága merül fel, válaszutak találhatóak, amelyre a válasz kinn van.
A gondolataim összeéréséhez nagy hatással volt rám Keserű Ilona művészete, és Louise Bourgeois akvarell rajzai az anyaméhről és a születésről.

NÁZON BÁLINT
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Szepessy Béla Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

"Cultural genocide"

A művészeti diákköri munkám témájának a kihalt vagy a civilizáció által kipusztított kultúrákat választottam. Fontosnak tartom, hogy a múlt és a jelen népcsoportjainak művészete ne merüljön feledésbe, hiszen azok formálták és alakították az emberi eszményt. Nagyon kevés törzsi népcsoport él érintetlenül a saját környezetében, hiszen a technikai fejlődés kiszorította őket, így vagy alkalmazkodtak a modern ember szokásaihoz, vagy lassan elpusztulnak. A témát plakátsorozaton dolgoztam fel, melynek minden darabja szövetre lett kinyomtatva. A plakátok központi motívuma egy koponya, amit körülvesz az adott kultúrára jellemző rituális fejdísz, ami egy szimbolikus megjelenítés a mai kor emberének.

KOVÁCS BEÁTA
Képi ábrázolás
BA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egyetemi docens, grafikus, SZTE JGYPK

Egyedül

Ezzel a képel sok mindent el lehet mondani hisz mindneki volt már egyedül igy mindenkinek van valami fogalma milyen is lehet. Mindenkit ott hagytak már és biztos volt már olyan , hogy elfeljtettek. Ezen a képen ez mind megvan. Állomáson áll egy nő egy helyben, mozdulatlanul és vár valakire. Vagy az is lehet , hogy ott hagyták, vagy elfeljtették, vagy nem is vár senkire hanem inkább a lehetöségre vagy az alkalomra vár, hogy rájöjjön mit is kezdhet az életével. Mellette a kis táskája mi be van pakolva szoval lehet el akar menni, messze otthonrol a saját lábára állni. És mind ezt egyedül végig csinálni. Az idö múlását is bemutathassa. Vannak olyan személyek akik csak várnak a jó szerencsére, de mindaddig mig észre sem veszik, hogy az idő utolérte és mind végig egyedül voltak és már egyedül is lesznek. A képen az emberek olyan gyorsan mennek , hogy szinte észre se lehet venni, hogy emberek, inkább elmosódott foltok. Egy percet sem szánnak arra , hogy megálljanak és szétnézzenek. Vagy a mai embereket is bemutathassa , hogy mindneki csak a saját dolgával foglalkozik és meg sem állunk segiteni a másikon. A kép mindenkinek mást mondhat. Attol függ mi , hogy állunk hozzá.

SZITA BARNABÁS
Grafikusművész
MA, 6. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Lengyel András
egyetemi docens, MKE

Empathology

Nagyapám, Szita József az 1970-es évek elején kutatóorvosként Indiába utazott, hogy a leprának egy bizonyos válfaját kutassa a chingleputi lepratelepen. Amikor orvosi céllal készített diáira rátaláltam, azonnal elemi erővel kezdett foglalkoztatni a közösségvállalásnak, az empátiának a képi megfogalmazása. Ebben a fotósorozatomban a belehelyezkedés, a sorsokkal való azonosulás gesztusát kísérlem meg, művészi eszközökkel. Az itt bemutatott három kép egy tíz darabos sorozat része, mely zselatinos-ezüst nagyításban, 30x30 cm méretben összefüggő egységet alkot.

RÁCZ ZSUZSA
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kótai Tamás
főiskolai docens, EKF BTK

Fény

Este, nyugalom, sötétség, fények, mese. Munkáimban fontos szerepet játszik a sötét, az álomszerű megjelenítés, az arc egészen közeli ábrázolása. Egy olyan sorozatot szerettem volna létrehozni, amelyben a diavetítés sajátosságát nem csak a fallal, hanem a néző arcával hozom közelségbe. A diavetítés fényei, kockái szépen alakulnak, idomulnak a sötét arc megvilágított vonalaihoz. Apró, színekre bontott pontokból állnak a képek, mert úgy gondoltam ezek kellően tudják tükrözni az esti vetített mese hangulatát, a nyugalmat. Ezzel ellentétben pedig jelen van a sötét háttérből megjelenő erőteljes fény, a mozgalmasság.

SZASZKI JÁNOS
Vizuális és környezetkultúra tanár
MA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Deák Zoltán
műhelymester, SZTE - JGYPK Rajz- Művészettörténet Tanszék

Halott szarvas

A Halott szarvas című alkotásom létrehozását két szempont befolyásolta. Az egyik a technikai kísérletezés: a vonalas, egyedi grafika, a cérnával való frottázsolás. A másik egy személyes szimbólumrendszer továbbfejlesztése, történetesen a szarvas, és a képi világa által megjelenített tartalom.
A koncepciómat a cérna egyszerű rajzolatára alapoztam: letisztult, kizárólag a puszta vonal által létrehozott képi világára, mely helyenként bonyolultabb, zártabb mintát öltött, máshol meg tág, nyitott, szabadabb teret metszett ki a rendelkezésére álló sík felületből.
A cérnafrottázs során egy számomra nagyon fontos technikai problémával is szembesültem, ami viszont az eljárás szépségét is adja, és ami miatt annyira megkedveltem. Ez a véletlennel való manipulálás volt, az anyag esendőségében rejlő karakter megnyilvánulása. A frottázs során a cérna anyaga többször is olyan külső erőhatásoknak volt kitéve, mely kizárta a pontos, tökéletes sokszorosított grafikai eljárásokat. Nem lehetett ugyanazon cérnamintáról ugyanazt a rajzot levenni, a cérna elmozdult a papírlap alatt. Két esetben nyilvánult meg legkönnyebben ez az elmozdulás: amikor rátettem a papírlapot a cérnára, valamint a szénnel való átrajzolás során.
A cérna vonalának végei, mint a kezdet és a vég jelenik meg a munkán, közben egy egész alak sziluettjét, mint a térben megnyilvánuló lényt jeleníti meg. A cérna rajzának nem a térkitöltése dominál, sokkal inkább a kivágott részek a síkból, melyek hiányt, ürességet fejeznek ki. A szarvas karakterének kialakításában a vonal segített, mint összekötő és elhatároló geometrikus forma.
Számomra a szarvas a férfi lét szimbóluma. Ez a gondolat többek közt vidéki-falusi származásomnak is köszönhető. A legtöbb esemény, ami a szarvas életében lezajlik, az ember életében is bekövetkezik. Beleértve a születést, ami egyfajta elrendeltetés, majd a borjú korától kezdve a felnőtt egyeddé váláson át az öregedésig és a halálig. Jelen kép a tragédiát mutatja be, a halált, mely ugyan része az élet körforgásának mind az ember, mind az állatok esetében, mégis mindkettő esetben értékvesztés következik be. Pusztán annyit jelenít meg, ami közvetlenül a halál bekövetkezte után marad abból a szimbólumból, mellyel a férfit láttatni kívánom.

KIS ANNAMÁRIA JUDIT
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK

Háromszor egy nap

Művem elkészítését egy gyűjtés előzte meg, mely során különböző színű, méretű és formájú gyógyszeres leveleket gyűjtöttem. A kórházi gyógyszerelés után felhalmozódott levelek sokfélesége keltette fel az érdeklődésemet, hiszen minden levélnek megvan a maga tulajdonsága, attól függően, hogy milyen gyógyszer csomagolásául szolgál.

A leveleken lévő gyógyszerek helye előre meghatározott, egy bizonyos szabály szerint épül föl mindegyik. Több azonos levél egymás mellé illesztése pedig ugyancsak egy rendszert eredményez. Ez a rendszer nem csak a levélen jelenik meg, hanem mindennapi életünkben ugyanúgy jelen van. Az általam kiválasztott levél összesen 12 részre osztható a perforálások által, de a kis négyzetek közül, csak 7 tartalmaz gyógyszert is. Már itt megjelenik a korábban említett rendszer, hiszen egy hét 7 napból áll, a hetek hónapokat alkotnak, melyekből egy évben 12 van. Mindez egy folyamatos, megszakíthatatlan ciklusban ismétlődik.

A dúc elkészítésénél célom volt, hogy a levelek szigorú ritmusát megtörjem, valamiféle véletlenszerűség révén. Így jutottam el az összegyűrt, majd újból kisimított alufóliához, mely a levelek szigorú ismétlődését feloldotta. Csakúgy, mint egy röntgenfelvétel én is egy felszín alatti képet akartam megmutatni, ami tényszerű, amit a színhasználat is erősít.

KRIZBAI GERGELY
Tervezőgrafika
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és
Művészeti Kar

Témavezető:
Nagy Róbert
művésztanár, NYME SKK

NapiSzörny: Minden lehet szörnyeteg, Könyvsorozat

2012 november 21-n kezdtem el a "NapiSzörny" illusztrációs projektet. Majdnem minden nap rajzoltam egy szörnyet, a „minden lehet szörnyeteg” felütés mentén. A rajzokkal az életemre, az engem ért hatásokra reflektálok. Minden szörnyhöz tartozik egy idézet is, de a kapcsolat kép és szöveg között gyakran nem észrevehető. Ezzel teret hagyok az olvasónak a szabad asszociációra, egy szubjektív kép-szöveg kapcsolat kialakítására.
Ebben a pillanatnban több mint 160 szörny található a weboldalon – napiszorny.tumbl.com vagy facebook.com/napiszorny – számuk pedig napról napra növekszik.
Az elejétől kezdve szem előtt tartottam, hogy a projekt valami „valóságossá” váljon, abban az értelemben, hogy kézbe vehető tárgy készüljön belőle. Véleményem szerint a digitális grafika csak a digitális világ része tud lenni, annak ellenére, hogy hasonlóan hat a nézőre, mintha papíron lenne.
Pályaművem összesen 200 szörnyet tartalmaz majd, két kötetbe gyűjtve. Ez a NapiSzörny projekt elmúlt két évének összegzése. Mindkét könyv 100-100 szörnyből és rajzonként egy idézetből áll. Az oldalpárokon egy-egy szörny és idézet szerepel majd, így a könyvek egyenként 200 oldalasak lesznek. A kötetek mérete 20 cm x 20 cm.
A két kötet – NapiSzörny vol.1 és vol.2 – nem lezárója a sorozatnak, csak az elmúlt két év összegzése. Sőt a – remélhetőleg – élethosszig tartó illusztrációs projektem kezdete.

HAJNÁCS MIHÁLY
Képi ábrázolás
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egy.docens, SZTE JGYPK

Szellemkép

Szellemkép
A képemet több vázlatom előzte meg. A számtalanszor feldolgozott több arcból álló fejet gondoltam tovább. Többen mondták, hogy a szem világának hiánya isteni, vagy túlvilágiak ábrázolásának jellegzetessége. Nézhetnénk vaknak is ezekez a lényeket. Tudattalanul lebegnek az éterben.
Többek között például Buddha ábrázolásoknál fordul elő szintén. Számos grafikusnál és festőnél láttam szintén visszaköszönni ezt az ábrázolási módot és a Sötétség krónikája című filmben.
Egy olyan számomra új technika használatával alkottam meg munkám, melyet a jövőben is szeretnék alkalmazni. Nagyon érdekes hatásokat lehet elérni vele és szeretnék minél több megoldást kihozni ebből a nagyszerű technikából. Már két ínhüvelygyulladásom után sajnos a klasszikus linómetszési és hidegtű megoldásokról le kellett mondanom. így most minden más technikát ki akarok próbálni és kíséretezni velük.
Hajnács Mijály

HORDÓS BOLDIZSÁR
képgrafika szak
MA, 8. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Somorjai-Kiss Tibor
egyetemi tanár, MKE

Tini-triptichon

A Tini-triptichon három fáziskép a tizenévesekről, valamint egy eljövendő világrend illusztrációja. Az utóbbi egy évben science-fiction víziók foglalkoztattak egy még nem létező mozgalomról, ami minden egyes fogyasztó számára garantálná, hogy identitását, saját létét megtagadva felszámolhassa az őt fogva tartó dichotómiákat. A rajzokról eltűnőfélben vannak az alakok: a középső kép eltakart arcú figurájától jobbra lépve már csak használati tárgyak láthatók, a bal oldali képen egyedül a táj, és a kijelölőnégyszög marad.

“Életem délibáb és végtelen Hortobágy,
Fáradt lelkem bevetetlen ágy.
Erős kép!
Erős kép!!”

Bëlga zenekar: Erős kép

SZAKÁCS KATALIN
Képi Ábrázolás
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve
Docens, SZTE JGYPK

Város sorozat II.

Munkámmal az üvegvárosok fénnyel való kapcsolatát akartam érzékeltetni. Ha ma azt mondjuk, hogy nagyváros, akkor mindenféleképpen azok a modern városok jutnak az eszünkbe, ahol hatalmas felhőkarcolók vannak, melyek csupa üveg felülettel rendelkeznek. Az üveget, mint transzparens falat kezdték használni. Az új eljárásoknak köszönhetően egyre több művész kezdi használni, a fény esszenciális hatásának különböző megjelenési formáit.
A végső alkotás kialakulását számos korábbi szakirányos munka előzte meg, ezeket mind fusing technikával készítettem.
A fusing technika azon alapul, hogy meleg üvegmegmunkálással több üvegből alkotunk egy új üveget. Ez a melegmegmunkálás jelenthet hajlítást és rogyasztást is. Jelen esetben rogyasztást használtam.
Az épületek ritmusából kiindulva alkottam a gyakorlat során különböző üvegeket. Itt kezdtem el kísérletezi az üveg szeletekkel, ezeknek a vastagságával illetve a hasábok alá tett különböző üveg formákkal. Az üvegszálak konstruktív elhelyezésével értem el azt a hatást, amint a felkelő nap sugarai megérintik a várost.
A tervezési folyamat során elhagytam a színeket, csak az üveg átlátszóságára koncentráltam, hogy magában milyen struktúrát hoz létre. Ezeket 45x65-ös méretben készítettem el. Három próbaégetést végeztem, ami közül a végső bizonyult a legoptimálisabbnak, 3 mm-es vastagságú üveggel 740°C-on.
Végső méretnek a 96x56 cm határoztam meg, a kemence korlátaihoz alkalmazkodva. Az alkotás 5 mm-es alapüvegre került, amire 3 mm-es vastagságú üvegszeletek vannak ráhelyezve.
Abba a problémába ütköztem, hogy ami kisebb méretben jól működött az a nagyban már nem. A terven túl sok volt a nyílt, szabad felület, így kép hangsúlya eltolódott bal oldali irányban. Ezért visszatértem az alapelvhez, a város felülnézetből való megfogalmazásához. Ezekből készítettem letisztult formákat és ezeket helyeztem az üres felületekre. Ugyanakkor adtam hozzá a munkám lelkét, azt a két színt, amitől az alkotás életre kelt. Ez a vörös szín, ami vasoxid formájában végigkísérte az emberiség útját, valamint ennek a színnek a testvérét, a naracssárgát választottam, hogy megtörje az üveg szigorú konstruktivitását, és emészthetőbbé tegye azt a szigorú ritmust, amit az üvegszálak egyhangúsága okoz.

KOSZTÁNDI ORSOLYA
tervezőgrafika
MA, 1. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Gábor Imre
főiskolai docens, BKF KMK

Bartókon innen és túl. Zenei parafrázisok Bartók Béla II. hegedűversenyéhez

Munkám során egyes - mára elkülönült - művészeti ágak összevonásával kísérleteztem. Bartók Béla II. hegedűversenyének vizuális megjenelítésében találkozik a zene, a grafikai ábrázolás, a tánc, valamint az építészet is. A hegedűverseny vizuális parafrázisának elkészítése során két dolog motivált: az egyik, hogy megtaláljam a kapcsolódási pontokat ezen művészeti ágak között, kihangsúlyozva ezáltal a közöttük felsejlő megannyi hasonlóságot; a másik pedig, hogy kísérletet tegyek szimultán folyamatok, egészen pontosan a zene, mint mozgásfolyamat egyidejű átfogalmazására, konkrét művek parafrázisára. Egy
saját vizuális jelrendszert dolgoztam ki a zenei hangok átkódolására, melynek eredményeként megszületett alakzatokkal, kompozíciókkal azután szabadon játszottam. Egy olyan szabályrendszert alakítottam ki , amelyben a vonal a meghatározó elem, kiegészítve a ponttal, illetve különböző írásjelekkel, mértani alakzatokkal, hajlított ívekkel, a zene "bejárhatóságára" koncentrálva.

A koncepcióm nem csupán a hegedűverseny egyes tételeinek, részleteinek vizualizálására, átkódolására korlátozódott: egy nagyon átfogó, egységes képet szerettem volna adni a műről, ami magába foglalja a múltat (a keletkezést, a szerző inspirációit), a jelent (a konkrét hegedűverseny egyes részleteit), illetve a jövőt (azokat a modern módszereket, melyeket a zeneszerző a komponálás során használt, s melyek előrevetítik a jövő modern zeneiségét). Végül a létrejött struktúrákat alaprajzként használtam fel egy képzeletbeli "Bartók Intézet" látványtervének elkészítéséhez,

BALASSA BOGLÁRKA
Festőművész
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Losonczy István
adjunktus, PTE MK

Borostyánlevél

A pályázatra szánt munkám a borostyánlevél analitikus megfigyelése száz képben. A munkák egyenként és egészben is értelmezhetőek. Egységes kép létrehozására törekedtem, amelyen az elkészülés folyamata is lekövethető. A lapok így, egyfajta gondolatsort vetítenek elő.

Három kép, háromszor száz lap. Mindhárom sorozat azonos elgondoláson alapszik, azonban a megvalósítás különböző. Az elsőre csapongóbb gesztusok jellemzők, szabad asszociációk képi leképezései. Második sorozat elkészülésénél ehhez képest egyfajta letisztultságra törekedtem. Csapongó gesztusok helyett, higgadtabb, „egytónusú ritmusra” törekedtem. A Harmadik tulajdonképpen a második pontosított változata. Az első és utolsó lap mindhárom képen, mintegy keretezi a folyamatokat. Az első képtől haladva a levél meghatározó kontúrjából alakul a kép, egészen az utolsó lapig, mikor lényegében ugyanoda visszatér. A képeknek van tehát egy, az íráshoz hasonló olvasata (balról jobbra, fentről lefelé), ugyanakkor, természetesen bízom abban is, hogy az elkészült mű, vagyis a háromszor száz lap összerakva is nyitott teret hagy a szabad asszociációnak.

VASS SZABOLCS
Képgrafikai szak
BSc, 7. félév

Művészeti Akadémia Újvidék
Képzőművészeti kar

Témavezető:
Mgr. Lázár Tibor
képzőművész, ÚE

Fészek

A fa, mint gondolat, számos asszociációt vonz magához az emberiség szinte minden kultúrájában. Koronájának ágazata állandó védelmet nyújt számos állatfajnak. A fészekrakó madarak, odvaiba húzódó rovarok és egyéb élőlények biztonságot találnak benne számtalan veszedelem és veszélyforrás ellen. Itt ők fészkeket, odukat építenek maguknak. Ez az otthon egyben a fajfenntartás biztosítéka is. Itt rakják le tojásaikat.

Ez az állati produktum egy prenatális állapot, amelyben az állati embrió "zigóta" a saját létformájában várja megszületését. Ebben az időtlen „zéró" létezésben, az őskáosz végtelenségben, megtalálhatjuk a világ születésének, a teremtésnek kezdetleges állapotát. Számos népnél ezért is a tojás a teremtésnek és a lét kezdetének a szimbóluma. Gyakran előfordul a népmesékben, a mitológiában és a legendákban is. Az az elmélet, miszerint a világ egy tojásból jött létre, megjelenik a kelta, az egyiptomi, a föniciai, a tibeti, az indiai, valamint vietnámi, kínai, japán, indonéz és szibériai kultúrákban, mint kígyótojás, sárkánytojás, világtojás stb. Így kapcsolódik a tojás szorosan a teremtéshez. A kereszténységben húsvét idején piros tojást osztanak, ami Krisztus vérét szimbolizálja. Egy indiai legenda szerint Brahmá aranytojásból született, amelynek két feléből keletkezett a menny és a Föld. Máshol az a hiedelem, hogy a kozmikus tojásból kelt ki a Nap, de van olyan elgondolás is, miszerint a tojás sárgájából lett a Nap (lásd Salvador Dalí Teremtés című képét). A képzőművészeti alkotások ugyanígy világtojásként a létezés kezdeti állapotát, a teremtést mutatják be. A tojás-alak formai egyszerűsége nagy alkotói szabadságot biztosít a papíron, amelyen belül ki lehet használni az akvarell technika adottságait, lehetőségeit és ezáltal szépsége is ki tud bontakozni.
Kutatásom alapvető célja: a tojás, mint forma tanulmányozása
Alkalmazott módszerek: megfigyelés, kísérlet a formákkal és alapanyagokkal
Elért eredmény: kapcsolatok felismerése és értelmezése
A kiállítás anyaga: akvarellek expresszív stílusban
Felhasznált nyersanyagok: só, víz, spray, tojásfehérje, szivacs, zsírpasztell, akvarell festék és akvarell papír
Kulcsszavak: tojás, fészek, születés, teremtés

HEISZMAN BERNADETT
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK

Folyamat

Egy folyamatot szerettem volna megjeleníteni, mely során a kenyér és a víz, – mely számomra a létezés két alapvető feltételét jelenti – összeépül, átalakul. Egy befőttesüvegbe vizet és kenyérdarabkákat helyeztem, majd folyamatos megfigyelés, fényképezés, és tanulmányozás által alakítottam ki a három művet, hidegtű technikával. A kenyér és a víz számomra nem alapvető élelemként jelenik meg, hanem, mint egy készülő alkotás inspiráló anyagaként. A folyamatot egészen addig kísérem végig, míg a vízben lévő kenyérdarabkák a penészesedés, illetve a végső megsemmisülésig jutnak el. A mű az enyészet folyamatának képi átírása. A kenyérdarabkák transzformációjának fázisaiban egy minőségi átalakulás felmutatására törekedtem. A rendszer felfogható egy belső világnak, tájnak, mely folyamatosan alakul, változik. A sorozat első darabja a valóság látványából indul ki, a második lap átmenet a harmadik grafika felé, mely a saját gondolataim, érzéseimet is felmutatva egyre inkább absztrakcióba fordul át.

KOVÁCS ANIKÓ
képi ábrázolás
BA, 7. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Szepessy Béla Dla
Intézetigazgató, főiskolai docens, NYF BTMK

Illusztrációsorozat mesékhez sokszorosító grafikai technikával

Illusztráció sorozat mesékhez sokszorosító grafikai technikával

Kovács Anikó

Nyíregyházi Főiskola
Képi ábrázolás, 4. évfolyam

Szepessy Béla István, grafikusművész főiskolai docens, intézetigazgató

Az illusztráció nyomtatott szöveg szemléltetését, kiegészítését szolgáló kép, rajz, fénykép, ábra. Ez a műfaj napjainkig hatalmas fejlődésen ment keresztül. A könyvillusztráció maga a könyv világát jeleníti meg, ábrázolja a szöveg tartalmát, kifejezésmódban mindig alárendelve a szövegkörnyezetnek. A könyvillusztrációnak ma is fontos szerepe van, tehát verseskötetek, képregények, gyermekkönyvek, ifjúsági regények és a tankönyvek sem nélkülözhetik ezt a kifejezésformát.

Az illusztráció leginkább a gyermek és ifjúsági irodalomban van jelen, s ezért a minőségét is rendkívül fontosnak tartom. Seregnyi kiváló képzőművészünk kötelezte el magát e műfajjal. Magyarországon az ötvenes-hatvanas években éppenséggel olyan alkotók újították meg a magyar grafika illusztráció művészetét, mint például: Csernus Tibor, Kondor Béla, Lenkey Zoltán, Gross Arnold, Würtz Ádám, Gyulai Líviusz és Rékassy Csaba.

Az illusztrációim elkészítéséhez a linóleummetszést választottam, mivel a linóleum könnyen megmunkálható, sajátsága hogy egyszerű, stilizált ábrázolást kíván, a rézmetszettel ellentétben kevésbé részletező. A linóleumnyomat az egyik legújabban felfedezett, mégis vitathatatlanul a legelterjedtebb grafikai technika.

Mivel illusztrációsorozatot készítettem, fontos volt, hogy a képek valamilyen formában kapcsolódjanak egymáshoz. A népmesék motívumvilága sokszor hasonló, ezért a képeken is megjelennek ugyanazok a motívumok.

Benedek Elek gyűjtéséből 10 mesét dolgoztam fel. A népmese gazdag és tartalmas, gyermeket és felnőttet egyaránt kielégítő olvasmány. Benedek Elek műveiben jelentős szerepe van a folklórnak. Meséinek a világa hasonló, mégis megpróbáltam úgy kiválasztani a történeteket, hogy minél változatosabb karaktereket és képi világot tudjak megjeleníteni.

A mesék illusztrálása lehetőséget adott arra, hogy olyan képeket készítsek, amik aprólékosak és részletesek, hosszas szemlélődésre késztetik a befogadót. Képeimen a teljes képmező kitöltésére törekedtem, az aprólékos metszetek tradícióját követve.

LITAUSZKI ÁGNES
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve
docens, SZTE JGYPK

Mag

Az alkotás során olyan összefüggő egészt kívántam létrehozni, mely organikus formában jeleníti meg és vizsgálja analitikus módon a rész egész viszonyának kérdését. Számos papírra vetett gondolat szövedék keletkezett, melyek közül lett ez a munka kiválasztva a megvalósításra. A forma véletlenszerű magra hasonlítása arra engedett következtetni, hogy a gondolatok a fejemben még ebben formában vannak jelen. Lehet jelenlegi állapotként megnevezni, illetve valami egyetemes állandó középpontjának/kiinduló pontjának a keresésének, abban a helyzetben, amikor is még a végét illetve a célt sem találjuk. Sejtések és felvetések kusza fonala tehát, a gondolkodás folyamatos önmagába való válasz nélküli vissza találása, vissza a kérdéshez.

FÜLEKI KRISZTINA
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK

Másik oldal

Művem hordózójának egy kenyeret választottam. A mindennapi kenyeret, a mindennapos megélhetés jelképét. Ezeket a jelentéseket, és a jelentésekben fellépő ellentéteket felhasználva készítettem el a művet.
A szeletek egyik oldalán a létminimumban élők helyzetét ábrázoltam. Jelen van a folyamatos fogyatkozás, várakozás, az egyik napról másikra élés. A másikon pedig azt az élethelyzetet, amiben soha nincs hiány, amit stabilitás és biztonság jellemez.
A szeletek egyben a két világot elválasztó fallá is válnak, hiszen a két társadalmi helyzetben élők is elválasztják magukat egymástól, nincs kapcsolat az egyik és másik oldal között. Egy ember általában egy időben csak az egyiket képes megélni. Nem lehet őket együtt szemlélni, csak úgy, ha egymással szembeállítjuk.

VIDRA RÉKA
grafikusművész
MA, 6. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Albert Ádám
egyetemi adjunktus, MKE

Mától fogva

1. [Mától fogva; zománc,vaslemez, 21x39cm]
2. [Tábla 1-6, zománc, vaslemez, 6db egyenként 22 x59 cm]

A különböző tudományágak közötti átjárhatóság lehetősége mindig is foglalkoztatott, és sok esetben inspirálta a munkáimat. A Tábla 1 – 6 című sorozat, és a hozzá szorosan kapcsolódó Mától fogva című alkotások - melyek egymással szoros összefüggésben tulajdonképpen egy műegészet alkotnak – is ebből a pontból indulnak. Szöveg és kép viszonya, a verbalitás és vizualitás kapcsolódási lehetőségei – illetve azok kutatásának igénye - már évek óta jelen vannak a munkáimban, bár legtöbbször ténylegesen szöveg és kép viszonylatában. Ezek a darabok viszont a képi összetevőt elhagyva pusztán a szövegre és annak vizuális megjelenésére, valamint a médiumból adódó, kiegészítő jelentésrétegekre. szorítkoznak,
A Tábla sorozat darabjai a gyártási folyamatok szigorú minőségellenőrzésén meg nem felelt tűzhelyalkatrészekre készültek, tűzzománc technikával, akárcsak a Mától fogva című tábla – igaz, az nem egy hibás alkatrészre, hanem a gyártás során keletkező, „leeső” darabok egyikére. Mindegyik anyaga vaslemez, és tulajdonképpen hulladék.
A Tábla sorozat darabjain egyenként kis változatáson átesett szólások, szóláshasonlatok és helyzetmondatok jelennek meg, a Mától fogva című táblán a gyakran elhangzó “Mától fogva minden nap…” kezdetű ígéret (melyet a látogató fejezhet be egy filctollal, akár felülírva az előző látogatót.)
A tényleges tartalom, és az azt kiegészítő, a médium sajátosságaiból fakadó jelentéstöbblet segítségével az alkotás a megváltoztathatóság és megváltoztathatatlanság kérdéseire reflektál, valamint olyan gondolatokat hívatott indukálni, melyek a kritikai személettel magával, a kérdésfeltevéssel foglalkoznak.

CSÖRGŐ TAMÁS
grafikusművész, tervezőgrafika szak
MA, 6. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Kőnig Frigyes
egyetemi tanár, tanszékvezető, MKE

Perkátai arcrekonstrukció

A műalkotás koncepciójának rövid összefoglalása:
A Perkátai ásatásba a Magyar Képzőművészeti Egyetem által tudtam bekerülni. A régészeti feltárás során előkerülő koponyákról dokumentáció jellegű illusztrációs feladatra volt lehetőség. A feladat az volt, hogy a koponyák alapján próbáljuk meg rekonstruálni, hogyan is nézhettek ki az emberek, mikor még életben voltak. A rajzi tudás egy ilyen jellegű illusztrációs munkában elengedhetetlen. A koponya alapján történő rekonstrukcióról sohasem lehet azt állítani, hogy pontosan ábrázolja a valaha élt ember megjelenését, mivel az élő ember arca sok apró plasztikus részlet összességéből áll össze, nem is beszélve például a tekintetének nehezen megfogható sajátosságáról. Az arcrekonstrukció alapja mindig az emberi koponya. Első lépésként több nézőpontból lerajzolom a koponyát, sőt egy nézőpontot több fajta fényviszonyban is megrajzolok. A rajzolás során számos megfigyelésre tudok szert tenni. A rajzi eszközökkel való megoldás során a koponya részletei könnyebben megjegyezhetőek, mintha csupán vizuálisan tanulmányoznám a koponyát. A koponya jellegzetességei, arányai határozzák meg leginkább az emberi fej karakterét. Többszöri újrarajzolások alkalmával folyamatosan építem, kiegészítem a hiányzó részeket. Sok vázlat készül a rekonstruálások során, melyeket nem feltétlenül tartok meg, mert a legtöbb csak egy-egy kiindulópont, nem a végkifejlet. Ebben a munkámban már nem rekonstruáláson volt a hangsúly a részemről. Egy tanulmányt akartam felruházni olyan értékekkel, melyek magas fokú művészi munkává emelik. Sokkalta nagyobb hangsúlyt fektettem a kifejezésébe, és a látványosságára, persze gondosan ügyelve az anatómiájának megőrzésére, rajzi pontosságára. Ez a művem egy sorozat része, melyet mindenképp folytatni szeretnék. Sokat tanultam ebből a projektből, remélem lesz még hasonlókra lehetőségem.

SZEKERES GABRIELLA
Képi ábrázolás
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Eszik Alajos
egyetemi docens, SZTE JGYPK

Tavasz (leporelló)

A Tavasz című grafikai sorozat elkészítésének alapötletét a tágabb értelemben vett térkép fogalma adta. Ilyen elgondolásban nem csak a földrajzi térképek tartoznak a témához, de minden élő vagy élettelen, szervezeti felépítéssel rendelkező hálózat, szövedék, rács, mely bizonyos pontokat köt össze, vagy útvonalat rejt magában. A munkámban végül a számítógépes billentyűzetet vettem kiinduló pontnak, s betűsorokat írtam le összekötő vonalhálózat segítségével, nélkülözve a betűk vagy a számok lejegyzését. A térképem egy pontból indul ki, és azokon a jelentéssel bíró részeken keresztül, melyek egymásra rakódnak, láncolatba rendeződik, végül eljut egy sokadik, végső pontba, ezzel kapcsolatot teremtve az "ismeretlen", a "csend", a "kérdés" és a "mondanivaló", az "értelem", a "tudott" között. Így kelhetett életre Szabó Lőrinc Tavasz című verse a szövevényes vonalhalmazból.

BIACSICS RENÁTA
grafikusművész
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Ádám Zoltán
adjunktus, PTE MK

Temetők I-II-III.

A pályázaton „Temetők” sorozatomat szeretném bemutatni, a képek külön-külön is viselnek címet: „Temető, templom, Béla”, „Hajnali temető” és „Nyugodj Békében”.
Munkáimat személyes benyomások inspirálták, a sorozat 2013. nyarán készült a fülei művésztelepen, a kompozíciók az itt tapasztalt élményekből táplálkoznak. Ebben az évben egy téma is felvetődött a résztvevők számára, a „Csend”, ami a vidéki tájjal különösen jól párhuzamba állítható. A falu nyugalma, a közös alkotás néma harmóniája, valamint egy öreg, ritkán látogatott temetőben tett séta gyakorolta rám a legnagyobb hatást, utóbbi kiemelt szerephez jutott, ahogyan ezt a címek is jelzik. Témaválasztásommal nem borús érzelemkeltés vagy a gyász szomorúságának kifejezése, sokkal inkább egyfajta békés nyugalom, úgy is mondhatnánk, hogy az „örök nyugalom” közvetítése volt a célom visszafogott ünnepélyességgel megjelenítve.
A képek farostlemezre készültek vegyes technikával, 37 x 37 cm méretűek. A leggyakrabban használt anyag munkáim során az akril, néha feltűnik a grafit és színesceruza is. A festéket és más rajzi megoldásokat kedvelem párosítani egyéb idegen anyagokkal. A vizsgált képek esetében egy természeti anyagot, a homokot építettem be a kompozíciókba.
A képekben közös elnagyolt formavilág, nagy színmezők létrehozására törekedtem minimális színhasználattal élve. A színfoltokat merev, csak helyenként megtörö határok különítik el egymástól. A kontraszt fokozása érdekében gyakran hideg-meleg, intenzív-fakó színek kerültek egymás mellé.
Gyakran alkalmazok jelképes ábrázolásokat, a temető is mindig szimbólumok által van jelen.
A „Temető, templom, Béla” című festmény, szorosan összekapcsolódik az utána készült „Hajnali temető”-vel, mindkettő kifejezetten a fülei táj motívumaira épül, valamint a régi temetőben tapasztalt élményeket igyekszik sugározni. Fontos különbség köztük, hogy a nézőpont megváltozik, ahonnan a vidéket szemléljük, valamint míg előző egy kora délutáni jelenetet ábrázol, addig utóbbi a napkelte fényeit tükrözi, a napszakokra színkombinációk segítségével igyekeztem utalni.
Az előzőektől kissé eltér a „Nyugodj Békében” címet viselő kép. Egy személyes üzenetként értelmezhető, egy számomra nagyon kedves váratlanul elhunyt családtagomhoz. Az alap mély bordó árnyalata az alkonyt idézi.
Választásom azért esett a viszonylag rég készült „Temetők” sorozatra, mert az időszaknak, amelyben készültek sokáig meghatározó ereje volt további munkáimra nézve is.

ÉGETŐ JÁNOS
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve
adjunktus, SZTE JGYPK

Tengeri páncélosok

A kagylók osztálya a puhatestűek törzsébe tartozik. Ezek az állatok rendszerint a vizek aljzatán ülnek, és csak igen lassú helyváltoztatásra képesek. Környezetüknek és életmódjuknak megfelelően alakult testfelépítésük is. Fejük nincs, és hiányoznak mindazok a szervek, amelyek a többi puhatestűnél a fejtájékhoz tartoznak (szem, reszelőnyelv stb.). A vízben lebegő planktonnal és szerves törmelékkel táplálkoznak, ezért a vizek fontos tisztántartói. A szájnyílásuk körüli felszínt mindenütt csillók borítják. Ezek hajtják a vízben lebegő törmeléket és mikroszkopikus lényeket a száj felé. Kopoltyúik a köpenyüregben találhatók. A legtöbb kagyló teste kívülről kétoldali szimmetriát mutat. Jobb és bal oldalon is van köpeny, s mindkettő külön héjat hoz létre. A kagylóhéj két teknőjét a háti oldalon egy rugalmas pánt tartja össze. A két teknő belső felületét erős izmok kapcsolják egymáshoz, melyek összehúzódva a héjat szorosan zárják.

FRICZ ÁGNES
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Papp György
ny. főiskolai tanár, SZTE JGYPK

Virágok

A Virágok című alkotásomat a szecesszió szellemiségére és stílusára építettem.Gustav Klimt és Alfons Mucha akik nagy hatást gyakoroltak rám, imádták a nőket és munkáinak legnagyobb többségében a nő a fő inspiráció és ehhez idomulnak a lágy aranyozott és harmonikus színvilágú motívumok.Hasonló hatást szerettem volna elérni a munkámon,amiben a virágok a nőt szimbolizálják és szárai kecsesen vibráló hullámzásba kezdenek játszadozva a zöld és fehér csíkozással és a térjátékokkal,ahogy egymásba fonódnak a kusza kacskaringózó vonalak.Ezekkel a takargatásokkal Friedensreich Hundertwasser épületeire szeretnék kitérni.Azért választottam ezt a kissé közhelyes témát, mint a virágok hogy ezzel is egyértelműbbé tegyem,hogy mennyire közel állok a természethez és hasonlóan, mint Hundertwasser, az volt a célom ezzel a művel,hogy bohókásabbá,vidámabbá és egy kicsit szürreálisabbá tegyem a világot, amit arra értek, hogy zöld-fehér csíkos virágszár nem létezik,de mégis azt az érzetet kelti, mintha minden rendben lenne.Ez is egy fajta ellentét,de azt is sugallja,hogy az ornamentika és a szögletesség között is van egy feszültség,amit a jelenre tudnék kivetíteni, hogy egy olyan rohanó világban élünk, ahol minden geometrikus,szabályos és egységes, folyamatos az urbanizáció, fejlődés, hogy az organikus lét formát, mint embert, bekebelezi.Hasonlóan a „természetre épít”Henrique Oliviera Lethon Wilson és Patrik Dougbertyakik nagy hatást gyakoroltak rám és inspiráltak,nem beszélve a milánói csodáról, ami egy fa installáció A svéd Visiondivision projekt építészei egyetemi hallgatókkal közösen tervezték meg.Átlagban az ember áll a festményeim középpontjában.Érdekel a belső lelkiviláguk,a dinamikus mozdulatuk az arckifejezésükön át.A tűzzománcom nem konkrét embert ábrázol, de ugyan úgy megmaradtam a figurális ábrázolásnál, ami bohókás gyermeki vonalakra épül és nem annyira a festőiségre törekszik,de ugyan akkor a növény lágy vonalaival a női a kecsességre törekedtem.Az eddigi munkáimban szinte kivétel nélkül megjelenítettem a kék színt,Ez a szín nyugodtságot kiegyensúlyozottságot a vizet és az eget,mint a végtelenséget és az életi szükségleteket foglalja magába.A virágok szirmain is megjelenik a kék, de mellette a piros dominál. Azért raktam párba ezt a két ellentét színt,hogy ezzel is egy kis feszültséget keltsek a nézőben és rejtve utaljak a lelki személyiségemre,a piros kontrasztban áll a kékkel: bohókás,lendületes,pörgős és dinamikus a letisztult csendes és nyugodttal szemben.

HAJNÁCS MIHÁLY
Rajz-Művészettörténet
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kamilla
tanár, SZTE JGYPK

Bólogatok, mert erre születtem

Bólogatok, mert erre születtem

Ez a mű születése arra gondolatra utal, hogy mennyire könnyen befolyásol minket a fogyasztói társadalmi berendezkedés, a média és gyakorlatilag minden, ami körülvesz minket. Bár a témába nem ártottam magam bele mélyebben, csak a tapasztalataimat közvetítem. Minden idealizált kép, fotó, vagy reklám úgy mutatja be az embert, hogy hogyan nézzen ki, milyen ruhát viseljen, s sorolhatnám. Így lesz ő a legszebb, a legkülönlegesebb, amire persze mind végig vágyott. A reklámok zenéjét, szlogenék kívülről fújják, mert hát „nem új, csak ezzel a mosóporral lett mosva”. Nem egy bonyolult megoldás, egy robotszerű karakter, akit a bólogatásra teremtettek ahhoz hasonlatosan, mint nagyon sok ember, aki minden ostobaságot elhisz, vagy manipulációt magába szív. Ez a gépezet kizárólag a bólogatás motorikus mozdulatát végzi egész életében, ha ezt életnek lehet nevezni. Motorok és láncok hajtják, állványra erősítve. Körülötte műszaki rajzra emlékeztető méretek és irány-nyilak vannak, hogy egy kicsit átérezhető legyen ez a száraz, matematikai lét. Szeretem a rézkarcot, kifejező és különleges technika, semmihez sem fogható. Főleg az aquatintát, és a lágyalapot. Néhány tónust marattam bele, lágyalap technikát, picit kiegészítve itt-ott hidegtűvel. Viszont ki akartam bővíteni egy erős kontrasztos technikával. Hangsúlyos a különbség a műszaki rajzra emlékeztető rézkarc és a reneszánsz képkeretre emlékeztető linómetszet keretezés között. a rézkarc egyébként Enyhén nyers, kísérletező megoldásokkal van megalkotva. Nem egy túldolgozott, precíziós metszés, gyors, néhol szabálytalan.

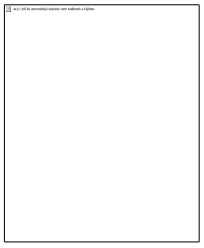

Hajnács Mihály

TÓTH VALENTINA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kammilla
tanársegéd, SZTE JGYPK

Dinamikus vonalak

Dinamikus vonalak

A munkámban a stabil és instabil állapotát a vonalak enyhe elmozdításával szerettem volna bemutatni. „Az instabilitás maga az élet, mivel az idők végtelenségéig változtatja helyzetét, törekedve saját azonosságának megőrzésére.” A nyomat hossza is erre a végtelenségre utal, egyik végét feltekerve lett kihelyezve, ezáltal a néző nem tudja eldönteni, meddig tarthat még ez a pulzáló folyam. Munkám során ügyeltem arra, hogy a lehető legletisztultabb módon készítsem el a képet. A belső elmozdulásoknak köszönhetően a kép ott feloldódik. Már nem csak a pozitív, de a negatív forma is hozzájárul a kép struktúrájához. A szűkülő belső szerkezetben a zsúfoltságot szerettem volna érzékeltetni, azt, ahogy ez a pulzáló instabil forma összébb zárul, majd hirtelen újra kitágul. A hatása így olyan, mintha folyna. Akár egy hanghullám, vagy mint a szívverés. A vonal itt már nem határol, nem ábrázol, szimplán jelölő szerepe van, egy eszköz, amivel bemutathatom az instabilt. A formai szigor pedig csak erősíti a stabilitást. Nyomatom öt kliséből áll össze, melyeket különböző képpen helyeztem el a lapon, két klisé ugyanúgy nem kerülhetett egymás mellé, mert szerettem volna elkerülni az ismétlődést. Ezzel is növelve a variálhatóság számát. A kliséket úgy alakítottam ki, hogy miután egy készen volt, a következőt folytatólagosan metszettem mellé, mindkét irányból ezáltal még jobban passzolnak egymáshoz.

PREKAJAC PETRA
Kepi abrazolas
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kammilla
tanársegéd, SZTE JGYPK

Donde las palabras se enontran

Rezümé – tartalom

Mű cime:Donde las palabras se encontran- Ahol a szavak talalkoznak
Szerző(k) neve :Prekajac Petra
Intézmény , kar : Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula
Pedagógusképző Kar Rajz- Művészettörténet Tanszék
Szak, specializáció, évfolyam : Képiábrázoló- grafika szak , harmadik évfolyam
Témavezető(k) neve, fokozata beosztása : Szij Kamilla- Munkácsy-dijas grfikusmuvesz

Műalkotásnak koncepciójának tömör összefoglalása :
Donde las palabras se encontran: Az ismeretlenseg titokzatossagat es a 21.szazad problemajat-kommunikacio nehezseget ,ezzel a grafikaval szerettem volna kimutattni.A munkamon szerettem volna megjeleniteni az internet mergevel szennyezett vilagunk romlottsagat , ami jelen van.A zold szint azert valasztottam,hogy a szenyezet kornyezetet hitelesebben tudjam bemutetni ,abrazolni.A lemez kitorlesenel arra vigyaztam ,hogy a zold festeket ugy toroljem ki ,hogy fustos atmoszferat abrazoljak.A suru vonalakkal sotet arnyekokat probaltam letrehozi , igy a vekony vonalakkal az abrazolt alakok formait .

SOMOGYI ADRIENN
Építészmérnök
Osztatlan, 4. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Bach Péter Dla
egyetemi tanársegéd, BME ÉPK

Ég és föld között

Egy tipikus magyar panelházas lakótelepen valaki igen rosszul ébred. Kilátástalan jövője árnyékában az a vágy lesz úrrá rajta, hogy felmenjen az épület tetejére, és levesse magát a mélybe. Ahogy meghozza a döntést, megváltozik: a maga urává válik, eltávozik belőle a feszültség. Mindez azonban csak addig érvényesül, amíg nem tér le a felfelé vezető útról, különben visszasüllyed a kétségbeesésbe.
Az alkotás középpontjában a boldogság áll. Albert Camus filozófiája szerint a boldogság kötelesség, de ha ezt nem ismerjük el, akkor is legalább egyfajta belső kényszerként foghatjuk fel. A boldogtalan ember megtagadja a világ jelenlegi helyzetét, a létezést. Előfordulhat-e vajon az a paradoxon, hogy valaki e tett miatt válik boldoggá?
A mű két részből áll: egy képsorozatból és egy rövid, prózai szövegből, melyek külön-külön ugyanazt a helyzetet közelítik. A szöveg gondolatfoszlányokból, a képek lenyomatokból épülnek fel. Mindkettő többhónapos folyamatos alkotómunka eredménye, mely során számos gondolatfoszlány és lenyomat keletkezett. A végleges alkotás az egészből csupán egy szeletet mutat be.

MAKAI MIRA DALMA
képgrafika szak
MA, 6. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Lengyel András
egyetemi docens, MKE

I. Kompozíció rózsaszínnel és kékkel, II. Rózsaszín-vörös kompozíció, III. Zöldföld-narancs kompozíció

Adatlap / Résumé

A sorozatot alkotó művek címe: Kompozíció rózsaszínnel és kékkel
Title of the works: Composition with pink and blue

Zöld-narancs kompozíció
Green-orange compisition

Rózsaszín-vörös kompozíció
Pink-red composition

A szerző neve: Makai Mira Dalma
Author: Mira Dalma Makai

Intézmény: Magyar Képzőművészeti Egyetem
Institution: Hungarian University of Fine Arts

Szak, évfolyam: Képgrafika szak, III. évfolyam
Specialization: Graphic design, III. year

Témavezető: Lengyel András DLA, egyetemi docens
Consultant:

KOVÁCS NIKOLETT
Vizuális és környezetkultúra tanár
MA, 1. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kótai Tamás
főiskolai docens, EKF TKTK

Négy szín I. II. III.

Az arc az, ami egy ember legfelismerhetőbb, legjellegzetesebb része. Az arcunk és tesztbeszédünk egyfajta első nyelvnek is nevezhető, hiszen azonnal láthatóvá válnak érzéseink, a szakkal való beszédünket megelőzi. Az arc az a részünk, melyből azonnali következtetések tudunk levonni a másik félről, emberről. Azonban ez mind csak akkor lehetséges, ha az adott személy arca jól látható számunkra, nem fedi el, nem kendőzi el semmi, ha azonban ez mégis megtörténik, az egyfajta sejtelmességet von maga után, melyből fakadóan az ember kíváncsivá, még inkább érdeklődővé válik, valamint gondolkodásra késztet minket.
A kommunikáció, függetlenül attól, hogy verbálisan, vagy nonverbálisan jön létre, mindig a látvány után, mint egyfajta információ szerzéssel jön létre. Az első benyomás alapján hozunk véleményt, alkotunk képet, akár egy adott személyről, képről. Ez a benyomás lehet csak egy gondolat, vélemény, de egy érzés is. A szándékom ezekkel a grafikákkal a néző fantáziájának megmozgatása, gondolkozásra, szabad asszociációra való késztetése volt, valamint a különböző érzelmek, reakciók kiváltása egy a digitális és manuális technikák alkalmazásával, finom vizuális látványközpontú elemek létrehozása a simulacrum jelenség segítségével.

KOSZTÁNDI ORSOLYA
építészeti síküveg
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve
adjunktus, SZTE JGYPK

Rétegek

Munkám során az inspirációt a környezetemben lévő szabályos, geometrikus épített környezet, illetve az ezt körülvevő organikus természeti jelenségek szintézise adta. Olyan kompozíciót kívántam létrehozni, amelyben megjelenik a szabályos-szabálytalan, a geometrikus-organikus formák kettőssége, mégpedig úgy, hogy ezek a vizuális elemek harmonikusan kiegészítik egymást. Kiindulási pontként szolgáltak a különböző modern épületek, tornyok, felhőkarcolók, a szürrealista festményeken fellelhető építmények, a perspektíva hatására létrejött torzult formák, s mindezek feltérképezése után az épített környezet természettel való kölcsönhatása foglalkoztatott igazán.

Kemény-puha, vékony-vastag, szögletes-kerek, visszatartott-túlburjánzó, egyenes-görbe, transzparencia-takarás, organikus-geometrikus, ráközelítés-eltávolodás, természetes és ipari: talán ezekkel az ellentétpárokkal tudnám a legjobban jellemezni a végeredményként létrejött két kompozíciót, mely két-két darab laminált, festett és homokfújt síküveglapból áll össze.

A két nagyméretű festett, homokfújt és laminált üveg 73*110 cm-es, kiválóan funkcionálhat például belső térelválasztóként.

HENZLER ANNA
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Ferenczy Zsolt Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

Szüret

Kultúránk modern szüret fogalma egy folytonos állapot kifejezése, mint ünneplésre méltó esemény megfogalmazása. A modernizáció eszköztára, feltárta előttünk a Terülj, terülj asztalkám utópiáját, és ezek a nem is olyan újszerű termelési metódusok féktelen fogyasztásra ösztönöznek bennünket. A szüret szavunk pozitív jelentéstartalma a képeim által pejoratív köntösben jelenik meg. Képeimen bemutatom, azokat a helyzeteket, szerkezeteket, amikben a növényeink fejlődnek és a költséghatékonyság érdekében ontják magukból a beérett terményeket. Virágok nőhetnek óriási raktárépületek gyomrában a sötétben, egy szabályozott rendszerben, ahol minden feltétel adott, ám semmi sem valós. Adalékok és épphogy megfelelő mennyiség minden növekedéshez szükséges anyagból. Tisztán logikán alapuló rendszerezés eredményei. Ezt a termelési folyamatot maga a társadalom állítja elő, egyszerűen "éhségünk" és rendszerező kedvünk felfalja természetes környezetünket. Nem csak ember és természet viszonyát vizsgálom a képeimmel, hanem a tervezettség elemeit keresem, olyan elemeket, amik túlmutatnak a jelen funkciójukon, és szimbólumként működnek tovább.

SZEKERES GABRIELLA
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szíj Kamilla
óraadó, SZTE JGYPK

Térkép sorozat

A Térkép című grafikai sorozat elkészítésének alapötletét a tágabb értelemben vett térkép fogalma adta. Mivel írásunk és a mozgásunk ugyanolyan strukturált térképet alkot, mint a természetes és mesterséges utakkal szabdalt bolygónk vagy az érrendszerrel behálózott testünk, kísérleteim során hasonló, rendszerezett és tartalmat közvetítő hálót kaptam. A munkámban a számítógépes billentyűzetet vettem kiinduló pontnak, s betűsorokat írtam le összekötő vonalhálózat segítségével, nélkülözve a betűk vagy a számok lejegyzését. Az emberi ujjak mozgását követtem, ahogyan egy összefüggő szöveget képez le az elektronikus írásjelek segítségével. A kísérleteimhez felhasznált írásos anyagok József Attila Ringató és Medáliák című verse, illetve a 2013-as évi ötös lottó nyertes számai a 40. héttel bezárólag, valamint a Fibonacci sorozat, melyekből az egyedi grafikai sorozat készült.

FEHÉR ZSANETT
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Kerezsi Nemere
adjunktus, EKF BTK

Tor

Cím: Tor
Műfaj: grafika, digitális print sorozat
Technika: projektoros vetítés, fotó
Méret: 3 db 50x70 cm
Készült: 2014
Konzulens: Dr. Kerezsi Nemere, adjunktus
Intézmény, kar: Eszterházy Károly Főiskola, Bölcsésztudományi Kar
Szak, specializáció, évfolyam: Képi ábrázolás, képgrafika, III. évfolyam

Önazonosítás egy disznóval. A szerepcsere képletesen történik. Miben különbözök tőle? Genetikailag csak pár százalék különbség van közöttünk. Az életút sem sokban tér el egymástól. A disznót felnevelik, akár csak a gyermeket, gondoskodnak róla, etetik. Végül levágják egy tor keretében, feldolgozzák és elfogyasztják. A felnövő embert bíztatják az önálló élet megkezdésére, elengedik, majd ő is elmúlik és tort ülnek mellette.

BEDŐ KRISZTINA
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Nagy Gábor György
főiskolai adjunktus, NYME BDPK

Zanzafejek és maszkok

A halál témája mindig is érdekelt. De egyúttal le is nyűgözött, hogy az élőlények mennyire tudnak ragaszkodni az élethez. A legkilátástalanabb élethelyzetben sem mondanak le róla. Csak az embereknél tapasztaltam meg azt az állapotot, amikor az élet szeretetet felváltja, a „halálvágy". Mikor már várja a végső menekülést, megszabadulva az élet további szenvedéseitől.
Az életből eltávozni készülő teste, arcvonásai a halál közeledtével jelentősen megváltoznak. Úgy is lehetne mondani, hogy a halál „lerágja róla a húst".
Sok kultúrában törekedtek az elhunyt személyek testének, arcvonásainak megőrzésére, mumifikálással vagy más eljárással. A fejek zanzásítása is hasonló művelet, amivel a világ több pontján is találkozhatunk, de főleg egy dél- amerikai törzs révén vált ismerté.
Az élő személy vonásai eltorzulását, elhalványulását, elsorvadását igyekeztem megörökíteni, melynek során egykori önmaga árnyékává válik. Fájdalmai egyre csak nőnek, még a legegyszerűbb dolgok megtételére is képtelen, de a könyörgés és az akarat ott van még a szemében. Ezt a halál közeli félelmetes érzést szerettem volna minél jobban érzékeltetni, hogy valóban csupán csak ennyi az élet.
A téma kidolgozásában a személyes érdeklődés mellett, egy sajnálatos családi esemény is inspirált. Munkáimat kaparással, a felső rétegek lenyúzásával hoztam létre. Nem akartam anatómiailag pontos ábrázolást létrehozni, inkább csak érzékeltetni szerettem volna. Néhány fejen maszkok is vannak, amik az élők tartozékai, és valamilyen éltető funkciót szolgálnak. Ezt azért tartottam fontosnak, mert véleményem szerint a fulladás az egyik legszörnyűbb halál.

NÉGYESI ÁDÁM
Elektronikus ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

173 (Trash kiadvány)

tervezőgrafika
vegyes technika, digitális nyomat, kollázs
válltozóméretek

A versenyre leadott pályaművem címe: 173, ami egy vizuális napló.
A cím a napok számára utal ami alatt elkészülnek a könyvben megjelenő alkotások.
A 173 nap Május 27 - November 15 -ig tart ami nemsokkal az OMDK leadási határideje.
Minden nap készülnek ‘művek’, a teljesen befejezett dolgoktól az értelmetlen kísérleti alkotásokon át az egyszerű firkákig. Ezek közül szelektálom ki minden hét végén azokat a képeket amik végül bekerülnek a kiadványba.
A naplóban keveredik a tervezőgrafikai vektoros, 3D-s kivitelezés, a szabadkézi technikákkal. Létrejöhetnek olyan oldalak is ahol a kész képet kiegészítem kisebb matricákkal, beragasztott plakáttal, skiccekkel, fotókkal vagy egyéb manuális tecnikával készült képekkel, rajzokkal.

BODÓCS EVELIN
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Szekeres Ferenc
adjunktus, grafikus művész, SZTE JGYPK

Fantomi Fájdalom

Festészet mellett foglalkoztat a tervezőgrafika is. Érdekelnek a különféle számítógépes programok. A képemnek nem az volt a célja, hogy minél nagyon kvalitással legyen kivitelezve, hanem, hogy hangulata és mondanivalója legyen. A Fantomi Fájdalom című alkotásom montázsszerű képgrafika, ami Photoshop programmal készült. Munkám során a foltok, a színek és az alakok kapcsolatával kísérleteztem. Képemet úgy kezdtem el, hogy ihletően ható képeket kerestem az interneten. Furcsa alakok közötti kapcsolatot próbáltam megtalálni. Érdekesnek vélt foltokat, motívumokat használtam fel. Egyik kedvenc horror sorozatom is inspirált az alkotás elkészítésében. . Célom nem a megrémisztés volt, hanem a figyelemfelkeltés és az érzelmek előhozása a nézőből.

A „fantomi fájdalom: műtétileg eltávolított testrész helyén érezni vélt fájdalom”. Valótlan, érzékelt lény, amely fizikailag nincs jelen. A képzelet szülte félelmetes látomás. A képen két bohócot láthatunk. Akik valóban nincsenek jelen, csak a saját „dimenziójukban” a képi világban léteznek. Ez utal René Magritte Ceci n'est pas une pipe, azaz ez nem egy pipa című képére. Valójában az nem egy pipa, csak egy leképezés. A képemnél is ez történik, a fantom egy létező dolog, de valójában nincs ott. A bohóc eredetileg egy pozitív, mulatságot, szórakoztató személy, azonban paradox módon, a képen inkább ijesztőek, elrettentőek. Az elülső figura mosolygós, mégis szomorúnak mutatja magát, a megfordított kettős szája miatt. Feje üreges, amire egy kéz mutat, utalva Michelangelo Ádám teremtése freskójára.
Első pillantásra azt hihetjük, hogy az előtérben lévő figura szemét láthatjuk, ettől tűnhet „vidámnak”, kissé „bolondosnak”. Azt is gondolhatjuk, hogy a másik alakot szemléli. Viszont a másik szeme üres, „hiányzik”, és a háttérben lévő ijedt figura néz ki belőle. A két alak ez által összeolvad és kapcsolat teremtődik köztük.
A vörös szín utalhat a vérre, a veszélyre vagy az erőre. A fekete színre a halálra vagy erőre asszociálhatunk, de a rejtélyessége, félelme miatt választottam. E két szín egy konstruktív hálóvá áll össze a háttérben. Ehhez különböző épületrészleteket, szerkezeteket választottam, majd a témámhoz passzoló színkombinációval láttam el.
A fő motívum az elülső bohóc, ami szinte aranymetszésben van. Erre utal a mutatóujj is.
Grafikám másik szemszögből is megközelíthető. Felelevenítheti a régi görög színházak maszkjait. Groteszk, erős érzelem megnyilvánulás jellemzi az alkotásomat és a maszkokat is.

LÁSZLÓ DÓRA
Építész
Osztatlan, 4. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezetők:
Üveges Gábor Dla
egyetemi docens, BME ÉPK
Lakner Antal
meghívott oktató, BME ÉPK

Hol a helyem? Zöld, önarckép, eszköz

Hol a helyem?
Zöld, önarckép, eszköz

Az elmúlt félévben született három munkám egyfajta keresés, mely bizonytalanságból, elveszettségből fakad. Ez közös bennük, de más irányba és más-más eszközökkel indulnak a keresésre.
Egy ilyen utazás többféle térben és időben tud játszódni. Térben a legszűkebbtől a legtágabbig terjedőt igyekeznek bejárni ezek az alkotások. Előbbinek az önarckép felel meg, mely azt a kis szeletet kutatja fizikai és szellemi értelemben egyaránt, amelynek határa saját testem. A zöld képek azokat az emberi léptékű helyeket, helyzeteket dolgozzák fel, melyekkel a közelmúltban találkoztam. A harmadik munkám, a szeparációs eszköz pedig a lehető legszélesebb térhez való viszonnyal foglalkozik.
Minden utazásnak vannak állomásai, így ezeknek is. Három hónapos körút állomásai a zöld képek sorozata: elmenni egy távoli országba, mindent megnézni, honvágyat érezni és hazajönni. Az önarckép úti cél: egy hónapon keresztül kóválygogni, meg-megállni és megérkezni. A szeparációs eszköz esetében kevésbé az alkotás folyamata az utazás, inkább a használata közben járhatunk végig egy utat.

FODOR ÉVA
Képgrafika
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Deák Zoltán
műhelymester, SZTE JGYPK

Könnyű és nehéz

Munkámban a kísérletezésre tettem a hangsúlyt, egy új anyag kipróbálásával és rendszerezésével, hogy mennyire marad maradandó és megmunkálható a felület. Elsősorban is a témám kialakítása foglalkoztatott. Autók és motorok belső alkatrészei fogtak meg igazán, így az egyik tárgyam egy főtengely lett. A másik tárgy egy alkatrész henger és egy metszőolló, melyeket a léggömbök visznek. Ami ugye lehetetlen. Eljárásom során egy teljesen új technikát használtam a Linogravurt. Egy tetsző nagyságú linóleumot szabok le, amekkorába szeretném a képet lenyomtatni és gondosan letisztítom, majd alaposan lesmirglizem, hogy a felületére rátapadjon a rézkarcfesték. Már abban is különbözik a technikám, hogy linóleumot nem síknyomásban, hanem mélynyomásban használom. A felületét, ha gondosan letakarítottam, akkor kezdem a kifedést. Nitrolakkot használok a formák alakítására. Ez a folyamat úgy működik, hogy ecsettel felviszem a lakkot, ahol azt akarom elérni, hogy világosabb, illetve fehér legyen a nyomatom színe. Ebben az esetben, a linóleum egy közép szürkét fog adni, mivel rézfestékkel fogom lekenni. A lakkozott részt óvatosan és rétegesen használom, hogy ne repedezzen meg a lakk és jöjjön le a kliséről. Száradás után készíteni kell egy nyomatot, hogy látszódjon mennyire világosak és elkülöníthetőek a felületek. A rézkarcfestéket tufferrel viszem fel a klisére, amit harisnyából kell összetekerni, hogy a lakkozott réteget ne sértse fel, mert akkor fel fog válni a felülete. Áztatott papírra kell rányomtatni, majd ha sikerül, akkor lehet folytatni a munkálatokat. Viszont, ha nem elég jó a nyomat, tisztítás után, ami denaturált szesszel kell elvégezni, hogy ne töröljem le a lakkot, akkor újabb lakkrétegeket lehet felvinni, hogy világosabb fényhatást lehessen kelteni, vagy akár Nitro hígítóval óvatosan le is szedhetjük a nem kívánt felületet, mert szépen feloldja a Nitrolakkot és a linóleumot sem színezi el a nyomtatás során, tehát többszörösen lehet variálni vele. Ezzel a nyomattal egy középszürke és a közép szürkétől világosabb és világosabb felületeket kapok egészen a fehérig. Ha ez jól sikerül, akkor el lehet kezdeni a mélyszürke és a fekete hozzáadását, ami karctűvel történik, ugyan úgy, mint egy hidegtűn, vonalak keresztezésével sötétítem a felületet egészen a fektéig. Ezzel a technikával tehát elérem a fekete és a fehér összes árnyalatát. Ha ezzel is kész vagyok, hogy a sötétebb felületeket felviszem a klisére, akkor mehet ismét a nyomtatás.

MIKLÓS GÁBOR
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Orosz Csaba Dla
főiskolai adjunktus, NYF BTMK

Mumus sorozat

Gyermekkoromban sokszor hallottam a „Vigyázz, mert elvisz a mumus” intelmet. Munkáimban ezt a gyermekrémítő alakot igyekeztem megidézni, antropomorfizálni.

Az egyik legalapvetőbb érzelem az ember számára a félelem, ezt az érzetet szerettem volna művészi technikával előidézni.

Kiindulási alapom egy korábbi félév során kiadott rajzi feladat volt, melynek során egy letakart csendéletről kellett tanulmányrajzot készíteni. Ez inspirált a drapériával eltakart figurákkal való kísérletezésre. Kezdetben fotográfiai technikával kompozíciós vázlatokat készítettem, majd ezek felhasználásával készült el íves méretben a három darabból álló szénrajz sorozatom.

Anyagválasztásomat a préselt szén technikai lehetőségei befolyásolták, mivel jól alkalmazható az erőteljes fény-árnyék kontrasztok hangsúlyozására.

PERNYÉSZ DÓRA
Tervezőgrafika
MA, 2. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Faipari Mérnöki Kar

Témavezető:
Czakó Zsolt
tanár, NYME SKK

Nyári rajz

A gyerekek szellemi fejlődéséhez, beszédkészségének kialakulásához, kreativitásának fejlődéséhez nagyban hozájárul a vers - és meseolvasás. Így nagyon fontos az erre való tudatos nevelés már egészen kicsi korban.
A cél egy olyan illusztrált gyermekverses kötet tervezése volt, amely a hagyományos, megszokott formától eltér.
A könyv különlegessége, hogy egész és félbe vágott oldalakat tartalmaz, amelyekre rákerültek az illusztrációk. A versszakok három részre lettek osztva. Az így kapott részekhez két illusztráció készült. A lapozási technika lehetővé teszi, hogy a vers fonalát követve, az adott illusztráció átalakuljon a következő verssornak megfelelően. Így a vers élményszerűvé válik az olvasó előtt, változhat akár a perspektíva, a helyszín, a cselekvés, vagy akár a figurák is.
Nemes Nagy Ágnes Nyári rajz című költeménye remeg lehetőséget ad az illusztrációk ilyen módon történő elkészítéséhez.

OBERFRANK LUCA
Grafikusművész
MA, 2. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Eszik Alajos
egyetemi docens, MKE

Pater noster

Pater noster című műalkotásom egy 28 oldalas könyvecske, amely 13 oldalpárnyi ötletszerű vázlatot tartalmaz. Művem célja egy kísérlet különböző változatainak egybefoglalása volt, az érdekelt, hogyan lehet képi elemmé formálni egy adott szöveget, amely egymásba átfolyva, a végtelenségig ismételve jelenik meg, egy-egy szó vagy mondat kiemelése nélkül. A könyv készítése során az is érdekelt, hogy miként tudnám megjeleníteni az alkotást, mint egyfajta meditatív állapotot. Azt akartam kifejezni, hogy miképp válik az alkotófolyamat egy végtelen imádsággá.

MIKLÓS MÓNIKA
Képi ábrázolás
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve János
főisk.docens, SZTE JGYPK

Sáska

A Síküveg szakirány szakmai gyakorlatán a vonal és a folt találkozását, és megjelenését tanulmányoztuk üvegben, különböző technikákkal. Én a homokfúvást választottam, ahol a mélységet és az erősséget is változtathatjuk, számos különböző felületet hozhatunk létre, színek nélkül. Ezt továbbgondolva a Sáska című munkámban a homokfúvás térelválasztó - térösszekötő hatását szeretném megvalósítani. Mindenkinek Fontos a magánszféra, anélkül, hogy ne érezzük magunkat bezárva. Az üvegből készült térelválasztók egyszerre engedik át a fényt, hangot, és teremtenek privát szférát. Alapvetően természet közeli terveket készítettem fürdőszobába, az organikus formák és a homokfúvás egysége közelít bennünket a természethez. 110 X 78 cm-s méretével a részének érezhetjük magunkat, elbújhatunk benne.

LIPKOVICS PÉTER
Vizuális-és környezetkultúra tanár,
tehetségfejlesztő tanár
MA, 1. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Kótai Tamás
főiskola docens, EKF BTK

Skeleton 1, 2, 3

Cím: Skeleton 1,2, 3
Műfaj: grafikai képsorozat
Technika: szitanyomat
Méret: 100x70, ill. 70x100cm
Készült: 2014

Elsősorban szobrászként dolgozom, de fontos számomra a képsíkban való ábrázolás is. Grafikáim most elsősorban szitanyomatok. Szobraimhoz, természetművészeti installációimhoz hasonlóan gondolkodom ebben a műfajban is. Itt emberi testrészeket, ill. épületrészleteket építek egymáshoz, s ezzel teremtek szürrealista közeget. Célom annak a jelenségnek a képpé formálása, ahogyan a felszín és a mélység egymásba fordul, ahogyan a tudat a tudatalattival találkozik. A formák kontrasztjaival, s az üres és teli találkozásával próbálom a megfelelő hatást elérni. Olyan szimbólumok létrehozásán fáradozom, melyek egyfajta örök vívódásról, harcról szólnak, s a belső feszültségek testet öltenek.

KARANCEVIC IZABELLA
Építészeti síküveg
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve János
főisk.docens, SZTE JGYPK

Természet

A „Természet” című üvegmunkámat a nyári gyakorlaton készítettem Budapesten 2014 augusztusában a Rákosy Glass Kft.-nél. Az üveggyárban lehetőséget kaptunk egy 35x50 cm-es üvegmunka elkészítésére. Különböző technikákkal dolgozhattunk, mint például a homokfúvás, savmaratás, festés és laminálás. A technikák ismeretében készítettük el a tervet. Témának a természetet választottam. A minket körülvevő természet a fizikai világra és az életre egyaránt utal.
Ez a világ sok szépséget és értéket kínál, melyet a művészet által tudunk az emberekhez eljuttatni, felhívni a figyelmüket arra, hogy valójában milyen gyönyörű világban élnek. Az én tájam a csongrádi Körös-toroknál készített tanulmányaim és vázlataim alapján készült. A tájat geometrikus formákra egyszerűsítettem. A színben és formában gazdag tájat és a víz tükrözését szerettem volna érzékeltetni. Ezt az üveg és a felhasznált textilek átlátszóságával próbáltam elérni.
Munkám két üveglapból áll, melyek között textil és fonál van laminálva. Az első üveglapon homokfúvással és savmaratással értünk el matt hatást. Két maratási tónust hoztunk létre, egy felületi és egy mélymaratási tónust.
A második üvegen festékszóróval vittük fel a festéket. Ezzel az eljárással egyenl etesen oszlikel a festék. Két rétegben vittük fel a festéket. A lefestett üveget beraktuk a szárító gépben majd onnan át az edzőbe. Az üveget az edzés során felhevítik, maj
d gyorsan visszahűtik az üveget, ezáltal sokkal ellenállóbb lesz az üveg.
A két üveglap közé különleges lamináló fóliát helyeztünk.
Ez speciális kemencében hőhatására megolvad.
A laminált üveg nemcsak biztonságos, hanem dekoratív is egyben.
A tanulság a jövőre nézve, hogy a lamináló fóliákat óvatosabban kell ráhelyezni a textilre és fonálra, mert nagyon könnyen elmozdul, és ez rontja a kompozíciót.

KOVÁCS BEÁTA
Képi ábrázolás
BA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Roskó Gábor
egyetemi docens, grafikus, SZTE JGYPK

Újsághordók

Ezzel a képen a mai társadalom romlását probáltam papirra vetni. A képen három újságos kisfiú látható, csak hogy ezek nem olyanok mint régen, akik vidáman tekerték a kisbiciglit és mosolyogva dobálták minden reggel , minden egyes házhoz az újságot, hogy ezzel is egy kis pénzt keressenek és kisegitség a családot.

Ez azt mutassa , hogy mostmár ma is láthatnak az emberek az utcán ilyen kisgyerekeket akik sorsukra lettek hagyva és nincs rendes családjuk.
Bemutathassa a két világhaború közti idöt és mikor a gyerekek szinte önnállóak voltak és sorsukra lettek hagyva.

SZIEGL NÓRA
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Illyés Gyula Kar

Témavezető:
Dr. Rétfalvi-Gaál Sarolta
adjunktus, PTE IGYK

A bútorvásárlói magatartás

Előadásomban, bemutatom a téma fontosságát, és aktualitását, ismertetem majd a témát érintő fogyasztási kategóriákat, korábban végbement kutatások során vizsgált tényezőket, korábbi hazai kutatások eredményeit, majd pedig ezek alapján összeállított saját kérdőívem eredményeit, melyeket összesítve vontam le konklúziót.

A gyorsan változó versenykörnyezetben egyre több és nagyobb kihívásokkal kell szembenézni mind a kis-és középvállalkozásoknak, mind a nagyobb vállalatoknak Magyarországon. Ezen kihívások közé tartozik többek között Kína egyre intenzívebb előretörése, a lengyel tömegtermékek egyre nagyobb számú és bővebb kínálatú megjelenése a hazai bútorpiacon, a szürke-és feketegazdaság jelenléte, az Unios környezetvédelmi előírásoknak való megfelelési szükséglet, valamint a forráshiány.
A magyar bútorszakmának és vállalkozásoknak hatékony stratégiára van szüksége ahhoz, hogy a jelenleg fenyegető kihívásokkal szembe tudjon nézni. Ezen stratégiák egyik alap pillérét a vásárlók megismerése képezi.
Amennyiben a termelő, a kereskedő nem ismeri eléggé a vásárlókat, az igen nagy veszteség lehet az eladás tekintetében.

A téma fontosságának fényében kutattam a bútoripart érintő vevői viselkedésekkel kapcsolatban, mely kutatásom eredményeit szándékozom bemutatni.

SZABÓ MÁRK
Képzőművész-tanár
MA, 10. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Varga Tünde
egyetemi docens, MKE

"A fenséges problematikája Kantnál"

A dolgozatommal kísérletet teszek arra, hogy Az ítélőerő kritikája első könyvében központi szerepet kapó két fogalmat – a fenségest és a szépet – a kanti metafizika rendszerén belül vizsgáljam.
Művészetelmélettel foglalkozó írások gyakran járnak el úgy, hogy Kant harmadik Kritikájára mint az esztétika egyik alapművére hivatkoznak, annak érdekében, hogy saját esztétikájuk minőségkategóriáinak alapjait lerakják, és azok határait meghúzzák. Ekkor műtárgyakat, műveket (vagy éppen alkotói hozzáállásokat) jelölnek meg a fenséges, vagy a szép jelzővel.
Ám Kant harmadik Kritikája nem azzal foglalkozik, hogy összegyűjtse a szép és a fenséges tárgyak jellemzőit. Ehelyett azt vizsgálja, hogy milyen viszonyok jellemzik az ítélő elméjét mikor olyan tárgyakat észlel, melyeket fenségesnek vagy szépnek ítél.
Így a dolgozatban én is azt vizsgálom, hogy az egyes esztétikai ítéleteket az elmeképességek milyen egymáshoz való viszonyai jellemzik, és, hogy ezek a viszonyok esztétikai ítéletenként hogyan különböznek. Ehhez a vizsgálathoz pedig vezérfonálként azt az elgondolást választottam, miszerint megpróbálkozom annak igazolásával, hogy a két-két fajta szép és fenséges párba állíthatók (természeti szép – matematikai fenséges, és szép művészet – dinamikai fenséges). Még pedig aszerint, hogy a szép tapasztalata mindig az elmerők egyfajta habituális működése által lehetséges, és így ezen működésnek a jogosultságát erősíti meg a szép élménye. Ezzel szemben a fenséges arra mutat rá, hogy az elmeerőknek az előbbi működése esetleges beállítódások révén lehetséges, úgy, hogy ez a beállítódás a közönséges tapasztalás körülményeinek, és követelményeinek megfeleljen.
Ez a feltevésem részben bizonyítható volt (a természeti szép és a matematikai fenséges kapcsán), másrészt viszont nem bizonyult igazolhatónak (a szép művészet és a dinamikai fenséges tekintetében).
Ugyanakkor a szép és a fenséges fenti két-két fajtájának párba állíthatósága az utóbbi csoport (a szép művészet és a dinamikai fenséges) esetében is megmaradt, ugyanis ezen négy esztétikai ítélet mindegyike a kanti tiszta értelmi fogalmak két nagy csoportjának egyikével hozhatók összefüggésbe, mégpedig a fentebb meghatározott párok egyike a tiszta értelmi fogalmak egyik, a másik pár pedig a tiszta értelmi fogalmak másik csoportjához társítható.
Ekképpen értelmezve az esztétikai ítéleteket, a Kritikának – meglátásom szerint – egy rendszerezettebb megértésére nyílik lehetőség.

BOCZ GABRIELLA
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Illyés Gyula Kar

Témavezető:
Dr. Rétfalvi-Gaál Sarolta
adjunktus, PTE IGYK

A minimalizmus

Dolgozatom témája a minimalista stílusirányzat. Kutatásom első egységét képezi a minimalizmus minél teljesebb bemutatása. Megfigyeléseket folytattam a minimalizmus kialakulásával kapcsolatban, azt vizsgálva, hogy miként jelennek meg az alapvető minimalista jegyek már a korábbi művészettörténeti stílusirányzatokban.

Kitérek a minimalizmus képzőművészetben való megjelenésére. Ezt követően a stílusirányzat építészetben és belsőépítészetben való alkalmazását mutatom be. Külön kitérőt teszek, arra hogy hogyan jeleníthető meg a minimalizmus az egyes helyiségek esetén. Ebben az egységben, a nappali, a konyha, étkező, hálószoba és fürdőszoba minimalista stílusban történő kialakításáról számolok be. A dolgozatom további részében bemutatom a minimalista építészet és belsőépítészet általános jellemző jegyeket. Ezek a visszatérő jegyek a minimalizmus által alkalmazott anyagok, színek, fényhatások, a transzparencia és a természetközelség. Bemutatom azt, hogy az alapvető minimalista térrendezések, mint például a tágas terek vagy a szimmetria milyen pszichológiai hatásokkal rendelkeznek. Ezeket a környezetpszichológiai hatásokat és a kutatásom során létrejövő tapasztalataimat egybevetve arról fejtem ki gondolataimat, hogy miként alkalmazható a minimalista környezet otthonként. Az otthon teremtés gondolatakor megfogalmazódott bennem, hogy hogyan alkalmazható a stílusirányzat, ha gyermekkel bővül a család. Egy gyermek nagyban megváltoztathatja az otthoni környezetet, a minimalizmus esetén felboríthatja a letisztult minimalista berendezést. Azonban ekkor sem kell lemondanunk a stílusról, napjainkban a minimalizmus a gyermek számár készült tárgyakban is nagyszerűen megjelenik.

A témám végéhez közeledve, bemutatom, hogy milyen formában jelentkezik a minimalizmus a gyermeket körülvevő tárgyakban. Konklúzióként én magam is igyekeztem az irányvonalat megjeleníteni saját tervezésemben. A dolgozatom utolsó egységét képezi az általam tervezett minimalista szemléletet képviselő „Bálna és Hangyász” gyerekbútor-terv bemutatása. A tervezésem során igyekeztem minél teljesebben megjeleníteni a kutatásom során tanultakat. Célom megmutatni az embereknek, hogy ez az olyakor ridegnek és unalmasnak vélt irányzat nagyon sok értéket, pozitívumot és precizitást hordoz magában.

MÁTÉ JULIANNA

Középiskolai hallgató

Tompa Mihály Református Gimnázium

Témavezető:
Máté István
Minőségbiztosítási menedzser, SCA Hygiene Products Slovakia

Csetneki csipke újratöltve

Munkám egy elfeledett csipketechnika, a csetneki csipke újraélesztésével foglalkozik. Bemutatja e speciális horgolt csipkefajta történetét a kezdetektől, fénykorán keresztül egészen az eltűnéséig. A csetneki csipke egy magyar szecessziós csipkefajta, mely közvetlenül az első világháború előtti időszakban éli fénykorát, meghódítja az Osztrák Magyar Monarchiát, eljut Európa számos országába, sőt még Amerikába is. A XX. század elején nagy népszerűségnek örvendett, manapság azonban már a környéken élő emberek sem sokat tudnak róla. A Felvidékről, Csetnek kisvárosából származik, innen kapta nevét is. Létrehozói Szontagh Erzsébet és Aranka, két úri hölgy Csetnekről. A technika azon szempontból érdekes, hogy domború, ami a csipkék között meglehetősen ritka fajta. A csetneki csipke az ún. irlandi (ír) csipkén alapszik, azonban teljes motívumkincse a magyar hímzésvilág motívumaira épül. A horgolt csipkefajták közé soroljuk, későbbi változatát azonban már a kevertek közé, mert maga a technika két időszakra oszlik: az I. világháború előttire és az I. világháború utánira. Az I. világháború előtti teljes mértékben horgolt, azonban I. világháború utáni a háló részt már varrja. Ma már alig akad valaki, aki ezt a csipkefajtát készíteni tudja. Kutatásom legjelentősebb része abból áll, hogy a technikát autodidakta módon az 1907-es kiadású Csetneki Magyar Csipke nevű betanító füzetkéből megtanultam, sőt az alapmotívumokat mind el is készítettem. Ennek során derült ki, hogy az eredeti munkafüzet hibás leírásokat tartalmaz. Ezeket kijavítva állítottam össze egy kézikönyvet, mely segítségével megtanulható a technika, illetve ajánlásokat teszek a jelenleg beszerezhető anyagok felhasználását illetően is.

SZILÁGYI ESZTER
Vizuális- és környezetkultúra és Inkluziv
nevelés tanára
MA, 1. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Jankáné prof. Dr. Puskás Bernadett
egyetemi tanár, NYF BTMK

Égerházi Imre festőművész pályaképe

Művészetelméleti dolgozatom témája egy észak-alföldi, XX. századi festőművész, Égerházi Imre (1925-2001) életművének részletes bemutatása, mely taglalja a festő tanulási folyamatát, életének és pályájának indulási körülményeit, tanárait, a korának szellemi s művészeti közegét és részletesen kitér festészeti és grafikai munkásságára. Témaválasztásom aktualitása abból adódott, hogy a hajdúhadházi festő és grafikus művésznek nemrég nyílt emlékkiállítása Budapesten a Külkereskedelmi- és Külügyminisztériumban. Ez a kiállítás pedig jól példázza, hogy Égerházi életében nagy szerepet játszott a határok átívelésének feladata. A külföldi magyar művészek nagy patrónusaként tartották számon. A Hajdúböszörményi Nemzetközi Művésztelep alapítója és állandó tagjaként, valamint a Hortobágyi Alkotótábor vezetőjeként művészetszervezői tevékenysége a legjelentősebb, amire szintén kitér a dolgozat érintőlegesen. Az írás a művész eddig kevésbé ismert, és tárgyalt oldalát is szeretné bemutatni, és felderíteni a máshol mellékesen megemlített Mogyoróskához köthető munkásságát. Viszont a kutatásom fő célja, hogy objektíven bemutassam az autodidakta művész életpályáját, hogyan és miért jutott el témáihoz, kifejezésmódjához. Valamint azt, hogyan ragadhatott le közel 60 évet átölelő munkássága alatt ugyanazon műfajoknál, és stílusnál, s miért rekedt meg fejlődése egy idő után. Noha rengeteg képet alkotott igazából azon okból kifolyólag, hogy szerette a festészetet. Festményeinek és szervezői munkásságának köszönhetően viszont nagymértékben elősegítette szülőfölde, a hortobágyi puszta széleskörű megismertetését. A művész a hazaszeretet és a harmónia jegyében alkotta meg képeit főleg egy jól megkonstruált, átgondolt és nyugalmas képi világ keretein belül.

TÓTH ENIKŐ
Festőművész
MA, 5. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Fehér Ildikó
egyetemi adjunktus, MKE

Egy győri építész pályája a XX. században, Káldy Barna élete és munkássága

Káldy Barna a múlt század győri építésztársadalmának egyik legjelentősebb alakja volt, ma már kevéssé ismert a neve. Munkáival városszerte találkozhatunk, jelentős győri épületek őrzik az emlékét. Életével és munkásságával szakirodalom még nem foglalkozik, néhány szócikk erejéig tesznek róla említést lexikonokban és várostörténeti könyvekben. Épületeit korábban nem elemezte senki. Műveinek egy része a felépítése óta jelentős restaurálási munkákon esett át, ezért többségük napjainkban is jó állapotban van. Eredetileg minden épületét márványtáblával látta el, rajta az építész nevével és az évszámmal. Ez a kutatói munkát lényegesen megkönnyítette volna, a felújítási munkálatok után azonban csak néhány házra helyezték vissza az építész nevét megörökítő márványtáblát. Ennek következtében az építész pályájának megrajzolásakor leginkább levéltári kutatásokra, építészeti tervtárak archív anyagára és a leszármazottaktól, illetve egykori kollégáitól származó ismeretekre hagyatkozhattam.
Tanulmányom elkészítésekor célom volt Káldy Barna életművének egyfajta méltó összefoglalása, illetve született győri létemre az is, hogy felidézzem az emlékét egy olyan személynek, aki rengeteget tett Győr város fejlődéséért és mai arculatának kialakításáért. Hosszas levéltári és könyvtári kutatások, hozzátartozókkal, egykori munkatársakkal való beszélgetések eredményeként, több éves munka után sikerült összeszednem azt az anyagot, amit ebben a pályaműben feldolgoztam. Röviden kitérek a korabeli Győr fejlődésének történetére is, abból a célból, hogy bemutassam a kort, azt a légkört, amiben Káldy Barna dolgozott. Építészeti korszakait jellemeztem és az adott korszakaihoz tartozó, általam megismert műveit vettem lajstrom alá, építészeti elemzésekkel fűszerezve. Tervtári és levéltári kutatásokból, illetve az építész hagyatékában fennmaradt iratokból sikerült a korábban ismert épületek listáját kibővítenem. Foglalkoztam az életrajzával is, ebben a legnagyobb segítséget lánya, Káldy Eszter nyújtotta nekem, akinek ezúton is szeretném megköszönni azt a kedvességet és lelkesedést, ahogy a munkámat segítette.

SZÖLLŐSI TAMÁS
Restaruálás
MA, 2. félév

Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem
Képzőművészeti

Témavezető:
drd. Weisz Attila
egyetemi tanársegéd, Képzőművészeti és Formatervezés Egyetem, Kolozsvár

Egy XX. századi lóportré restaurálása

A XIX. században a XX. századra átnyúlóan az európai polgári kultúrában is elterjedt a lovaglás, s ezáltal a képzőművészetben is többféle lóábrázolás-típussal találkozhatunk ebben a periódusban. E. Zwingers lóportréja egy különleges alkotás, hiszen túlidealizált, túl expresszív formában jeleníti meg ezt a nemes állatot, szemben az akkori kor látásmódjával.

A festmény restaurálására 2011-ben került sor a Liége-i (Belgium) École des Artes Saint-Luc egyetem műhelyében. Az olajfestmény hordozója sűrű szövésű vászon. Átvételekor több helyen festékpergés, kagylózódás illetve szakadások voltak megfigyelhetőek a felületén.

A különböző természettudományos illetve állagfelmérő vizsgálatok után a megfelelő beavatkozások történtek, pl. megerősítések, felületi szilárdítás, tisztítás, dublírozás, majd végül az esztétikai helyreállítás, lakkozás, retusálás. Ezáltal a festmény visszanyerhette eredeti formáját.

W. NAGY ZSÓFIA
esztétika
MA, 4. félév

Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Popovics Zoltán
egyetemi adjunktus, PTE BTK

Szóvá formált kép/ képpé festett szó

Magritte festészetének és elméleti munkásságának is rendkívül fontos tárgya a szavak és képek sajátos viszonya. A társalgás művészete és Az eltitkolt munka címet viselő festmények vizsgálata során elsőként a kalligramszerűség sajátságait igyekszem feltárni, majd részben Michel Foucault Ez nem pipa című tanulmányára támaszkodva ─ a fent említett festmények jellemzésére ─ bevezetem a „kibomló kalligram" fogalmát. Dolgozatom második felében pedig kísérletet teszek arra, hogy a kiválasztott Magritte-képek kalligramszerűségének fenomenológiai értelmezését nyújtsam Maurice Merleau-Ponty filozófiája felől. A látható és láthatatlan című művének utolsó fejezetében tárgyalt „kiazmus" vagy „egymásba fonódás" és a „hús" lesznek az értelmezés kulcsfogalmai, melyek magyarázatát követően azt próbálom bizonyítani, hogy a kibomló kalligram működése leírható Merleau-Ponty kiazmus-fogalmával.

NÉMETH ZSUZSANNA KATALIN
egyházzene
MA, 3. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Dobszay Ágnes
egy. docens, LFZE

A beneventán liturgikus ének az előadói gyakorlatban

A beneventán ének az ún. ólatin liturgiák csoportjába tartozik, azaz a gregorián zene elterjedését megelőző kor regionális egyházi zenéinek egyik képviselője, dél-itáliai liturgikus éneke. A korlátozott számú és nehezen olvasható forrás ellenére, zenei tulajdonságok mentén felfejthető jó néhány tétel zenei anyaga, előadásmódjuk azonban – a többi egyszólamú liturgikus zenéhez hasonlóan – kérdéseket vet fel. Ezen hagyomány tételeinek tanulmányozása, történeti és zenei elemzése nyomán igyekszünk megadni a magunk válaszát az előadásmód kérdésére. Tanulmányom a történeti, zenetörténeti háttér, a kottaírás vázolásával, zenei párhuzamokat vonva, és zenei elemzéseket végezve halad végig a beneventán ének jellemzésén. Egyes darabok példáin keresztül is szemléltet egy-egy zenei jelenséget, technikai érdekességet. A tételek megfelelő előkészítése után ezeket énekhangon megszólaltatjuk, egy általunk hitelesnek vélt elképzelés mentén kialakított énektechnikával. Dolgozatom két kérdésre keresi a választ:
1. Milyen zenei stílusokhoz fűzi kapcsolat a beneventán éneket, és hogyan vizsgálható ez a tudomány eszközeivel?
2. Milyen módon
illeszthető be a benevántán ének egyéni stílusa az élő egyházzenei gyakorlatunkba?

PINTÉR TÜNDE KORNÉLIA
zeneművész-tanár
MA, 10. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Pál Tamás
óraadó, SZTE ZMK

A Figaro Susannája - tisztaság és erotikus vonzerő

Dolgozatom címe A Figaro Susannája - tisztaság és erotikus vonzerő, melyben az opera központi alakját, Susannát vizsgáltam. A témához kapcsolódóan Susanna kivételes személyiségével, zenei megformálásával foglalkoztam. Érintettem a mű keletkezési körülményeit, a librettó és az opera jeleneteinek érintkezési pontjait.

A téma megírásához több személyes élmény; az opera koncertszerű és színpadi előadásában való személyes részvételem kapcsolódik, melyek nagymértékben segítették az opera alaposabb megismerését.

Dolgozatom középpontjában Susanna bájos, tiszta és erotikus személyiségének bemutatása áll. A felsrolot tulajdonságok meghatározó szerepet játszanak az opera cselekményszövésében. Szerepének dramaturgiai jelentősége zenei és minőségi és mennyiségi értelemben is nagy. Utóbbit bizonyítja, hogy a hősnő a darab huszonnyolc zeneszáma közül tizennégy jelenetében felbukkan. Tréfálkozó, kacér jelleme segítségével szinte mindig sikerül a bonyodalmakból kikeverednie. Emellett az opera egyik legösszetettebb személyégének számít.

HARAMZA KLÁRA
Klasszikus ének
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Oberfrank Péter
Korrepetitor, SZTE ZMK

A szólisztikus énekmód kialakulása a gregoriántól Monteverdiig

Műsor:
Sic ut cervus tractus (Liberuzuális) - 42.zsoltár
Speyer Julianus: Salve Sancte pater - Üdvözlégy Szent atya
Ismeretlen szerző: Dum fabricator mundi - Ki a mindenséget alkotá (Esztergomi kottázott misekönyv)
Claudio Monteverdi: Poppea megkoronázása - Arnalta áriája

A dolgozat a bevezető részben, a történeti áttekintés során számot vet Nagy Szent Gergely pápa szerepével a gregorián kialakulásában. Majd részletesen elemzi a szólista megnyilatkozásának színhelyét, vagyis a liturgiát, valamint a liturgia dramaturgiai tartalmát, melynek központi mozzanata Krisztus áldozata. A liturgia formai felosztás szerint állandó és változó részekre bomlik. Ez utóbbiban kapnak hangsúlyt a gregorián énekek szóló tételei, ezek a következők: Graduálé, Tractus, olvasmányok közti ének. Az egyes tételek előadása során kiemelt szerep jut annak, hogy a szólista egyéni és egyedi módon adja elő az adott művet. Ezt maga a szólista pozíció meg is követeli, hiszen a zene egyedi értelmezésében nyer formát és értelmet a zenében megfogalmazott érzés.
A 12. sz.-tól a lovagi és a világi (trubadúrok, trouverek, minnesängerek) költészet együtt él a liturgikus ének kifinomult hagyományával, melyek erős hatással voltak egymásra. Ez a hatás érhető tetten Francesco Landini dalaiban. Felmerül a hang minél árnyaltabb használatának és a kifejezés sokszínűségének összefüggése, a canzonetták, a szépség és főként a szerelem érzésvilágában elmélyült ember lelki kitárulkozásai. Egy hatalmas műfaj van készülőben, az opera, melynek megteremtésénél Monteverdi van jelen. Színre kerül, amire a szólista vágyott, s határtalan a pályája, hogy megmutathassa magából azt, amit még szeretne megmutatni.

MOLNÁR ESZTER
előadóművészet - klasszikus ének
BA, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Kircsi László
ny. egyetemi docens, PTE MK

Federico Garcia Lorca és a spanyol népdalfeldolgozásai

Két éve találkoztam először Federico García Lorca spanyol szerző dalival. Rögtön magával ragadott az andalúz népzene egyedisége, temperamentuma és szenvedélye. Dolgozatom célja a szerző sokszínű munkásságának bemutatása. A spanyol népi örökség és az előadandó dalok mögötti sokrétű kapcsolat feltárása. Jelesül: az andalúz népzenéhez való mély vonzódása, valamint költészetének, drámájának szokatlan zenei érzékenysége, dallamossága és fantáziája.

Kihívást jelent számomra a dalok hiteles interpretálása. Mivel nem marad fent ezekről a dalokról írásos emlék, a fülemre kellett hagyatkoznom. A dalokkal való munka közben is bebizonyosodott számomra, hogy egy dolog a klasszikus ének technika, de hogy mennyire fontos a mögöttes tartalom, azt Lorca Játék és elmélet című tanulmányának egy idézete is alátámasztja: „A Fésűs lánynak fel kellett hasogatnia a hangját, mert tudta, hogy hozzáértők hallgatják, akik nem a formát, hanem a formák velejét kérik tőle, a tiszta zenét, amit a test csak azért vesz körül, hogy lebegni tudjon a levegőben. Képességeit és biztonságát kell oda dobnia, azaz el kellett úznie magától a múzsát, oltalom nélkül várva, hogy jöjjön a duende és arra méltassa, hogy birtokra kelljen vele életre vagy halálra. Hogy énekelt! Hangja már nem játszott. Hangja már fájdalomhoz és őszinteséghez méltó vérpatak volt, és kinyílt, mint egy tízujjú kéz, mint akinek a lábait odaszögezték, akár Juan de Juni Krisztusáét, és vad tengeri orkán süvöltött benne.”

SZÁNTÓ ZSUZSANNA KINGA
Magánének
Osztatlan, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
D. Szécsi Edit
adjunktus, SZTE

George Enescu: Hét dal Clément Marot verseire- egy zenének szentelt életút legnépszerűbb vokális darabja

Dolgozatomban a múlt század egyik legismertebb, legsokoldalúbb, világhírű román muzsikus egyéniséget, George Enescu zeneszerzőt, karmestert, pedagógust, virtuóz hegedűművészt és zongoristát kívántam bemutatni.

Először a kivételes adottságokkal született csodagyerek életútja kerül bemutatásra röviden és tömören. George Enescu még kora gyerekkorában elkerül romániai szülőföldjéről és a legjobb külföldi egyetemeken, Bécsben és Párizsban tanult a legkiválóbb zeneszerzőktől és tanároktól, J. Massenettől és G. Faurétól. Pályatársai, kollegái, későbbi növendékei a legismertebb művészek köréből valók: P. Casals, G. Mahler, J. Debussy, G. Ravel, Y. Menuhin.

Az életpálya mellett törekedtem Enescunak, az embernek, személyiségnek megismertetésére, vallomásaiból, levelezéseiből, rádió interjúkból, különböző kutatási anyagokból. A hazájához mindvégig hű világpolgár, a folyton utazó és megállás nélkül alkotó muzsikus, szakmai elkötelezettsége mellett a magánéletben is hű, pozitív személyiség.

Műveinek, rapszodiáinak, szimfóniáinak sikere tengerentúlról szinte visszahat hazájának modern zenekultúrájára. Enescu a román királynő, Erzsébet pártfogását és támogatását is élvezhette, ugyanakkor népe büszkeségeként felelősséget és szerepet vállalt a nemzetközi zenei életben.

Erdélyi származásomnak köszönhetően már kiskoromtól fogva ismerem a román zenei géniusz legjelentősebb műveit, középiskolás koromban hallottam a Clément Marot verseiből készült dalciklust. Az ó-francia szövege a daloknak és az újszerűnek tetsző zongorakíséret, a modern harmóniák, a különös és mégis fülbemászó dallamfordulatok, annyira megtetszettek, hogy megfogadtam magamnak, ha eljön a megfelelő pillanat meg fogom tanulni Enescunak ezt a darabját.

A dolgozat utolsó részében tájékoztató jelleggel írok a legjelentősebb Enescu-dalciklusról, hiszen első sorban a dalok által kerültem közelébe az Enescu-jelenségnek és váltam csodálójává zenéjének.

A Bartók Bélával ugyanabban az évben született román muzsikus óriás neve nem veszhet feledésbe, kifejezett szándékom, hogy felkeltsem a korombeli zeneművelők és zenekedvelők érdeklődését e témában.

NÁSZ RENÁTA
Zeneművésztanár (okleveles oratórium- és dalénekművész)
MA, 1. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Szabó Ferenc János
mb. előadó, LFZE

G. Rossini: Les Soirées Musicales

A pályázathoz benyújtott írásos munkámban elsősorban Gioacchino Rossini Les soirées musicales című dalkötetével foglalkoztam. Fontosnak tartottam a szerző életútjának rövid bemutatását, hiszen Rossini elsősorban operaszerző volt, leghíresebb művei is ebből a műfajból származtak. Kevésbé ismert dalszerzői munkássága, pedig dalai között legalább olyan értékű művek vannak, mint egy-egy operaáriája. Dalszerzői tevékenységének legismertebb gyümölcse a Les soirées musicales című kötet, amelyet 1830 és 1835 között írt. A kötet dalai a bel canto stílusában íródtak. A koraromantikus olasz operának ez az egyik fő jellemzője, ezért hangsúlyt fektettem a bel canto stílus ismertetésére, és kompozíciós hatásának bemutatására is. A bel canto mellett belehelyeztem a ciklust a korabeli dalirodalom kontextusába is, dolgozatomban rövid összefoglalót írtam a 18 és 19. századi francia dal műfaji sajátosságairól. Ennek kapcsán szót ejtettem a kötet két librettistájáról, Pietro Metastasioról és Carlo Pepoliról. Ezután a kötet keletkezésének körülményeivel foglalkoztam. Az erős francia hatás a kötet címében mutatkozik meg leginkább. A gyűjteményben olasz dalok szerepelnek, melyek bármelyik operában ariettaként is megállnák helyüket. Mind a dolgozat, mind az előadás terjedelmi követelményei arra kényszerítettek, hogy a részletes bemutatást két dalra szűkítsem, így az Il rimprovero és a La promessa című dalokat választottam, melyen keresztül igyekeztem kiemelni Rossini néhány, teljes életművére jellemző kompozíciós szokását is. A dolgozat utolsó részében a mű utóéletét, korabeli és későbbi zeneszerzők műveiben való feldolgozásait ismertettem, hiszen ezek magas számából is látszik, hogy a kötet dalai tehát akkoriban is, és később is nagyon népszerűek voltak.

SÓTI ERIKA
Klasszikus előadóművészet -klasszikus ének
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Gönczy László
Főiskolai docens, SZTE ZMK

Nők a romantikus dalirodalomban

A munkám címe három tartalmi elvárást ébreszthet az olvasóban: a nő, mint dalok szerzője; a nő, mint múzsa; a nő, mint a dalok témája, szereplője. Dolgozatom mindhárom szemszöget megvizsgálja, ám a fő vonal mégis az általam vizsgált dalciklusokban megjelenő nőalak.

A bevezető után a dalciklusok kultúrtörténeti hátterével ismerkedhet meg az olvasó, ezt követően pedig néhány női zeneszerző példáján keresztül mutatom be a kor nőideáljait. Végül az általam választott három dalciklus elemzése következik: Schumann: Frauenliebe und -leben, Wagner: Wesendonck-dalok és Strauss: Mädchenblumen.

Koncertműsor: (kb. 13 p)

R. Schumann: Frauenliebe und leben

1. Seit ich ihn gesehen

2. Er, der Herlichste von allen

4. Du Ring an meinem Finger

7. An meinem Herzen, an meiner Brust

8. Nun hast du mir den ersten Schmerz getan

LONGAUER BEÁTA
Zenetanár MA-oboa
MA, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr- Bredács Alice
adjunktus, PTE MK

A zene hatása a pszichológiai immunitás egyes területeire

A zeneiskolákban - mint minden iskolában - sokszor lehet találkozni szorongó, stresszes gyermekekkel. Bár a kisebbek számára igazi élményt nyújt egy-egy koncert, fellépés, hogy megmutathatják magukat a tanároknak, szülőknek, addig az idősebbeknél már a megfelelési kényszer kerül előtérbe. Egyre nagyobbak az elvárások, és ezt a nehezedő nyomást már nem viselik olyan könnyen.
Bredács Alice (2012) egy középiskolásokat vizsgáló kutatásában térképezte fel a művészetek hatását a pszichológiai immunkompetenciára a 14-16 éves korosztályban. A zenész tanulókra vonatkozó kutatási eredményeivel egyetértve én is úgy látom, hogy azok a zenét tanuló növendékék, akik a serdülőkor előrehaladtával is kitartanak elhatározásuk mellett, és zenei pályára készülve művészeti iskolába járnak, nyilván elhivatottak és pszichológiai immunitásuk is magasabb, jobban viselik a rájuk nehezedő nyomást.
Úgy vélem az alapfokú zeneoktatásban azonban nem a tananyag teljesítésére, hanem egy örömteli zenélésre kellene fektetni a hangsúlyt. A növendéknek élmény legyen egy darab eljátszása. Ezért fontosnak tartanám a személyiségének alapos megismerését, és például a pszichológiai immunitás feltérképezését és fejlesztését. Megfelelő stratégiák kialakítása szükséges ahhoz, hogy egy olyan szorongást keltő helyzettel, amikor vizsgabizottság előtt kell játszani, könnyedén meg tudjon küzdeni.
Kutatásom célja az volt, hogy a szakirodalmak és művészetpedagógiai kutatások eredményeinek feldolgozása után megvizsgáljam, hogy a pedagógusok és hallgatótársaim is fontosnak tartják-e a tanulók személyiségének jobb megismerését a zenetanításban. További kérdés az is, hogy a Pszichológiai Immunitás tényezői közül számukra melyek lényegesek a tanuló személyiségének megismerésében, fejlesztésében. Ha a gyermekek pszichológiai immunkompetenciáját növeljük, az egyúttal azt is jelenti, hogy nő az önbizalmuk, elhiszik, hogy képesek a céljaikat elérni, kitartóak, társaikkal hatékonyan együttműködőek tudnak lenni. Ha nem is lesz belőlük zenész, akkor is értékes, egészséges személyiséggé formálódnak, akik az életben is könnyebben helyt állnak majd.

ANTAL ÉDUA
Ének-zene tanár; Vizuális- és környezetkultúra
tanár
MA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Bíró István Ferenc
művésztanár, NYF BTMK

"Csak tiszta forrásból"?! - a középiskolai ének-zene tantárgyhoz kapcsolódó tankönyvek népdalanyagának forráselemzése

Dolgozatom témája, „Csak tiszta forrásból” - A középiskolai ének-zene tantárgyhoz kapcsolódó tankönyvek népdalanyagának forráselemzése. Az idézet, Bartók Béla – Cantata Profana c. művének záró gondolata. Bartók, tiszta forrás alatt az ősi, érintetlen népzenét értette, s ezt tartotta mindenek feletti értéknek.
Leendő énektanárként, fontosnak tartom, hogy a diákok is felismerjék, és értékelni tudják ezt az ősi kultúrát, és az énekóra által megismerjék a Kárpát-medence lehető legtöbb szegletét, a népzenén keresztül. Ehhez szükséges, hogy a tankönyvekben szereplő népdaloknál fel legyenek tüntetve a pontos forrásmegjelölések, melyek segítik a diákokat. Ezt azért tartom fontosnak, mert főiskolai tanulmányaim, kutatásaim, és tanítási gyakorlatom során azt tapasztaltam, hogy sok esetben hiányosan, helytelenül vannak feltüntetve a forrásra vonatkozó adatok a tankönyvekben. Így elkezdtem megvizsgálni, illetve visszakeresni a középiskolai ének-zene könyvekben szereplő népdalok eredeti forrását.
Az adatok visszakeresésének eredményeit táblázatos formában rögzítettem a dolgozatomban. Elsőként jegyeztem fel a könyvet, gyűjteményt melyben megtaláltam az adott népdalt, majd a gyűjtés helyét, a gyűjtőt, és az évszámot. Az adatok összesítése során a kapott eredményeket 5 csoportba lehet sorolni: - a tankönyvben szereplő adatok megegyeznek a visszakeresés eredményével; - a tankönyvben szereplő adatok eltérőek a visszakeresés eredményével; - a tankönyvben nem szerepelt adat a forrásra vonatkozóan, míg a saját visszakeresésem során megtaláltam az adatokat; - a tankönyvtől eltérő variáció szerepelt az gyűjtések között; - a tankönyvtől eltérően nem találtam meg a feltüntetett forrásokat.
Ez az öt féle csoportosítás, az összes tankönyvre igaz volt. Mindegyikben találtam olyan népdalokat, melyeknél hiányzott forrásmegjelölés, vagy helytelen forrás volt feltüntetve, vagy más változatú dallam volt lekottázva.
Kutatásom eredményei rávilágítottak, mennyire fontos a népzene tisztaságának kérdése napjainkban, a megfelelő tanítás szempontjából. A sok kiadvány, és gyűjtemény között nehéz rátalálni a dalok valódi forrására, és kiszűrni az esetleges hibákat, mégis úgy gondolom, megéri a fáradtságot. Ha az ének tanárok a pontatlanságok javítására szánnak egy kis időt, sok hasznos információval gazdagodhatnak a diákokkal együtt. Dolgozatom, ehhez a kutatói munkához nyújt segítséget.

MARÓTI KATALIN
építész
Osztatlan, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Kar

Témavezető:
dr. Tamás Anna Mária
egyetemi adjunktus, PTE PMMIK

Hangulatterek - A belső terek generációkra gyakorolt hatása

A TDK dolgozat központi témája: Mennyiben változott a felhasználók látásmódja, térérzékelése, s egyben az építészekkel szemben támasztott igénye a digitális korszakban? Befolyásoló tényező-e a kor az épített belső terek megítélésében? Az idősebb generáció mennyire nyitott az újra, a fiatalabb generáció hogyan viszonyul elődei épített értékeihez?
A dolgozat e kérdésköröket vizsgálja, és válaszokat keres az építészet mellett a szociológia és a fiatalabb tudományág, a környezetpszichológia szemszögéből is. A dolgozat első részében a generációk általános, átfogó jellemzése történik, valamint a sokat emlegetett generációs különbségekről esik szó. A dolgozat második felében pedig egy felmérésről, melyben 8 nemzetközi középület belső tereit járhatták be „virtuálisan" a kutatásban részt vevők.
A kutatás célja, mivel mindent embereknek tervezünk, működésének, környezetével történő kommunikációjának mind jobb megértése, valamint a generációk és elvárásaik megismerése, amiknek a továbbiakban is meg kell tudni felelni. Fontos, hogy az építészek, a leendő építészek a jövőben is le tudják követni az egyre gyorsuló világot, a tér emberi felhasználásának igényét szem előtt tartva.

NEUDOLD JÚLIA
logopédia, pszichopedagógia
BA, 7. félév

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar

Témavezető:
Dr. Billédi Katalin
főiskolai docens, ELTE BGGYK

Improvizáció a színház-pedagógiában - Pedagógiai az imrpovizációban Hogyan lehet egy színház az oktatás partnere?

A német színház-pedagógiai modellt, az interaktív improvizációs színház hazai megjelenését és az improvizációs tréningek módszertanát tanulmányoztam. Korábban színművészként végeztem, Berlinben egy éven át több európai hírű társulat színház-pedagógiai programját vizsgáltam, harmadik éve vezetem az Örkény Színház ifjúsági programját, az IRAM-ot. Témaválasztásomat jelenlegi munkám és gyógypedagógiai tanulmányaim metszete inspirálta: az Örkény Színház pedagógiai lehetőségeit helyeztem vizsgálat alá. Feltételezésem szerint a művészetközvetítés, a befogadás tanítása mellett folyton jelen van egy járulékos pedagógiai mező, amely a színházi történetekből; a társadalmi és az emberi kérdések vizsgálatából, valamint a foglalkozások munkamódszereinek közösségépítő, személyiségfejlesztő adottságaiból tevődik össze. Az elsődleges pedagógiai mező színházi eszközökre érzékenyít, élményalapú tapasztalatot ad arra vonatkozólag, hogy a színház a társadalomban kommunikációs forma, a megismerés és a gondolkodás terepe, cselekvési lehetőség. Módszertani kísérletként egy improvizációra épülő közösségi játék tervezésébe fogtam, amely az Örkény Színház repertoárjához kötődik, ahol alkotók és nézők közösen játszanak és tanulnak. Az új módszertan kidolgozásában a különböző irányzatok találkozási lehetősége és a két pedagógiai mező viszonylata motivált. A kutatás során felmerült további kérdések és távlati célok: Mit adhat a színház-pedagógia e részterülete a magatartási vagy alkalmazkodási zavarokkal küzdő fiataloknak, illetve hogyan kapcsolódhat össze a színház-pedagógiai munka a kommunikációs nehézségekkel küzdő fiatalok támogatásával? Mit adhat módszertanilag a színház-pedagógia az iskoláknak? Hogyan segítheti az osztályközösségek fejlesztését? Segíthet-e az integrált oktatásban részt vevő diákok esetlegesen felmerülő problémáin? Milyen eszközöket és segítséget adhat az integrált oktatásban dolgozó pedagógusoknak?

KÁRPÁTI FANNI XÉNIA
Építész
MSc, 10. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

PASKÓ NORBERT JÁNOS
Építész
MSc, 11. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

VÁTYI GERGŐ
Építész
MSc, 9. félév

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építészmérnöki Kar

Témavezető:
Karácsony Tamás Dla
egyetemi docens, BME ÉPK

Könyvtár holnapra

A történelem során a könyvnyomtatás és az írás mindig a tudás és a hiteles forrás hordozója, eszköze volt. A könyvtár használata, és betöltött szerepe az elmúlt években az információs forradalom következtében jelentősen átalakult. Dolgozatunkban a jövő könyvtárának egy lehetséges alternatíváját vázoltuk fel. A könyvtárakra nem épületekként, hanem a tudás bázisaiként tekintünk. Elvonatkoztatva annak téri, építészeti sajátosságaitól, az ott felelhető tudás újrarendszerezésésére tettünk javaslatot. Olyan új könyvtármodellt szeretnénk létrehozni, ami ötvözi a digitális eszközöket, a könyvtár hagyományos funkcióját és a közösségi létformát. A modern technológiák lehetővé tennék, hogy a körülöttünk lévő világ egésze egyfajta könyvtár legyen. Környezetünk egészét behálózhatná egy olyan jelrendszer, ami azonnali információszerzést tenne lehetővé. A fejlett technológia lehetőségeit kihasználó, felhasználóbarát és intelligens könyvtármodell egy új felülete lehet a jelen és jövő könyvtárának.

ZÖLDHEGYI ZOLTÁN
Építőművész
MA, 9. félév

Pécsi Tudományegyetem
Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Kar

Témavezető:
dr. Bachmann Erzsébet
egyetemi adjunktus, PTE PMMIK

Köztéri alkotások és közösségformáló erejük

A TDK dolgozat igyekszik mélyre hatóbban tanulmányozni a köztéri alkotások mechanizmusát, interjúk által feltárni mások tapasztalatait és gondolatait a témában és bemutatni egy a szerző által tervezett és megvalósult alkotást ezen állítások alátámasztására. A dolgozat első része szakirodalom által bemutatja a köztéri művészet fogalmát, fejlődés történetét és a közösség formálás jelentőségét. A dolgozat középsőrésze interjúk által végzett kutatást tartalmaz. Az interjúk különböző, a témában jártas szaktekintélyekkel készültek. Baróthy Anna bepillantást enged egy olyan iroda mindennapjaiba, ahol napi szinten állítanak elő köztéri alkotásokat. Ez által feltárja az alkotás folyamatát, a kontextus jelentőségét és tapasztalatait az alkotások fogattatásáról. Gáspár Gabriella, a PTE Szociológiai tanszék vezetője segít rávilágítani arra, hogy ezeknek az alkotásoknak mekkora szerepük van a közösségek fejlődésében és milyen reakciókat váltanak ki. Csaba Ders, Pécs város főépítésze a tervezési szempontokról és a Városműhely működéséről, esszenciájáról beszél. Végül, de nem utolsó sorban Vasváry Norbert beszél, tapasztalatai alapján a közösségek együttműködésében rejlő potenciálról, a Pollack manufaktúra létrehozásáról és jelentőségéről, és az új pécsi lakatfalról. A dolgozat befejező része bemutatja az új pécsi lakatfalat, a tervpályázat meghirdetésétől a kivitelezésig, vizsgálva a közösségi működést és összegezve a kutatást.

SZŰCS TÍMEA
Teológia-Zene-Nevelés szak
MA, 2. félév

Babes-Bólyai Tudományegyetem
Református Tanárképző Kar

Témavezető:
dr. Péter Éva
egyetemi docens, BBTE

Láthatatlan zene

A látássérültek zenei nevelésének kérdése hosszú ideje foglalkoztat. Dolgozatom célja a látássérülés kialakulásának, fokozatainak ismertetése és a látássérültek zenei nevelési lehetőségeinek felvázolása. Néhány évtizede különböző eszközök segítenek abban, hogy a látássérültek oktatásában a tapintás egyre nagyobb szerepet kapjon. Bőséges eszköztár áll rendelkezésre, melyek közül kiemelendő Louis Braille írásrendszere. Ebben megtalálhatók a zene írásbeli rögzítésének jelei, melyek lehetőséget nyújtanak arra, hogy a látássérültek is kottát olvassanak. Az eszközök és a zenetanítási módszerek segítségével megvalósítható Kodály Zoltán elképzelése: „legyen a zene mindenkié”.

KŐVÁRI SZIMONETTA
Színháztudomány
MA, 3. félév

Károli Gáspár Református Egyetem
Bölcsészettudományi Kar

Témavezetők:
Sepsi Enikő
egyetemi docens, KRE BTK
Spannraft Marcellian
egyetemi docens, KRE BTK

Látványtolmácsolás - Színházi előadások remediációja látássérültek számára

A dolgozat a színházi előadásokat egy meglehetősen új perspektívából vizsgálja. Fő kérdése az - hangsúlyozva az egyenlő esélyű hozzáférést –, hogy az előadások kapcsán hogyan lehet a színrevitelt könnyebben befogadhatóvá tenni a fogyatékkal élő nézők, kifejezetten a látássérültek számára. Társadalmi és esztétikai kérdések vizsgálata mellett a témát a kommunikáció aspektusokból közelíti meg.
Kísérletet tesz rá, hogy a színházi kommunikációs akadálymentesítést a remediáció fogalma felől újraértelmezze. Azt állítja, hogy a nyelv segítségével a színház komplex jelrendszere bizonyos módon visszaadható és így komplexebb élményhez juttathatja a látássérült nézőt. Végezetül javaslatot tesz egy új magyar terminus bevezetésére a témában: narrálás helyett látványtolmácsolás.

BERNÁTH IVETT
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

FERLING ESZTER
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

FIGULA ÁGNES
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

HORVÁTH MELINDA
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

SCHOFHAUSER GERDA
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

SZABÓ LILLA
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

ÁNCSÁK LILLA KLÁRA
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

ŐSZE MÓNIKA
Tanító
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar

Témavezető:
Várszeginé dr. Gáncs Erzsébet
adjunktus, NYME AK

A sárközi dallamvilág jellegzetességei

Az Apáczai Pacsirtakör a népzenét, a néptáncot és éneklést kedvelő hallgatókból alakult meg mintegy két évvel ezelőtt. Először 2012 karácsonyán mutatkoztunk be a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János karán, majd ahogyan sorban érkeztek a felkérések, körvonalazódott az a nyolc állandó tag, akikkel az Országos Tudományos Diákköri Konferencián megmérettetjük magunkat. Az elmúlt évek alatt számos, különböző tájegységekhez tartozó dalcsokrot állítottunk már össze, erre az alkalomra sárközi karikázó dallamokból álló dalcsokrot hívtunk életre. Választásunkat elsősorban az határozta meg, hogy mindannyian lányok vagyunk, így szerettünk volna olyan dalokat válogatni, melyeket a hagyományos népéletben is nők énekeltek, táncoltak, így esett a választásunk magára a karikázóra. A karikázó egy olyan körtánc, melyben a nagylányok, a menyecskék és az idősebb asszonyok egyaránt részt vettek, és hangszeres aláfestés nélkül énekeltek. Miután eldöntöttük, hogy karikázót fogunk énekelni, a tájegység kiválasztása következett. Választásunk Sárközre esett, mert a kárpát-medencei karikázók közül a hármas tagolódása miatt ez rendkívül egyedinek számít. Helyi jellegzetesség még a karikázó leglassúbb része, mely 5/8-os lüktetésével a lépő elnevezést viseli. Az Országos Tudományos Diákköri Konferencián két lépő, egy csárdás és egy futó dallamot fognak hallani előadásunkban.

ENYEDI ÁGNES
Népzene
BA, 5. félév
Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

SALAMON SOMA
Népzene
BA, 5. félév
Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Juhász Zoltán
művésztanár, LFZE

Az éneklő hangszer. Magyar népdalok és lenyomatuk a népi furulyajátékban

Műsorunkban a gyűjtések időbeli sorrendjét követve mutatjuk be összeállításainkat. Elsőként az egyik legkorábban dokumentált furulyás-énekes adatközlő, a székelyhodosi Kornya Sándor repertoárjából mutatunk be két dallamot Bartók Béla 1914-es gyűjtése alapján. Ezután a Pátria program kereteiben, ill. a XX. század második felében gyűjtött, „a molnár kutyái" című, jellegzetesen dél-dunántúli történet (mese) következik. Az előadás harmadik részében visszatérünk Erdélybe, a magyarszováti énekes asszonyok dalainak, valamint Csete Árpád furulyás-énekes adatközlő játékának megidézésével. Összeállításunkhoz Kallós Zoltán, Gurka László, Juhász Zoltán és Sáringer Kálmán 1970-es évektől datálható felvételeit, valamint saját énekes gyűjtéseinket használjuk. Az egyes műsorszámok között röviden összefoglaljuk az előadott dallamok legfontosabb háttér-információit, a furulyamuzsika és ének közötti kapcsolatok tanulságait.

Műsorunk célja, hogy bemutassa, miként fonódik össze a Kárpát-medencei énekes néphagyomány a parasztfurulyások játékával. Olyan furulyás és vokális népzenei hagyományból válogatott példákon keresztül mutatjuk be ezt a szoros zenei kapcsolatot, amelyek érzékletesen és több szempontot figyelembe véve reprezentálják a furulyamuzsika és a népdalok zenei szimbiózisát.

DOMBI VIKTÓRIA
Tanító
BA, 3. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

Témavezető:
Várszeginé Dr. Gáncs Erzsébet
egyetemi adjunktus, NYME AK

Kalotaszeg dallamvilága

2013 óta tanító szakos, ének-zene műveltségterületes hallgató vagyok. Néptáncos múltamnak köszönhetően kialakult bennem a népzene iránti szeretet. 16 évnyi táncos tapasztalat elegendő bátorságot adott ahhoz, hogy kimerjek állni nagyobb közönség elé énekelni (egyedül), ezért jelentkeztem idén, első ízben a Tudományos Diákköri Konferenciára. Rendszeresen szerepeltem népdaléneklési versenyeken, melyekre mindig tudatosan és maximális erőfeszítéssel készültem. Számos tájegységhez tartozó népdalcsokrokat énekeltem már. Összeállításukat általában felkészítő tanárom segítsége által választottam ki. A karon először 2014 tavaszán megrendezett népdaléneklési versenyen vettem részt, ahol aranyérmes lettem. A Kar különböző rendezvényein, diplomaosztóin, tanévnyitóin is énekeltem.
A Tudományos Diákköri Konferencia kari fordulóján kalotaszegi dalokat énekeltem. Döntésemben nagy szerepet játszott egyrészt, hogy ezt a csokrot már több alkalommal is énekeltem, másrészt Kalotaszeg nagyon közel áll hozzám, mind a néptánc, mind a népzene kapcsán. Az erőteljessége és az elevensége az, ami nagyon megtetszett. A kalotaszegi népdaloknál különleges lehetőség adódik arra, hogy a hangok erőteljesen és szépen megszólaljanak.
Az Országos Tudományos Diákköri Konferencián előadásomban egy sánta ritmusú, hajnali éneket, egy csárdást, egy lassú csárdást és egy friss tempójú népdalt fognak hallani.

SZLAMA LÁSZLÓ
népzene
MA, 1. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Bolya Mátyás
egyetemi tanár, LFZE

Koboz-tabulatúra: kisérlet kobzos dallamanyagok és átiratok lejegyzésére

A 2007-ben, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Népzene Tanszékén elindult képzéssel a népzene az oktatás mindhárom szintjén megjelent. Az összegyűlt tapasztalatok birtokában áttekinthetjük és összehasonlíthatjuk a klasszikus és a népzenei hangszeres oktatás módszereit, tananyagait. Mindkét területen fontosak a zenei alapismeretek, a legszembeötlőbb különbség azonban az előadói gyakorlatban mutatkozik meg. A népzenében egyfajta kötött, szigorúan stílusos improvizációt találunk. További fontos különbség, hogy a klasszikus zenével ellentétben a népzenei – didaktikai szempontoknak is megfelelő – kottaanyagot a mostani generációnak kell elkészítenie.

Előadásomban a koboz dallamanyag leírásának lehetőségeit tárgyalom. Mivel a lantfajták családjába tartozó hangszerről van szó, a klasszikus kotta használata mellett felmerült a lant darabok korabeli lejegyzésének, a tabulatúrának áttekintése. Tapasztalatunk szerint a rendszer adaptálható a koboz játék leírására is. E két rendszer elemzésével és összehasonlításával a gyakorlati alkalmazhatóság kérdéseire keresem a választ.

NÉMETH ANNA
Népi fúvós
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Istvánfi Balázs
egyetemi óraadó tanár, LFZE

Kodály 1911-es zsérei hangszeres gyűjtésének bemutatása

OTDK – ADATLAP
Művészeti és Művészettudományi szekció
/Előadóművészeti tevékenység, zenei előadás/

előadó: NÉMETH ANNA
intézmény: LISZT FERENC ZENEMŰVÉSZETI EGYETEM
tanszék: NÉPZENE TANSZÉK
szak: NÉPI FÚVÓS TANSZAK
évfolyam: BA III.

témavezető: ISTVÁNFI BALÁZS
beosztás: ÓRAADÓ TANÁR, LISZT FERENC ZENEMŰVÉSZETI EGYETEM

MŰSOR:
A Kodály Zoltán 1911-es zsérei hangszeres gyűjtésének bemutatása dolgozat alapján zsérei nóták megszólaltatása dudán; a lejegyzésekből, fonográffelvételekből kiindulva. Ezek a dallamok ihlették Kodály Zoltán Gergely-járás és Mátrai képek kórusműveinek egyes részeit. Elgyütt József dudás játékstílusában előadva:

-Sütött anyám rétest, nem adott belőle: sebes csárdás és apraja (F 102a) (=AP 8241/d)

-Meghalt a dudásunk és apraja (F 102c)

-Pirók kutya (F 103a) (=AP 8241/f)
és variánsa (F 106b) (=AP 8242/b)

-A cigányasszonynak (F 103c)
és bővítéses variánsa (F 105b)

GARAMVÖLGYI ANETT
Ének-zene tanár minor, Néprajz főszak
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezetők:
Dr. Dombi Józsefné
főiskolai tanár, SZTE JGYPK
Dr. Asztalos Bence
főiskolai docens, SZTE JGYPK

Moldvai csángómagyar dallamok Szályka Rózsa éneke, valamint Fehér Márton Paun Vasile és Legedi István hangszerjátéka alapján

Hazánk dialektusterületei közül legjelentősebben Moldva őrizte meg népzenénk archaikus formáit. Kulturális, társadalmi és politikai elszigeteltségéből adódóan azonban viszonylag későn kezdődhetett meg a helyi gyűjtés. Kobzos anyag tekintetében a rendelkezésre álló idő és figyelem sajnos már nem bizonyult elegendőnek a teljesség feltárásához. A kutatók legtöbbje az énekes dallamokat helyezte előtérbe, miközben az autentikusan játszó kobzosok alig élték meg a 21. századot, mára pedig már egy sincs közülük. Az utókorra szép, sokatmondó, ugyanakkor mennyiségét tekintve nem túl nagy zenei hagyaték maradt, ezzel együtt pedig rengeteg kérdés. Napjainkra elég szélsőséges megosztottság alakult ki a hangolás, a játékmód és a játszott anyag tekintetében is. Véleményem szerint a „hagyományéltetés" nem jelenthet egyet néhány gyűjtött anyag utánzásával, nyitnunk kell, adaptálnunk és átértelmeznünk. Rengeteg moldvai népi dallam stílusosan áttehető kobozra a dialektusterület jellegzetességeinek határain belül. Azonban eredeti kontextusából kiemelve, tudatos szerkesztés útján, mögöttes tartalommal megtöltve válhat csak a népzene színpadi műalkotássá. Csokrom összeállításánál arra törekedtem, hogy az anyag sokszínűsége mellett előadása is változatos, ugyanakkor tartalmilag és formailag egészet alkotó legyen. Témám a szerelem, mely a szövegnek hála szépen kirajzolódik. Műsorom három nagy részre osztható: 1. Fehér Márton: Kezes (hegedűszóló nyomán), „Éjjen azt álmodtam…" trunki giusto ének; 2. „Úgy elmegyek rózsám valamerre…" klézsei parlando; 3. Paun Vasile: Hora (kobzos gyűjtés alapján); Legedi István: Öves táncdallam (furulyás szóló adaptálása). Felépítettségének köszönhetően hangszerem igen sokféle szerepet betölthet. Nagy jelentőséggel bír ritmizálásban, dallamkiemelésben és harmonizálásban egyaránt. Előadásom során szeretném bemutatni sokszínűségét eltérő játékmódjainak és technikáinak megszólaltatása által, különböző funkcióinak megjelenítésével a már említett, újító szemléletű összeállításomban.

KISS B. ÁDÁM
Népzene
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Jánosi András
egyetemi adjunktus, LFZE

Népzene Bartók hegedűduóiban

Bartók hegedűduóival gyerekkorom óta foglalkozom. Zenekarommal egyetemben már számos alkalommal szólaltattam meg úgy a forrásul szolgáló népzenei példákat, mint magukat a duókat. Gyakorló előadó és zenetudományi tanulmányokat folytató hozzáállásomból adódóan éreztem, hogy bizonyos dolgok nem teljesen egyértelműek a hegedűduók előadásmódját illetően, közben egyre erősödött bennem a késztetés, hogy a a zenei megfogalmazásuk terén észrevételeket tegyek. A duók előadásmódja ugyanis számos kérdést vet föl. Túl a bartóki interpretáción és népzenei hangvételen, van néhány olyan zenei értelmezés-beli gesztus, ami az előadói hagyományban az évek során gyökeret vert, és újragondolásra szorul. Tapasztalatom szerint a népzene és a műzene egyre közelebb kerülve egymáshoz, az őket elválasztó határok egyre vékonyabbak. Ezért gondolom, hogy soha nem volt még ekkora aktualitaása ezen szempontok tisztázásának.
Elmélyedvén a kutatásban és a darabok interpretációjában egy sajátos megfogalmazásig jutottam el. Erről foglaltam össze néhány gondolatot, amelyeket élő előadásom során kívánok szemléltetni, bemutatva az ún. hagyományos előadást, párhuzamba állítva egy személyes előadási javaslattal, amely véleményem szerint organikusabb és közelebb állhat a bartóki elképzeléshez. Mindezt a magyar népzene tükrében.
Nem arra törekszem, hogy kőbe véssem elképzeléseimet, szívesen vitára bocsátom az általam megfogalmazottakat úgy elméleti, mint gyakorló muzsikusoknak.

Előadó: Kiss-B. Ádám
Közreműködők: Vizeli Máté, Timár Márton
Intézmény: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem
Szak: Népzene (népi vonós szakirány)
Témavezető: Jánosi András (főtárgy tanár, egyetemi adjunktus)

Népzene Bartók hegedűduóiban
Előadó: Kiss-B. Ádám
Témavezető tanár: Jánosi András

Műsor:

Bartók Béla: 44 duó két hegedűre

17. Menetelő nóta 1.
18. Menetelő nóta 2.

28. Bánkódás

Előadják:

Vizeli Máté – hegedű
Kiss-B. Ádám – hegedű

Galgamenti és apátfalvi csárdások

Előadják:

Kiss-B. Ádám – hegedű
Vizeli Máté – brácsa
Timár Márton – nagybőgő

Az előadáson elhangzik továbbá:

Bartók Béla: Petite Suite

I. Lassú

előadja: Bartók Béla (archiv felvétel)

valamint

„Pejparipám rézpatkója”

előadja: Vörös Ignác (fonográf felvétel)

ANNUS RÉKA
Népzene
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Bárdosi Ildikó
mb. előadó, LFZE

Párválasztó dallamok

Az archaikus magyar népi dallamvilág rokonságai

Általában a magyar népzenében párválasztónak hívjuk az olyan tánc kíséretére szolgáló dallamokat, melyeket énekelve a táncosok partnert választanak, illetve cserélnek. Dolgozatomban a „párválasztó" szó jelentése más kontextusba kerül, kivételesen nem a dallamot éneklők, hanem maguk a dallamok fognak „párt választani". Megközelítésemben ez kétféleképpen történik, az egyik oldalról tájegységi elrendeződés alapján, másfelől pedig dallamrokonság szerint, így az összeállítások kétfelől fognak szorosan összekapcsolódni. A felhasznált és elemzett dallamtípusok csak a Bartók által régi stílusba sorolt népdalok közül kerülnek ki. Az új dallamtípus bemutatása a tájegységi csoporton belül történik, miközben tájegység-váltáskor ugyanaz az alapdallam-típus megmarad.

Ezen a koncepción keresztül szeretnék bemutatni hat dallamot, vagyis három pár dallamtípust. Az első két dallam a Bartók Béla által III. nagy dialektusterületről, a Dunántúlról származik, Somogyból és Baranyából, a második pár dallam az Erdélyi Mezőségről, a harmadik pár pedig a szintén erdélyi, de karakterében nagyon elérő Gyimesből. Célom a megszólaltatással is az lenne, hogy az ugyanazon dallamtípus elhangzása a tájegységi jellegzetességek bevonásával új kontextusba kerüljön.
A keretes szerkezet elérése érdekében választottam az elejére és a végére kis ambitusú, szintén régi stílusú dallamokat, ezek között kerülnek bemutatásra a nagy ívű ereszkedő pentaton dallamok.

Természetesen lehetetlen a magyar népzenének akár csak ezeket a kis tájait is bemutatni egy-egy dallamon keresztül, viszont remélem, hogy karakterében megfoghatóak lesznek az előadásmód beli, stílusbeli különbségek, mert ezektől lesznek egy-egy adott tájegységre jellemzőek a dallamok lokális variációi.

KISS KRISZTINA NOÉMI
tervezőgrafika
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és
Művészeti Kar

Témavezető:
Vida Győző
egyetemi docens, NYME SKK

60/130

Munkám a térrel és az abban elhelyezkedő különböző pontokkal->emberekkel->érzésekkel foglalkozik, az egésztől a részletekig haladva. Hogyan lehet két sík felületből 3 dimenziós teret létrehozni?
idő
csúszik
elveszik
alagút
félelem
egyedüllét
színpad
tél
fehér
főtér
központ
célirány
bezár
szűk
párhuzam
piac
út
közösség
találkozó
hangzavar
élettér
üres
teli
nagy
kicsi
rét
pipitér
Kezünkbe véve a könyvet, egy letisztult tárgyat tartunk kezünkben, kinyitva pedig kitárul a világ. A leporelló két végén egy előzéklapot nyomtattam, melyekre az előbb felsorolt szavak kerültek, egy esti csillagképekből álló fotóra. A leporelló formátumot azért választottam, mert így elkerülhető az, hogy keretek közé szorítsam a végtelent.
A kivitelezés során célom az volt, hogy a lehető legkevesebb eszközzel fejezzem ki a témát, ezért 9 darab lapon 9-9 lyukat kötöttem össze egy fehér cérnával.
A cérna vezetésénél végig szem előtt tartottam, hogy ne feszítsék egymást a szálak. A lyukak

fejezik ki a világban létező dolgokat. Munkám ezek kapcsolódására reflektál. Minden mindennel összefüggésben van, kapcsolataiknak végtelen számú lehetősége fordulhat elő.

FECOLA GADI
Szobrászművész
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gaál Tamás
egyetemi docens, PTE MK

Abakusz

A bemutatásra szánt munkámat 2013-ban, a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar szobrászművész szakán töltött II. szemeszter folyamán készítettem egy kreatív feladatra, melynek megoldása egy megadott tematikát összefoglaló cím alapján zajlik. Ilyen feladat volt a „Mozgatható vagy mozgó szobor”.

Egy ember alkotta tárgy után kutattam, mely magában hordozza a mozgás fogalmát, valamint az emberiségre gyakorolt mérföldkőnek számító hatását. Így fedeztem fel a számvetőt. Az Abakusz című munkámat egy számvető alapján készítettem el. A latinul „abacus”-nak nevezett számolóeszköz vázát fémből készítettem, golyóit terracotta figurákkal helyettesítettem. Testtartásuk magatehetetlenséget sugall. Munkámmal egy ember alkotta rendszert kívántam szemléltetni, ahol a mérték és az érték kapcsolata határozza meg annak struktúráját.

Összegezve a munkám mozgatható, de fizikai mozgathatósága nem szentesíti célját. A kreatív feladat adta szabad értelmezési lehetőséggel élve, egy inkább statikus kompozíciót hoztam létre, amely a néző képzettársításában hordozhatja magában a mozgás egyéni fogalmát.

BREZONY CSILLA
Festőművész
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Somody Péter
egyetemi tanár, PTE MK

A korcs

Az emberek tele vannak félelmekkel, de ki gondolná, hogy egyeseket a hányinger kerülget amikor meglátják a rovar pete szerű bogyókban végződő hajkeféjük műanyag fogazatát, vagy undorral bontják szét az egyébkén gyönyörű piros csillámló lédús hússal borított magokat rejtő gránátalmát, esetleg ki sem szakítják a buborékos csokoládé csomagolását, mert olybá tűnik, mintha kukac harapásos lenne a benne megbújó nyalánkság. Nevetséges?
A féreg rágta lélek ugyan olyan undorkeltő lehet, mint egy tetem, amiben vígan nyüzsögnek és fickándoznak az apró lárvák. A kártevőkből sem egyféle van, de vajon lehet dönteni az etetésükről?

KULCSÁR GRÉTA
Plasztikai ábrázolás
BA, 5. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Deli Ágnes
egyetemi tanár, KE MK

Anti-tárgy

Vajon milyen érzéseket vált ki az emberekben egy olyan tárgy látványa, ami eddig egy beskatulyázott szerepbe bujtatva, most kitörni készül? Milyen érzéseket vált ki egy olyan tárgy látványa, amely hasonlít egy megszokott hétköznapi tárgyhoz, ámbár anyagbeliségében vagy egy részletében különböző attól? Milyen érzést csal ki az emberekből a funkcionalitás hiánya? Ugyanaz a hétköznapi tárgy, ami mellett élünk nap, mint nap, képes-e megváltozni olyan mértékben, akár egy egyszerű eszközzel, amely igazán különlegessé teszi azt, ami a hétköznapokban nem az. Alakjában ugyan felidézi az eredeti/hétköznapi tárgyat, emlékeztet rá, arra asszociálunk. Ám jobban megnézve döbbenhetünk rá, hogy itt van egy olyan csavar, ami teljesen megváltoztatja az eredeti tárgyat. Használhatóból használhatatlant varázsolni, ez volt a cél. Ki törni akarás a megszokottból. Újratervezni, újragondolni kívántam azt, ami mellett élünk, de elsétálunk, nem dicsőítjük, aminek a létezése már-már természetes számunkra.

LIPKOVICS PÉTER
plasztikai ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Erős István
egyetemi docens, EKF BTK

Dávid és Góliát

Cím: Dávid és Góliát

Műfaj: szoborinstalláció

Anyag: fa és vályog

Méret: 295x195x195cm

Készült: 2014

Régóta foglalkoztat, hogy egy plasztikán belül több különböző matéria kölcsönhatása hogyan befolyásolhatja az egyes anyagok jelképtartalmát, a fogalmi jelentésváltozás, az átlényegülés hogyan történhet meg konkrét ábrázolás nélkül. Emellett fontos számomra a formaalakítás közvetlen célirányossága, az abból adódó gondolatközvetítés lehetősége, így pl. a népi tárgy- és eszközkészítő kézműves technika alkalmazhatósága. Úgy érzem, hogy egyfajta dualista látásmód egyre ösztönösebb kifejezési formája kezd kikristályosodni munkáimban: anyagok és formák ellentétei találkoznak, s ezek formai és tartalmi kontrasztjai adják plasztikáim mondanivalóját. Tartalmilag olyan működő szimbólumok létrehozásán fáradozom, melyek egyfajta örök vívódást, harcot mintáznak, s a belső tartalmak, ill. az őket be- vagy eltakaró felszín közötti feszültségről szólnak.

Góliát című szoborinstallációmban a vályog formátlan tömege küzd az őt beszorítani igyekvő faszerkezettel, melyben a nagyipari igénytelen formaalkotás ötvöződik a paraszt barokkot idéző kézműves precizitással. Tekinthetjük a faszerkezetet a tudat, a racionalitás, a civilizáció struktúrájának, míg a formátlan, amorf vályog a tudatalattit, az irracionálisat, a civilizálatlant szimbolizálja ebben az összefüggésben. A szállíthatóság kedvéért szét- és összeszerelhető installáció- formai megközelítésben- az anyag-és léptékválasztás kérdésével foglalkozik.

KISS BERNADETT
Vizuáliskultúra Tanár , Andragógus Tanár
MA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Molnár Sándor
adjunktus, SZTE JGYPK

Én vagyok

Régóta foglalkoztatott az a gondolat, hogy lehet félig síkban és félig térben, a nem megszokott módon magamat ábrázolni. Valami olyat kerestem, ami túlmutat a megszokott tanulmányokon, de mégis valóban egy „önarcképet" kapok végeredményül. Mély érdeklődéssel fordultam a DNS térképek és fehérje (protein) kimutatások felé. Kedves barátaim révén láthattam a kapcsolódó tudományos kutatómunkák folyamatát. Így ez adta számomra az elsőláncszemet a célom eléréséhez. A későbbiek során a két gondolati láncszem össze találkozott: az „önarckép" és a tudomány világa. Így jött létre bennem a vágy, hogy párhuzamos kutatásokkal fejlesszem és megalkossam ezt a munkát.
A protein kimutatás egyfajta nyomozási késztetést indított meg bennem, úgy tekintek erre a kimutatásra, ahogy a nyomozó az ujjlenyomat révén jutott információkra. A fehérjelenyomat, hasonlóan az ujjlenyomathoz egyedi és megismételhetetlen személyes információ. Ezt tudománytól távoli, de mégis emberközeli anyaggal, a kerámiával fogalmazom meg. Itt két dolog találkozik, a protein kimutatás megadja a receptet a DNSemhez, ami a saját „gyártási receptemnek" tekinthető. Majd ezt vetítettem ki a kerámia alkotásaimba. A proteinek illetve a proteinek gyártásához szükséges DNS felelős az ember biológiai „eredetiségéért". DNS révén örököljük a szüleinktől és felmenőinktől a külső és belső alaptulajdonságainkat, és adjuk tovább az utódainknak – a tulajdonságaink viszont a fehérjéken keresztül nyilvánulnak meg.
A tervezés során az volt a célom, hogy képi formában, nem megszokott módon mutassam be önmagam. Ezért úgy gondoltam, hogy saját magam megmutatása nem egy hagyományos értelemben vett önarckép lesz, hanem ettől mélyebb és sokkal személyesebb megjelenítési formát választtam. Ez a forma a testemből vett minták és proteinek kimutatásával jött létre, amik cserébe a DNS állományom alapján készültek. A létrejött alkotásban a saját hajam, vérem, vérsavóm, sőt vizeletem, körmöm és nyálamat használtam fel – ha nem is közvetlenül. Ezekből a testmintákból kaptam egy képet és ezzel dolgoztam tovább. Amit átkódoltam a kerámia nyelvére...

ERDÉLYI BLANKA
Kézműves- kerámia
BA, 6. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Koleszár Ferenc
DLA, főiskolai docens, BKF KMK

Fényjelek

A Fényjelek című munka egy kültéri mobil plasztika, amelynek fontos eleme a tükörfelület és az azzal való kommunikáció, interakció.
Az anyagválasztásnál figyelembe kellett vennem a környezeti hatásokat, ezért a tárgy anyagának a betont választottam.
A rendszert két, egymáshoz hasonló elemből terveztem, melyek közül az egyik a szerkezeti stabilitásért, a másik a fény továbbításáért felelős. Ez utóbbit egy speciális, gömbcsukló elven működő szerkezettel oldottam meg.
Célom egy olyan manuálisan irányítható eszköz létrehozása volt, ami az aktuális fényt a használva teremt egy kommunikációs helyzetet.
Az installációnál, amenyiben természetes fénnyel világítjuk meg a tárgyat, figyelembe kell venni a terület benapozottságát, ami a tárgy konkrét helyét, irányát is meghatározza.
A cél az volt, hogy egy kikapcsolódást segítő játékként működjön, ami kapcsolatot teremt a közösségen belül és kommunikációra ösztönöz, de felhívhatja a figyelmet egy-egy árnyékos mellőzött tér megvilágítására is.

LITAUSZKI ÁGNES
képi ábrázolás
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve János
főisk. docens, SZTE JGYPK

Feszültség II

A környezetemben adódó áthatások és összemosódások alkotta kompozíciót szerettem volna a síkból térbelivé alakítani. Célom az épített, az ember által tervezett környezetben észrevett véletlen alkotta struktúrát megragadni, és azt felhasználva rendszert komponálni, végül pedig egy tárgy formájában megjeleníteni. Az építészet iránti élénk érdeklődésemből adódóan újabb kiindulási alapnak szánom a létrejött alkotást. Terek konstruálására sarkall ugyanis. Az áttetsző üveg mögött megmutatkozó szerkezet szépségét szeretném láttatni, a sűrűsödés-ritkulásból kirajzolódó kotta hangjegyeinek csengését a térbe pillantó szemébe juttatni.

ÉLES LÓRÁNT
Szobrász
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gaál Tamás
egyetemi docens, PTE MK

Tér I-II-III.

Számomra az esztétikum a matériával való közvetlen kapcsolatban és a komponálás kreatív, egyedi, személyes élményében van a legintenzívebben jelen. A pályázati munkámat egy három darabból álló sorozat képezi, melyben ezt az anyagi és szellemi szépség-élményt próbálom a téri formaképzés eszközeivel megvalósítani. A koncepcióm tehát szubjektív, ideális terek létrehozása, az alkotóanyagok minél közvetlenebb technikai - főleg tradicionális metódusok, kézi megmunkálás - révén. A sorozat a tér olyan alapvető fogalmaival foglalkozik, mint a nyitottság és zártság, arányok, metsződések, áttetsződés és tömörség, valamint maga a struktúra. Mindhárom munkában vázszerkezetek jelennek meg. A vázszerkezet egy forma rendszerét mutatja be, ugyanakkor egy-egy anyag sajátosságait is felfedi, miképp egy metszet. Mindhárom szobor egy-egy adott rendszeren belüli másik rendszert jelenít meg, ahol a különböző anyagok, geometrikus formaképzésben (hasonló alapelvű és anyaghasználatú), mégis különböző egységekbe rendeződnek. A sorozat első két darabja egymásba metsződő vízszintes „vázkonstrukciókból" áll, melyekben egy-egy harmadik anyag „szabálytalanabb" belső formarendszerben szerveződik. A harmadik darabnál is hasonló az elv, csak a „láthatóság", a megközelíthetőség változik meg. Kevésbé „nyílt" ábra, ahol a vázszerkezet szerepét már a szobor „alátámasztását"szolgáló posztamens veszi át, a szobor pedig zártabb tömeg formájában, kisebb felületein enged csak bepillantást a belső történésekbe. Az első két darabnál a belső szerkezetek azonnal a néző szeme elé tárulnak, míg az utolsónál
ennek felfedezéséhez szükség van egy „aktívabb", bensőségesebb részvételre a befogadó részéről. A kreatív, komponáló alkotási folyamat játékossága így adódik tovább a megtekintőre, akitől, így, vezetve a „nézői folyamatot", játékos kíváncsiságot követel.

GÖRBE ADRIENN
Szobrászművész
MA, 2. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Sallai Géza
DLA, Egyetemi Docens, MKE

Változás

Munkám koncepciója a természet körforgásáról szól. Alapanyagként a gledícsia fa terméseit használtam. Termés, ami a magot védi, formája egy kifelé csavarodó spirál. Hasonlítható egy lótuszvirághoz is. Ez egy iskolai feladatra készült munka, rész és egész témában, amihez gyűjthető anyagokat kellett felhasználni. Az alapanyagot Budapesten gyűjtöttem az Epreskertben. A megfelelő terméseket kiválogatva egyesével összevarrva alakítottam ki formáját.
A mű célja, hogy sugallja a természetben zajló körforgásokat. A mag, mint az élet kezdete, ha elvetünk kikel felcseperedik, fa lesz belőle, ami kivirágzik terméseket hoz és kezdődhet elölről az egész folyamat. Ezért is spirál formában gondolkoztam, mert ez szimbolizálja a születést, fejlődést. A spirál maga egy pontból kiinduló szerteágazó formák összessége. Ugyanígy egy fa szétszórva magvait számtalan újabb fát hozhat létre. Egy kifelé nyíló forma, ami egy lótuszhoz hasonlítható. A lótuszvirágot számos különböző kultúrában legfőképpen a keleti vallásokban a tisztaság, a felvilágosodás, a megújulás és újjászületés szimbólumaként tartják számon.

BARANYAI ENIKŐ
szobrászművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Lengyel Péter
adjunktus, PTE MK

Antidepresszáns

Reflexió és kitörés

Művészi önreflexió fontossága: alkotói jelenlét és a kész mű elemzése, mely által az alkotás az önismeret terepe is lehet egyben. Ahhoz, hogy valóban hiteles munkát tudjunk készíteni elengedhetetlen az alkotás lelki folyamatának vizsgálata, mert saját magunkról alkotott képünk a világhoz való viszonyunkban játszik fontos szerepet. Mennyire lehetünk őszinték saját magunkhoz? Hogyan találjunk rá társadalmi identitásunkra és az individuális énképünkre?
Minden emberben megtalálható a hiúság tulajdonsága, az önportré témájában kikerülhetetlen alkotóelem: Hogyan érhetjük el a leghatásosabb kifejezését? Talán az ellenkezőjének a kiemelése, a formai torzulások és a színvilág ellentétessége segíthet benne. A szándékos kettős mérce még inkább erősíti ezt a tényt.
Ízléstelenség? Miben rejlik a művészi esztétika - hétköznapi esztétika különbözősége?
A művészi esztétika túlmutat a hétköznapi szép fogalmán, differenciált tulajdonságokkal bír. Alkotásomnál a hitelességnek döntő szerepe van, nem is épülhetne másra, hiszen saját személyem vonnám kérdőre. Antitézis: pszichológiai kettősség – katarzis élmény, lelki megtisztulás élménye az alkotófolyamat által? Az aktuális lelki folyamatok feldolgozása és felhasználása a művészetben elengedhetetlen.
Egy másik kérdésfelvetésem: vajon megtarthatjuk nőiességünk lényét jelenlegi társadalmunkban? A válasz talán igen, de milyen hátrányokkal jár ez egy nő számára? Szembeötlő társadalmi és a szakmai elvárások figyelhetőek meg. Míg más szakmákban elvárják a nőies megjelenést addig egy női szobrászra akár rossz fényt vethet, hátránya származhat belőle, lealacsonyítóan hathat egy túl nőies nő. Munkám egyfelől erre a személyes problémámra is reflexió.
Továbbá az azonosulás a férfiakkal elvárás lenne? Kevesebb dologra lennénk képesek? Miért kell elrejtenie számos nőnek identitását, hogy sikeresebb karrierje legyen? Manapság is hátránynak számít a fizikai, biológiai különbözőség, vajon korlátoltság-e? Kulturális fogyatékosság-e a nemek közti eltérések figyelmen kívül hagyása?" Lehet-e igazán nő, aki művész és fordítva?" - Van e ténylegesen olyan, mint nő művészet?

TASNÁDI SZANDRA KATALIN
Szobrászművész
MA, 6. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Sass Valéria
egyetemi docens, MKE

Ég és Föld, Az Ige

Adatlap (rezümé)

Tasnádi Szandra Katalin
MKE- Magyar Képzőművészeti Egyetem
Szobrász szakosztály; III. év

A művek (sorozat) címei

Ég és Föld harca

Az Ige

Az Isten

Témavezetők neve

Dr. habil DLA Sass Valéria Szobrászművész

Szabó Ádám Szobrászművész

Koncepció

Viktor Pelevin munkássága, teológiai értekezései nagy hatással voltak rám könyveinek olvasása közben. Az „Empire V- Elbeszélés a valódi felsőbbrendű emberről” című művétől kaptam inspirációmat munkámhoz.

A teológiai szempontból is kritikainak mondható regény az ember eredetét vizsgálja. Az Istenek létezését az emberi agy egy melléktermékeként fogja fel. Sorozatom mindhárom darabja más oldalról közelíti meg Isten és Ember kapcsolatát.

Alapkoncepcióm: Olyan szakrális töltetű művet kívántam létrehozni, amely szigorúan csak kérdéseket vet fel, és a szubjektivitásra hívja fel a figyelmet. Válaszokat nem ad, ellenben gondolkodásra sarkall.

Az ”Ég és Föld harca” a szubjektivitásra, és az Emberi és Isteni szféra kapcsolatára hívja fel a figyelmet. A művet szemlélő ember nézőpontjától függ, hogy az emberi (földi), vagy az Isteni (égi) szférának szentel e nagyobb figyelmet.

„Az Ige”- „Kezdetben vala az Ige. Az ige Istennél vala, és Isten vala az ige” Munkámban csupán a szó tükörképe értelmezhető, mely a transzcendens érzés emberi nyelvre való fordítását jelenti.

„Az Isten”- Az angol GOD- Isten szó összekevert betűiből megjelenik az isten, és a kutya (DOG) szó is. Az asszociációs zavarban az ember válaszokat keres kérdéseire. Amikor azonban a betűket vizsgálja, rájön, az egyetlen, ami tisztán és érthetően megjelenik, saját arcképe.

KOVÁCS KITTI DÓRA
képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Nagy Gábor György
főiskolai adjunktus, NYME BDPK

Egyél egy kis paracetamolt és elmúlik.

A látást elveszíteni tragikus. Főleg, ha nem egy velünk született rendellenességről van szó. Egy hirtelen, drasztikus változás. Az egyik alapvető érzékelési lehetőség megszűnik, ezzel együtt autonómia is.
A szabadságot csonkító a kontextus nemcsak az érzékelést veszi el az individuumtól, hanem arra kényszeríti, hogy éljen benne tovább. Az pedig kiszolgáltatott helyzetbe kerül. Bedarálja a rendszer. Néha suttyomban. Néha finoman. Néha brutálisan.
Ezt a fajta kiszolgáltatottságot mindenki máshogy éli meg. Van, aki őrjöng. Van, aki fogait csikorgatva küzd tovább. Van, aki megtörik, és beletörődik. A feldolgozás módszerei különbözőek lehetnek. De egy biztos: a paracetamol ezen nem segít.

MIKLÓS MÓNIKA
Képi ábrázolás
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve János
főisk. docens, SZTE JGYPK

Féregjárat

Munkámban a Hajóféreg (Shipworm, sósvízi kártevő), mozgása inspirált. Ez a kagylóféle a víz alatt lévő faanyagot (hajó, móló stb..) rongálja. Benne lakik, és azzal táplálkozik. Ezt az útvonalat szeretném megjeleníteni az üvegben, mint az anyagot „kiiktatva", csak a lényeget megjelenítve. Az üvegdoboz jelképesen is magába zárja a féreg minden pozitív oldalát, végleg feleslegessé téve a további létezését. A hajóféreg a láthatatlan tenger mélyébe rejtőzik, majd a legapróbb részletei is feltárulnak, ki lesz szolgáltatva a világnak, ezzel elpusztul. Zöld színezetű üveget választottam a térmélység erősítéséhez, és közelítve eredeti környezetéhez.
A kivitelezést a Rákosy Glass Üvegipai Üzem biztosította, ahol elkészíthettem a munkámat az ott dolgozó szakemberek segítségével. A doboz 9 üveglapból áll, amik egyenként homokfúvással készültek.

HORVÁTH CSÖRSZ
Plasztikai ábrázolás
BA, 5. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Deli Ágnes
egyetemi tanár, KE MK

Geometrizálás

A pályamunkám témája, a konstruktív,geometrikus és a rusztikus, organikus anyagok, formák összhangján alapul. Már régóta foglalkoztat az, hogy ezt az ellentétpárt mégis, valahogy egy munkában egyesítsem, ugyanis lényegében, ez a két dolog csak látszólag antitézisei egymásnak. Valójában minden szerves, szabálytalannak látszó rendszer mélyén, egy nagyon is szabályos atomszerkezet áll, még ha ez kívűlről nem is feltétlenül látszik. A külső és belső tényezők(időjárás,betegségek stb), formálják és határozzák meg a test szerkezetét, a forma csak ennek megfelelően változik.
Mindenféleképpen alapnak, amiből az egész munkám készül majd, egy természeti anyagra gondoltam. Így az egyik legnemesebb és legősibb, az évezredek során, rengeteg területen felhasznált matériára, a fára esett a választásom. Az égert választottam, mert relatív puha és könnyen mengmunkálható fafajta. Kiválasztottam a céljaimnak megfelelő tömböt, majd láncfűrésszel hasábformára naggyoltam. Erre mértem fel a kivésendő geometrikus térelemeket, majd favésők segítségével hajtottam végre az alakzatok kiszedését. Körülbelül a tömb feléig folytattam ezt a műveletet, a másik felét úgy, nyers valójában meghagytam. Egy-két helyen a mohás, kérges réteget is megtartottam, erősítve így az ellentétpárt. A rönkben alapból vágáskor, volt egy természetes hajlásszög, ezt szintén megtartottam, szószerint felborítva ezzel a domináló kubusok egyensúlyát. A vésést követően a formák még mindig kissé rusztikus összképet alkottak, ezt orvosolván néhány helyen felcsiszoltam a felületüket, hol pedig meghagytam a maguk vésett valójában. Utólag még ezt a hatást, további véséssel erősítettem. Miután minden betervezett módosítással végeztem, a kész szobrot színtelen lakkal kezeltem le, megvédve így a felületét.

KOVÁCS TIBOR
Szobrászművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Colin Foster
egyetemi tanár, PTE MK

Ibolya

Művemmel meg akartam tapasztalni, milyen érzés megfaragni egy portrészobrot, annak minden nehézségével együtt. Legtöbb motivációm a mintázás, és a faragás szeretetéből fakadt. Kézi szerszámokat, vésőt, kalapácsot, reszelőt, csiszolókövet használtam munka közben. Egy számomra kedves személyről készült a mű, melynek címeként az ábrázolt nevét adtam. Először egy agyagmodellt, majd arról gipszöntvényt készítettem, melyet pontozásos technikával kezdtem el kőbe faragni. A gipszmodellhez képest kőben sokat változtattam a haj és drapériaformákon, melyet faragás közben éreztem indokoltnak. Az anyag lehetővé tette, hogy olyan részleteket is tovább finomítsak, melyeket megmintázni nem tudtam. Végül ahol szükségesnek éreztem, megcsiszoltam a követ, néhol meghagytam a faragás nyomait. Az arc megmintázásakor a modellre jellemző lehető legtermészetesebb arckifejezés kialakítása volt az elsődleges szempont. Szobromnak nem csak a neki kedvező térben, de anyaga miatt nagyon fontos a kedvező fényben való bemutatása is. Posztamensét magam készítettem el, ahogyan az megítélésem szerint a legtöbb ember számára lehetővé teszi a kedvező nézőpontmagasságot.

BORBÉLY MÁTÉ
Építőművészet
BA, 6. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Faipari Mérnöki Kar

Témavezető:
Soltra E. Tamás
egyettemi docens, NYME SKK

Kapuk

A Kapuk sorozat egy térkísérlet lépéseit dolgozza fel plasztikai igényességgel. A sorozat elemei a kilépés és belépés közbenső állapotait, a kint lét és bent lét stádiumait szimbolizálják. A sorozat öt különböző fa-üveg kombinációjú plasztika formájában taglalja a "Kapu" szerepét a tér fizikai és filozófiai felosztásában.

EGERVÁRI JÚLIA
Vizuális- és környezetkultúra tanári
MA, 1. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Erőss István
egyetemi docens, EKF

Kelt

Cím: KELT
Anyag: kelt tészta
Műfaj: szobrászat, alternatív szobrászati installáció
Készült: 2014

Munkáimban többnyire természetes anyagokat használok fel vagy éppen a természetes és mesterséges anyagokat ütköztetem egymással. A tömegtermelésre és felhalmozódó hulladékra reagálva nem célom „maradandó" munkákat készíteni, ez az elv meghatározza installációim jellegét.
Egy olyan anyaggal szerettem volna dolgozni, ami folyamatos együttműködést igényel, melynek önformáló ereje van, és a folyamat során az ilyen jellegből fakadóan az elképzeléseim találkozhatnak a véletlenekkel, kiegészíthetik egymást. Befolyásolhatom az eredményt, de nem teljesen. Megkerestem a számomra megfelelő módszert, és végül kelt tésztából készítettem 30 darab portrét és 2 kezet. Érdekes és izgalmas kísérlet és folyamat volt, mely folyamatos nyitottságot és alázatot kívánt. A portrék többféle asszociációt, értelmezési lehetőséget engednek meg, a kompozíció pedig felveti a kérdést, hogy mi a kapcsolat az egymással szemben elhelyezett fejek tömege és a magányosan „nyújtózkodó" kezek között.

SÁRKÁNY BALÁZS
Szobrászat
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Colin Foster
egyetemi tanár, PTE MK

Van Gogh parafrázis

Van Gogh parafrázis című munkám a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán megrendezett szakmai héten készült, 2013- ban. Ezen a héten a Doktori Iskola hallgatói, valamint más művészek előadásait hallgathattuk és megadott témaköreik közül választhattunk. Egy bizonyos téma kiválasztása után a megadott szempontok alapján kellett egy vagy több alkotást létrehoznunk. Én Győrffy László festő, doktoranduszhallgató témáját választottam, melynek lényege egy már meglévő műalkotás átírása, továbbgondolása vagy arra való reflektálás volt. Választásom Vincent Van Gogh, Egy pár bőr klumpa című festményére esett. Munkám elkészítéséhez fa deszkákat és különböző fadarabokat használtam. A fő hangsúlyt inkább a textúrára, a fűtött indulatokat tükröző ecsetkezelésre fektettem, amik nagymértékben jellemzik, Van Gogh festésmódját. is választottam a kis faágakat, fahulladékokat, pálcikákat munkám elkészítéséhez. A kérgétől meg-, vagy meg nem - fosztott nagyobb ágdarabok érzékeltetik a határozottabb vonalakat, a kisebbek az aprólékosabb részleteket, a lécekből hasított világosabb darabok szálirányából pedig az ecset sörtéinek nyomaira is asszociálhatunk.

TOMPA JÁNOS CSABA
Szobrászművész
Osztatlan, 11. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Lengyel Péter
adjunktus, PTE MK

autorité

Korábban sokáig foglalkoztatott Gian Lorenzo Bernini XIV. Lajosról 1665-ben készített, emblematikus szobra, melyről fiatalabb koromban plakettet is mintáztam. Bernini műve a barokk szobrászat egyik remeke, mely párizsi tartózkodása alatt készült, modellje személyesen az uralkodó volt. A nem túl nagy méretű, márványból faragott portrén, az egyszerűen és elegánsan megmunkált arc mellett, mely az akkor még fiatal királyt ábrázolja, mozgalmas paróka, drapéria, és nyakkendő látható. A szobor kompozíciójában olyan hangsúlyos elemek ezek, hogy annak, mintegy nem is az arc az igazi főszereplője, hanem inkább ezen kellékek, melyek a barokk reprezentáció elemeiként egyszerre hivatottak a felséges kifejezésére, és a barokk kor mozgó ideológiájának megjelenítésére. XIV. Lajos portréja kellékei nélkül szinte semmivé válik, a hatalom jelképeitől lecsupaszítva csak egy túlsúlyos ember arca lesz. A szobor olyan sokszor reprodukált, annyira emblematikus és olyan sok hivatkozás része, hogy szinte önálló jelképpé válik, emiatt alkalmasnak éreztem arra, hogy ezt a francia uralkodóról készült XVII századi büsztöt, a hatalom és a reprezentáció mintájának tekintsem. A hozzá kapcsolódó tartalmak miatt késztetést éreztem arra, hogy saját megfogalmazásomban kifejezzem vele az egyre gyakrabban érzett, korunkra jellemző visszásságokat. Hiszen ahogy a barokk kor hatalmi reprezentációja az uralkodói kellékeken múlt, úgy napjaink gondolkodásának a reprezentációja is kellékekből, pozíciót jelölő tárgyakból áll. Ahogy az átlagos ember portréja palástot és parókát kapva barokk uralkodóvá válhatott, úgy válik a spektákulum társadalmában az elvekkel felszerelt, és esetleg tudományos fokozatokkal is megtámogatott ember a felsőbbrendű tudás birtokosává.
Autopsziám abból áll, hogy amennyiben kétszeresére fújjuk Bernini szobrát és lekaparjuk a felszínt, hogy az alatta levő reprezentációs megfontolások jól látszanak, békákat találunk. Ha ezek már mind elmentek, egy csupasz kék váz marad, amin belül a puha hungarocell szobor van, mellyé Magyarország térképe is átváltozni kíván. Azt persze nem tudom megállapítani, hogy mennyire releváns a kritika, ezért inkább kísérletnek tartanám a folyamatot, melynek eredményeként XIV Lajos portréja dekonstrukció áldozatává vált.

PÁPAI DÁNIEL
Plasztikai ábrázolás
BA, 5. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Deli Ágnes
egyetemi tanár, KE MK

CHAOS

A CHAOS című alkotás négy, építészetben használt ytong faltéglából álló faragvány. Az ytong tégla anyaga többnyire természetes anyagok elegye, mint a homok, mész, cement és víz. Az előállítása során az elegybe alumínium pasztát adagolnak, hogy a mésszel beinduló kémiai reakció létrehozza az ytong légbuborékos szerkezetét, aminek a porózus minőségét és a hőszigetelő tulajdonságát köszönheti. A koncepció megszületését az anyagbeszerzés és a pontos alaprajzok elkészítése követte. Az anyagbeszerzés során kizárólag 60x20x8 centiméteresytong téglákat sikerült beszerezni, ami megmagyarázza az alkotás négy részes tagoltságát. Az téglákba vájt labirintus alaprajza megszerkesztett rácshálóra készült el, ami a labirintus szerkezetének alapos kigondolása után kivágásra és a téglák felületére való átrajzolásra került. A labirintus rendszerének kidolgozásánál fő szempont volt a betűk vonalának szoros követése, mind a belső és külső falak szerkezetében, hogy legyen az alkotásnak egyfajta dinamikája. A faragási munkálatok egyszerű favésőkkel és ráspolyokkal folytak hónapokon keresztül az agyagszerkezet gyengeségéből adódó fokozott odafigyelés és a labirintus részletessége miatt. Az 5 és 3,5 centiméter magas falak közti faragott járatok egészen 4-5 cm mélyen futnak a téglákban. A falak magasságának változásának oka az alkotás vizuális megjelenésében keresendő: a labirintus magas záró falait megfigyelve fellelhető a káosz szó angol megfelelője, ahogy felsejlik a labirintus tudatosan megalkotott rendszere körül. Az útvesztő egy teszt, egy probléma, ami annak megoldására készteti az embert. A kihívás lényege a helyes, járható út felfedezése A pont és B pont között, ám a járható út mélyen el van rejtve a mesterien megalkotott zsákutcák komplex rendszerében. Számtalan lehetőség, számtalan sarkok és kanyarok kígyózó sorában elrejtve, hogy a kihívott fél elveszítse a türelmét és feladja a küzdelmet. Az alkotás lényegében a rendszerekben lappangó káosz állandó jelenlétére és kitörésének lehetőségére reflektál. Minden kidolgozott, stabilnak tűnő rendszerben szüntelen jelen van a veszélye egy hiba miatt elszabaduló fejetlen káosznak.

FLEISZ TAMÁS
Szobrászművész
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Colin Foster
egyetemi tanár, PTE MK

Determinált egyensúly

Az itt látható munkám egy iskolai feladaton alapult, miszerint ”egyensúly” témában alkossunk valamit. Korábban már kísérleteztem geometrikus konstrukciók létrehozásával, így ezt folytattam ennél a munkámnál is. Ez egy beton térkőből készült kőkör, melyet középen egy fémkonstrukció fog össze. Tizenkettő darab tömbről van szó, amik egy másfél méter átmérőjű kör alakzatában helyezkednek el, egymástól egyenlő távolságra, a kör közepe felé billenve. Szimbolikájuk miatt választottam ki a formákat és a kövek darabszámát. A befelé dőlő köveket hármasával kapcsolja össze négy darab, szabályos fémháromszög. A mű címe magában hordozza a kövek dőlésének okát, az eleve elrendelt egyensúlyi helyzetet, mely egész életünket végigkíséri. Készítése közben József Attila Eszmélet című verse lebegett a szemem előtt. A vers szerkezete, témája, felvonultatott képei sokat segítettek abban, hogy egy kozmikus egyensúlyt jelképező tárgyat hozzak létre. A munkám szétszerelhető, összeállításához legalább három ember szükséges, hiszen egyszerre három kőbe kell beleilleszteni egy háromszöget. Ez a folyamat is sugall némi szertartásos jelleget.
A fém és a beton ötvözése továbbra is foglalkoztat, a továbbiakban is szeretném felderíteni a bennük rejlő lehetőségeket, más témákat feldolgozva.

CSIZEK TAMÁS
Szobrász
Osztatlan, 7. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Colin Foster
egyetemi tanár, PTE MK

Emanáció

Munkásságom egyetemi évei alatt kialakult egy formai tematika, ami a benne rejlő lehetőségek okán a mai napig foglalkoztat. Samottos agyagból készítettem első ránézésre élettelennek látszó, mégis élő organizmusnak ható, daganatszerű tömegeket. Később, a témát egyesítettem a portré műfajával, majd a szakrális művészettel. A filozófia történetébe laikusként való betekintésem során ismertem meg az újplatonizmus megalapítójának, Plótinosznak világképét. Tanítása szerint a mindenség legősibb arkhéja az Egy, amely azonos a Jóval. Amikor az Egy a maga bőségében túlcsordul, ez a kiáramlás (emanáció) nem más, mint a Szellem. A Szellem emanációjaként jön létre a Lélek. Az emanáció nem más, mint a létezés kiáradása a fő princípiumból. Kapcsolatot véltem felfedezni az emanáció folyamatával. Eleinte célom volt ennek leképezése formavilágomat felhasználva. Végül elvetettem ezt a célt, mivel blaszfémiának éreztem a plótinoszi folyamat ilyesfajta leképezését, de a kapcsolatot fent kívántam tartani az emanáció más kontextusba való helyezésével. Fontosnak tartottam egy erős kontraszt felállítását, az alacsonyabb és felsőbb létszint érzékeltetése végett. Letisztult és elaprózott felületek és formák ellentéteivel operáltam. A Stanley Kubrick által 1968-ban rendezett 2001: Űrodüsszeia című film volt rám nagy hatással. A magasabbrendűség képviselőjeként megjelenő monolitot használtam fel. Az alkotás folyamata során is igyekeztem mind logikai, mind az emanációhoz hű lépések sorrendjét betartani. Feldarabolt acéllemezek összehegesztésével alakítottam ki tumorjaimat, amitől felületük varrott mintázatot kapott. Hatással voltak rám Szöllősi Géza varrott húsdarabjai, a Chie Laoki munkáiban fellépő emberi torzók és a letisztult felületű, súlyos tömegek kapcsolata, Henrique Oliveria hatalmas, gyökérszerű, tumoros installációi, végül pedig Amerigo Tot 'A mag apoteózisa' c. munkája.

TOPOS BEÁTA
Plasztikai ábrázolás
BA, 3. félév

Kaposvári Egyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Deli Ágnes
egyetemi tanár, KE MK

Funkció-forma

A mű elektronikai eszközökből készült, amik már nem működnek. Szemétként tekintünk, ezekre a tárgyakra mikor már elvesztik használati funkciójukat és csak kidobásra kerülnek így növelve a Föld szemét készletét. Én inkább a formavilágukra koncentráltam, vettem figyelembe és nem azt, hogy milyen funkció betöltésére alkották meg. Mások ilyenkor csak lecserélik és kidobják ezáltal gyarapítják a szemetet. De felhasználhatók, újra hasznosíthatók ettől még. Ezért gondoltam a felhasználásukra egy szobor keretein belül és egyben felhívni a figyelmet, hogy ezeknek a tárgyaknak a használatukra néha túl nagy hangsúlyt fektetünk az életbe. Próbáltam az emberi test és a tárgyak formai kialakításban kapcsolatot találni. Ember találta ki, készítette el és használja ezért is vele kerestem a kapcsolatot. És itt felmerülhet egy kérdés miért is csak egy torzó, miért nincs keze, lába? Mivel az emberi fejből, agyból születtek. Ezeknek is az alaplapjuk és vezetékeik működtetik, mint az agy az embert. Külső borításuk védik ezt, mint a fejnél a koponya, a testnél az izmok és a bőr.
Az elemek egymáshoz vannak ragasztással illesztve. Csak a törzs résznél található váz, a méret tartás és a kezdeti illesztések megkönnyítése érdekében.

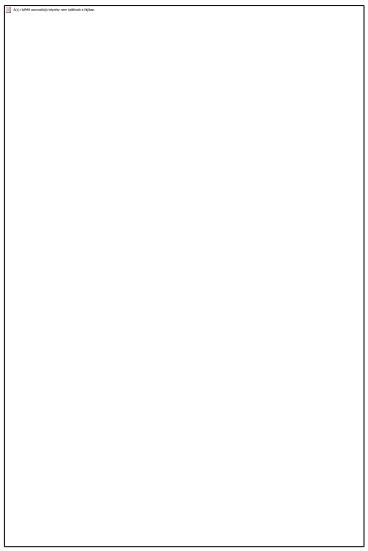

LITAUSZKI ÁGNES
képi ábrázolás
BA, 7. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Kovács Keve János
főisk. docens, SZTE JGYPK

Konstrukció

A környezetemben adódó áthatások és összemosódások alkotta kompozíciót szerettem volna a síkból térbelivé alakítani. Célom az épített, az ember által tervezett környezetben észrevett véletlen alkotta struktúrát megragadni, és azt felhasználva rendszert komponálni, végül pedig egy tárgy formájában megjeleníteni. Az építészet iránti élénk érdeklődésemből adódóan újabb kiindulási alapnak szánom a létrejött alkotást. Terek konstruálására sarkall ugyanis. Az áttetsző üveg mögött megmutatkozó szerkezet szépségét szeretném láttatni, a sűrűsödés-ritkulásból kirajzolódó kotta hangjegyeinek csengését a térbe pillantó szemébe juttatni.

KISS BENEDEK
Szobrászművész
MA, 2. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Sallai Géza
egyetemi docens, MKE

Oszlop

Plasztikám a térben vertikális kiterjedés. Alapmoduljait kis, eldobható féldecis pohárkák, újságpapírral bevont elemei adják. Két pohár egymásra illesztése alkot egy formai egészet. Két komplementer szín (kék – narancssárga) váltakozva követik egymást,
a szobor két egyenesén.
Munkám centruma egy szürke gömb, mely az egészet , mind formailag, mind színben jeleníti meg. A komplementer színpárok ebben a központi magban olvadnak, keverednek össze.
Az oszlopok ritmikus ismétlődése és egyszerű geometrikus formai megvalósulása Brancusi szobrászatával rokonítható. A Plasztika felfelé vezeti a tekintetet, megjelenik benne a szerialitás, minimalista formaköntösben.

FARKAS ÉVA
kézműves
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Dr. Kelecsényi Csilla
mestertanár, NYME BDPK

Populus nigra

Munkám elkészítéséhez szükségem volt egy olyan alappillérre, amelyre felépíthettem az alkotási folyamatot, és értelmet adhattam létezésének azon felül, hogy a gyönyörködtetés a végső cél. Ezen kívül olyat akartam, ami az önmagamnak felállított kritériumoknak megfelel: természettel való kapcsolat és az aprólékos, izgalmas formavilág. Mindezeket figyelembe véve jött létre a Populus nigra című textiltervem.

A technika és a kivitelezés ipari jellege miatt nagyobb fogyasztói csoporthoz, társadalmi egységhez juthat el munkám. Ezt figyelembe véve és, hogy művem dekoratív jellegű kell, hogy legyen - hiszen textil mintáról beszélünk -„mesélő” alkotást kellett létrehoznom, hogy mondanivalót is sugalljak vele. Ahogy a középkor embere a templom beszédes freskóiról ismerte meg a kereszténység tanait, úgy én is igyekeztem az embereket közelebb hozni a természethez a mai formavilág felhasználásával. Be akartam csempészni mindennapjaikba a bioszféra miliőjét. Az embereknek rá kell jönniük arra, hogy az, ami igazán fontos, kezd feledésbe merülni. Az érték fogalma átíródott korunkban. A hierarchia rögeszméi más„kincsek” megszerzésére sarkallja az emberiséget. Erre a problémára nincs végső megoldás, amíg ember létezik a Földön. De mint egyszerű alkotó a mai befogadható képekre torzítva megmutathatom a természet szépségeit és ezzel segíthetek feledtetni az elhidegülést a világtól, Magunktól.

GETTO JÓZSEF
Szobrász művész
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gaál Tamás
egyetemi docens, PTE MK

Térvonalzó

A vonalzót a 60-as években dédnagyapám után nagyapám használta, ezután apám örökölte. A 80-as években a fejes vonalzókat leváltották műanyag csigás vonalzók, így a régi szerszám egy Villányi pincébe került. További 20 évet párás levegőben töltött, ezért kissé megvetemedett. Amikor előkerült régi eszköz, magamhoz vettem, nem csak története, hanem szépsége miatt. Az alaphelyzet ellentmondásos: A vonalzó, amely eredetileg egyenes vonalak meghúzását szolgálta, most már görbe vonalak rajzolására sem alkalmas, hiszen élei nem síkban, hanem térben görbülnek. Az eredetileg két dimenzióra utaló falemez háromdimenziós szalaggá, szoborrá alakult át. A szalag élei egymástól eltérő térgörbéket írnak le. Tapasztaltam, hogy a tárgy kézbe véve, viszonylag bonyolult geometriája miatt, összetett mozgásba jön, remeg, vibrál, ide-oda hajladozik. Fontos volt, hogy a szobor ezt a tulajdonságát kiállítási tárgyként is megőrizze.

BORBÁS MÁRTON
ELEKTRONIKUS ÁBRÁZOLÁS
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

Bebas-Tamfont Family and Usage

Az egész project első és legfontosabb alappillére, egy jól kiválasztott font volt, fontos hogy olyan legyen, amelyet könnyen tovább lehet fejleszteni, vagy át lehet alakítani úgy, hogy az egy új értelmet kapjon. Ryoichi Tsunekawa, (Dharma Type Foundry) Bebas fontját választottam támpontként. A betűtípussal már korábban is találkoztam weboldalak fejléceinél, flyerek-nél, bannereknél és egyéb reklámfelületeken. A tervezés komplex feladat volt. A munka folyamán a -15°-os döntés miatt figyelni kellett arra, hogy, hogy a betű karaktereinek sajátosságai felismerhetőek maradjanak, valamint tökéletesen alkalmazható maradjon gyakorlatban is, mint display font. Egy ’inverse Italic’ verziót készítettem belőle, amely megkönnyítette a névadást a folyamatban lévő fontnak. ’Bebas-tam’ tökéletesnek bizonyult, amiről könnyen a berúgásra, italozásra asszociálhatunk. Ráadásul a font dőlésszöge és hozzátartozó illusztrációk már-már árulkodnak a font tartalmi mondanivalójáról. A betűcsalád tartalma: Regular, Bold , Light , Outline. A Bebas-tam sör, a Bebas-tam naptár és a gerilla mozgalom létrejöttével, egy teljesen más köntösbe bújtattam a betűcsalád felhasználási területeit és profilját.

Műfaj: tervezőgrafika

Technika:digitális, analóg tecnika

Méret: A/2 8-9 db plakát +kiadvány

2014

ERDÉLYI MÁTÉ
Környezetkultúra
BA, 5. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Szepessy Béla Dla
főiskolai docens, NYF BTMK

"Black Forest beer"

Az arculat, illetve az image legfőbb mondanivalója, hogy mit szeretnénk megmutatni magunkból, illetve mit akarunk közvetíteni a környezetünknek. A teljes megjelenésünk egy érzést kelt a többiekben, és ez adja arculati megjelenésünk egészét.Az alkalmazott grafika lehetőségein belül egy arculatot tartok a legösszetettebbnek ahhoz, hogy az általam képviselt stílust ötvözve a napjaink trendjeivel, valami olyan látványosat és maradandót hozzak létre, ami megragad az emberekben. A választott téma egy új márka, egy új brand, amely eddig nem látott megjelenéssel, egy teljesen új sör és annak komplett arculata, ami a Black Forest nevet viseli és megvalósítja mindazt, amit az arculatról gondolok.

SZORRE SZANDRA
Tervezőgrafika
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gerendy Jenő
egyetemi docens, PTE MK

Céges arculat

CÉGES ARCULAT

Szorre Szandra

PTE MK
Tervezőgrafika, 3. Évfolyam

Gerendy Jenő egyetemi docens

A Flagstones cég számára terveztem arculatot. A vállalat természetes köveket importál, exportál. A logóban célom volt ennek megjelenítése, két egymástól ellentétes irányba mutató nyilat használtam fel, hogy utaljak a kereskedelmi tevékenységre. A kialakult nyíl formát pedig a feliratban lévő „n" betűn helyeztem el.

Az ellentétes irányú nyilak jól alkalmazhatóak raszterhálónak, mely szerepel az arculati elemeken. A logóval egy modern, elegáns, leegyszerűsített irányvonalat szerettem volna képviselni, amihez jól illeszthető ez a dekoratívabb minta.

A logóhoz készült kisarculat, katalógus és weboldal. A fluidizált layout nagy előnye, hogy mikor a megnyitott internetes ablak méretén változtatunk, automatikusan rendez mindent újra. Fontos ez a mai világban, ahol már a mobilon is internetezünk. Az általam tervezett weboldal fluidizált layouttal készült és emiatt kifutó-, teljes képernyő szélességű referenciafotókat helyeztem el a főoldalon. A fotók átúszással váltakoznak. Valamint készült egy nyitóoldal, ahol csak a logó látható a raszterhálóval. Így az arculat egységesebb, hisz ez a minta megjelenik a többi arculati elemen is.

Célom egy olyan arculat létrehozása volt, amely elegánsan háttérben marad, érvényesülni hagyja a termékfotókat és a referenciaképeket.

BORBÁS ANNAMÁRIA
elektronikus ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Süli-Zakar Szabolcs
tanársegéd, EKF BTK

Csomagolásterv

A fiktív termék egy speciális kémiai kísérlet összetevőit és eszközeit tartalmazza. A csomagolástervhez tartozik a termék és annak működése, külső-belső felülete. A kísérlet során nátronvízüveg és ioncserélt víz 1:1 arányú keverékét tartályba öntjük, majd az oldatba különféle nehézfémek sóit szórva egy úgynevezett kémiai kertet létesíthetünk. A sók viszonylag rövid idő alatt növekedésnek indulnak, indákba és nyúlványokba rendeződnek ún. kémiai kertet létesítve. Az eredmény egy látványos kísérlet; a készlet tudományos és dekorációs célokra egyaránt felhasználható. Ennek készült arculat és csomagolásterv, a termék a „grow” elnevezést kapta. A csomagolás jegyeit hatszögletes, izometrikus formák alkotják. Az uralkodó színek: fehér, türkiz és sötétzöld. A logó egyszerű hatszögből, izometrikus térben ábrázolt kockából alakult ki. A hatszögletes forma különböző sók kristályszerkezetében is fellelhető. A színek víz- és üvegszerűsége a készlet egyik fontos elemét, az üvegtartályt jelenítik meg. A logó egyben egy szójáték ábrázolása is, mivel a kísérlet legfontosabb összetevő folyadéka a vízüveg.

ÁCS ATTILA
Grafika tanszék, Tervezőgrafika szakirány
MA, 8. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Felsmann Tamás
egyetemi docens, MKE

DAS arculat

A DAS média egy értékesítési stratégiákkal foglalkozó marketing cég, amely elkötelezett a consumer education iránt. Tartalmat, jelentést és üzleti küldetést fogalmaz meg a termékek számára. A cégtulajdonos egyszemélyben képviseli a gazdasági rálátást és a innovatív piaci megoldásokat. Munkáját kiemelkedő eredményeket elért szakemberek segítik. A terméket születésétől egészen a célpiacig kísérik. Átfogóan gondolkodnak a márkák életszakaszairól és a társadalomra gyakorolt hatásáról.

Feladatom, hogy vizuálisan prezentáljam a céget a meglévő és leendő nemzetközi ügyfelek számára. Célom egy erős vizuális jelrendszer megalkotása, melynek mutációiban a fejlődés a legfőbb hívószó. A tervezés fókuszában az egyszerűség és monokromitás áll, emellett megtalálni az egyedi üzenő felületeket a márka számára.

JUHÁSZ ÉVA
elektronikus ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

MAZA ÁGNES
elektronikus ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Csontó Lajos
egyetemi docens, EKF BTK

Facebook társadalom

FACEBOOK TÁRSADALOM
– A FACEBOOK SZOBA –

2014. február 28-án készítettünk egy ál-felhasználót a Facebook közösségi oldalon Majzárt Éva néven. Profilképnek egy kettőnkről készült képet választottunk, ám az arcunkat letakartuk a képen. Ez a felhasználó belépett olyan csoportokba, amelyek ismerős-, követő- vagy like-gyűjtésre specializálódtak. Alig két hónap leforgása alatt 670 ismerőse lett a felhasználónak. Majzárt Éva ismerőseinek nagy százaléka olyan felhasználó, akik vagy gyűjtik az ismerősöket és a követőket, vagy csak minél több like-ot szeretnének kapni a képeikre. Installációnk egyszerre mutatja be az online és az offline valóságot. Az online kapcsolatok, üzenetek, hozzászólások, képek és minden emlékezetes tartalom ki lett nyomtatva – ezzel is feszegetve az online és offline lét között húzódó határt. A fizikailag manifesztálódott, azaz halottként rögzített „élő szöveg” e kettősségében veszi körbe a szobában tartózkodót. A körülzártság mint térbeli szituáció megérzékíti, hogy mit is jelent a minket körülvevő információhalmazon keresztül egyszerre nyitni a világ felé és bezárulni egy sötét, zavaros helyre. A szobában a paravánok által kialakított szoba egy második valóságot mutat meg. Egy valós, kézzel fogható szoba ez, mely be lett vonva az online felületen „megtörtént” tartalommal.

VÖRÖS BOTOND
Grafika szak / Tervezőgrafika szakirány
MA, 8. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Felsmann Tamás
egyetemi docens, MKE

Két év 2012-13

A címben említett időtartam az utóbbi két évemre utal, mely során alkalmam nyílt a Magyar Képzőművészeti Egyetemhez kapcsolódó események (Nyílt Nap 2012/2013, MalomKörzés kiállítás, Felvételi előkészítő) illetve egy kiállítótér arculatának (Kondor Béla Galéria) tervezésében részt venni. Témámnak azért ezt a projektet választottam, mert jól bemutatja, hogy a feladat nehézsége nem csak az, hogy hosszabb távon megújuló grafikával kell megjelenni egy adott intézmény kapcsán, de folyamatosan szem előtt kell tartani az egyetem tradíciója és hagyományai mellett a kortárs művészeti irányzatokat és egyúttal azokra is reflektálni. Ezt a kettősséget igyekeztem tovább vinni a munkáimban is, melyek amellett, hogy állandóan frissültek, ugyan azokhoz a gyökerekhez nyúlnak vissza. Az órákon megszerzett szakelméleti és történeti tudásomat gyakorlatban tudtam kipróbálni azon intézmény falain belül, melynek előadásait látogattam.

DANKÓ EVELIN
Tervezőgrafika
MA, 1. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar

ZENGŐVÁRI JUDIT
Tervezőgrafika
MA, 1. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Juhász Márton
intézeti munkatárs, NYME SKK

Kiállítási arculatterv és marketing anyagok

Pályázati munkánk a Nyugat-Magyországi Egyetem arculati megjelenése a 2015 január 22-24 között megrendezendő Educatio kiállításon ahol több száz felsőfokú intézmény között az NYME is részt vesz.

A koncepciónk egy olyan arculat megtervezése, mely magára vonja a figyelmet és emlékezetes marad. Mindemellett fontos, az emberközpontúság és, hogy az adott célcsoportot megragadja. Így különféleszínes karaktereket készítettünk, melyek szerethetőek és a diákok tudnak velük azonosulni.
Az arculati anyag fő része a 90 m2 standon megjelenő grafikai elemek melyek az egyéb szóróanyagokon is visszaköszönnek. Ez jelenti a pólót, a szakajánlót és a változatos grafikájú kitűzőket.
A tervezésünk jelenleg még nem véglegesített, ugyanis január elejéig tart a konzultációnk az egyetemmel, illetve mivel ez egy megvalósuló tervezés további helyszíni fotódokumentációk növelik majd munkánk értékét.

ÁDÁM JULIANNA
Tanító
BA, 4. félév

Gál Ferenc Főskola
Pedagógiai Kar

Témavezető:
Szabóné Balogh Ágota
főiskolai tanársegéd, GFF PK

Rajzolás és művészet egy digitális világban (Drawing pad és Photoshop)

Ádám Julianna pályamunkájában Merengés című portréból készített egy öt alkotásból álló sorozatot, amelyek ugyan annak az arcnak különböző hangulatait tükrözik. A portré sorozatot digitális technikával (Adobe Photoshop CC, Drawin pad) készítette. A Photoshop lehetőséget ad az ecseteken, radírokon kívül a kijelölés, mozgatás, rétegek kezelésére, és a színeszköztár használatára. A Drawing pad lehetővé teszi a digitális tollal történő szabadkézi rajzolást, ahol legfinomabb mozgások is könnyedén megvalósíthatók, mely még intenzívebbé teszi az alkotás élményét.

A Merengés1 című rajzán befelé figyelést próbálta átadni. Ezt a kéz tartásával, a nagy szemekkel, és a tekintet kifelé irányultságával próbálta megjeleníteni.

Merengés2: A színezéssel szintén a befelé figyelést igyekezett tovább erősíteni. Ezt a hangulatvilágításra jellemző erős sárga fénnyel, illetve a vöröses árnyalatokkal hozta létre.

Merengés3: Az átalakítás folyamán arra volt kíváncsi, mennyiben változtat a képen, ha kiválaszt egy erős színt, és ennek árnyalataival színezi a portrét. Ezzel egy sokkal intenzívebb, melegebb, szenvedélyesebb hatást ért el.

Merengés4: A szenvedély megjelenése miatt szükségesnek érezte, hogy egy ellentétes hatású színezést is készítsen. A távolságtartást, a zártságot hangsúlyozza az előző képeken megfigyeltekkel ellentétben.

Merengés5: A színek változtatása után arra törekedett, hogy ugyan azt a portrét egy mélyebb gondolatmenetbe helyezze. Ezért változtatott a fej billentési szögén, a kompozíción, és a szemeket is lecsukta. Ezáltal egy félénkebb, visszahúzódóbb hatást ért el.

GYÖMREI ÁGNES
tervezőgrafika
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gerendy Jenő
egyetemi docens, PTE MK

VitaPack csomagolásterv

Az áruházláncok polcain sorakozó termékek mind színeikkel, mind formájukkal próbálják figyelmünket felkelteni és vásárlásra ösztönöznek. Azonban sok gyártó nem veszi figyelembe a praktikusságot egy csomagolásnál.
Itt gondolhatunk az áruházakban kapható különféle élelmiszerekre. Például a zöldség-gyümölcs vásárlásnál a rengeteg műanyag zacskó, doboz és tálca. Rikító színű hálóban és műanyag dobozban találjuk a narancsot, a mandarint, a kiwit és a legtöbb déli gyümölcsöt. Ám almát vagy körtét sem lehet vásárolni zacskó vagy műanyag tálca nélkül.
Ezekkel a csomagolásokkal nem csak a rossz vizuális „tálalás” a probléma. A műanyag borításuk miatt elveszítik a természetesség érzetét, nem beszélve az újrahasznosítás és a környezettudatosság problémájáról.
Pályamunkám készítése során főleg ezek a vizuális problémák foglalkoztattak. Szerettem volna a gyümölcsök szállítására és tárolására megfelelő csomagolást készíteni, ami a hálós megoldásnál praktikusabb és esztétikusabb.
A csomagolás négyzetes alakú, két darab szalagszerű kartonlapból áll. Egy tartófülben végződik és négy rekeszre tagolódik, melyek kialakításának köszönhetően négy darab kisebb méretű narancs szállítható bennük. Ez nagyjából fél kilogramm tömegű. Fontos, hogy ezt a kis kiszerelést egyszerűbb szállítani, nem kell hozzá nagy erő. Kézben cipelését az is megkönnyíti, hogy egy a felső részen található perforáció mentén eltéphető, így formája az eredeti négyzetesből hosszúkássá alakítható. Ezáltal az ember kezében lévő többi csomag és táska mellett kényelmesebben elfér. A narancsokat a súlyuk miatt feszülő papírlapok tartják a helyükön. Ebben segítenek még a kör alakú lyukak, melyekbe kétoldalt beleilleszkednek a gyümölcsök. Ha két ujjal széthúzzuk a rekeszt, ki tudjuk venni a gyümölcsöt. A csomagolás „felnyitása” nem igényel semmilyen vágóeszközt vagy nagyobb testi erőt. Így az nem is sérül, akár többször is felhasználható marad.
Az alapanyag kiválasztásánál figyelembe kellett vennem, hogy elbírja majd a narancsok súlyát, de ne legyen merev, mert akkor sokkal sérülékenyebb. Így esett választásom a Kraft-kartonra, mert rugalmas és erős.
A termék a VitaPack nevet kapta. Ez a „vitamin” és a „package” szavak összevonásából jött létre.

GÁL KLAUDIA
Elektronikus ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Süli-Zakar Szabolcs
tanársegéd, EKF BTK

A vizualitás szerepe a tanulásban/történelem-könyv

A vizualitás szerepe a tanulásban / történelemkönyv pályamunka azt vizsgálja, milyen lehetőségeink vannak a kortárs tervezőgrafika eszközeivel a középiskolai tankönyvek fejlesztésére, a tananyag befogadhatóságának megkönnyítésére. A történelemkönyv egy vizuális rendszert alkalmaz, mely radikálisan lecsökkentheti a tanulással eltöltött időt, oly módon, hogy a tanulás minősége nem romlik, sőt, akár hosszabb távra is szólhat.
A vizualitás szerepének alsó tagozat után (állami iskolákban, állami tankönyvekben) nem sok jelentőséget tulajdonítunk, célom, hogy ez megváltozzon, az emberek felismerjék az ebben rejlő potenciált.
A történelemkönyv bemutat egy vizuális rendszert, mely színekből, képekből, ikonokból és egyéb befogadást segítő motívumokból áll, alkalmazható bármely tárgy bármely könyvében tanulássegítő célzattal.
A történelemkönyvhöz tartozik továbbá egy weboldal és egy alkalmazás, melyek kihasználják a fiatalok digitális érdeklődését, felkeltik figyelmüket és gyakorlásra ösztönzik őket.

Készült: 2014
Technika: Digitális és manuális vegyes technika
Műfaj: Tervezőgrafika
Méret: Változó

LIZOM DÁVID
Tervezőgrafika
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gerendy Jenő
egyetemi docens, PTE MK

Escher Hollmoks magánnyomozó arculat

Escher Hollmoks magándetektív arculat

Lizom Dávid

PTE Művészeti Kar
Tervezőgrafika Szakirány, 2. évfolyam

Témavezető: Gerendy Jenő, egyetemi docens

Pályaművem egy fiktív magándetektív logójának és arculatának megtervezése, amely magában foglalja a kisarculat általános alkotórészeit(levélpapír, névjegykártya, boríték), weblaptervet, valamint egy plakát sorozatot. Szerettem volna egy olyan foglalkozásnak tervezni arculatot ami nagyrészt háttérbe szorul, keveset tudunk róla és ami számomra is érdekes lehet. A fiktív karakter fantázianeve Escher Hollmoks lett, ami Sherlock Holmes anagrammája. A névből kiindulva nekiláttam tervezni a logót, felhasználva a monogram adta két betűt, az ’E’-t és a ’H’-t. A tervezési folyamat során a labirintusrendszer bizonyult a mesterség szimbolizálásához a legkézenfekvőbb megoldásnak, mivel ez reflektál a különböző bűntények, rejtélyek megfejtését jelentő utak keresésére.
A logót befejezve úgy gondoltam hogy ezt a labirintusrendszert folytatva az arculatra is kiterjesztem, így megalkotva a díszítőelemet a különböző hordozókra(levélpapír, boríték, névjegykártya, stb.). Az arculat színvilága a lehető legminimálisabb, nem szerettem volna élénk színeket használni, lévén egy komoly szakmáról van szó. Így esett a választásom egy teljesen a szürke árnyalatiból építkező palettára, amit maximum a plakátsorozat törhet meg egy-két színnel, mivel ezeknek figyelemfelkeltőnek kell lenniük.
A plakátsorozatot reklám céljából gondoltam ki, olyan módon hogy a plakátok egyenként nem rendelkeznek konkrét jelentéssel, azonban egyben megtekintve őket látható hogy egy magándetektívről van szó. Ezek megfejtése persze nem igényel nagy fejtörést, hiszen az adott detektívnek is érdeke hogy megértsék az utcán, miről is van szó. A plakátok hivatottak formai egységet mutatni, valamint a nézőtől hogy gondolkodjon és próbálja meg összerakni a képeket mintegy puzzle.

VARGA ATTILA
Elektronikus Ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Faa Balázs
főiskolai docens, EKF BTK

Event

Az EVENT android operációs rendszerrel ellátott eszközökre fejlesztett játék, mely “RSS,, technológia segítségével naprakész információkat közöl. Az RSS-t gyakran frissülő szájtok (blogok, portálok) használják, az oldalon megjelenő új tartalom rövid összefoglalójának terjesztésére. Az Event ezeket az adatokat használva folyamatosan új hírekkel bővül, melyeket csak akkor láthatunk a teljes valójukban, ha a játékban sikerül az adott pályát teljesíteni, mivel a játék kezdetekor a hírekben szereplő képek teljesen roncsoltak, így csak azután derül ki, hogy valójában mi is szerepel a képen, miután sikerült helyreállítani.

WIMMER LÁSZLÓ
Elektronikus Ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Csontó Lajos
habil. egyetemi docens, EKF BTK

"It's just chemisry…"

It's Only Chemistry...

Az "It's Only Chemistry..." című installáció egy aktuális társadalmi kérdésre, a szexualitással és a szexuális vággyal kapcsolatos társadalmi közgondolkodásra próbál reflektálni.
Újabban nagy népszerűségre tett szert az az elmélet - ez legerősebben az angolszász populáris kultúrában érhető tetten -, mely szerint a szexuális vonzódás, a szerelemérzet egyszerűen kémiai reakciók függvénye. Ennek természetesen megvan a pontos tudományos háttere, amelytől azonban jelen esetben eltekintenék, és magára a kifejezésre, valamint annak egy figyelemreméltó tulajdonságára koncentrálnék.
Természetesen az nyilvánvaló, hogy ez a bizonyos „kémia” (angolul: chemistry) csak egy újabban divatos megfogalmazása régebben használt kifejezéseknek, például a „szikrának”: egy meglévő jelenség átfogalmazása, az aktuális trend szerint. Emellett viszont a „csak kémia” felfogásnak van egy figyelemreméltó különbsége a régebben divatos gondolkodással szemben. A rejtélyes, romantikusabb megfogalmazásokhoz képest, amelyek magukban hordozták a felfoghatatlanság, egyfajta ember felett álló, patetikus valami fogalmát, a kémia kifejezés a tudomány pontos és egzakt talajára húzta a vonzódásról, szexualitásról való gondolkodást. Ami eddig magasztos és érthetetlen volt, az most számokkal és kémiai jelekkel leírhatóvá, meghatározott tudományos keretek közé szoríthatóvá vált. Ha megvannak a szükséges vegyületek, akkor „működik a dolog”, ha nem, akkor nem: az embernek nincs beleszólása, hiszen a tudományos tények határok közé szorítják.
Akkor viszont, ha elfogadjuk a tudományos magyarázatot, hogy minden csak és kizárólag kémiai reakciók függvénye, felmerül a kérdés, hogy hol kezdődik az ember felelőssége a szexualitás területén. A felfogást figyelembe véve a szexuális vágy, valamint ugyanúgy a szerelemérzet tudományosan meghatározható, szinte már predesztinált valóság, tehát az embernek nem feltétlenül lehet szabad akarata fölötte. Másképpen fogalmazva a "csak egyszerűen kémia" felfogás mintegy mentesíti az embert a szexualitása fölötti felelősség alól, ez pedig számos kérdést felvet, a különböző irányú vonzódások társadalmi megítélésétől a szexuális tartalmú bűncselekmények megtorlásáig.

DABRONAKI DÁVID
képi ábárzolás
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Nagy Gábor György
főiskolai adjunktus, NYME BDPK

Kávézó arculata

ROBO Café egy pékség, kávézó és szendvicsbár ami Budapest egyik forgalmas negyedében található. A kávézó arculatának alapját robot illusztrációk adják. A cél az volt, hogy az arculat, és maga a robo café márka elkészüljön, nyomtatott formában is, valamint a kávézó belső megjelenése is Koltai Szandra belsőépítész segítségével. Saját koncepció az volt, hogy létrehozzak egy arculatot, ami alapvetően elegáns, a sárgás színű árnyalatokkal és egy kevés pasztell színnel pedig törekedtem az egyszerűségre. A Robo café igazi magyar ételkülönlegességeket, és desszerteket kínál, továbbá megtalálhatóak itt a változatos és különleges italok, prémium brazil kávék, amik elegánsak, ugyanakkor klasszikusak, és fiatalosak. Csináltam továbbá szitanyomással készült csomagoló papírt, pecsétet és matricát az elvitelre szánt poharakhoz, és papírtáskákhoz.

SZEMMELROTH BALÁZS
Elektronikus ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

Linecento

Méret: Változó

Műfaj: Tervezőgrafika

Technika: Digitális és analóg technika

2014. február-november

A Linecento fontot egy, már meglévő betűtípus, a Novecento Wide (készítette: Joan Tonellato, 2011) bold változatának módosításával készítettem. Minden karaktert egyenlő szélességű és egymástól egyenlő távolságra helyezkető sávokra osztottam fel, ezzel pattern jelleget adva a betűtípusnak, majd használhatóvá tettem egy font szerkesztő programban.Ezt követően a megszokott online és offline marketing mellett, egy egyedi, innovatív, feltörekvő megoldást készítettem az augmented reality használatával a betűtípusom promotálásához.

PÓCSIK BORBÁLA
Elektronikus ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

Morty Black csomagolásterv

Tervezőgrafika
digitális és manuális technika
változó méretek
2014

A név egy fiktív kávécsaládot takar, aminek csomagolást terveztem. A csomagolás egyik fő eleme, hogy minden ország kávéjának kerestem egy - az országban élő - jellegzetes majomfajt.

A tervezésnél az volt a célom, hogy a csomagolás minél kevesebb része kerüljön felbontás után egynesen a szemétbe. A külső papír dobozon belül egy fém doboz található, ami amellett, hogy a benne levő kávé minőségét is tovább megőrzi (kevesebb oxigént kap, mint például egy papír dobozban), a kiürülése esetén sem megy tönkre és használható tovább konyhai- vagy egyéb tárolóeszközként. A dobozban szemeskávé van, ami szintén a kávé aromájának hosszabbi megőrzését biztosítja, hiszen mindig csak annyit kell ledarálni, amennyit éppen el szeretnénk fogyasztani belőle.

Mindezek mellett szerettem volna a különböző kávékhoz valami kis kiadványt is mellékelni, amiben pár különleges kávérecept lenne, illetve a csomagoláson lévő majomról egy rövid ismertető. Ehhez az ötlethez tudtam felhasználni a külső papír csomagolást. A dobozhoz belülről hozzávarrtam a füzet belső lapjait, aminek ezáltal a borítója a csomagolás 2 oldalából kitéphető perforált rész.

BARANYI BETTINA
tervezőgrafika
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gerendy Jenő
egyetemi docens, PTE MK

TRI-crepes palacsintázó arculatterv

TRI-CREPES TAKE AWAY PALACSINTÁZÓ ARCULAT

Baranyi Bettina

Pécsi Tudományegyetem, Művészeti Kar, Grafikusművész szak,
Tervezőgrafika szakirány, 3. évfolyam

Gerendy Jenő Dr. habil, docens

Take away éttermekkel vannak tele az utcák a városokban, gyors életmódunkhoz igyekszik alkalmazkodni a sok kis bár. A hallgatók, fiatalabb korosztály körében örvendenek a legnagyobb népszerűségnek, de ez nem zárja ki sem a fiatalabbakat, sem az idősebbeket a fogyasztók köréből.

A termékek eladhatósága jórészt a megjelenésen múlik, a 21. századi utca képét és a rengeteg webes felület kínálatát nehéz felülprezentálni mind esztétikailag, mind az étel minőségének tekintetében. Az ilyesfajta rohanó életmód közepette nagy szükségünk van a tápláló, kiegyensúlyozott és egészséges termékek fogyasztására, melyek manapság szerencsére divatosnak számítanak - a fiatalos design ezt is hivatott reklámozni.

Részben a túlkínálat okán a fogyasztók olyan helyekre szeretnek visszajárni, amiket jól az emlékezetükbe vésték pozitív tapasztalataik miatt, ehhez hozzájárul az igényes csomagolás vizuális rögzülése. A csomagolás, amit öröm kibontani, egyszerű, praktikus és esztétikus. Az én munkám is ezt a vonalat igyekszik megragadni színes és egyedi elemeivel.

CZEFERNEK JUDIT
tervezőgrafika
BA, 4. félév

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola
Kommunikációs és Művészeti Kar

Témavezető:
Brittnek Andrea
óraadó tanár, BKF KMK

Tungsram izzócsalád limitált szériás csomagolása

MDK vizsgamunkám témája a Tungsram energiatakarékos izzócsalád csomagolásának újratervezése. A feladatom fiktív, nem valós megrendelésen alapszik. A fő célom a projekttel az volt, hogy a csomagolás újra hasznosuljon, miután már a terméket kivettük belőle, tehát másodlagos funkciót adtam neki. Az izzók csomagolásának játékrobot alakjuk van, így a fogyasztók gyermekei tudnak játszani velük, miután kivették az izzót belőle. Minden izzó egy külön karaktert kapott, így létrejött egy család, anyával, apával, gyermekekkel. Játékos módon tudom felhívni a gyermekek figyelmét a környezetvédelem fontosságára, amit egyrészt a csomagolás újrahasznosított papírja, másrészt a későbbi felhasználása mutat. Tehát egyfajta nevelői célzata van a projektnek. Azért, hogy ezt az üzenetet el tudjam juttatni megváltoztattam a TUNGSRAM designját, élénk színekkel dolgoztam és egy új formavilágot alkottam.
anyag: Cyclus Offset enyvezett, mázolatlan ofszetpapír, 100 % újrahasznosított rostból (próba)
méretek: férfi: 16,4 x 6 x 6,1 cm
nő: 17,5 x 10,1 x 6,2 cm
fiú: 14,4 x 4,8 x 5,9 cm
kislány: 13,6 x 6,4 x 5 cm
kisfiú: 9,3 x 5,1 x 6,6 cm
kutya: 5,4 x 5,2 x 7 cm

GULYÁS BENEDEK
elektronikus ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Sipos Levente
adjunktus, EKF BTK

Virtuális Víz

A virtuális víz fogalmát Dr. John Anthony Allan alkotta meg: ez az a vízmennyiség, amelyet egy termék előállítása során felhasználnak, vagy fogyasztó esetén mindaz a vízmennyiség, amely az adott személy által elfogyasztott összes termék előállításához és az általa felhasznált szolgáltatások megteremtéséhez szükséges. Tony Allan elgondolása az volt, hogy a termékek exportálását és importálását figyelembe véve felmérheti az országok közötti “virtuális” vízkereskedelmet.

Bár a téma egyre inkább felkapottabb, még mindig nem szentelnek rá kellő figyelmet, pedig a vízlábnyomunk jóval nagyobb vízmennyiséget számlál, mint amennyit mi tudatosan elfogyasztunk nap mint nap.

Az infografikus jellegű weboldalon szereplő adatok Dr. John Anthony Allan kutatási eredményeit taglalják, valamint a www.waterfootprint.org weboldalon közzétett eredményeket. Bár az értékek megdöbbentőek lehetnek, valójában azt a vízmennyiséget mutatják, amit például gyümölcsök öntözéséhez, betakarításához, csomagolásához és szállításához összesen elhasználnak.

A weblap kódolását javarészt HTML5 és CSS3 segítségével oldottam meg, de tartalmaz a site Javascript kódokat, és jQuery pluginokat is.

ZEMAN ZOLTÁN
Tervezőgrafika
MA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Csontó Lajos habil
Habil. egyetemi docens, EKF BTK

Biblikon

A Biblikon a keresztény Bibliára épülő, új formába bújtatott jelrendszer. Az általam vélt legfontosabb személyeket és eseményeket terveztem meg minimalista stílusban. Az ikonok újragondolásánál az egységesítésre törekedtem, csak szögletes formákat alkamaztam. Minden jelhez tartozik egy szín, amelynek célja a dinamika fenntartása. A vonalas grafikák esetében a jelek finomabbá válnak, kevésbé erőszakosan kívánják kifejezni jelentésüket.

GODÓ KITTI
tervezőgrafika szak
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Simon Péter
tanársegéd, PTE MK

Bogyólé / csomagolástervezés

Bogyólé / Csomagolástervezés

Godó Kitti

PTE MK Művészeti Kar
Tervezőgrafika Szak / 3. évfolyam

Simon Péter / segédtanár

A műalkotás koncepciójának tömör összefoglalása: A választott projectem, egy csomagolástervezés munkám. Egy pályázatra készült, amit a Vylyan pincészet hirdetett meg 2013-ban. A bor neve Bogyólé, ami tulajdonképpen egy újbor. Fiatalos, vidám címkét vártak el a pályázat kiírói, ezért is döntöttem amellett, hogy valamilyen játékos megoldást tervezek. Emellett szerettem volna ha a színekben is visszaköszön a lendületesség, és a vidámság. Homogén színekkel dolgoztam. A munkám végeredmény egy dinamikus csomagolás terv lett, aminek az egyik lényegi része az interaktivitás. A borcímke középső 3 csíkja szabadon forgatható az üvegen, így lehet különböző vicces arcokat kiforgatni a csomagoláson. Az 5 eredeti figura tehát öt a harmadikon variánsban jeleníthető meg a palackon. Az eredeti figurák között szerepel egy palack bor, egy rénszarvas, egy kopasz harmadik szemmel ellátott arc, egy piros hajú lány és egy kék szakállas figura. Az arcokat próbáltam olyannak megformázni, ami tovább fokozhatja a hangulatot egy laza borozás alkalmával. A boros üveg öltözete tulajdonképpen 5 csíkból áll, amiből a felső és legalsó rész vastagabb papírból készül, hogy közrefogja a 3 forgatható figurás sávot. A legfelső sávon szerepel egy kis szimbólum (jobbra és balra mutató nyíl), ami arra utal, hogy itt bizony valami forgatható. A tipográfiai elemeket a csomagolás alsó sávjában rendeztem el, elől és hátul is. A kupak színe illeszkedik a csomagolás többi design eleméhez. Nyilván felmerülhet a kérdés, hogy 3 mozgatható csík mennyire lenne stabil az üvegen. Úgy gondolom, mivel limitált példányban megjelenő árúról van szó, ez a kis különlegessége bevállalható. A papír tartóssága miatt esetleg laminálni is lehet a lapokat. A csomagolástervhez készült plakát is. Itt megmutatok több, olyan figurát is amit kiforgathatunk a címkén. Külön készítettem logót is a Bogyólé címkéjére.

MISZTARKA ESZTER
Tervezőgrafika
MA, 9. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Felsmann Tamás
egyetemi docens, MKE

Borcímke/Kvassay pincészet

A bort alkotó két rokon szőlő a Cabernet Franc és a Cabernet Sauvignon a villányi Remete-dűlőn termett. A beszédes névre, a remete lét magányosságára, elvonultságára kívántam utalni, mikor központi ikonnak választottam a barlang motívumát, melyet ötvöztem a kezdet és a vég szimbólumaként is ismert Omega jellel. E két jel egymást erősítve utal az elhivatottságra, a magányában céltudatos termelésre és a szőlő kálváriájára a kezdettől a beteljesülő végig, a borig. A címke másik fő motívuma a bor megfigyeléséből fakad: a felszolgált pohár ajkára, ha igazán testes vörösborról van szó, kiül egy úgynevezett gliceringyűrű, mely megkoronázza a bort magát. Tervem tehát ezen az ezüst átmeneten alapul, utalva a benne rejlő bor kvalitására.

ANTAL MELINDA
Képi ábrázolás
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Dr. Süli-Zakar Szabolcs
tanársegéd, EKF BTK

Csomagolásterv

Termékem egy általam készített nyakkendő. Célom egy elegáns, fiatalos és egyben egyedi kiegészítő elkészítése volt. A termék maga két különböző anyag, egy matt szövet és egy fényesen csillogó selyem kombinációjából jött létre. Aljának nem megszokott szabása miatt pedig még különlegesebbnek hat.
Az elegáns megjelenést a csomagolással is próbáltam érzékeltetni, ezért csomagolás gyanánt egy hajtogatott ingre esett a választásom, mely egyáltalán nem tartalmaz ragasztásokat, ezzel is megkönnyítve ennek elkészítését. A csomagolás megvalósítása során a design mellett a környezettudatosság is fontos célkitűzés volt, ezért az ing és a címke egyaránt újrahasznosított papírból készült.
A logó megjelenése és a név szintén az elegáns stílust és a kifinomultságot tükrözi. A logóban, utalva a termékre, egy sokszög átlóinak metszeteként jelenik meg egy csokornyakkendő.
A termék részt vesz a mell-, és prosztatarákszűrés fontosságát hangsúlyozó kampányban, így október és november hónapban a termék aktualizált csomagolásban jelenik meg. Ezeken megjelennek a kampány jellegzetes szimbólumai: a szalag és a bajusz.

CSATÓ CSENGE
Tervezőgrafika
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gerendy Jenő
egyetemi docens, PTE MK

Kinn-Zine sorozat

A pályamunkám témája az Erasmus ösztöndíjjal Angliában töltött hónapjaimban ért benyomások, tapasztalatok. Úgy gondoltam, érdekes lesz vegigkövetni, hogy mennyit változom és miben, valamint hogy mik a különbségek a saját kultúrám és az angol között. Ugyanakkor nem akartam semmit nagyon direkt módon a néző elé tárni, a szabad interpretáció élményét elvenni. Összességében egy zavaros kollászt hoztam létre három részre osztva – havonta – ami nagyon is jó tükre a gondolkodásomnak és a szemilyégemnek, és sokkal inkább ez volt a célom, és az, hogy külső szemlélők számára is érdekessé tegyem a kiadványokat, mint az, hogy valami szépet készítsek. Ennek ellenére pontosan annyira örülnék, ha valaki azt mondaná szép, mint amikor első fotót vágtam körbe lasszó eszközzel, otrombán, melegséggel telve.

JUHÁSZ KATINKA
Tervezőgrafika
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Tepes Ferenc
főiskolai docens, BKF KMK

Nádor Galéria Art&Med Kulturális Központ arculat

A Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kara és Általános Orvostudományi Kara hallgatói pályázatot hirdetett az újjáalakult Nádor Galéria logójának és arculatának megtervezésére 2014 februárjában. A pályázaton első helyet értem el, így a munkám megvalósulásra került. Koncepciómat a klasszikus és modern, fiatalos vonal ötvözése alkotta. Mindenképpen egy tipografikus logót szerettem volna létrehozni, amiben a két kar összekapcsolódása egyértelművé válik, illetve utal a patinás épület múltjára is. Tanulmányoztam a betűtípusokat, választásom a klasszicista antikvára esett. A logómhoz tehát tökéletesen alkalmas volt a Bodoni betűtípus, melyet ívek módosításával, betű roncsolással alakítottam. Az “a” és “m” miniszkulák kapcsolatából készítettem egy “n”-t. Az “a” hasának negatív terébe egy plusz jel került, így megjelenítve a két szak (művészeti és orvosi) kapcsolatát. Az egyesülés helyszíne pedig nem más mint “n”, az egykori Nádor Szálló. Elsősorban nem a színekkel, hanem a formával akartam hatást gyakorolni. Kiegészítő színnek egy napsárgát választottam, mely szembeötlő, ám egyben kellemes meleg szín is. A logó jobb oldalára az intézmény teljes neve egy groteszk, kapitális PF Din betűtípussal kerül kiírásra. Az arculatnál törekedtem az elegáns, szimpla megoldásokra. Színvilágát tekintve szintén ezt a puritánságot vittem keresztül. A nyomtatott megjelenésben a névjegykártya egy kinyitható 9x 5 cm-es kártya, ahol az “a-m” kapcsolati ívek kivágottak és csak a belső oldal lapján jelenik meg fekete színük. A levélpapír létezhet digitális és nyomtatott verzióban is, utóbbinál leporelló hajtással. A borítékhoz egy teljesen sárga, exkluzívabb anyagú papírt választanék, melyen csak a logó szerepel. Weboldal felépítésénél törekedtem a felhasználóbarát alkotórészekre. A háttér folyamatos változásban van, képek futnak a galériáról, kiállítási anyagról, aktuális események bemutató hangulatáról.

LONSTÁK MÁRTON
Elektronikus ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

Origma betűtípus és felhasználási területei

A projekt 2014 őszén készült, digitális és analóg technikával. Változó méretű plakátokon és egy prezentáción keresztül lett bemutatva.
Az Origma egy egyszerű geometrikus rendszerben elkészített betűtípus. Az egyszerű, két egység széles és három egység magas rácsháló elemeit vagy félig (háromszög formájában), vagy egészen kitöltve alakult ki az alapvető betűtest. Ehhez egy más színnel kitöltött, vagy vonalas textúrával ellátott háromszög csatlakozik, mely segíti az olvashatóságot, emellett dekorál is. A vonalazott háromszögekkel ellátott fontot ingyenesen elérhetővé tettem TrueType Font-fájlként (.ttf), míg a teli háromszögekkel rendelkezőt a megfelelő vektoros (.eps) formában.
A plakátokon és prezentációban több kisebb-nagyobb projekten keresztül mutatom be a kész fontot, például egy kártyapakli csomagolástervén, amelynek teljes arculata (mind a doboz, mind a lapok figurái, jelölései és hátlapja) teljes mértékben az Origma font jellegzetességeire épül.

BIACSICS RENÁTA
grafikusművész
Osztatlan, 5. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Tepes Ferenc
főiskolai docens, BKF KMK

Örkény István: Egyperces novellák kiadványsorozat

Az általam tervezett kötet egy kiadványcsomagként értelmezhető. Bemutatott munkámat három négyzetes alapú, kis méretű tok alkotja, amelyek könyvecskéket tartalmaznak.
A sorozat ismertetésére három különböző egypercest választottam, az elbeszélések azonban nem egy köteten belül, hanem önálló könyvecskékben elhelyezve szerepelnek. Mindhárom történet nagyon rövid terjedelmű, a cselekmény történéseinek megfelelően bontottam szét a sorokat, amenyeket külön oldalakra rendeztem. Az oldalpárokon bal oldalon egy egyszerű képi kompozíció, jobb oldalon a szabálytalanul elhelyezett szöveg látható, együtt alkotják a kiadvány arculatát. A képi megoldások esetében geometrikus formákból építkezem, a megjelenő formákat teljesen leegyszerűsített ábrázolásmód jellemzi, még az értelmezhetőség határán belül maradva. A minimalitást tovább nyomatékosítva mindössze három színből kombinálok, ugyanakkor a papír fehérje, mint üres tér is meghatározó alkotóeleme az illusztrációknak.
A szöveg elhelyezésének módja is szorosan összekapcsolódik a másik oldalon található elemekkel, nincs szabálya a megjelenésnek, előfordul, hogy egy oldalon belül egyaránt jelen van balra, illetve jobbra zárt, kisbetűs és nagybetűs szöveg, amelyek foltokat alkotnak, így erősítve a geometrikus jelleget.
A cselekménynek megfelelően a bal oldali grafikák lapozással részletekben változnak, azonban az előző oldalról mindig megőriz egy-két elemet, amelyek nem nyomtatással jelentkeznek az újabb oldalpáron, hanem a megoldásban stancolást hívtam segítségül.
Minden egyes kiadványhoz külön tartozik egy tok is, amely a kényelmes tárolást biztosítja, illetve védelmi funkciót lát el. A használatot a felső részen elöl és hátul is megjelenő téglalap alakú kivágás könnyíti, segítségével könnyedén kivehetjük, majd visszahelyezhetjük a tokba olvasmányunkat. A tokok kialakítása formai és grafikai szempontból is egységet képez.
Kiadványsorozatom a hagyományos jelleget nem őrzi, viszont nem csak gyűjtők könyvespolcán képzelhető el, hanem, mint promóciós anyag is megállhatnák a helyüket a könyvecskék, például Örkény Egypercesekkel kapcsolatos eseményeket megelőző reklámanyagként.

STUMPF DIÁNA
Tervezőgrafika
Osztatlan, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Gerendy Jenő
egyetemi docens, PTE MK

Regnuk Hominis?

„A technika paradox helyzetben van. Bár az ember teremtette tulajdon szükségletére, mégis úgy tűnik, hogy kicsúszott az ember keze közül; fellázadt ellene, és a dominancia, az uralom szolgálója, birtokosa, eszköze lett. Nincs, vagy legalábbis eddig nem akadt mód a nélkülözésére, minélfogva az ember nem tesz mást, mint tovább halad ezen az úton. Azonban, amilyen mértékben halad előre, látszólag úgy válik egyre inkább a technika rabszolgájává és áldozza fel neki önmaga legjavát. Az eszköz céllá változik, és amint céllá lett, elrejti vagy megsemmisíti az igazi célt, amit szolgálni rendeltetett." (Nicola Abbagnano: Filosofia, religione, scienza; ((Il paradosso della tecnica fejezet))

Projektemként egy filozófiai kérdéskörökkel foglalkozó Társadalmi célú hirdetés plakátsorozatát terveztem meg, ami a természet és a technika kapcsolatával foglalkozik, illetve azzal, hogy az ember uralta technológia milyen módon épül be a környezetbe, ami körül vesz minket. Vagy jelen esetben talán technika uralta emberről is beszélhetünk?

A plakátok tehát arra reflektálnak, hogy a 21. században a mindennapos elektronikai, műszaki cikkek mennyire behálózzák a mindennapi életünket, a körülöttünk lévő világot. A munkám során felhasznált képeken pedig megjelenik egy fiktív kivitelezhetetlen utópisztikus környezet, ahol a technológia egybe olvad azzal a természeti szférával, amit még az ember nem birtokol. Idegennek tűnhet ez a hamis utópiát közvetítő világ, amiben a természet adta formák és az elektronika egybeolvad. Ezzel szemléltetem, hogy a technikai vívmányok utat törnek maguknak és „bekúsznak"olyan helyekre is, ahol nem lenne szabad megjelennie.

A logó is ezt az egybeolvadást fejezi ki. Egy levélforma, amiben hálózat az erezet. Az áramkörök elhelyezkedése pedig egy család alakját is kirajzolja, ami az ember megjelenését is szimbolizálja ebben a kapcsolatban. Ugyan csak 2 évszázad az, amit felölel a technika megjelenése, mégis rohamos gyorsasággal fejlődik és rátelepedik egyre nagyobb szinten a mindennapi életünkre.

A technika addig jó, amíg eszközként funkcionál a világban, amíg az ember az önön szolgálatába állítva használja, amíg meg tud maradni eszközként.

BAKOS ZSUZSANNA
elektronikus ábrázolás
BA, 5. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Szigeti G. Csongor
adjunktus, EKF BTK

Tér illusztráció

Tér illusztráció

Tervezőgrafika
vegyes technika
változó méret
2014.

Pályaműként érdekelt a papírművészet, a modellkészítés, a tipográfia és az illusztráció is. Ezeket próbáltam ötvözni és megtalálni azt a területet, amelyik a legjobban magába foglalja ezeket a dolgokat. Több tervezőt, illusztrátort, dizájnert is követek, de a legjobban Alex Yanes munkái adták vissza azt, amit én is szeretnék megvalósítani.
Ő legfőképp fával dolgozik, amit én nem tartottam testhezállónak, így egy másik anyaggal, a polisztirol lappal helyettesítettem.
A tér illusztrációs sorozatom spontán ötletekből áll. A témák általában személyesek vagy humorosak. Az illusztráció egyes részei kiemelkednek így hoznak létre réteges háromdimenziós hatást.

BECZE DÓRA
intermédia
MA, 2. félév
Magyar Képzőművészeti Egyetem

THURY LILI
Grafikusművész / Tervezőgrafika szakirány
MA, 6. félév
Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
Peternák Miklós
egyetemi tanár, (intermédia tanszékvezető), MKE

Adásszünet

Az Adásszünet a Médiumanalízis – Egész napos tévénézés programjára készült a Magyar Képzőművészeti egyetem intermédia tanszékén. A rendezvény 1991 óta ismétlődik, minden alkalommal más-más témára helyezve a hangsúlyt. A 2013. november 22-i akció az intermédia tanszék és a Labor Galéria közötti kommunikációra épült, melynek keretein belül az Adásszünet is levetítésre került.
Munkánk egy hat perces, hangos, fekete-fehér, élő akció alapján készült digitális videó. Megvalósításához egy televíziót, kamerát és üveglapot használtunk, így tudtunk elhelyezkedni a TV képernyőjének két oldalán. Egyikünk a „készülékbe kerülve" improvizált, eredetileg az üveglapot használva rajzfelületként, míg másikunk közvetlenül a képernyőre rajzolva próbálta lekövetni, amit lát. A folyamat teljesen párhuzamosan, azonos időben és térben zajlott.
Fontos szerepet tulajdonítottunk a hangnak. A vonalvezetést Tom Dissevelt és Kid Baltan különös atmoszférájú szerzeményeire hangoltuk. Ők voltak a 60-as évek elektroszonikus zenevilágának megteremtői, és nevükhöz kapcsolható az 1957-es Song of the Second Moon is, mely Magyarországon a Delta című ismeretterjesztő műsor szignálja lett.
Szerettünk volna reflektálni a televíziózásban bekövetkezett korszakváltozásra, a digitális átállásra - mely 2013. október 31-vel aktualizálódott – és emléket állítani az analóg műsorterjesztésnek. Videónkban a folyamatosság dominál, átkapcsolás, előretekerés és megszakítás nélkül.

TOMCSÁNYI ÁRPÁD
televíziós műsorkészítő
BA, 3. félév

Színház- és Filmművészeti Egyetem

Témavezető:
Győrei Zsolt
egyetemi docens, SZFE

Alternatív irodalom

Alternatív irodalom:
Nyitottabbnak kellene lennünk az irodalom oktatás terén. – Ez a gondolat motivált, amikor kitaláltam, hogy reality műsort készítek Móricz Zsigmond Úri murijának az egyik jelenetéből. Egy populáris tv-s műfajban elkészült film segítséget nyújthat a fiataloknak, hogy észrevegyék, az irodalom nem egy távoli és megfoghatatlan űrlény: körülöttünk van, játszhatunk vele, miközben a médiáról való gondolkozásunkat is fejleszti. A videó elkészítése során az Úri muri századfordulós szereplőit kellet a jelenbe átültetni, és a reality spontaneitását, a regényből fakadó megrendezettséggel ötvözni.

VINCZE ALINA
Mozgóképkultúra és médiaismeret
BA, 3. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Tanárképzési és Tudástechnológiai Kar

Témavezető:
Bollók Csaba
főiskolai docens, EKF TKTK

Három

A film a saját, megélt történetem. Fontos volt, hogy száz százalékosan az enyém legyen, így én feleltem mindenért a film elkészítése során; stáb nélkül dolgoztam. A történetet minimális narratívával szerettem volna megmutatni, ezért kísérleti filmet készítettem. A legfontosabb az volt, hogy mindent csupán fényekkel, és plánokkal láttassak, ugyanis azzal kísérleteztem, hogy hogyan tudok hatni az érzelmekre, az egyén mentális világára, minimális filmnyelvi eszközök használatával. A tervem teljesült; egy kísérleti, szerzői filmet készítettem, melyben megjelenik az én történetem, az én érzelmeimmel.

HEIM ZALÁN
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

KOÓR GRÉTA
ének-zene
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

NAGY ATTILA RÓBERT
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
egyéni
hallgató, SZTE JGYPK

Hommage pisztráng

Pisztráng rezümé

Ezt a videót két különböző művészeti ággal foglalkozó ember hozta létre. Egy festő és egy zenész közös gondolatának, munkájának szüleménye. Megmutatjuk milyen kicsi a határ két művészeti ág között, illetve hogy mennyire ki tudják egészíteni egymást. Például Mogyeszt Petrovics Muszorgszkij: Egy kiállítás képei című műve, melyet a festő egy barátja Viktor Hartmann Prosztumusz kiállításának ihletésére írt. A szerző a festő képei hatására alkotja meg a darabot, ezzel emléket állítva szoros barátságuknak. A mai világban is érzékelhető ez a jelenség, hiszen általában a kiállítás megnyitókon is fel szokott csendülni néhány zenei taktus, ezzel reflektálva egymásra az alkotók, csak hogy egy nagyon egyszerű példát mondjak. Sikerült mindkettőnknek a saját maga által elképzelt világot megjeleníteni a videónkban. A legkifinomultabb részleteket is összehangolva csináltuk meg. A munka nagy egyetértésben és vidámságban folyt. Megtapasztaltuk, hogy milyen könnyű összefogni és nem egyénileg, hanem közösségileg megvalósítani valamit. A közeljövőben szeretnénk még együtt alkotni, amennyit csak tudunk, mert ez a videó egy megerősítés, hogy a munkánk nem hiábavaló.

ÉLES VIKTOR TIBOR
Elektronikus ábrázolás
BA, 6. félév

Eszterházy Károly Főiskola
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Csontó Lajos
egyetemi docens, EKF BTK

Kötöttség

A Kötöttségek ihletforrása Sagmeister egyik munkája volt. A plakátja által bennem megjelenő kép egyfajta testi fájdalom, szenvedés érzetének asszociációja , és ezt a gondolati folyamatot fogalmaztam meg ebben a pályaműben. Ezután ezt tovább vittem és belehelyeztem egy szabadabban kezelt bibliai helyzetbe, a keresztre feszítésbe. Nem célzottan a vallás filozófiáját próbáltam megjeleníteni, csak a kereszt látványa is egyfajta gyötrődés, kín attribútumává vált az idők során. A végső művet egy experimentál folyamat előzte meg, majd ezekből az anyagokból levont tapasztalatokból alakult ki a végső mű. A fájdalom, szenvedés nem egy állandó állapot, az idő rítusa feloldja és megkönnyíti annak okának megtalálását, megértését, és elengedését.

KULCSÁR BENCE
Képi ábrázolás
BA, 5. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Nagy Gábor György
főiskolai adjunktus, NYME MNSK

Monochrome (video)

2014-ben készült rövid videós etűd. Egy egyszerű ember monoton napjai, melyben nincs jelen az élet és a vidámság. Nap, mint nap ugyan azt éli át, ugyan azt a megszokott körforgást teszi a változatosság teljes hiányával. Mindennapébredés után a szokásos szisztéma szerint él.: mosakodás, reggeli, munka és minden kezdődik, előröl. Minden nap egy boríték várja az ajtaja elött, amit reggel áttanulmányoz, és máris kilép a lakás ajtaján, ebből gondolhatjuk, hogy a szürke személy foglalkozása kicsit sem hétköznapi. Az idő múlása során a sokadik levél tartalma meghökkentést rejt számára, mely azt a jelzést tartalmazza, hogy az Ő ideje lejárt. Jól átadja azt a letargikus hangulatot, hogy az embernek nem szabad beletörődnie abban, ami van, teljes magányban tölteni napjait és napról napra robotolni. A szürke hétköznapok, a megszokott történések, a magányos élet már-már nem is emberi, és a legrosszabb, ha akkor vesszük észre mindezt, ha már túl késő van és elszállt felettünk az idő.

BIRKÁS MÓNIKA
Intermédia
MA, 6. félév

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Témavezető:
KissPál Szabolcs
egyetemi tanársegéd, MKE

No. 3

No. három, című 10 perces videómban az látható, ahogy egy csoki mikulást kibontok a csomagolásából, a celofánra ráállok, a mikulást magamhoz ölelem, addig ameddig el nem olvad. Ezután a két kezem széttárom, a mikulás egy része, megolvadva a testemen látható, a másik része pedig a padlóra hullott.

KONCOS T. KORNÉL
ének-zene
BA, 3. félév

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

Témavezető:
Bodnár Gábor
egyetemi docens, ELTE BTK

A bécsi nagybőgőiskola virágzása és háttérbe kerülésének okai

A bécsi nagybőgő iskola virágzása és háttérbe kerülésének okai.

A dolgozat témája a bécsi klasszicizmust vizsgálja "nagybőgős szemmel", különösen a bécsi nagybőgő iskolát.
Erre az iskolára jellemző sajátosságokat próbálom feltárni, Karl Ditters von Dittersdorff E-dúr nagybőgőversenyének és Wolfgang Amadeus Mozart Per questa bella mano obligat nagybőgőszólamának elemzésén keresztül. Ezekre a művekre jellemző egy sajátos dallamkezelés és figuráció. Megpróbálom feltráni az iskola sikerességét a bécsi klasszikus korban és háttérbeszorulásának okait a romantikában, Bottesini h-moll bőgőversenyén keresztül. Vizsgálom ezen túl a XXI. század álláspontját erről a hangolásról.

GAÁL ESZTER
Egyházzene
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezetők:
Papp Anette
tudományos munkatárs, LFZE
Gaál Sándor
egy. docens, DRHE

A református templomi virrasztó a Nyírségben

A Nyírségben gyakorolt református virrasztó egy sajátos istentiszteleti forma, a háznál virrasztás szokásának maradványa. Kialakulása a nyolcvanas évek utáni időszakra tehető: amikor ravatalozókat építettek a településen, megszűnt a háznál virrasztás lehetősége, azonban a szokáshoz ragaszkodó közösségek a ravatalozóba kijárva folytatták a hagyományt; ezt a szándékot fogadta be az egyház. Bár a virrasztó elnevezés egész éjszakán át tartó együttlétet sugall, ebben a formájában körülbelül egy óra időtartamú, lelkész vezetésével zajló istentiszteleti forma.

Dolgozatomban ezt a feltáratlan jelenséget kívánom leírni. Először az ókeresztyén virrasztási szokásokat és a háznál virrasztást mutatom be röviden, mint az általam kutatott jelenség előzményeit.A templomi virrasztó megismeréséhez két internetes kérdőív kitöltésére kértem a Nyírségi Református Egyházmegye lelkipásztorait, az ebből nyert adatok, személyes beszélgetések és saját tapasztalataim alapján írom le a szokást.

A felmérés eredményei azt mutatják, hogy a templomi virrasztónak két formája alakult ki: az egyik a vasárnapi istentisztelethez hasonló, középpontjában a prédikációval, a másik pedig prédikáció nélkül; a két forma egyéb elemei hasonlóak. A kérdőívek tanúsága szerint a virrasztót egy kivétellel a temetést megelőző napon tartják, résztvevői - a gyászoló családon kívül - leginkább a középnemzedékhez és az idősebb korosztályhoz tartoznak. Mivel a templomi virrasztót egyházzenei szemszögből is vizsgálom, az alkalmon leginkább használt énekek történetét és a témával való kapcsolatát is kifejtem. Ehhez kapcsolódóan a felmérésben azt is vizsgáltam, kire hárul az énekek vezetésének feladata. Kérdőívemben a cigányság virrasztási szokásait is kutattam, ennek eredménye is megtalálható dolgozatomban. Megkíséreltem feltárni a szokás fokozatos megszűnésének okait, és idejét, ehhez külön kérdőív kitöltésére kértem azokat a lelkipásztorokat, akiknél már nem él a templomi virrasztó hagyománya. Dolgozaton célja, hogy felhívjam a figyelmet a virrasztás ősi szokása modern körülmények közé átmentett változatára a szokás bemutatása által.

NAGY NIKOLETT
Ének-zene- Történelem
MA, 1. félév

Nyíregyházi Főiskola
Bölcsészettudományi és Művészeti Kar

Témavezető:
Bíró István Ferenc
művésztanár, NYF PKK

Dancs Lajos élete és népzenegyűjtői munkássága

Dancs Lajos népzenegyűjtő az 1900-as évek második felében tevékenykedett Szabolcs-Szatmár megyében. Énekkarok vezetése, módszertani, valamint népzenei kiadványok kötődnek a nevéhez. Kutatásom folyamán a népzenei életben való munkáját, erőfeszítéseit kívánom bemutatni. Ahhoz, hogy a népzene történetében láthassuk a jelentőségét, fontos elhelyeznünk személyét a népzenekutatás történetében. Ezért egy rövid áttekintést készítettem a nemzetközi, valamint magyarországi kutatástörténet fontosabb kiadványairól, személyeiről. Dancs Lajos életéről kevés nyilvános adatot lehet csak találni egy-egy kiadványban, cikkben. A hagyatéka, melyet a Nyíregyházi Főiskola Zenei Intézete gondoz, valamint egy régi barátjával, Lintényi Lajossal készített interjú segített teljesebb képet kapni róla. Több népzenei kötet fűződik a nevéhez. Ezek egy részénél a szerkesztésben mutatkozik meg munkássága, míg másik részénél saját gyűjtéseit is megtalálhatjuk. A dallamokat több szempontból elemezte, csoportosította. Kiadványait megvizsgáltam, igyekeztem rámutatni jelentőségükre. Dancs Lajos több mint harminc éven át gyűjtötte Szabolcs-Szatmár megye énekes népzenéjét. A gyűjtött anyagnak csak töredékes része jelent meg, rengeteg felvétel van még, melyek nincsenek publikálva. A kiadott és kiadatlan gyűjtéseit települések és dátum szerint rendszereztem, és Magyarország 1914-es közigazgatási térképén jelöltem. Dancs Lajos nagy tisztelője volt Kodály Zoltánnak. Az ő hatására kezdett el a népzenével foglalkozni. Különösen Kodály 1921-es szatmári gyűjtőútja érdekelte. Ezt az utat Dancs Lajos 1982-ben végigkövette, felkutatta az 1921-es adatközlők rokonait, ismerőseit. Az előkészületről levelek, magáról az útról pedig fényképek, feljegyzések maradtak fent a hagyatékban. Ezek alapján Dancs Lajos összeállított egy előadást Kodály Zoltánról, valamint a kutatása közben tapasztaltakról. Dolgozatom utolsó részében azt vizsgáltam, hogy milyen eredményre jutott Dancs Lajos, mikor Kodály Zoltán nyomában járt.

BÁNKI BERTA
előadóművészet - klasszikus fuvola
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Romos Zsolt
egy. tanársegéd, LFZE

Előadó- és alkotóművészet kapcsolata Gyöngyössy Zoltán életművének tükrében

Hogyan definiáljuk a művész fogalmát? Mi a különbség előadóművész és alkotóművész között? Ezek önmagukban álló jelenségek, vagy mindig kisebb-nagyobb arányban tűnnek fel egy-egy művész esetében? Alkot-e, aki improvizál? Hogy lesz egy előadás hiteles, nemcsak professzionista? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre kerestem választ, így született meg a dolgozatom, melynek célja azontúl, hogy útbaigazítást nyújtson ezekben a kérdésekben, emléket állít a 2011-ben elhunyt kiváló fuvolaművésznek, Gyöngyössy Zoltánnak.
A dolgozat első része zenetörténeti áttekintés: a 18. századtól kezdve a legfontosabb fuvolával (is) foglalkozó alkotókat mutatja be - a teljesség igénye nélkül -: Johann Joachim Quantz-ot, Theobald Böhm-öt, Amtmann Prospert, a Doppler-testvéreket és Matuz Istvánt.
Kutatásom második felében Gyöngyössy Zoltán sokrétű zenei tevékenységét mutatom be pedagógiai, előadóművészi és alkotóművészi szempontból. Ehhez zenei folyóiratokban megjelent cikkek, Dolinszky Miklóssal való beszélgetése (mely megjelent interjúkötetében) és személyes visszaemlékezések adtak segítséget, valamint magam is beszélgettem zeneszerzőkkel, akik hatással voltak Gyöngyössy Zoltánra. Ezenkívül saját szólófuvolára írt darabjait, improvizációit vettem nagyító alá, melyeket nemcsak kompozíciós szempontból, hanem alkotóművészek egymásra hatásának tükrében is vizsgáltam.

LINGVAY JULIANNA
Zenepedagógia
BA, 6. félév

Babeş─Bolyai Tudományegyetem
Református Tanárképző Kar

Témavezető:
drd. Windhager-Geréd Erzsébet
egyetemi tanársegéd, BBTE

Eredet és eredetiség a barokk zene előadásában

A historikus előadás fogalma ma már minden zenei körben ismert. A 20. század első évtizedei óta mondhatni követelménnyé vált a régi zene úgynevezett hiteles, autentikus előadása. Dolgozatom célja a historikus előadásmód történetének és érvrendszerének felvázolása, valamint annak, az irányzat kritikájának szempontjaival való összevetése. A zene korhű értelmezésének mozgalma számos kérdést vet fel, melyekre a jelen dolgozat egyfajta választ keres, helyet adva a továbbgondolásra is: Miért fordult a figyelem az utóbbi másfél évszázadban pont a romantika előtti korok zenéjére, mi változott a zenetörténet értékelésében, mit értünk hiteles előadás alatt, mitől lesz az hiteles, illetve mitől hitelesebb egy korhű értelmezés egy modernnél?

A zenetudományi kutatások legnagyobb része a zenei művek szerkezeti, történeti vagy esztétikai elemzésére fektetik a hangsúly, eltekintve a hallgatók észlelésének problémakörétől. A historikus előadásmód relevanciája viszont leginkább a befogadók viszonyulásában ragadható meg. Dolgozatom gyakorlati vizsgálata egy befogadó központú felmérés eredményeinek elemzése, mely a barokk zene historikus előadásának hatását méri fel a mai fiatal korosztály zeneértésében. A kutatásban résztvevő fiatal, nem professzionális zenei előadó személyek Johann Sebastian Bach 18. Goldenberg-variációját (BWV 988) hallgatták meg Glenn Gould, Daniel Barenboim, illetve Pierre Hantai előadásában. Az egyes felvételek meghallgatását követően egy-egy kérdéssorra válaszoltak, mely megpróbálta rögzíteni úgy személyes tapasztalataikat, mint előzetes tudásukat, tudatosságukat a historikus előadásmódot illetően.

VERBA LAJOSNÉ KUNA ZSUZSANNA
kulturális mediáció
MA, 1. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Apáczai Csere János Kar

Témavezető:
dr. Lanczendorfer Zsuzsanna
egyetemi docens, NYME AK

Győr zenei életének kiemelkedő egyéniségei a századfordulón a helyi sajtó tükrében

Győr zenei élete, napjainkban nagyon változatos és színes. Dolgozatomban azt szeretném bemutatni, hogy is festett ez a kép 100-120 évvel ez előtt, a megjelenő sajtó tükrében. Az 1862 óta működő Zeneegylet és a századfordulón élt győri emberek hogyan kapcsolódtak be a város kulturális életébe. A zenével kapcsolatos híradások milyen gyakorisággal jelentek meg a sajtóban? Az egyes sajtótermékek milyen kritikával fogadták a zenei élet változását, milyen hangnemben íródtak? Vajon ennyi év távlatából hogy fest a századforduló zenei élete a mai szemlélő számára? Észrevehető e egy város életébe és az ott élő emberek életébe mennyire van jelen a zene? Kik azok az emberek, akik a dualizmus korában formálták és hatást gyakoroltak a város zenei életére? Munkám során, a teljesség igénye nélkül igyekszem bemutatni azokat az embereket, akik életükkel, munkásságukkal hozzájárultak Győr zenei életének fejlődéséhez, és a város zenei sikereihez, a különböző dalversenyeken. Ezek az emberek kimagasló teljesítményt nyújtottak nem csak munkájuk terén, hanem a közéletben is. Közülük kerültek ki azok, akik megalapították a mostani Győri Filharmonikusokat, zeneiskolát hoztak létre, különböző programokat, előadásokat, és hangversenyeket szerveztek. Nagy hatással volt rám Angyal Armand tevékenysége, aki a mellett, hogy a város rendőrfőkapitánya volt, rendszeresen és nagy buzgalommal szervezte a zeneegylet tevékenységét. Petz Lajos orvosként is kimagasló tevékenységet végzett a városban, mellette megírta Győr zenei életét, ami ebben a témában az egyetlen. Vajda Emil, Franek Gábor, a Limbay testvérek nevét tartom még fontosnak megemlíteni, valamint Zechmeister Károlyét, aki polgármestersége idején segített és támogatott minden kulturális megmozdulást.
A Magyar Lant bemutatásával arra szerettem volna rávilágítani, hogy több mint 100 évvel ez előtt is hasonló problémával küzdött a kultúra közvetítője, mint napjainkban. A nehézségek ellenére, nagy odaadással és lelkesedéssel álltak a magyar zene és zeneirodalom megteremtésének ügye mellé. Kutatásom végeztével úgy látom, hogy a zeneegyleteknek meghatározó szerepe volt Győr társadalmi és zenei életének alakításában. Összefogták az azonos érdeklődésű embereket, sokféle módon formálták a közösséget.

CSIKI LILLA
Előadóművészet - klasszikus furulya
BA, 5. félév

Miskolci Egyetem

Témavezető:
Széplaki Zoltán
művésztanár, ME

Moeck és Mollenhauer - A két hangszergyártó cég története és modelljeik

Dolgozatom témája a Moeck és a Mollenhauer cég történetének áttekintése a megalapítástól napjainkig. Ezen belül foglalkozok az általuk készített hangszerek típusaival, tulajdonságaival illetve ezek összehasonlításával.
Azért választottam ezt a témát, mert mindig is érdekelt, hogy hogyan növekszik egy hangszerkészítő műhely világhírű céggé, miként hozzák létre azokat az eszközöket, amelyeken napról napra gyakorlunk, illetve koncertezünk.
Mit kell tudni és tenni ahhoz, hogy egy nap egy műhely nevét sokan ismerjék? Hogyan kell ehhez megtenni az első lépéseket? Hogyan és miből készülnek ezek a hangszerek, illetve miben hasonlítanak és különböznek egymástól a két cég által gyártott eszközök? Továbbá milyen hatással vannak a mai furulya életre az általuk gyártott historikus és modern hangszerek?
Ezeket a kérdéseket igyekszek megválaszolni a dolgozatomban.

PINTÉR TÜNDE KORNÉLIA
zeneművész-tanár
MA, 11. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Pál Tamás
óraadó, SZTE ZMK

Verdi Macbethje Shakespeare drámája alapján - az 1847-es verzió zenei és dramaturgiai értelmezése

Dolgozatomban Verdi és Shakespeare Macbethjének összevetésével foglalkoztam, amelyhez Verdi 1847-es opera ősverzióját vettem alapul. A témához kapcsolódóan az eredeti dráma alapvető vonásaival, valamint Verdi operájának zenei alkotói módszerével és zenei jellegzetességeivel foglalkoztam. Mindeközben érintettem az opera keletkezési körülményeit, valamint az opera firenzei próbáit és bemutatóját, továbbá kitértem a Macbeth 1847-es és 1865-ös változat alapvető különbségeire.

A Macbethet 1847. március 14-én mutatták be a firenzei Pergola színházban. Verdi figyelembe véve a dráma felépítését, felismerte, hogy az opera sajátos műfaji lehetőségeihez alkalmazkodva tömörítenie kell Shakespeare tragédiáját, amely mind a szereplők, s mind a jelenetek számára is kiterjedt. Ennek oka, hogy az opera nem igényel annyi mellékszereplőt, mint a dráma, ugyanakkor az érzelmekben és indulatokban gazdag jelenetek kiemelt szerepet kaptak az operában. Ebből következősen megállapíthatjuk, hogy Verdi Macbethje jelentős mértékben eltér Shakespeare tragédiájától.

Verdi részt vett az opera firenzei bemutatójának színpadra állításában, zenei próbáinak betanításában, valamint a jelmez-és díszlet technikai munkáiban, ugyanakkor szívén viselte a szövegkönyv igényes és rendkívül tömör felépítését, megírását is. Julian Budden tanulmánya közli, hogy Verdi évekkel később egy német újságírónak tett nyilatkozatában Wagner összművészetének módszeréhez hasonlította operája létrehozását, kialakítását. Mindezzel Verdi nyilvánvalóan azt kívánta jelezni, hogy ő már 1847-ben gyakorlatban megvalósította a wagneri értelemben vett „Gesamtkunstwerket".

Verdi soha nem írta le zenei módszereit, elméletét; módszerét az operaszínpadon hozta létre, melyet a díszlet, a jelmez, a megvilágítás, s a színház-, színpaditechnikai vonatkozásoktól kezdve az opera hiteles énekesi-színészi alakításán át a szövegkönyv alapos felügyelet mellett valósított meg. Verdinek csupán egyetlen alkotói célja volt: Shakespeare drámájának hiteles operai változatának megalkotása.

BÉKÉSSY LILI VERONIKA
muzikológia
MA, 3. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Kaczmarczyk Adrienne
művésztanár, LFZE

A liszti haláltematika magyarországi recepciója (1870-1910)

Közismert tény, hogy Liszt Ferenc zongoraművészként nemzetközi hírnévre tett szert, ám zeneszerzői mivoltában főként innovatív műveivel nem aratott osztatlan sikert. Számos bíráló kritika látott napvilágot darabjairól, melyek különösen a haláltematikájú, experimentális alkotásait nem kímélték: életének kései szakaszában e műveinek nyilvános előadását hírnévre, sikerre vágyó tanítványainak emiatt nem is javasolta. Halála után nem sokkal, a századforuló körül azonban változott a zenei ízlés, Liszt tanítványai és a "Liszt-unokák" pont a mester előremutató, haláltematikájú műveinek előadását kezdték preferálni.

Liszt Ferenc magyarországi megítélése a nemzetközihez hasonlóan ambivalens volt. Az 1870-es években Liszt műveinek reputációja kapcsán leggyakrabban kétféle véleményen osztoztak Magyarországon, ahogyan külföldön is: vagy szerették Liszt zenéjét, vagy mellőzték. Az 1890-es években fellendülni látszott Liszt műveinek bemutatása és játszottsága. Tanulmányomban azt vizsgálom, hogy az 1870-es évektől az 1910-es évekig hogyan változott Liszt haláltematikájú műveinek megítélése és kiknek a nevéhez köthető műveinek értő tolmácsolása, mellyel a hallgatóság elindulhatott a megértés útján. A liszti haláltematikájú művek jellemzőit és azok reputációját többek közt a lehető legtöbb koncertműsor adatainak felhasználásával próbálom értelmezni.

BÁRDONICSEK STELLA
Zeneismeret-tanár
MA, 3. félév

Pécsi Tudományegyetem
Művészeti Kar

Témavezető:
Dr. Keresztes Nóra
adjunktus, PTE MK

A Pelléas et Mélisande szereplőinek pszichológiai elemzése és a hozzájuk tartozó hangrendszerek és stílusrétegek megjelenése Debussy operájában

Régóta foglalkoztatott a zeneirodalom operáival kapcsolatban az kérdés, hogy a szerzők hogyan jelenítik meg zenei kifejező eszközökkel az adott mű szereplőinek lélektani vonásait. Zenetörténet órán ismerkedtem meg Debussy Pelléas et Mélisande című operájával. Ekkor fogalmazódott meg bennem, hogy szeretném behatóbban tanulmányozni e művet. További motivációt jelentett a témaválasztásnál az is, hogy eddig feltáratlan kérdéseket véltem felfedezni az opera pszichológiai és zenei összefüggéseivel kapcsolatban. Ahhoz, hogy megértsük egy-egy szereplő viselkedését, elengedhetetlen a pszichológiai háttér ismerete. Ezt azért tartom fontosnak, mert csak így válhat igazán világossá, hogy Debussy mit szeretne elmondani a zene nyelvén, mely így már nem pusztán zenei tartalmakat jelöl, hanem a lélektani jellemzőket is. Ezért dolgozatom fő vizsgálódási területe, hogy Debussy milyen zenei eszközökkel, például hangrendszerekkel és stílusrétegekkel fejezi ki a szereplők lelkében zajló történéseket, és a közöttük fennálló viszonyokat. A főbb szereplők és azok kapcsolatának bemutatásán keresztül rámutatok annak pszichológiai hátterére, hogy milyen okok segítették Pelléas és Mélisande kapcsolatának elmélyülését, milyen tényezők gyengítették Golaud és Mélisande házasságát. Golaud jellemének ábrázolásán keresztül megkísérlek rámutatni néhány olyan okra is (például születési sorrend, testvérféltékenység), melyek aztán egyre erőteljesebben sodorják az eseményeket az erőszakos végkifejlet felé. A zenei analízisben a rövid felvezetést követően (az opera felépítése, szövegválasztás) többek között a „befejezetlen” mondatok jelentőségéről szólok, mint a sejtetés egyik eszközéről. Majd azt vizsgálom, hogy milyen különbözőségek fedezhetők fel Wagner és Debussy esetében a vezérmotívum-technika alkalmazását illetően. Ezért összehasonlítom Wagner Tristan und Isolde című operáját Debussy Pelléas et Mélisande-jával. Munkámban ezt követően a szereplőkhöz kapcsolódó motívumokkal, hangrendszerekkel és stílusrétegekkel foglalkozom. Harmóniai, hangrendszertani és dallamtani elemzéssel kutatom azt, hogy Debussy milyen zenei eszközökkel fejezi ki a szereplők legkülönbözőbb érzéseit, lelki rezdüléseit. Végül rávilágítok arra, hogy Debussy a motívumokkal a szereplő lelkében lejátszódó változásokat írja le, mely ezáltal a szereplők jellemét is tükrözi. A személyekben bekövetkező jellemváltozásokat pedig nem állandó hangrendszerrel, hanem hangrendszerváltozással érzékelteti.

KÉMENES NÓRA ANIKÓ
Ének tanári minor
BA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Dr. Asztalos Bence
főiskolai docens, SZTE JGYPK

Bozay Attila:Az öt utolsó szín c. operájának kritikai fogadtatása

Madách Imre drámai költeményének, Az ember tragédiájának utóélete klasszikus nagysága miatt igen gazdag. Dolgozatomban a Magyar Állami Operaház Millenniumi Operapályázatának nyertes művével, Bozay Attila Madách közismert drámai költeményének utolsó öt színét feldolgozó operájával, Az öt utolsó színnel foglalkozom, pontosabban a 2000. október 21-i ősbemutatóról beszámoló cikkek, kritikák, vélemények összevetését kísérlem meg. A kulturális zsurnalisztika tükrében sorra veszem – a zeneszerző eredeti terveiből kiindulva – a mű előzményeit, a szöveg körül kialakult, jórészt egyhangú, de Bozay elképzeléseivel ellentétes észrevételeket, a színpadra vitt drámarészletek kiválasztásának okait, a gondolati tartalom zenei és éneklésbeli megvalósulásának – és az esetleges meg nem valósulásának – visszhangjait, a hangszerelők, a rendező, az énekesek és a karmester, illetve az összes tényező által együttesen alkotott valódi atmoszférát. E magyar opera eddigi egyetlen bemutatójával, Bozay életének utolsó – és talán – fő művével foglalkozó munkám tisztelgés és megemlékezés a másfél évtizede elhunyt zeneszerző előtt.

BALÁZS-OLDAL ÁDÁM
filozófia
BSc, 6. félév

Babes-Bolyai Tudományegyetem
Történelem és filozófia

Témavezető:
dr. Szigeti Attila
egyetemi adjunktus, BBTE

Egy radikális zenefenomenológiáról

Ruud Welten Michel Henry non-intencionális fenomenológiáját Schopenhauer zenefilozófiájával vegyítve alkotja meg saját radikális zenefenomenológiáját. Welten legfőbb gondolata, hogy egy zenemű hallgatásakor nem valamely hangforrásból előtörő különböző hangok egymásutánját halljuk, nem is valamely világbeli jelenség imitációját, sőt még nem is bizonyos érzelmek, affekciók homályos lenyomatait. Mikor zenét hallgatunk, saját érzékenységünket tapasztaljuk meg, másképpen fogalmazva: azt, hogy képesek vagyunk meghatódni. Vagy Michel Henry szóhasználatával élve azt is mondhatnánk, hogy a zenében a bennünk rejlő Élet minden kívüliségtől mentes önaffekcióját, az Élet eme minden intencionalitást megelőző eredendő fenomenalitását tapasztalhatjuk meg. Ehhez azonban a zenét is egy minden intencionalitástól mentes, a külvilágtól teljesen független valaminek kell tekintenünk. Előadásomban azt szeretném körüljárni, hogy egy ilyen zenefelfogás mennyiben tartható, mennyiben használható.

MOLNÁR ZOLTÁN
Ének-zene alapszak
BA, 3. félév

Nyugat-magyarországi Egyetem
Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Tamás Katalin
adjunktus, NYME BDPK

Joseph Bengraf egyházzenei tevékenysége a hazai források tükrében - Egy régóta ismert és egy újonnan felfedezett Te Deum kompozíció

Joseph Bengraf (1745-1791) a XVIII. századi magyar egyházzene történet meghatározó alakja. Nevét halála után kicsivel több, mint fél évszázaddal elfelejtették, műveinek nagy része elveszett, megsemmisült vagy a mai napig lappang.
Az utóbbi három évtizedben több neves zenetörténész (köztük Dr. Sas Ágnes) foglalkozott a komponista életével és életművének összeállításával. A dolgozatban a saját kutatási eredményeimet szeretném összevetni az eddig nyomtatásban megjelent információkkal. Kutatásaim során megállapítottam, hogy Bengraf zenéje nincsen méltó helyen kezelve, a nagyközönség nem is ismeri a szerzőt, holott kompozíciói a liturgikus gyakorlatba is könnyedén beilleszthetőek lennének, ha léteznének modern kottakiadások belőlük. A kották a mai napig kizárólag autográf (kéziratos) formában léteznek, az ismert művek esetében pedig túl nagy a számaránybeli különbség a kisszámú jelentős és a nagyszámú jelentéktelenebb alkotás között. A teljes Bengraf életművet összeállítani vagy vizsgálni a külföldi források nélkül nem lehetséges. Ez további kutatásokat igényel, amiket a jövőben folytatni szeretnék.
A darabok vizsgálata során több következtetésre jutottam, melyeket a dolgozatban részletesen kifejtek. A fő megfigyelésem az, hogy a két fennmaradt, ugyanazon hangnemű (C-dúr) Te Deum kompozíció nem egyezik meg egymással. Így két külön műről beszélünk, amire nem tértek ki a szakirodalmak.
A magyar források tekintetében azt állapíthatjuk meg, hogy Bengraf elsősorban misekomponista volt, de a fennmaradt művek zenei anyaga azt bizonyítja, hogy nem is a mise, hanem az offertorium komponálásban alkothatott jelentősebbet. A két Te Deum kompozíciója pedig azért érdemel figyelmet, mert a források szerinti négy Te Deumából így kettőt megismerhetünk, sorrendben az első kettőt.
Dobszay László a Magyar zenetörténet című könyvében a következőket írja róla: „a magyar zenetörténet, zenetudomány és az előadóművészet által egyaránt felfedezésre méltó zeneszerző.”

OZSVÁRT VIKTÓRIA
Muzikológia
MA, 3. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Kaczmarczyk Adrienne
művésztanár, LFZE

Klasszicizáló és avantgard stíluselemek Mendelssohn és Liszt A művészekhez című kantátáiban

A XIX. század elején társadalomban és művészetben egyaránt paradigmatikus változások zajlottak le. A politikai és a társadalmi struktúrán belüli változások szükségessé tették a művészet társadalmi szerepének újragondolását. A szépség jegyében fogant klasszikus idealizmust fokozatosan fölváltotta a rút művészi ábrázolásának egyenjogúsítására törekvő irányzat. Ez a folyamat a korabeli művészeti diskurzusokban is tükröződik.
A német idealizmus egyik vezéralakjának, Friedrich Schillernek A művészek című ódáját néhány év eltéréssel a romantikus zeneművészet két kiemelkedő hatású alakja is megzenésítette, Felix Mendelssohn Bartholdy és Liszt Ferenc. Bár csupán néhány év választja el a két feldolgozást egymástól, a kompozíciókban tetten érhető stilisztikai vonások két, egymástól alapjaiban különböző esztétikai állásfoglalást sejtetnek. Mendelssohn köztudottan nagy tisztelettel adózott az elődök iránt, ennek hatása műveiben határozottan érvényre jut. Liszt művészete, amit a kortársak egy része sokszor gúnyos felhanggal nevezett a „jövő zenéjének", szintén mélyen gyökerezik a klasszikus hagyományokban, bár talán első pillantásra kevésbé szembetűnően, mint Mendelssohné. A művészekhez című kantátát Liszt weimari időszakában komponálta. Ekkoriban fontos művészi célkitűzései közé tartozott mind a bécsi, mind a weimari klasszika örökségének átvétele.
Előadásomban az azonos szövegre készült két kompozíció összevetésével Mendelssohn és Liszt klasszikafelfogásának és esztétikai állásfoglalásának hasonlóságaira és különbségeire szeretnék rávilágítani.

NÉMETH ANNA MÁRTA
Ének-zene tanár
MA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Dr. Asztalos Bence
főiskolai docens, SZTE JGYPK

OPERA + FILM = OPERAFILM?! avagy film és zene befogadhatóságának vizsgálata Ingmar Bergman Varázsfuvolájában

Alaphipotézisem, hogy a film több területen lemaradással van a zenével szemben, de értő, tehetséges művész kezében épp olyan kifejező lehet, mint egy komolyzenei alkotás. Ennek bizonyítására Ingmar Bergman Varázsfuvolájának két jelenetét vizsgálom meg és hasonlítom össze a zene és a film eszköztárának, kifejezésmódjának szempontjából. Az egyik ilyen rész Tamino képáriája, a másik pedig Sarastro bevonulásától a Paminával énekelt duett végéig tart. A dolgozatban érintek a librettóval kapcsolatban felmerült több problémát is, melyek indokolják az irodalom kihagyását ebből az összehasonlításból. Mind zenei, mind filmművészeti szempontból vizsgálva megállapítható, hogy a képáriában mindkét művészeti ág eszköztára jól és pontosan vezet minket az alkotók mondanivalójának megértéséhez. Míg a Mozart művel kapcsolatba kerülők Sarastro értelmezései nagyon széles spektrumon mozognak, addig a Bergman-film Sarastrójában egy szerelmes férfit látunk, aki egyértelműen vonzódik Paminához. A dolgozat végső konklúziója, hogy a hipotézis helyes, vagyis a filmes eszközök – a zenéhez hasonlóan – nagyon pontosan és jól tudnak minket vezetni, még akkor is, ha olykor nem tudjuk konkrétan megnevezni őket.

NAGY SZABINA
Ének-zene tanár
MA, 1. félév

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Témavezető:
Dr. Dombi Józsefné
főiskolai tanár, SZTE JGYPK

Ránki György összművészeti törekvései Az ember tragédiájának operaváltozatában

Madách Imre drámai költeménye, Az ember tragédiája a magyar drámairodalom büszkesége, a magyar és ma már a külföldi színjátszás repertoárdarabja. A mű tartalma túlmutat a saját korán, filozófiájának mélysége pedig örök érvényű tanulságokat hordoz. Ránki György volt az első a zeneszerzők sorában, aki vállalkozott a mű operaszínpadi misztériumjátékká való formálására. A mű bemutatója 1970 decemberében volt a Magyar Állami Operaházban. Ránki zenéje a madáchi képsorokat a jellemzés és ábrázolás sokféle módján, sokféle eszközével valósítja meg, valamint mindegyik képhez kapcsolódóan zenei stílustanulmányokat, történelmi zsánereket jelenít meg. A különböző stíluselemeket fölényes kompozíciós és hangszerelő technikával dolgozza fel. Ránki György Madáchcsal való gyürkőzése hatalmas vállalkozásnak tekinthető. A misztérium-opera újszerű műfaja (oratóriumot és táncképeket váltogató Gesamtkunstwerk) tetszést is aratott, de számos vitát is provokált.

KÓSA GERGELY
Elektronikus Zenei Médiaművészet
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Szigetvári Andrea
egy. adjunktus, LFZE

Adatkommunikáció

A darab időtartama: 4 perc 24 másodperc. A darabot frekvenciamoduláció szintézistechnika segítségével valósítottam meg, melyet a 2. évfolyamon tanultunk. A technikával szinusz hangok modulációja révén összetett hangszíneket lehet létrehozni. A vivő jel és a másik alkotó elem, a moduláló jel paramétereinek – vivő frekvencia, moduláló frekvencia, modulációs index – változtatásával sokféle, a harmonikustól a zajosig terjedő hangzást lehet lértehozni. A technikával John Chowning Turenas című darabjának elemzésekor találkoztunk, melyben csak és kizárólag FM modulációval készített, effektezett, szintetizált hangokat hallhatunk. Turenas után abba a féléves projektbe fogtunk ami magában foglalja a darabban hallható térbeliség elsajátítását, illetve az adott hangzóanyag hasonló szintű reprodukcióját. Tehát tartalmaz turenas anyagokat. Darabom címe a frekvencia moduláció keltette hangzások, harmóniák és diszharmóniáknak köszönhetően Adatkommunikáció.

KOVÁTS JÁZON MÁRK
Elektronikus Zenei Médiaművészet
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Szigetvári Andrea
egy. adjunktus, LFZE

Assign Tones

Kováts Jázon Márk: Assign Tones

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Elektronikus zenei médiaművész szakirány BA III. éves hallgatójaként szeretnék “Assign Tones” című művemmel indulni a házivesenyen.

A darab időtartama: 3 perc 40 másodperc.

A művemet egyik elektronikus zenei improvizációm során rögzítettem. A darabról fontos tudni, hogy a program, melyen dolgoztam, saját tervezésű. A Max/MSP nevű grafikus programnyelv segítségével hoztam létre azt a szoftvert, mellyel improvizáltam a pályázatra beküldött művemet. Az általam írt program segítségével számos technika állt rendelkezésemre a hangok előállításához, a műben szerepel felvett és visszacsatolt, generált hangforrás egyaránt.

A darabban a kihívás a programozásnál kezdődött, ugyanis annak ellenére, hogy a darab improvizáción alapul, az előre elkészített hangok, hangforrások meghatározóak hangzásvilágában. A darabom címe Assign Tones, azaz Hozzárendelt hangok. A cím utal arra a felépítésre, ami magában foglalja a fokozatosan bővülő és állandóan változó hangszíneket, szólamokat.

IVÁN SÁRA
Magánének
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Dr. Kerek Ferencné
adjunktus, SZTE ZMK

A zene mint festészet. Iván Sára Emlékezés című zongoraművének elemzése alapján

A zene mint festészet című dolgozatomat saját művem elemzése alapján készítettem, amelynek címe: Emlékezés. A dolgozat címe arra utal, hogy bizonyos képeket - festményeket, elképzelt pillanatokat - milyen módon tudunk ábrázolni a zene segítségével. A zongoramű megírása során arra próbáltam törekedni, hogy a mű mindenkihez eljusson, mindenki olyan képeket, emlékeket köthessen a zenéhez, amelyre a mai rohanó világban nincs idő. Először utalást tettem a programzene jelentőségére, példázatokat hoztam, majd rátértem a darab elemzésére. A mű bemutatása után megismertettem a szerkezeti egységeket, utaltam a hangnemek okkal történő változásaira, igyekeztem az elmékezés jelentőségére fölhívni a figyelmet. Egymás emlékképeit nem igazán ismerhetjük meg, ám mindenki rendelkezik ilyen pillanatokkal, s ezek meghatározhatják az életünket, befolyásolhatják azt. A mű és az ember hullámzó érzéseit így talán mindenki megtapasztalhatja.

OLASZ BALÁZS
Klasszikus előadóművészet - klasszikus orgona
BA, 3. félév

Szegedi Tudományegyetem
Zeneművészeti Kar

Témavezető:
Tóth Péter
Dékán, tanszékvezető főiskolai docens, SZTE ZMK

De profundis. Egy XXI. századi kórusmű analízise

Dolgozatom a 2013-ban íródott „De profundis" című kórusművem formai, összhangzattani, és jelentésbeli elemzését tartalmazza némi személyeses háttér függvényében: leírásra kerültek benne a komponálást megelőző- és komponálás ideje alatt zajló folyamatok, a szöveg miértje, és annak magyarázata, a hangnemi viszonyok, és a struktúra kialakítása, a darab vázlata.

A bevezető után a szöveg rövid elemzése zajlik, majd a mű első, illetve második verziójának összehasonlítását – vagyis inkább különbségeit – fogalmazom meg. Ezt követően rátérek a végleges formára, és annak rövid, összefoglalójára, amit a darab részenkénti taglalása követ, melyeket a teljes analízis során igyekeztem a lehető legjobban szemléltetni a függelékben található kottapéldákkal, ábrákkal.

BÉRCES MÁTÉ
Elektronikus Zenei Médiaművészet
BA, 5. félév

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

Témavezető:
Szigetvári Andrea
egy. adjunktus, LFZE

Merengés

Bérces Máté

Merengés

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem BA. III. éves Elektronikus zeneszerzés és médiaművészet szakirány hallgatójaként nevezem tavalyi vizsgamunkámat, melynek címe: Merengés.

A mű időtartama: 4 perc 48 másodperc. A mű, egy akusztikus hangszer, az én esetemben egy klarinét hangjának kiragadása megszokott klasszikus környezetéből. A kiterjesztett játéktechnikák segítségével egy szürreális hangzásvilágot kaptam, melyet elektronikus úton előállított hangzásokkal vettem körül és olvasztottam egy egységgé. Az elektronikus hangzás alapjait a természetből és a körülöttem lévő tárgyak hangjainak felvételéből képeztem. Szűréssel, zengetéssel, FM-modulációval, megfordítással és az eredeti klarinét hang felvételének modulációjával készítettem az elektronikus réteget.